การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

STRATEGIC DECISION MAKING IN INVESTMENT OF INVESTORS IN STOCK EXCHANGE OF THAILAND

จุไรวรรณ รินทพล

CHURAIVAN RINTHAPHOL

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์
วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

STRATEGIC DECISION MAKING IN INVESTMENT OF INVESTORS IN STOCK EXCHANGE OF THAILAND

CHURAIVAN RINTHAPHOL

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF

THE REQUIRMENTS FOR THE DEGREE OF

DOCTOR OF BISUNESS ADMINISTRATION

GRADUATE COLLEGE OF MANAGEMENT

SRIPATUM UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2019

COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์	การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย INVESTORS' STRATEGIC DECISION MAKING ON INVESTMENT IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND.
นักศึกษา	จุไรวรรณ รินทพล รหัสประจำตัว 59561021
หลักสูตร	บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์
คณะ	วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต อู่อ้น

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เชาว์ โรจนแสง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต อู่อ้น)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐสพันธ์ เผ่าพันธ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัยรัตน์ เมืองแสน)

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต

คณบดีวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต อู่อ้น)

วันที่.....เดือน 20 พ.ย. 25๕๒ พ.ศ. .....

วิทยานิพนธ์เรื่อง	การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
คำสำคัญ	การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์/ การลงทุน/ นักลงทุน/ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
นักศึกษา	จุไรวรรณ รินทพล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต อู่อ้น
หลักสูตร	บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์
คณะ	วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยด้านกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อผลดำเนินการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ 3) สร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมโดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และการวิจัยเชิงปริมาณใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multi-Stage-Sampling) จำนวน 510 คน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ศึกษาปัจจัยด้านกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อผลดำเนินการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านพฤติกรรม ความรู้ เทคโนโลยีมีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ 3) แบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่าโมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ข้อเสนอแนะควรมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยพฤติกรรมการลงทุน ความรู้เทคโนโลยี และรูปแบบการลงทุนกับกลุ่มนักลงทุนรายอื่น รวมทั้งศึกษาตัวแปรที่เป็นปัจจัยเหตุอื่นๆ ที่อาจจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้งานวิจัยดูน่าสนใจ เกิดความท้าทาย ช่วยให้นักลงทุนมีศักยภาพและมีความสามารถในการขยายการลงทุนให้เกิดขึ้นได้

TITLE	STRATEGIC DECISION MAKING IN INVESTMENT OF INVESTORS IN STOCK EXCHANGE OF THAILAND
KEYWORD	INVESMENT/ INVESTOR/ STOCK EXCHANGE OF THAILAND/ STRATEGIC DECISION MAKING
STUDENT	CHURAIVAN RINTHAPHOL
ADVISOR	ASSOC. PROF. VICHIT U-ON DR.
LEVEL OF STUDY	DOCTOR OF BUSINESS ADMINISTRATION PROGRAM IN STRATEGIC MANAGEMENT
FACULTY	GRADUATE COLLEGE OF MANAGEMENT SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2019

ABSTRACT

This research titled “Strategic decision making in investment of investors in stock exchange of Thailand” was aimed to: 1) study decision making process factors affect investors’ decision making in stock trading in stock exchange of Thailand, 2) study the influence of factors affect decision making process in stock trading in stock exchange of Thailand, and 3) create strategic decision model in stock trading in stock exchange of Thailand. The research methodology used in this study were conducted in mixed methods qualitative and quantitative, 5 purposive sampling have been used for qualitative research by in-depth interviewing, and for quantitative research, 510 stratified sampling have been used as multi-stage sampling.

The finding suggested: 1) decision making process factors affect investors’ decision making in stock trading in stock exchange of Thailand, overviewing in high level, 2) the influence of factors affect decision making process in stock trading in stock exchange of Thailand, and 3) strategic decision model in stock trading in stock exchange of Thailand, the harmonious alliance between the model of structural equation and empirical data were appropriate.

The suggestions: Further study in variable of investment behavioral factors, technological knowledge, investment model with other investors also study in other causal factors which may have influence the strategic decision making in investment of investors in stock exchange of Thailand in order to be attractive and challenged in enable the investors potential in investment expanding.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยการให้ความช่วยเหลือแนะนำของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต อู่อ้น คณบดีวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ ซึ่งกรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทำให้ผู้เขียนได้หัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์ และท่านได้สละเวลาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ตรวจสอบ และแก้ไขร่างวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้เขียนขอขอบคุณท่านคณะกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ท่านได้กรุณาชี้แนะแนวทาง และคำแนะนำ

ขอบคุณกัลยาณมิตรของผู้เขียนทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และ เป็นกำลังใจให้ผู้เขียนตลอดมา

ขอบคุณกลุ่มประชากรทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำงานวิจัย

จุไรวรรณ รินทพล

พฤศจิกายน 2562

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย ..... **I**
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... **II**
กิตติกรรมประกาศ ..... **III**
สารบัญ ..... **IV**
สารบัญตาราง ..... **VII**
สารบัญภาพ ..... **X**

บทที่ หน้า

1 บทนำ 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 6
1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย 6
1.4 คำถามการวิจัย 9
1.5 สมมติฐานการวิจัย 9
1.6 ขอบเขตการวิจัย 9
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ 11
1.8 นิยามศัพท์ 11

2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 15
ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีระบบ (System Theory) 16
ตอนที่ 2 แนวคิดของกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) 23
2.1 องค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจ 27
2.2 การวัดกระบวนการตัดสินใจ 36
2.3 ปัจจัยเหตุของกระบวนการตัดสินใจ 37
ตอนที่ 3 ผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) 77
3.1 องค์ประกอบของผลการตัดสินใจ 79
3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ 83
3.3 การวัดผลการตัดสินใจ 85

สารบัญ

บทที่		หน้า
3	ระเบียบวิธีวิจัย	87
	3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	87
	3.2 ประชากรกลุ่มตัวอย่างและการเก็บรวบรวมข้อมูล	94
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา	104
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) พฤติกรรม (Behavior) ความรู้ (Knowledge) เทคโนโลยี (Technology) รูปแบบการลงทุน (Investment Model) และผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา .	106
	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ตัวแบบเชิงโครงสร้าง	117
	ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจ	120
	ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เส้นทาง	133
	ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย	136
	ตอนที่ 7 การปรับตัวแบบในการวิจัย	139
	ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ	142
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	151
	1. สรุปผลการวิจัย	152
	2. อภิปรายผลการวิจัย	167
	3. ข้อจำกัดของการวิจัย	178
	4. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	178

สารบัญ

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	182
ภาคผนวก	196
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย	197
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ	208
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก	210
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค	212
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	222
ภาคผนวก ฉ ภาพการสัมภาษณ์เชิงลึก	253
ภาคผนวก ช หนังสือตอบรับการตีพิมพ์บทความ	255
ประวัติผู้วิจัย	257

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แสดงองค์ประกอบของระบบและแหล่งอ้างอิง	18
2.2	แสดงตัวแปรกระบวนการตัดสินใจและแหล่งอ้างอิง	32
2.3	แสดงปัจจัยเหตุตัวแปรของกระบวนการตัดสินใจและแหล่งอ้างอิง	38
2.4	แสดงตัวแปรพฤติกรรม และแหล่งอ้างอิง	42
2.5	แสดงตัวแปรความรู้และแหล่งอ้างอิง	56
2.6	แสดงตัวแปรเทคโนโลยีและแหล่งอ้างอิง	67
2.7	แสดงตัวแปรผลดำเนินการตัดสินใจและแหล่งอ้างอิง	79
3.1	รายงานสถิตินักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2560	89
3.2	แสดงตัวแปร วิธีการวัด มาตรวัด และแหล่งข้อมูลการพัฒนาข้อคำถามของผู้วิจัย	92
3.3	แสดงเกณฑ์พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	97
3.4	แสดงเกณฑ์ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์	99
4.1	แสดงสัญลักษณ์ทางสถิติ และความหมายของสัญลักษณ์ ค่าสถิติ และตัวแปร	103
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	104
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ จำแนกรายด้าน	106
4.4	แสดงค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการระบุปัญหา	107
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการวิเคราะห์ทางเลือก	107
4.6	แสดงค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ	108
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการประเมินผล	109
4.8	แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรมรายด้าน	110
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรม ด้านแรงจูงใจ	110
4.10	แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรม ด้านทักษะทางการเงิน	111
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรม ด้านทัศนคติ	111
4.12	แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรม ด้านความเสี่ยงในการลงทุน	112
4.13	แสดงค่าเฉลี่ยความรู้ จำแนกรายด้าน	112

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.14	แสดงค่าเฉลี่ยความรู้ ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	113
4.15	แสดงค่าเฉลี่ยความรู้ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค	113
4.16	แสดงค่าเฉลี่ยเทคโนโลยี รายด้าน	114
4.17	แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยเทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	115
4.18	แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยเทคโนโลยีใน ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร	115
4.19	แสดงค่าเฉลี่ยผลการตัดสินใจ	116
4.20	แสดงค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ (n = 510)	118
4.21	แสดงค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้	119
4.22	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายนอก	121
4.23	แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านพฤติกรรม ความรู้และเทคโนโลยี (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบความตรงของตัวแปรสังเกตได้ และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ)	123
4.24	แสดงการปรับโมเดลการวัดองค์ประกอบด้าน ด้านพฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี	124
4.25	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายใน	125
4.26	แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านกระบวนการตัดสินใจลงทุน ผลดำเนินการตัดสินใจ (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ)	127
4.27	แสดงการปรับโมเดลการวัดองค์ประกอบ ด้านกระบวนการตัดสินใจและผลดำเนินการตัดสินใจ	127
4.28	แสดงความเที่ยงของตัวแปรแฝงและค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้	128
4.29	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม	129
4.30	แสดงรายละเอียดการปรับแก้โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์	130
4.31	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมหลังจากการปรับแก้โมเดล	131

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.32	แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลพฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี ส่งผลต่อกระบวนการการลงทุนและผลดำเนินการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	133
4.33	แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของโมเดล พฤติกรรม ความรู้ เทคโนโลยี และรูปแบบการลงทุน ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจลงทุนและผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	135
4.34	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	139
4.35	แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจตัวแปรสังเกตได้ ตัวแปรอิสระ.....	140
4.36	แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจตัวแปรสังเกตได้ ตัวแปรตาม	141
4.37	แสดงผลการสรุปความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ	149

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่		หน้า
1.1	แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework).....	8
2.1	แสดงทฤษฎีระบบ (System Theory) Bertalanffy (1968)	21
2.2	แสดงทฤษฎีเชิงระบบ Bertalanffy (1968)	23
2.3	แสดงพฤติกรรมการตัดสินใจ (Decision Making Process).....	30
2.4	แสดงกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process).....	31
2.5	แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหตุกับกระบวนการตัดสินใจ	38
2.6	แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจ	50
2.7	แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลการตัดสินใจ....	52
2.8	แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ	61
2.9	แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับผลการตัดสินใจ.....	63
2.10	แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ	73
2.11	แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ...	75
2.12	แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ	85
2.13	แสดงกรอบแนวคิดการสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	86
3.1	ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	88
4.1	แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านพฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี	122
4.2	แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านพฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี	123
4.3	แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านกระบวนการการลงทุน (PROCESS) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME)	126

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่		หน้า
4.4	แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านกระบวนการตัดสินใจลงทุน (PROCESS) กับผลการตัดสินใจ (OUTCOME) หลังปรับความสัมพันธ์ของความคลาดเคลื่อน	126
4.5	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม (ก่อนปรับความสัมพันธ์ของความคลาดเคลื่อน).....	129
4.6	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม (หลังปรับความสัมพันธ์ของความคลาดเคลื่อน)	131
4.7	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตัวแปร ..	132
4.8	แบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Decision Making Model)	150

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้เตรียมความพร้อมสู่การพลิกโฉมการเติบโตตามนโยบาย “ประเทศไทย 4.0” ของภาครัฐ ที่มุ่งปฏิรูปเศรษฐกิจประเทศด้วยแนวคิดที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในระยะยาวด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และคำนึงประโยชน์ของประชาชนและส่วนรวมเป็นสำคัญ โดยใช้แนวทางการขับเคลื่อนด้วยความร่วมมือของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน ในส่วนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้วางแนวทางการพัฒนาตลาดทุนในทิศทางที่สอดคล้องและสนับสนุนกับภาพใหญ่ของการพัฒนาประเทศเช่นเดียวกัน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand) หรือตลาดหุ้น นับเป็นแหล่งเงินทุนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญของประเทศชาติ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นกลไกสำคัญในการระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนระยะยาวให้แก่ภาคธุรกิจต่างๆ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนตลาดทุนและระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ การซื้อขายหลักทรัพย์ในขณะนั้นๆ จะมีความสัมพันธ์กับทิศทางและแนวโน้มของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เนื่องจากกลไกตลาดทุนในปัจจุบันขณะนั้นจะสะท้อนถึงความต้องการเพื่อการลงทุนของภาคการผลิตและความเชื่อมั่นของผู้ลงทุน การลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์กำลังเป็นที่น่าสนใจแพร่หลายของทุกวงการไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และทั่วๆ ไป

การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มุ่งเดินหน้าตามกรอบกลยุทธ์ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2561-2563) “Towards Sustainable Growth with Innovation” โดยในปี พ.ศ. 2561 เน้นการสร้างความยั่งยืน มุ่งพัฒนาตลาดทุนไทยโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อตอบโจทย์และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานแก่ทุกภาคส่วน พร้อมเดินหน้าตามแผนกลยุทธ์องค์กรที่สนับสนุนแผนพัฒนาตลาดทุนไทยฉบับปัจจุบัน และสนับสนุนนโยบายภาครัฐในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างยั่งยืน (The Stock Exchange of Thailand 2018) การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายของการเงินหรือการลงในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้หรือทุน (Stock) การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองมีเงินยังไม่เพียงพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ต้องไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยมีผลตอบแทนทุนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีก

ลักษณะหนึ่งคือกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) หรือขาดทุนจากหลักทรัพย์ (Capital Loss) อัตราผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน (Yield) ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดจากการคาดว่าจะเกิดขึ้น อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้นๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ที่ดี นักลงทุนจำเป็นต้องเข้าใจหลักการการลงทุนเป็นอย่างดี เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่างมีการลงทุนแต่ละครั้งที่เกิดขึ้น ทั้งนี้การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ มีองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยทำให้นักลงทุนมีทิศทางการลงทุนที่ถูกต้องและมีโอกาสเสี่ยงในการลงทุนต่ำ ตลอดทั้งมีหลักการในการลงทุนนั้น ดังที่ Xu, Heng et al. (2011) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญว่าการตัดสินใจลงทุนเป็นการตัดสินใจเพื่อลงทุนในหุ้นที่ก่อให้เกิดประโยชน์ หรือผลตอบแทน ต้องมีหลักเหตุและผลในการลงทุนที่ชัดเจน ใช้เหตุผลในการตัดสินใจมากกว่าอารมณ์และความรู้สึก และคำนึงถึงตลอดเวลาว่าการตัดสินใจบนพื้นฐานของอารมณ์จะมีความเสี่ยงมากกว่าการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุและผล นอกจากนี้ในการลงทุนจะต้องมีการวิเคราะห์แผนงานทางการเงินและผลตอบแทนที่กิจการจะได้รับจากโครงการลงทุนหรือการลงทุนในสินทรัพย์ลงทุนอีกด้วย สอดคล้องกับที่ Kuno J.M. Huisman and Peter M. Kort (2015) ระบุว่า การตัดสินใจลงทุนแต่ละครั้งเกี่ยวข้องกับการกำหนดระยะเวลาและระดับความสามารถ การวิเคราะห์เวลาและความสามารถในการตัดสินใจพร้อมๆ ซึ่งต้องพิจารณาองค์ประกอบเวลาและความล่าช้าที่จะเกิดขึ้น ในขณะที่ Jamshidinavid, B., Chavoshani, M. and Amiri, S. (2012) ก็ระบุชัดเจนว่าการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จะประกอบไปด้วยบุคลากรหลากหลาย และบุคคลแต่ละคนจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกนั้นก็แตกต่างกัน

จากการทบทวนภาวะตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และการซื้อขายหลักทรัพย์ประจำปี พ.ศ. 2560 ตลาดหลักทรัพย์ไทยแสดงศักยภาพที่โดดเด่นในระดับภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง ท่ามกลางความไม่แน่นอนต่างๆ จากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ โดย ณ สิ้นปี พ.ศ. 2560 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย (SET Index) ปิดที่ระดับ 1,753.71 จุด เพิ่มขึ้น 210.77 จุด หรือ 13.66% เมื่อเทียบกับสิ้นปี พ.ศ. 2559 อีกทั้งมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคา ตลาดรวมของตลาดหลักทรัพย์ไทย (SET Index) และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) อยู่ที่ 17.92 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น 15.62% จากสิ้นปี พ.ศ. 2559 ซึ่งสอดคล้องกับภาวะ เศรษฐกิจภายในประเทศที่ส่งสัญญาณฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังปี พ.ศ. 2560 จากภาคการส่งออกและภาคการท่องเที่ยวเป็นหลัก อีกทั้งด้านการเมืองภายในประเทศมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยรัฐบาลได้ประกาศแผนการซึ่งนำไปสู่การเลือกตั้ง ยิ่งทำให้ผู้ลงทุนและภาคเอกชนมีความเชื่อมั่นในการเติบโตของเศรษฐกิจในประเทศมากขึ้นอีกด้วย ส่งผลให้มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด จากการระดมทุนผ่านบริษัทจดทะเบียนใหม่ (IPO) ซึ่งสูงสุด ใน

ASEAN-5 อยู่ที่ 426,349 ล้านบาท โดยมีมูลค่าซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวันรวมของตลาดหลักทรัพย์ไทยและตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ อยู่ที่ 50,114 ล้านบาท ซึ่งเป็นสภาพคล่องที่สูงที่สุดในภูมิภาคอาเซียน ติดต่อกันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา

ด้านผู้ลงทุนในปี พ.ศ. 2560 จำนวนบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ยังคงเพิ่มขึ้นทำสถิติสูงสุดอย่างต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา โดยจำนวนบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ ณ สิ้นปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,510,053 ราย เพิ่มขึ้น 11.6% จากสิ้นปี พ.ศ. 2559 โดยในสิ้นปี พ.ศ. 2560 มีสัดส่วนจานวนบัญชีที่มีการซื้อขายอย่างน้อย 1 ครั้งต่อเดือน (active account) เฉลี่ยอยู่ที่ 25.20% ของจำนวนบัญชีทั้งหมด นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2560 ผู้ลงทุนบุคคลมีมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อบัญชีอยู่ที่ระดับ 2.80 ล้านบาท การซื้อขายของผู้ลงทุนบุคคลผ่านการซื้อขายทางอินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2560 มีธุรกรรมปรับเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยจำนวนบัญชีที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต ณ สิ้นปี พ.ศ. 2560 อยู่ที่ 1,349,076 ราย เพิ่มขึ้น 160,420 ราย จากสิ้นปี พ.ศ. 2559 โดยมีจำนวนบัญชีที่มีการซื้อขาย (Active Account) อย่างน้อย 1 ครั้งต่อเดือน จำนวน 251,599 ราย เพิ่มขึ้น 16,209 ราย จากปี พ.ศ. 2559 นอกจากนี้ มูลค่าการซื้อขายทางอินเทอร์เน็ตอยู่ที่ 32.46% ของมูลค่าการซื้อขายรวมของทั้งตลาด และคิดเป็น 70% ของมูลค่าการซื้อขายของผู้ลงทุนบุคคลในประเทศ (The Stock Exchange of Thailand 2018)

อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีทางการเงินและความเชื่อมโยงในตลาดทุนโลกได้ส่งผลให้กลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต้องแข่งกับคู่แข่งทางธุรกิจทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับโลกมาโดยตลอด แม้ว่ากลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะให้บริการตลาดหลักทรัพย์เพียงแห่งเดียวในประเทศไทยก็ตาม แต่ทว่าธุรกิจที่ต้องการระดมทุนสามารถเลือกไปจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศและนักลงทุนเองก็สามารถเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศตามความต้องการได้อย่างเสรี รวมทั้งคู่แข่งยังสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ใกล้เคียงหรือทดแทนผลิตภัณฑ์ของกลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อดึงดูดให้นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศไปลงทุนได้ด้วย นอกจากนี้ แนวโน้มสำคัญของธุรกิจตลาดหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศแต่ยังไม่เกิดขึ้นในประเทศไทย คือ กระดานซื้อขายหลักทรัพย์ทางเลือก (Alternative Trading System: ATS) และการจับคู่คำสั่งซื้อขายภายในของบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ (Order Internalization) ซึ่งจะเป็นคู่แข่งของกลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในอนาคต หากมีการเปิดเสรีธุรกิจตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยตลอดจนนวัตกรรมทางการเงิน (Financial Technology: FinTech) รูปแบบใหม่ที่มีเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน เพื่อมุ่งตอบโจทย์ความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการทางการเงิน กรณีนี้ยังสามารถเป็นได้ทั้งโอกาสเพื่อการร่วมธุรกิจและเป็นคู่แข่งของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ในอนาคต

เมื่อพิจารณาภาวะตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและการซื้อขายหลักทรัพย์ดังกล่าวข้างต้นแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า มูลค่าตลาดหลักทรัพย์ตามราคาตลาดนั้นแม้ว่าจะมีมูลค่าที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องก็ตาม แต่ทว่าก็มีลักษณะขึ้นลงไม่คงที่ และเช่นเดียวกันแม้ว่าจำนวนผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ยังมุ่งขยายช่องทางการเข้าถึงการลงทุน

ไปในวงกว้างขึ้น ตลอดทั้งปี ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขยายการสร้างความรู้ความเข้าใจในการลงทุนเพื่อสร้างผู้ลงทุนคุณภาพ มุ่งเน้นการส่งเสริมให้คนไทยในวงกว้างได้ใช้ประโยชน์จากตลาดทุน สร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว เพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณ ดังนั้นการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้ตลาดหุ้นพัฒนาต่อไปได้ ทั้งนี้ Kahneman, D. and Tversky, A. (2010) รายงานว่าเมื่อนักลงทุนตัดสินใจลงทุนจะพิจารณาถึงการขาดทุน (ผลลบ) หรือผลกำไร (ผลบวก) โดยใช้เทคนิคการเลือกการตัดสินใจที่มีในชีวิตจริงๆ ที่เรียกว่า ทฤษฎีความคาดหวัง (Prospect Theory: PT) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ผนวกแนวคิดทางด้านจิตวิทยาเข้ากับทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ มาอธิบายพฤติกรรมการตัดสินใจของนักลงทุน แนวคิดของทฤษฎีดังกล่าว คือ บุคคลจะมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงความเสี่ยงเฉพาะ เมื่อเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่จะได้รับ (Gains) และจะมีพฤติกรรมรักความเสี่ยง (Risk Loving) หรือยอมที่จะเสี่ยงเพื่อหลีกเลี่ยงความสูญเสีย (Losses Aversion) เมื่อเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่จะสูญเสีย (Losses) นอกจากนี้ Kahneman, D. and Tversky, A. ยังกล่าวเสริมว่าจิตวิทยาการลงทุน จะเริ่มจากการที่นักลงทุนอาจมีพฤติกรรมที่ขาดเหตุผลมาตัดสินใจในการลงทุน ซึ่งการตัดสินใจลงทุนแต่ละครั้งนักลงทุนอาจจะไม่ได้ตัดสินใจจากเหตุผลเสมอไป ส่งผลให้เลือกหุ้น วิเคราะห์ ติดตาม เกิดความผิดพลาดและนำไปสู่ผลตอบแทนที่น้อยลงหรือขาดทุน โดยอคติที่มักจะเกิดขึ้นระหว่างการลงทุนจะเป็นประเด็นของ การยึดติด (Anchoring) ความมั่นใจในตัวเองสูง (Overconfidence) การหลีกเลี่ยงความเสียใจและการเสาะหาความภาคภูมิใจ (Disposition Effect) ความอคติจากการทำบัญชีในใจ (Mental Accounting) และความเป็นตัวแทนและความคุ้นเคย (Representativeness and Familiarity)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแบบจำลองการตัดสินใจที่ส่งผลต่อผลการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยพื้นฐานของกระบวนการตัดสินใจมีหลายประการ ได้แก่ พฤติกรรมซึ่งเป็นการกระทำหรือตอบสนองการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคลและเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดหมาย สังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้ตัว เป็นการอธิบายพฤติกรรมเพื่อการเข้าใจพฤติกรรม เพื่อการพยากรณ์พฤติกรรมและเพื่อการควบคุมพฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมเป็นการประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่สามารถสังเกตได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nidhi and Prerna Puri (2013) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Gould, M. (2016) La Shun L. Carrol (2017) ที่ชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบด้านความรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้สมบูรณ์ รวมถึงสร้างความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืนให้แก่องค์กร ความสำเร็จขององค์กรในสภาพแวดล้อมที่ท้าทายในปัจจุบันนี้ เกิดจากองค์การให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจบนพื้นฐานของความรู้ หรือเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ตลอดจนแนวคิดของ La Shun L. Carrol (2017) ที่ให้ความสำคัญ

เรื่องเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถดำเนินการให้เป็นระบบ เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ตามที่มนุษย์ต้องการ เช่น การรวบรวม จัดระเบียบ การบันทึก และใช้ฐานข้อมูล เป็นต้น

ในส่วนของกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่ากระบวนการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับผลการตัดสินใจ เช่น งานวิจัยของ Gupta, M. and Sharma, P. (2011) ที่ศึกษาข้อมูลเงื่อนไขของความเสี่ยงที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในลักษณะเกมการลงทุนในหลักทรัพย์ ผลวิจัยพบว่า พฤติกรรมพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของบุคคลได้รับผลกระทบอย่างมาก ซึ่งส่งผลต่อผลลัพธ์ของการลงทุนทั้งในด้านกำไรและขาดทุน เป็นต้น เนื่องจากการตัดสินใจเปรียบเสมือนปัจจัยที่ทำให้นักลงทุนประสบความสำเร็จและเป็นแนวทางเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญในอนาคต การศึกษาปัจจัยต่างๆ ให้รอบคอบจึงส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ทั้งนี้เพื่อให้นักลงทุนได้รับผลประโยชน์มากกว่าการสูญเสียจากความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดังกล่าวข้างต้นแล้วนั้น มีงานวิจัยจำนวนไม่มากนัก ซึ่งส่วนใหญ่ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมของนักลงทุนหรือศึกษารูปแบบการลงทุนเท่านั้น จะเห็นได้ว่า การตัดสินใจลงทุนได้รับการยอมรับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การลงทุนให้ประสบความสำเร็จให้จงได้ การตัดสินใจของนักลงทุนที่ล้มเหลวเกิดขึ้นจากปัจจัยเกี่ยวกับการไม่ใส่ใจหาความรู้เกี่ยวกับหุ้นและมีการซื้อขายบ่อยเกินไป เล็งผลเลิศของราคาหุ้นมากเกินไป การติดตามราคาหุ้นมากเกินไป ทำให้เกิดอคติในการลงทุนการไม่ได้ใส่ใจการลงทุนอย่างจริงจัง การมองอดีตมากกว่ามุ่งอนาคต การพิจารณาปัจจัยพื้นฐานของความเสี่ยงน้อยเกินไป ความโลภและความกลัว ซึ่งการทำให้ปัจจัยดังกล่าวลดลง นักลงทุนควรพิจารณาในประเด็นของแนวโน้มของเศรษฐกิจ เวลาที่เหมาะสม การตรวจสอบ อุปสงค์และอุปทานของการลงทุน การอยู่บนพื้นฐานของการมีสติมีเหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ ดังที่ Katie Carpen (2018) ได้ให้แนวคิดเรื่องการตัดสินใจไว้ว่าการตัดสินใจบางอย่างเป็นเรื่องง่าย แต่ในโลกแห่งวิชาชีพเราอาจจะเผชิญกับทางเลือกที่ซับซ้อนและมีผลกระทบสูง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลกำไรของธุรกิจ การปรับปรุงขั้นตอนการตัดสินใจของนักลงทุนจะช่วยให้นักลงทุนสามารถจัดระเบียบทางเลือกการลงทุนได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ตลอดจนชี้แนะให้เห็นถึงการตัดสินใจของผู้นำทางธุรกิจ ทุกวันนี้เต็มไปด้วยความไม่แน่นอน จึงทำให้การตัดสินใจยากลำบาก ต้องคำนึงถึงว่าจะเริ่มต้นจากที่ไหน ข้อมูลอะไรที่จำเป็น ต้องทำสิ่งที่ต้องทำต่อไปและวิธีการวัดผลที่ดีเพื่อแสดงถึงการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

ในด้านการวัดผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น ผู้ลงทุนสถาบันนับว่ามีความสำคัญในการสร้างสมดุลของตลาดทุนไทย ดังปรากฏในรายงานประจำปี (The Stock Exchange of Thailand 2018) ที่ระบุว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมุ่งเพิ่มสัดส่วนการลงทุนของผู้ลงทุนสถาบัน โดยร่วมมือกับสมาคมบริษัทจัดการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมจัดการลงทุนและ

ขยายฐานการลงทุนผ่านกองทุนรวม รวมถึงพัฒนาบริการที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนตื่นตัวและให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินการลงทุน สร้างความมั่นคงทางการเงิน เตรียมพร้อมก้าวเข้าสู่วัยเกษียณอย่างมีคุณภาพและตอบโจทย์เป้าหมายชีวิตของแต่ละบุคคล ผ่านช่องทางต่างๆ โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ เพื่อเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มอย่างกว้างขวาง มุ่งเน้นการบริหารจัดการเพื่อสร้างผลตอบแทนให้กับผู้ลงทุนได้ ขณะที่นายหน้าซื้อขายหน่วยลงทุนจะสามารถเสนอขายหน่วยลงทุนได้หลากหลาย ให้บริการคำแนะนำการลงทุนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้ลงทุนสามารถเข้าถึงการซื้อขายกองทุนรวมได้สะดวกยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อการวัดผลการตัดสินใจคือจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เช่น ความสามารถในการทำกำไร (Kiatapiwat, W. 2010) กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Alves, S. 2012) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมุ่งมั่นพัฒนากลไกการทำงานและการตัดสินใจที่เป็นเลิศอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งขยายช่องทางการเข้าถึงการลงทุนไปในวงกว้างขึ้น ขยายการสร้างความรู้ความเข้าใจในการลงทุน สร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้แนวทางการจัดการด้านการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และรู้เท่าทันอนาคต ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เพื่อให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างมืออาชีพ มีเป้าหมาย และประสบความสำเร็จจากการลงทุนรวมถึงสามารถนำไปประยุกต์กับการลงทุนอื่นๆ ในลักษณะเช่นเดียวกันให้เกิดประโยชน์ได้ต่อไป การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเพื่อสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นการทบทวนวรรณกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้องค์ความรู้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวความคิด โดยการสร้างกรอบแนวคิดสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาองค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making) โดยประยุกต์ตามแนวคิดของ Plunkett และ Attner (1994) โดยประกอบด้วย (1) การระบุปัญหา (Define the Problem) (2) การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives) (3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision) และ (4) การประเมินผล (Evaluation) นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) พฤติกรรม (Behavior) (2) ความรู้ (Knowledge) และ (3) เทคโนโลยี (Technology) และวัดผลของการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนจากผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) โดยผู้วิจัยสามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ได้ดังนี้

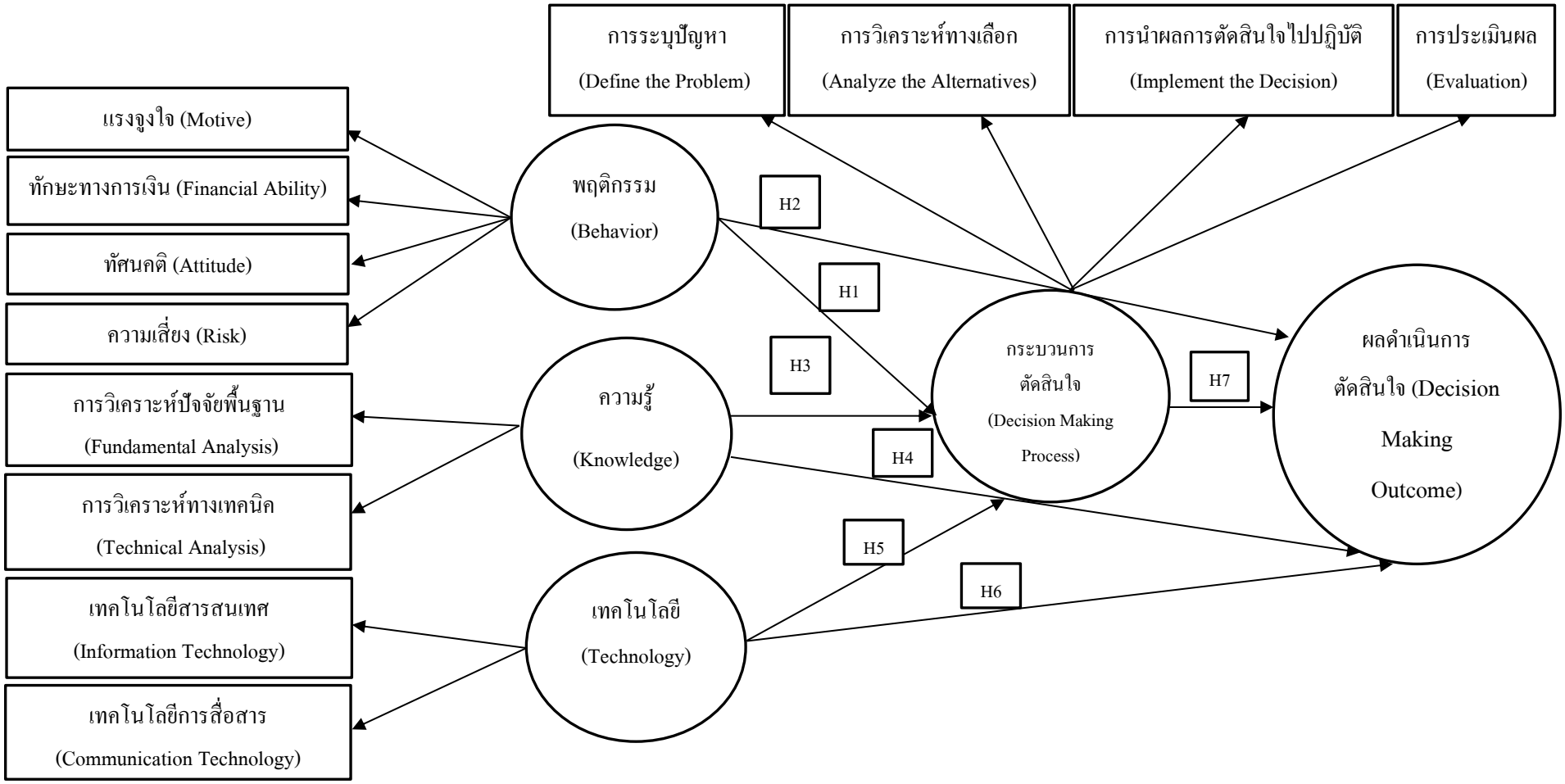

ภาพประกอบที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

1.4 คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยเหตุอะไรบ้าง ที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. กระบวนการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไร

1.5 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1: พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อ กระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

สมมติฐานข้อที่ 2: พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อ ผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานข้อที่ 3: ความรู้ มีอิทธิพลต่อ กระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

สมมติฐานข้อที่ 4: ความรู้ มีอิทธิพลต่อ ผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

สมมติฐานข้อที่ 5: เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อ กระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

สมมติฐานข้อที่ 6: เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อ ผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

สมมติฐานข้อที่ 7: กระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อ ผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

1.6 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถอธิบายขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

(1) ปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการการตัดสินใจ จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการการตัดสินใจ ได้แก่ พฤติกรรม (Behavior) ประกอบด้วย แรงจูงใจ (Motive) ทักษะทางการเงิน (Financial Ability) ทัศนคติ (Attitude) และความเสี่ยง (Risk) ความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) เทคโนโลยี (Technology) ประกอบด้วย เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) และเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology)

(2) องค์ประกอบของกระบวนการการตัดสินใจ จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับกระบวนการการตัดสินใจ ประกอบด้วย การระบุปัญหา (Define the problem) การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the alternatives) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the decision) และการประเมินผล (Evaluation)

(3) องค์ประกอบผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ประกอบด้วย กำไร (Profit) และ ขาดทุน (Loss)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักลงทุนผู้เคยซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ โดยแบ่งเป็น

(1) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักลงทุนผู้เคยซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ ณ สิ้นปี 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,455,618 ราย (The Stock Exchange of Thailand 2018)

(2) กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multi-Stage-Sampling) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ถือหุ้นในฐานนายทะเบียนหลักทรัพย์ เป็น 2 กลุ่ม ตามประเภทของหลักทรัพย์ 2 ประเภท ได้แก่ รูปแบบไร้ใบหลักทรัพย์ จำนวน 1,284,146 คน และรูปแบบใบหลักทรัพย์ จำนวน 171,472 คน และตอนที่ 2 ทำการจัดสรรขนาดของตัวอย่างในแต่ละสนามแบบสัดส่วน (Proportional Allocation) เนื่องจากจำนวนในแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Size) โดยใช้สูตรของ Thomson (Thomson, 1992) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดที่ยอมรับได้เท่ากับ 0.05 สัมประสิทธิ์ความผันแปรของประชากร กำหนดให้เป็น 60% เท่ากับ 0.60 ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างจึงได้จำนวน 533 คน เพื่อศึกษากลยุทธ์การตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ.2560 - เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2561

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ประโยชน์เชิงวิชาการ

(1) ทำให้ได้ข้อค้นพบเชิงวิชาการเกี่ยวกับกลยุทธ์การตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(2) สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้กับนักลงทุนรุ่นใหม่ในมหาวิทยาลัยได้

(3) สามารถมาจัดอบรมให้คนได้รับความรู้เกี่ยวกับการลงทุนที่ไม่มีความเสี่ยงแล้ว

2. ประโยชน์ทางด้านวิชาชีพหรือการนำไปปฏิบัติ

(1) ได้ทราบถึงการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(2) เป็นแนวทางให้นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้กำหนดนโยบายในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.8 นิยามศัพท์

1. กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) หมายถึง แนวทางหรือหลักการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์มากกว่าการสูญเสียจากความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้น โดยมีการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนอันนำไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิผล ประกอบด้วย

(1) การระบุปัญหา (Define the Problem) หมายถึง การระบุปัญหาที่ถูกต้องของนักลงทุนที่มีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อๆ ไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย

(2) การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives) หมายถึง การวิเคราะห์ทางเลือกโดยมีการระบุเกณฑ์ (Criteria) ที่จะใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละทางเลือก ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้จะต้องสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากขั้นตอนการระบุปัญหาเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงกับสาเหตุที่แท้จริง แล้วจึงทำการสำรวจข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพของทางเลือกเปรียบเทียบในแต่ละเกณฑ์

เปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้นักลงทุนพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว

(3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision) หมายถึง การดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึงตารางเวลา การดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ จัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ

(4) การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้นักลงทุนแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

(1) พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก นึกคิด ความต้องการของจิตใจที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าซึ่งอาจสังเกตเห็นได้โดยทางตรงหรือทางอ้อมจากการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง สิ่งที่เป็นพลังกระตุ้นให้นักลงทุนกระทำพฤติกรรมเพื่อบรรลุตามเป้าหมาย โดยความต้องการนั้นเป็นสิ่งเร้าภายในและสิ่งเร้าภายนอกอื่นๆ เช่น การยอมรับของสังคม สภาพบรรยากาศที่เป็นมิตร การบังคับขู่เข็ญ การให้รางวัลหรือกำลังใจหรือการทำให้เกิดความพอใจล้วนเป็นเหตุจูงใจให้เกิดแรงจูงใจได้

ทักษะทางการเงิน (Financial Ability) หมายถึง ความรู้ที่ช่วยให้บุคคลสามารถจัดการด้านการเงินของตนทั้งหมดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีทักษะที่ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและมีวินัยทางการเงินที่ดี ประกอบด้วย ทัศนคติทางการเงิน (Financial Attitude) พฤติกรรมทางการเงิน (Financial Behavior) และความรู้ทางการเงิน (Financial Knowledge)

ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่เป็นการสนับสนุนในลักษณะชอบหรือพึงพอใจ ซึ่งทำให้ผู้อื่นเกิดความรักใคร่ อยากใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ หรือต่อต้านสถานการณ์ในรูปความไม่พอใจ ไม่อยากใกล้สิ่งนั้น ประกอบด้วย ด้านปัญญา (Cognitive Component) ด้านความรู้สึก (Affective Component) และด้านการแสดงทางพฤติกรรม (Conative Component) หรือความตั้งใจที่จะซื้อ (Intention to Buy)

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่า หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตและมีผลกระทบหรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย พฤติกรรมของนักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk-Averse Investor)

(Risk Avoiders) พฤติกรรมของนักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Loving Investor) (Risk Optimizers) และพฤติกรรมของนักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-Neutral Investor) (Risk Reducers)

(2) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง เครื่องมือที่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุน ราคาและปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคา สามารถช่วยในการตัดสินเลือกหลักทรัพย์ที่ดีมีความเสี่ยงน้อยในการลงทุนได้ ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

ความรู้ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์โดยพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ สภาพอุตสาหกรรม การเมือง ตลอดจนผลประกอบการของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลแต่ละส่วนมาวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท ซึ่งต้องวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เศรษฐกิจ (Economic Analysis) วิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis) และวิเคราะห์บริษัท (Company Analysis)

ความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) หมายถึง แนวทางที่อาศัยการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ในอดีต เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคาในอนาคต โดยอาศัยหลักสถิติมาใช้การพยากรณ์ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่างๆ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เชิงแผนภูมิ (Chart Analysis) และการวิเคราะห์ด้วยค่าดัชนี (Index Analysis)

(3) เทคโนโลยี (Technology) หมายถึง ระบบการเก็บรวบรวม บันทึก วิเคราะห์ข้อมูล และการแบ่งปันข้อมูลสารสนเทศ โดยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย ฮาร์ดแวร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) ซึ่งส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กรธุรกิจ ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หมายถึง การรวมองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศที่สามารถเรียกมาใช้หรือกระจายไปยังผู้เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินในการประสานงาน การดำเนินงาน การควบคุม การวิเคราะห์ และการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Infrastructure) และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร (Human Informational Infrastructure)

เทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology*)* หมายถึง การติดต่อเชื่อมโยงกันผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ส่งเสริมการติดต่อสื่อสารของบุคคล ประกอบด้วย การแสวงหาข่าวสาร (Information Seeking) และการซื้อขายออนไลน์ (Online Trading)

(4) ผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) หมายถึง ความสามารถของนักลงทุนที่ครอบคลุมการวัดการลงทุนทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้นักลงทุนแก้ปัญหา

หรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(6) นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมายถึง นักลงทุนผู้เคยซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ ณ สิ้นปี 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,510,053 ราย

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อผลดำเนินการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ (3) เพื่อสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศในประเด็นต่างๆ เพื่อทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเรียบเรียงรายละเอียดนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีระบบ (System Theory)

1.1 องค์ประกอบของระบบ

1.2 การนำทฤษฎีระบบไปประยุกต์ใช้

ตอนที่ 2 แนวคิดของกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process)

2.1 องค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจ

2.2 การวัดกระบวนการตัดสินใจ

2.3 ปัจจัยเหตุของกระบวนการตัดสินใจ

2.3.1 พฤติกรรม (Behavior)

2.3.1.1 องค์ประกอบของพฤติกรรม

2.3.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจ

2.3.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลการตัดสินใจ

2.3.1.4 การวัดพฤติกรรม

2.3.2 ความรู้ (Knowledge)

2.3.2.1 องค์ประกอบของความรู้

2.3.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ

2.3.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับผลการตัดสินใจ

2.3.2.4 การวัดความรู้

2.3.3 เทคโนโลยี (Technology)

2.3.3.1 องค์ประกอบของเทคโนโลยี

2.3.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ

2.3.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี กับผลการตัดสินใจ

2.3.3.4 การวัดเทคโนโลยี

ตอนที่ 3 ผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

3.1 องค์ประกอบของผลการตัดสินใจ

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ

3.3 การวัดผลการตัดสินใจ

ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีระบบ (System Theory)

ทฤษฎีระบบ (System Theory) มีต้นกำเนิดมาจากนักทฤษฎีองค์การและนักชีววิทยาชาวออสเตรีย ที่ชื่อว่า Bertalanffy ตั้งแต่เมื่อปี ค.ศ.1920 ซึ่งขณะนั้นเรียกว่า “ทฤษฎีระบบทั่วไป (General Systems Theory)” และนำเสนอมุมมองระบบแบบองค์รวม ในปี ค.ศ.1956 Boulding and Bertalanffy ผู้ที่มององค์การในฐานะสิ่งมีชีวิต โดยมองในรูประบบเปิดเหมือนระบบกายวิภาคของสิ่งมีชีวิต (Anatomy) ส่วนที่มาของทฤษฎีระบบเกิดจากกระบวนการคิดของสองทฤษฎีหลัก ที่มีส่วนสำคัญต่อการก่อกำเนิดแนวคิดแบบ ทฤษฎีระบบ ซึ่งได้แก่ “ทฤษฎีความซับซ้อน” (Complexity Theory) ต่อมา Peter M. Senge (1990) ได้กล่าวถึงความคิดเชิงระบบ (Systems Thinking) ซึ่งเกิดจากการใช้ System Theory แล้วพบว่ากรอบแนวคิดก็มีลักษณะเป็นระบบเช่นกัน นอกจากนี้ Hyotyniemi (2006) ยังได้ระบุว่าทฤษฎีระบบมีหลายอย่าง เช่น ศาสตร์ทางด้านระบบดิจิตอล เครื่องกล กายภาพของสิ่งมีชีวิต และ ชีวะวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ในขณะที่ Jorg (2011) กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่าเป็นสิ่งประกอบย่อยที่ซับซ้อนเมื่อมารวมกันก็จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในองค์ประกอบรวม หากแต่เมื่อเราแยกสิ่งประกอบย่อยเหล่านี้ออกมาแล้วมันจะไม่มีคุณสมบัติเชิงเดี่ยวเพียงพอที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการใช้งานในตัวของมันเอง ทฤษฎีที่สอง ที่มีผลต่อแนวคิดของทฤษฎีระบบ คือ Cybernetics ที่ว่าด้วยกลศาสตร์ การติดต่อสื่อสาร และการควบคุมกลไกที่มีการมองวิเคราะห์อย่างแยกส่วน (Analytic Science) และ มุ่งเน้นไปที่การควบคุมกลไกมากกว่าการแยกส่วนวิเคราะห์หาประสิทธิภาพเชิงเดี่ยว

ต่อมา Robbins et al. (2011) นักทฤษฎีที่มีชื่อเสียงในยุคนี้ระบุว่า ทฤษฎีระบบมี 2 แบบ คือ ระบบปิด (Closed System) เป็นระบบที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง ไม่สัมพันธ์กับระบบอื่นใด และแยกตนเองออกจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ทางสังคม สามารถควบคุมได้ เช่น การทดลองทางวิทยาศาสตร์จะต้องอยู่ในกระบวนการที่ถูกควบคุม และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงปรับเปลี่ยนได้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่สมบูรณ์ถูกต้อง และ ระบบเปิด (Open System) เป็นระบบที่ต้องปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ทั้ง บุคคล องค์การ หรือหน่วยงาน ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง มีการเอื้อประโยชน์ พึ่งพาซึ่งกันและกัน โดยสิ่งแวดล้อมภายนอกมีผลหรือมีอิทธิพลต่อการทำงานขององค์การด้วย ไม่สามารถควบคุมสอดคล้องกับแนวคิดของ Choi, Sue Young; Lee, Heeseok; and Yoo, Youngjin. (2010) และ Cumming (2014)

นอกจากนี้ Wasita (2018) ยังกล่าวถึงทฤษฎีระบบโดยทั่วไปไว้ว่าระบบสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ ระบบปิดและระบบเปิด ในองค์กรแบบปิด (Closed System) เป็นระบบที่มีความสมบูรณ์ภายในตัวเองจะไม่เกี่ยวข้องและไม่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ในสังคม ส่วนในองค์กรแบบเปิด (Open System) เป็นระบบที่ต้องอาศัยการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคล องค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ จะได้รับอิทธิพลอย่างมากจากสิ่งแวดล้อมทางสังคม โดยรายละเอียด พบว่า (1) ระบบปิด (Closed System) คือ ระบบที่มีความสมบูรณ์ภายในตัวเองและแยกตัวเองออกจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ในสังคม (2) ระบบเปิด (Open System) คือ ระบบที่ต้องอาศัยการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นๆ โดยการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกันภายในสภาวการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นทฤษฎีเชิงระบบ (System Theory) จึงเป็นการผสมผสานของหน้าที่การจัดกิจกรรมกับการจัดการและการวางแผนกลยุทธ์เข้าด้วยกันอย่างลงตัว โดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อม โดยจุดสำคัญของทฤษฎีเชิงระบบ อยู่ที่การมองแบบไม่แยกส่วน หรือการมองว่าทุกอย่างต้องสัมพันธ์กัน ดังนั้น หัวใจของทฤษฎีระบบ คือ ใช้เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมและปรากฏการณ์ทางการบริหาร

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความหมายหรือคำจำกัดของคำว่า ทฤษฎีระบบ ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้หลากหลาย มีทั้งความหมายที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันไปไว้ดังนี้

Robbins et al. (2011) กล่าวว่า ทฤษฎีระบบ หมายถึง สิ่งต่างๆ บนโลกนี้มีลักษณะเป็นระบบต้องมีองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันเป็นกระบวนการ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามที่ได้กำหนดไว้

Rice (2013) กล่าวว่า ทฤษฎีระบบ หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นระบบย่อยที่ทำหน้าที่รวมตัวกันเพื่อทำหน้าที่ร่วมกันอย่างมีเป้าหมายในวิสัยทัศน์เดียวกันภายในองค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ถือได้ว่าเป็นระบบรวม (Total System)

Adams (2014) กล่าวว่า ทฤษฎีระบบ หมายถึง องค์ประกอบของส่วนต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างครบวงจรที่ต่อเนื่องกันถูกนำมารวมเข้าด้วยกัน โดยทำงานร่วมกันอย่างลงตัวผสมผสานกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

Keating, C. B., & Bradley, J. M. (2015) กล่าวว่า ทฤษฎีระบบ หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวพันธ์กัน เพื่อให้เกิดผลหรือเป้าหมาย อาจกล่าวได้ว่า ระบบยังประกอบไปด้วยระบบอื่นๆ ที่อยู่ภายใน

Morgeson, FP. Mitchell TR, Liu D. (2015) กล่าวว่า ทฤษฎีระบบ หมายถึง การมองความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ แบบองค์รวมทุกสิ่งทุกอย่างเป็นส่วนหนึ่งของระบบใหญ่ ทำการตรวจสอบการทำงานอย่างเป็นระบบที่มีความซับซ้อนและเกิดการรวมตัวกันภายใต้วัตถุประสงค์เดียวกัน มีการนำเข้าข้อมูลเป็นกระบวนการและส่งผลให้ได้ผลตอบกลับ โดยอาศัยปัจจัยจากสภาพแวดล้อมภายนอกอย่างลงตัว

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือนิยามของ ทฤษฎีระบบ หมายถึง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันเป็นกระบวนการ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามที่ได้กำหนดไว้ มีการนำเข้าข้อมูลเป็น

กระบวนการและส่งผลให้ได้ผลตอบกลับ โดยอาศัยปัจจัยจากสภาพแวดล้อมภายนอก และแต่ละส่วนต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างผสมผสานลงตัว โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า (Input) 2) กระบวนการ (Process) 3) ผลผลิต (Output) และ 4) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

1.1 องค์ประกอบของระบบ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีระบบของ Bertalanffy (1968) นักทฤษฎีผู้มีชื่อเสียงในยุคบุกเบิกมาใช้เป็นกรอบในการศึกษา โดย Bertalanffy มององค์กรในลักษณะเป็นระบบเปิดเหมือนระบบกายวิภาคของสิ่งมีชีวิต (Anatomy) สอดคล้องกับแนวคิดของ Peter M. Senge (1990) องค์ประกอบของระบบตามแนวคิดของ Bertalanffy (1968) ประกอบด้วย 1) ปัจจัยนำเข้า (Input) 2) กระบวนการ (Process) 3) ผลลัพธ์ (Output) และ 4) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) สอดคล้องกับการวิจัยของ Angelov (2010), Robbins et al. (2011), Rice (2013) และ Adams 2014) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทบทวนวรรณกรรมและสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบของระบบ (System Theory) และแหล่งอ้างอิง ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงองค์ประกอบของระบบและแหล่งอ้างอิง

อ้างอิง (ชื่อผู้วิจัย/ปี ค.ศ.)	**ปัจจัยนำเข้า**	**กระบวนการ**	**ผลลัพธ์**	**ข้อมูลย้อนกลับ**
Bertalanffy (1968)	✓	✓	✓	✓
Robbins et al. (2011)	✓	✓	✓	✓
Rice (2013)	✓	✓	✓	✓
Adams (2014)	✓	✓	✓	✓
Keating, C. B., & Bradley, J. M. (2015)	✓	✓	✓	✓
Morgeson, FP**.** Mitchell TR**,** Liu D**.** (2015)	✓	✓	✓	✓
Mohammad Taghi Taghavifard. et al. (2018)	✓	✓	✓	✓

โดยทั้ง 4 องค์ประกอบ ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) ปัจจัยนำเข้า (Input)

Bertalanffy (1968) กล่าวว่า ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่นำไปสู่การดำเนินงานของระบบโดยรวมไปถึงสภาพแวดล้อมต่างๆ

Morgeson, FP. Mitchell TR, Liu D. (2015) กล่าวว่า กระบวนการเชิงระบบ หรือ Systems Process เป็นกระบวนการแบบใดแบบหนึ่งที่ตั้งอยู่บนฐานคิดของทฤษฎีระบบ โดยเฉพาะตามแนวคิดของระบบ “ระบบเปิด (Open Systems)” ซึ่งอธิบายว่าระบบเป็นระบบที่มีปฏิสัมพันธ์กับระบบภายนอกอื่น โดยมีการนำเข้าปัจจัยจากระบบภายนอกและมีผลผลิตของระบบโดยผ่านกระบวนการของระบบ แล้วไหลเวียนออกไปสู่ระบบภายนอกและมีตัวแบบ (Mode) ของกระบวนการเชิงระบบ โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) เช่น คน วัสดุ งบประมาณ ข้อมูล เป็นต้น ซึ่งทฤษฎีระบบมีการนำเข้าข้อมูลเป็นกระบวนการและส่งผลให้ได้ผลตอบกลับ โดยอาศัยปัจจัยจากสภาพแวดล้อมภายนอกอย่างลงตัว

Mohammad Taghi Taghavifard. et al. (2018) กล่าวว่า ทฤษฎีระบบมีองค์ประกอบต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นระบบย่อย ที่ทำหน้าที่รวมตัวกันเพื่อทำหน้าที่ร่วมกันอย่างมีเป้าหมายในวิสัยทัศน์เดียวกันภายในองค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ถือได้ว่าเป็นระบบรวม (Total System) โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) เป็นองค์ประกอบหลักข้อแรกที่สำคัญ เช่นเดียวกับ Adams (2014) และ Rice (2013)

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ พฤติกรรม (Behavior) ความรู้ (Knowledge) และเทคโนโลยี (Technology) ซึ่งเป็นปัจจัยเหตุในการพัฒนากระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making)

2) กระบวนการ (Process)

Bertalanffy (1968) กล่าวว่า กระบวนการ (Process) หมายถึง วิธีการหรือขั้นตอนต่างๆ ที่จะนำไปสู่ผลงานหรือผลผลิตของระบบ

Morgeson, FP. Mitchell TR, Liu D. (2015) กล่าวว่า กระบวนการเชิงระบบ มีกระบวนการ (Process) เช่น การแปรรูป โดยกระบวนการต่างๆ

Keating, C. B., & Bradley, J. M. (2015) กล่าวถึงทฤษฎีระบบว่ามีองค์ประกอบด้านกระบวนการ (Process) เป็นองค์ประกอบหลักสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานต่างๆ เสร็จสิ้นไป เช่นเดียวกับแนวคิดของ Adams (2014)

Mohammad Taghi Taghavifard. et al. (2018) กล่าวว่า หลังจากมีการนำเข้าข้อมูลแล้วต่อมาก็เข้าสู่กระบวนการเพื่อนำไปสู่การแสดงผลลัพธ์หรือผลผลิตด้านนั้นๆ ต่อไป

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ กระบวนการ (Process) หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนของการนำองค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจที่เป็นสิ่งที่ป้อนเข้าหรือปัจจัยนำเข้าไปแปรสภาพออกมาเป็นผลผลิต (Output) ได้แก่ การระบุปัญหา (Define the Problem) การระบุข้อจำกัดของปัจจัย (Identify Limiting Factors) การพัฒนาทางเลือก (Develop Potential Alternatives) การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives) การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the Best Alternative) การนำผลการตัดสินใจไป

ปฏิบัติ (Implement the Decision) และการสร้างระบบควบคุมและประเมินผล (Establish a Control and Evaluation System)

3) ผลลัพธ์ (Output)

Bertalanffy (1968) กล่าวว่า ผลลัพธ์ (Output) หมายถึง ผลผลิต (Product) หรือความสำเร็จในลักษณะต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลในการทำงาน เช่นเดียวกับแนวคิดของ Robbins et al. (2011)

Adams (2014) กล่าวถึง ทฤษฎีระบบว่ามีองค์ประกอบด้านผลลัพธ์ (Output) หรือผลผลิต (Product) เป็นองค์ประกอบหลักสำคัญที่แสดงผลของการดำเนินงานต่างๆ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Rice (2013)

Morgeson, FP. Mitchell TR, Liu D. (2015) กล่าวว่า กระบวนการเชิงระบบ มีผลผลิต (Product) เช่น ผลผลิตที่ออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ บริการ กำไร ขาดทุน ฯลฯ

Mohammad Taghi Taghavifard. et al. (2018) กล่าวว่า หลังจากมีการนำเข้าข้อมูลแล้วต่อมาก็เข้าสู่กระบวนการเพื่อนำไปสู่การแสดงผลลัพธ์หรือผลผลิตด้านนั้นๆ ต่อไป

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผลลัพธ์ (Output) หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องกับผลดำเนินการตัดสินใจเป็นผลที่ได้จากกระบวนการของการตัดสินใจ เพื่อให้นักลงทุนบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้แก่ กำไร (Profit) และ ขาดทุน (Loss)

4) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

Bertalanffy (1968) กล่าวว่า ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หมายถึง ข้อมูลที่นำไปสู่ปัจจัยนำเข้าและกระบวนการซึ่งจะช่วยให้องค์กรสามารถปรับปรุงตัวป้อน (Input) กระบวนการ (Process) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

Adams (2014) กล่าวถึงทฤษฎีระบบว่ามีองค์ประกอบด้านข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นองค์ประกอบหลักสำคัญที่ช่วยชี้ให้เห็นสภาพปัญหาและความต้องการขององค์กรเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนางานเพื่อการปรับตัวขององค์กรต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบครบวงจร เช่นเดียวกับแนวคิดของ Rice (2013)

Morgeson, FP. Mitchell TR, Liu D. (2015) กล่าวว่า ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้มีการปรับเปลี่ยนปัจจัยนำเข้า กระบวนการ เพื่อพัฒนาผลผลิตให้ตรงความต้องการได้ต่อไป

Mohammad Taghi Taghavifard. et al. (2018) กล่าวว่า กระบวนการเชิงระบบ มีข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในบริบทต่างๆ เพื่อนำกลับมาพิจารณาต่อไป

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลตอบกลับหรือผลสะท้อนกลับที่ได้รับจากการดำเนินงานและผลลัพธ์ในการช่วยตรวจสอบผลของการตัดสินใจ

ว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ มีส่วนใดที่ต้องมีการแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม ซึ่งผลย้อนกลับจะกลับเข้าสู่ระบบเพื่อปรับปรุงปัจจัยนำเข้าและกระบวนการตัดสินใจใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ผลการดำเนินการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับทฤษฎีระบบ (System Theory) องค์ประกอบของระบบประกอบด้วย 1) ปัจจัยนำเข้า (Input) 2) กระบวนการ (Process) 3) ผลลัพธ์ (Output) และ 4) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จะเห็นได้ว่า ทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Output) นั้นมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและจะ ขาดสิ่งใดไม่ได้ นอกจากนั้นทั้ง 3 องค์ประกอบยังมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของนักลงทุนด้วย ในขณะที่นักลงทุนต้องดำเนินกิจกรรมนั้น สิ่งที่ช่วยให้องค์การสามารถตรวจสอบว่ากิจกรรมต่างๆ นั้นบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ มีส่วนใดที่ต้องแก้ไขปรับปรุง จึงต้องอาศัยองค์ประกอบที่ 4 คือ ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนสามารถปรับปรุงปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process) เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลในการลงทุนเพิ่มขึ้นได้ องค์ประกอบทั้ง 4 จึงมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันขาดสิ่งใดไม่ได้ การเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งจะมีผลต่อองค์ประกอบอื่น ข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดขององค์ประกอบหนึ่งก็จะส่งผลให้องค์ประกอบอื่นบกพร่องไปด้วย และยังมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินการตัดสินใจของนักลงทุน สามารถแสดงได้ ดังภาพประกอบที่ 2.1

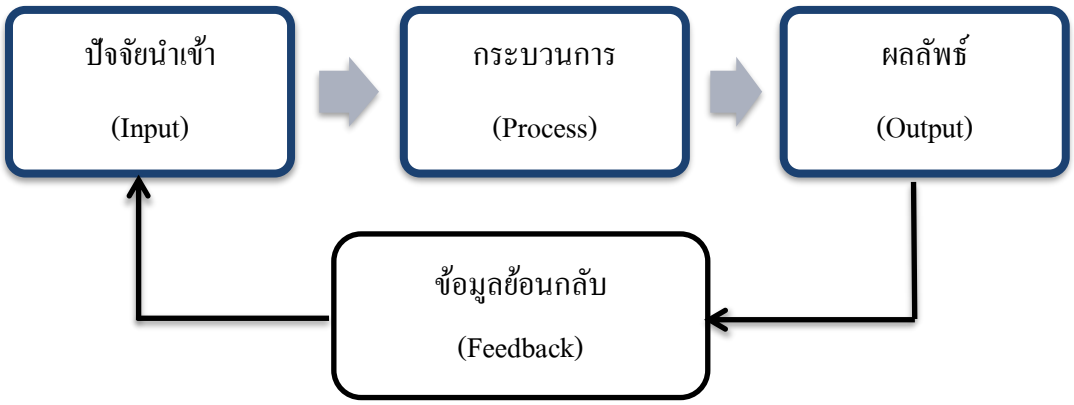

ภาพประกอบที่ 2.1 แสดงทฤษฎีระบบ (System Theory) Bertalanffy (1968)

จากภาพประกอบที่ 2.1 แสดงองค์ประกอบของระบบที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Bertalanffy (1968) ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ (1) ปัจจัยนำเข้า (Input) (2) กระบวนการ (Process) (3) ผลลัพธ์ (Output) และ (4) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

ดังนั้น การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีระบบ (System Theory) ของ Bertalanffy (1968) ประกอบด้วย (1) ปัจจัยนำเข้า (Input) (2) กระบวนการ (Process) (3) ผลลัพธ์ (Output) และ

(4) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นทฤษฎีหลักในการสร้างกรอบแนวคิดเพื่อศึกษาการสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1.2 การนำทฤษฎีระบบไปประยุกต์ใช้

เป้าหมายการลงทุนที่สำคัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือ เพื่อให้ได้รับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังภายใต้ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ โดยการลงทุนใดๆ นั้น จะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด หากรู้จักเลือกหลักทรัพย์และกระจายการลงทุนอย่างเหมาะสมตามนโยบายการลงทุนของตน ทฤษฎีระบบ มีลักษณะเป็น “ทฤษฎีทั่วไป” หรือเป็นความคิดพื้นฐานที่รองรับทฤษฎีเฉพาะด้าน ทฤษฎีระบบสามารถนำมาประยุกต์เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานของนักลงทุนที่จะหาวิถีทางใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาเรื่องการตัดสินใจของนักลงทุนได้ จะเห็นได้ว่าทฤษฎีระบบเป็นทฤษฎีทั่วไปที่มองความคิดพื้นฐานหรือข้อตกลงเบื้องต้นเป็นเนื้อหาสาระสำคัญ หัวใจของทฤษฎีระบบจึงไม่ได้อยู่ที่การวิเคราะห์เฉพาะส่วนนั้นๆ เท่านั้น แต่จะเป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยสิ่งต่างๆ ทั้งหมดว่าสัมพันธ์กัน Wasita (2018) กล่าวว่า เป็นการมองของสิ่งเดียวกันจากหลายๆ มุมมอง ภายใต้ข้อตกลงเบื้องต้นมาก่อนว่าผลย่อมเกิดจากเหตุ พิจารณาจากความคิดหลักในการอธิบายความสัมพันธ์กับหลักฐานเชิงประจักษ์ของตัวแปรที่มีความซับซ้อน

Adams (2014) กล่าวว่า ทฤษฎีระบบสามารถนำไปบูรณาการให้เข้ากับระบบได้เป็นอย่างดี อาจกล่าวได้ว่า System Theory เป็นการมองความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ แบบองค์รวม โดยเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นส่วนหนึ่งของระบบที่ใหญ่ขึ้นไป ในขณะเดียวกันตัวมันเองก็เป็นระบบที่สามารถแยกย่อยลงไปเป็นระบบเล็กๆ มากมายหลายระดับได้ และระบบย่อยนี้ต่างก็มีความสัมพันธ์กันและได้ส่งผลต่อการดำรงอยู่ของกันและกัน ในกรณีของการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้นำเอาแนวความคิดที่เกี่ยวกับระบบเข้ามาใช้ศึกษา ซึ่งจะเห็นได้ว่าการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เปรียบเสมือนเป็นระบบหนึ่ง ซึ่งเป็นระบบที่ทำหน้าที่แปรสภาพ (Transformation System) เริ่มต้นด้วยการนำเอาทรัพยากรต่างๆ เช่น พฤติกรรม ความรู้ เทคโนโลยี ในลักษณะของการนำเข้าสู่ระบบ (Input) จากนั้นนักลงทุนจะทำหน้าที่แปรสภาพสิ่งที่นำเข้าเหล่านั้นให้ออกผลมาในรูปของสิ่งต่างๆ ที่ส่งออก (Output) ไปสู่ภายนอกระบบของนักลงทุนในรูปของผลการดำเนินงาน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการรวมตัวกันดังกล่าว ภายในระบบของนักลงทุนเอง การตัดสินใจลงทุนนี้ก็จะประกอบด้วยระบบย่อยต่างๆ ซึ่งต่างฝ่ายต่างก็จะต้องทำหน้าที่ช่วยแปรสภาพทรัพยากร เพื่อให้การลงทุนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้และมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของนักลงทุน ทฤษฎีระบบมีส่วนสำคัญในการช่วยสนับสนุนงานวิจัยให้ประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ในขณะที่ Keating, C. B., & Bradley, J. M. (2015) ชี้ให้เห็นว่าทฤษฎีระบบสามารถนำไปบูรณาการให้เข้ากับระบบได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการตัดสินใจลงทุน ดังนั้น แนวคิดทฤษฎีระบบจึงเป็นรูปแบบแนวคิดที่เหมาะสมใน

การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยการสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรอบความคิดเชิงทฤษฎี การนำทฤษฎีระบบมาประยุกต์ใช้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ของตัวแปรที่มีปฏิสัมพันธ์กัน ในการวิจัยครั้งนี้แสดงได้ดังภาพประกอบที่ 2.2

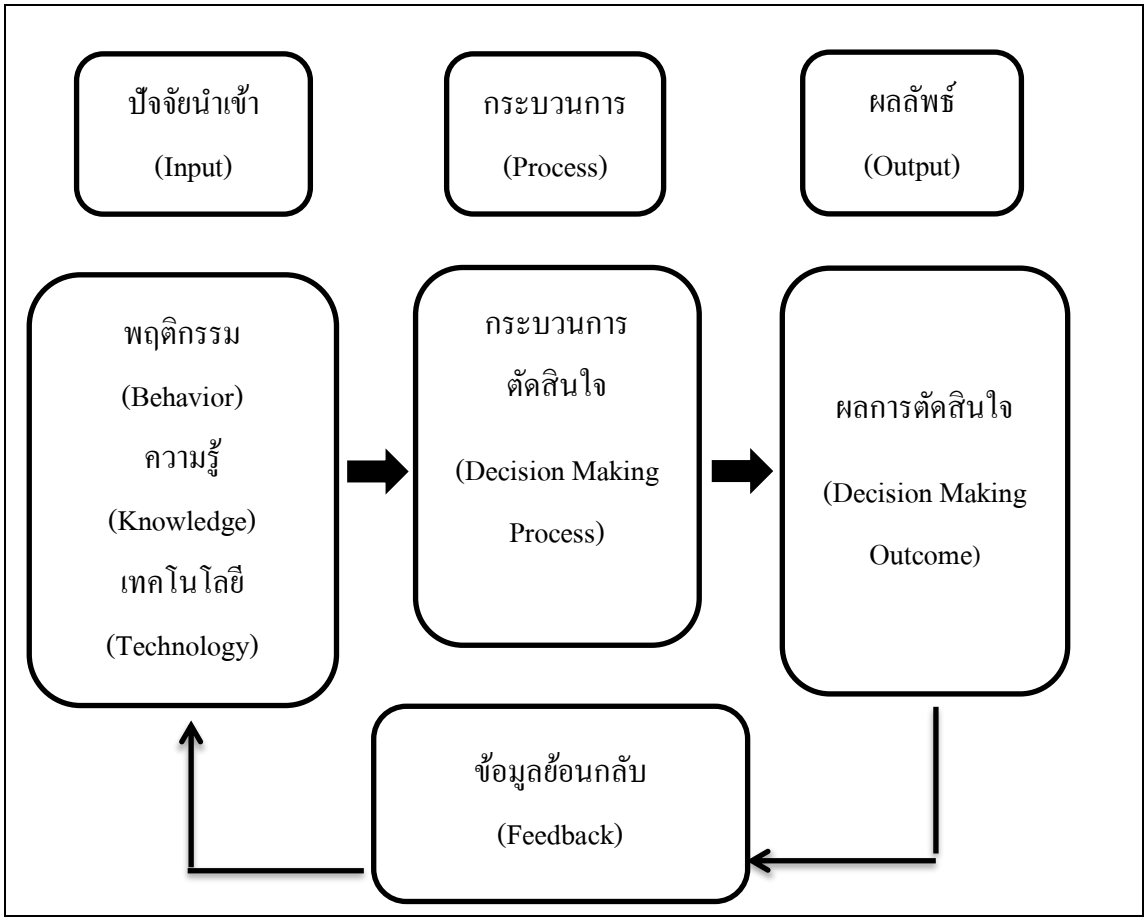

ภาพประกอบที่ 2.2 แสดงทฤษฎีเชิงระบบ Bertalanffy (1968)

จากการศึกษา แนวคิดและทฤษฎีระบบ (System Theory) ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลลัพธ์ (Output) และข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ผู้วิจัยสามารถนำทฤษฎีระบบ (System Theory) มาใช้เป็นทฤษฎีหลักในการประยุกต์สร้างกรอบแนวคิดเพื่อศึกษาการสร้างแบบจำลอง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ตอนที่ 2 แนวคิดของกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process)

นักทฤษฎียุคแรกที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมเกี่ยวกับแนวคิดการตัดสินใจ เช่น Simon, Herbert A. (1997) ได้แสดงทรรศนะไว้ว่า การตัดสินใจเป็นการหาทางเลือกที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสม ซึ่งขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและเหตุผลในการตัดสินใจของแต่ละบุคคล รวมทั้ง

Shefrin, H. (2007) ยังระบุว่าการตัดสินใจของนักลงทุนที่ล้มเหลวเกิดขึ้นจากปัจจัยเกี่ยวกับการไม่ใส่ใจหาความรู้เกี่ยวกับหุ้นและมีการซื้อขายบ่อยเกินไปเล็งผลเลิศของราคาหุ้นมากเกินไป การติดตามราคาหุ้นมากเกินไป ทำให้เกิดอคติในการลงทุน การไม่ได้ใส่ใจการลงทุนอย่างจริงจัง การมองอดีตมากกว่ามุ่งอนาคต การพิจาณาปัจจัยพื้นฐานของความเสี่ยงน้อยเกินไป ความโลภและความกลัว ซึ่งการทำให้ปัจจัยดังกล่าวลดลงนักลงทุนควรพิจารณาในประเด็นของแนวโน้มของเศรษฐกิจ เวลาที่เหมาะสม การตรวจสอบอุปสงค์และอุปทานของการลงทุน การอยู่บนพื้นฐานของการมีสติมีเหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ เป็นต้น ในขณะที่ Naqvi Shiv & Bechara (2006) เสนอแนวคิดว่าทฤษฎีการตัดสินใจเป็นวิธีการเชิงวิเคราะห์และเชิงระบบที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาและช่วยทำให้การตัดสินใจที่ดีกว่า โดยระบุว่าการตัดสินใจมีอยู่ใน 2 ลักษณะคือการตัดสินใจที่ดี (Good Decision) เป็นการตัดสินใจที่ใช้หลักเหตุและผลด้วยการพิจารณาจากข้อมูลและทางเลือกหรือกลยุทธ์ที่มีความเป็นไปได้ทั้งหมด จากนั้นใช้วิธีการเชิงปริมาณที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา ในบางครั้งอาจจะได้ผลลัพธ์ที่ดีหรือไม่ดีก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ แต่ก็ยังนับว่าได้มีการพิจารณาก่อนที่จะมีการตัดสินใจ ซึ่งต่างจากการตัดสินใจที่ไม่ดี (Bad Decision) เป็นการตัดสินใจโดยปราศจากเหตุผลไม่ได้พิจารณาจากทางเลือกทั้งหมดแต่อาศัยอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวและการคาดเดาที่ไม่มีหลักฐานชัดเจน ไม่ได้พิจารณาข้อมูลที่มีอยู่ ไม่ได้นำเทคนิคเชิงปริมาณเข้ามาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจทำให้เกิดความเสี่ยงค่อนข้างมาก เช่นเดียวกับการเล่นการพนันอยู่ เป็นต้น จากทฤษฎีดังกล่าวสามารถอธิบายการตัดสินในการลงทุนของนักลงทุนได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ Xu, Heng, et al. (2011) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญว่า การตัดสินใจลงทุนเป็นการตัดสินใจเพื่อลงทุนในหุ้นที่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือผลตอบแทน ต้องมีหลักเหตุและผลในการลงทุนที่ชัดเจน ใช้เหตุผลในการตัดสินใจมากกว่าอารมณ์และความรู้สึก และคำนึงถึงตลอดเวลาว่าการตัดสินใจบนพื้นฐานของอารมณ์จะมีความเสี่ยงมากกว่าการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุและผล นอกจากนี้ในการลงทุนจะต้องมีการวิเคราะห์แผนงานทางการเงินและผลตอบแทนที่กิจการจะได้รับจากโครงการลงทุนหรือการลงทุนในสินทรัพย์ลงทุนอีกด้วย ในขณะที่ Peter Drucker (2012) ชี้ให้เห็นว่า การตัดสินใจที่จะเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งในหลายทางเลือกเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก เพราะการที่จะบอกว่าทางเลือกใดถูกหรือผิดนั้น ไม่อาจกระทำได้โดยง่าย กล่าวคือ ทางเลือกที่ดีที่สุดนั้นมักจะอยู่ระหว่างสิ่งที่เกือบจะผิดพลาดได้เสมอ ส่วน Laureiro-Martínez, Daniella, et al. (2015) ให้แนวคิดว่าการศึกษากระบวนการทางความรู้ความเข้าใจเรื่องการตัดสินใจที่ช่วยให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจสามารถบรรลุผลการตัดสินใจได้ดีขึ้น ในขณะที่ Katie Carpen (2018) ได้ให้แนวคิดเรื่องการตัดสินใจไว้ว่าการตัดสินใจบางอย่างเป็นเรื่องง่าย แต่ในโลกแห่งวิชาชีพเราอาจจะเผชิญกับทางเลือกที่ซับซ้อนและมีผลกระทบสูง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลกำไรของธุรกิจ การปรับปรุงขั้นตอนการตัดสินใจของนักลงทุนจะช่วยให้นักลงทุนสามารถจัดระเบียบทางเลือกการลงทุนได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ตลอดจนชี้แนะให้เห็นถึงการตัดสินใจของผู้นำทางธุรกิจทุกวันนี้เต็มไปด้วยความไม่แน่นอน จึงทำให้การ

ตัดสินใจยากลำบาก ต้องคำนึงถึงว่าจะเริ่มต้นจากที่ไหน ข้อมูลอะไรที่จำเป็น ต้องทำสิ่งที่ต้องทำต่อไปและวิธีการวัดผลที่ดีเพื่อแสดงถึงการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้การตัดสินใจในชีวิตประจำวันของนักธุรกิจส่วนใหญ่จะเป็นไปตามทฤษฎีพรรณนา ซึ่งมักจะทำให้ผู้ลงทุนไม่ประสบความสำเร็จในการลงทุน ส่งผลกระทบต่อจิตวิทยาการลงทุนที่ทำให้นักลงทุนอาจมีพฤติกรรมที่ขาดเหตุผลมาตัดสินใจในการลงทุน ซึ่งการตัดสินใจลงทุนแต่ละครั้งนักลงทุนอาจไม่ได้ตัดสินใจจากเหตุผลเสมอไป ส่งผลให้เลือกหุ้นวิเคราะห์ติดตามเกิดความผิดพลาดและนำไปสู่ผลตอบแทนที่น้อยลงหรือขาดทุน สาระสำคัญในเรื่องของจิตวิทยาการลงทุนที่นักลงทุนมีอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ขาดเหตุผลมาตัดสินใจในการลงทุน ส่งผลให้เลือกหุ้นวิเคราะห์ติดตามเกิดความผิดพลาดและนำไปสู่ผลตอบแทนที่น้อยลงหรือขาดทุน จึงนับเป็นเรื่องสำคัญสำหรับการลงทุนในการพิจารณาแต่ละครั้งของการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่รัฐบาลให้การสนับสนุนการลงทุนที่ได้จัดขึ้นมาอย่างเป็นทางการ เช่น งานมหกรรมการเงิน (Money Expo) ของวารสารการเงินการธนาคารที่ได้มีการจัดเป็นประจำทุกปีและมีกิจกรรมทั่วภูมิภาคและมีนักลงทุนให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ซึ่งการศึกษาจิตวิทยาการลงทุนที่นักลงทุนจะลงทุนก็เป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้นักลงทุนได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ในการลงทุน เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์มากกว่าการสูญเสียจากความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า การตัดสินใจ ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายหรือคำจากัดความไว้หลากหลาย มีทั้งความหมายที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันไว้ดังนี้

Hoy and Miskel (2008) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง เครื่องมือที่สำคัญในการบริหารและถือว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้บริหารทุกคนและทุกระดับ การตัดสินใจจึงจำเป็นต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยนำข้อมูลประกอบการพิจารณาเป็นอย่างมาก ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะต้องเป็นผู้ใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูล ตลอดจนคาดการณ์ผลที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Xu, Heng, et al. (2011) กล่าวว่า การตัดสินใจของมนุษย์ สามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) การตัดสินใจบนพื้นฐานของทฤษฎีบรรทัดฐาน (Normative Theory) เป็นทฤษฎีการตัดสินใจที่มีลักษณะสำคัญ คือ จะคำนึงถึงแนวทางการตัดสินใจว่าน่าจะเป็นหรือควรจะเป็นเช่นใด จึงจะสามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการตัดสินใจได้ ซึ่งการพิจารณาว่าแนวทางใดเป็นแนวทางที่น่าจะเป็นหรือควรจะเป็นนั้นย่อมขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของบุคคลแต่ละคน ซึ่งอาจจะคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันก็ได้ และ (2) การตัดสินใจบนพื้นฐานของทฤษฎีพรรณนา (Descriptive Theory) คือเป็นทฤษฎีการตัดสินใจที่มีลักษณะแตกต่างกับทฤษฎีแรก กล่าวคือ เป็นทฤษฎีที่มีสาระสำคัญที่ว่า การตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาหนึ่งๆ จะต้องกระทำอย่างไรจึงจะสัมฤทธิ์ผลได้ ไม่ว่าผลของการตัดสินใจนั้นจะเป็นที่ชื่นชอบหรือพึงพอใจของผู้ตัดสินใจหรือไม่ก็ตาม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การตัดสินใจโดยใช้ทฤษฎีนี้จะพยายาม

หลีกเลี่ยงการใช้ความรู้สึกนึกคิดใดหรือค่านิยมส่วนตัวของผู้ตัดสินใจมาเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจ โดยมุ่งเน้นให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างมีเหตุผล มีความถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ดังนั้นจึงได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่แน่นอน ตลอดจนมีการนำเอาเทคนิคสมัยใหม่ต่างๆ เข้ามาช่วยในการตัดสินใจด้วย เพื่อที่จะให้การตัดสินใจนั้นมีความถูกต้องเหมาะสมที่สุด

Quick, J. C. & Nelson, D. L. (2013) กล่าวว่า การตัดสินใจของผู้นำต้องยึดหลักรูปแบบการมีส่วนร่วม มีการให้คำปรึกษาระหว่างผู้นำกับผู้ติดตาม การตัดสินใจให้พนักงานมีส่วนร่วมนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบรรลุผลการปฏิบัติงานของพนักงาน

Sinek, S. (2014) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการทำงาน กระบวนการตัดสินใจของผู้นำจะนำมาซึ่งความโปร่งใสในการทำงานซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงาน

Laureiro-Martínez, Daniella, et al. (2015) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การกระทำที่ต้องทำเมื่อไม่มีเวลาที่จะหาข้อเท็จจริงอีกต่อไป ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือเมื่อใดถึงจะตัดสินใจว่าควรหยุดหาข้อเท็จจริง ข้อยุติจะแปรเปลี่ยนไปตามปัญหาที่ต้องแก้ไข ซึ่งการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวพันกับการใช้จ่ายและการใช้เวลา

Katie Carpen (2018) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลายๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นหนทางให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ การตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญและเกี่ยวข้องกับหน้าที่การบริหารหรือการจัดการเกือบทุกขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นการวางแผนการจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การประสานงาน และการควบคุมสำหรับทฤษฎีการตัดสินใจนั้น

Walter Frick (2018) กล่าวว่า การตัดสินใจที่ดีจำเป็นต้องมีความรู้สึก 2 อย่างคือ 1) วิธีการเลือกที่แตกต่างกัน เปลี่ยนความเป็นไปได้ของผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน และ 2) ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์เป็นอย่างไร โดยระบุว่ามีกฎ 3 ข้อ คือ กฎข้อที่ 1 ไม่แน่ใจ เป็นกฎข้อแรกของการตัดสินใจคือต้องไม่แน่ใจเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่าง อย่างไรก็ตามถ้านักลงทุนยอมรับว่ามีความมั่นใจมาก ในความมั่นใจต่อการลงทุนก็ต้องเตรียมพร้อมสำหรับผลลัพธ์ที่อาจคาดไม่ถึง กฎข้อที่ 2 ถามตนเองว่าโดยปกติแล้วมักเกิดขึ้นบ่อยแค่ไหน โดยทั่วไปแล้วการวิจัยชี้ให้เห็นว่าจุดเริ่มต้นที่ดีที่สุดสำหรับการคาดคะเนคือปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจ และกฎข้อที่ 3 คิดว่าน่าจะเป็นไปได้และเรียนรู้ความเป็นไปได้พื้นฐานสองกฎข้อแรก การวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงความสามารถในการคิดตัดสินใจอย่างมีเหตุผลจะช่วยให้ท่านมีกฎสองข้อแรก คุณจะสามารถแสดงความไม่แน่นอนของคุณได้มากขึ้นและคิดเป็นจำนวนมาก ว่าทั้ง 3 กฎร่วมกันมีพลังมากกว่าคนอื่นเพียงอย่างเดียว ผู้มีอำนาจตัดสินใจที่ยิ่งใหญ่มักไม่ปฏิบัติตามกฎเหล่านี้ต่อเมื่อได้เผชิญกับทางเลือกที่ยากลำบากเท่านั้นจึงจะหวนกลับมาคิดถึงกฎข้อแรก

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า การตัดสินใจ ผู้วิจัยขอสรุปว่า หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลายๆ ทางเลือกที่ได้

พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นหนทางให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการลงทุน เพื่อให้มีการผิดพลาดน้อยที่สุด

2.1 องค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจ

จากการทบทวนวรรณกรรมได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านที่ทำการศึกษากระบวนการตัดสินใจและจำแนกกระบวนการตัดสินใจเป็นหลายแนวคิด มีทั้งแนวคิดที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน ดังนี้

Farley (1989) นักทฤษฎียุคแรกๆ ได้ทำการศึกษาและพัฒนาทฤษฎีการตัดสินใจขึ้นจากการวิเคราะห์งานวิจัยด้วย วิธี Meta-Analysis โดยใช้รูปแบบจำลองการตัดสินใจของผู้บริโภค และเรียกว่า CDM หรือ Consumer Decision Model โดยอธิบายไว้ว่า การที่บุคคลตัดสินใจใช้บริการหรือซื้อสินค้าใดๆ หรือไม่ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 6 ประการ ซึ่งทั้ง 6 องค์ประกอบจะมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างชัดเจน ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ประสบการณ์ตรง หมายถึง การที่บุคคลหรือธุรกิจได้สัมผัสหรือพบเจอหรือใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการมาก่อนด้วยตนเอง แล้วรับรู้ว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นตรงกับความต้องการตนหรือไม่ ทำให้เกิดการรับรู้ถึงความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการนั้นหรือไม่

องค์ประกอบที่ 2 ประสบการณ์ทางอ้อม หมายถึง บุคคลหรือธุรกิจนั้นไม่ได้สัมผัสหรือเคยใช้สินค้าหรือบริการมาก่อนด้วยตนเอง หากแต่รับฟังข้อมูลข่าวสาร การโฆษณา การบอกต่อ ชื่อเสียงของเครื่องหมายการค้า แล้วเกิดการรับรู้ว่าตรงความต้องการของตนเองหรือไม่ ซึ่งข้อมูลจากสื่อหรือช่องทางต่างๆ จะทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ และนำไปสู่การตัดสินใจซื้อหรือไม่ซื้อ

องค์ประกอบที่ 3 ความคิด ทัศนคติที่มีต่อเครื่องหมายการค้า หมายถึง การที่บุคคลเกิดความรู้สึกในทิศทางใดก็ตามทั้งชอบและไม่ชอบกับสินค้าและบริการภาคใต้เครื่องหมายการค้านั้นๆ ความรู้สึกทัศนคตินั้นจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการนั้นหรือไม่

องค์ประกอบที่ 4 ความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์และบริการ หมายถึง ความรู้สึกเชื่อมั่นที่เกิดจากการที่บุคคลได้รับข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการนั้น ซึ่งจะทำให้เกิดความศรัทธาในเครื่องหมายการค้าและผลิตภัณฑ์ และส่งผลไปถึงการตัดสินใจซื้อหรือใช้บริการ

องค์ประกอบที่ 5 ความมุ่งมั่นในการใช้ หมายถึง การที่บุคคลหรือธุรกิจตั้งใจและวางแผนที่จะใช้สินค้าหรือบริการนั้นในอนาคตอยู่แล้ว

องค์ประกอบที่ 6 การซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการ หมายถึง การที่บุคคลหรือธุรกิจได้ตัดสินใจซื้อสินค้าหรือใช้บริการเป็นขั้นตอนสุดท้ายหลังรวบรวมข้อมูล ประเมินความพอใจในสินค้าหรือบริการและรู้ถึงความสามารถในการตอบสนองความต้องการและความเหมาะสมที่มีต่อตนเองจึงเกิดการตัดสินใจขึ้น

กระบวนการตัดสินใจ (Process of Decision Making) ของ Plunkett and Attner (1994) ได้นำเสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การระบุปัญหา (Define the Problem) เป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะการระบุปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ ย่อมมีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อๆ ไป ของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย ดังนั้นนักลงทุนจึงควรระมัดระวังมิให้เกิดความผิดพลาดในการระบุปัญหาของตน ทั้งนี้นักลงทุนควรแยกแยะความแตกต่างระหว่างอาการแสดง (Symptom) ที่เกิดขึ้นกับตัวปัญหาที่แท้จริงเสียก่อน ดังนั้นนักลงทุนที่ชาญฉลาดต้องคอยสังเกตอาการแสดงต่างๆ อีกทั้งยังต้องรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นต่อการค้นหาสาเหตุของอาการแสดงเหล่านั้น ซึ่งจะนำไปสู่การระบุปัญหาที่แท้จริงได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

2. การระบุข้อจำกัดของปัจจัย (Identify Limiting Factors) เมื่อสามารถระบุปัญหาได้ถูกต้องแล้ว นักลงทุนควรพิจารณาถึงข้อจำกัดต่างๆ ของตนในการลงทุน โดยพิจารณาจากทรัพยากรซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ รวมทั้งเวลาซึ่งมักเป็นปัจจัยจำกัดที่พบอยู่เสมอๆ การรู้ถึงข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ จะช่วยให้นักลงทุนกำหนดขอบเขตในการพัฒนาทางเลือกให้แคบลงได้

3. การพัฒนาทางเลือก (Develop Potential Alternatives) ขั้นตอนต่อไปที่นักลงทุนควรทำคือการพัฒนาทางเลือกต่างๆ ขึ้นมา ซึ่งทางเลือกเหล่านั้นควรเป็นทางเลือกที่มีศักยภาพและมีความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหาให้น้อยลงหรือให้ประโยชน์สูงสุด ซึ่งนักลงทุนอาจพิจารณาทางเลือกโดยอาจขอความคิดเห็นจากนักนักลงทุนอื่นๆ ที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งอาจใช้วิธีการปรึกษาหารือเป็นรายบุคคลหรือจัดการประชุมกลุ่มย่อยขึ้น ข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลเหล่านั้นเมื่อผนวกรวมกับสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ และประสบการณ์ของตนเอง จะช่วยให้นักลงทุนสามารถพัฒนาทางเลือกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives) หมายถึง การวิเคราะห์ทางเลือกโดยมีการระบุเกณฑ์ (Criteria) ที่จะใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละทางเลือก ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้จะต้องสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน ที่ได้จากขั้นตอนการระบุปัญหา เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงกับสาเหตุที่แท้จริง แล้วจึงทำการสำรวจข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพของทางเลือกเปรียบเทียบในแต่ละเกณฑ์ เปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้นักลงทุนพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว

5. การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the Best Alternative) หมายถึง ทางเลือกที่ดีที่สุดที่มีผลเสียต่อเนื่องในภายหลังน้อยที่สุด และให้ผลประโยชน์มากที่สุดแก่นักลงทุน โดยพิจารณาองค์ประกอบที่ดีที่สุดของแต่ละทางเลือกนำมาผสมผสานกัน

6. การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision) หมายถึง การดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึงตารางเวลา การดำเนินงาน

งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ จัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ

7. การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล (Establish a Control and Evaluation System) หมายถึงขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้นักลงทุนแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้ โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด

นอกจากนี้ การศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของ P.Kotler and K.L.Keller (2012) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการตัดสินใจมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) การรับรู้ถึงปัญหา (Problem Recognition) เป็นขั้นตอนแรกที่เกิดขึ้น โดยนักลงทุน จะต้องทราบถึงปัญหา หรือความต้องการสินค้า ซึ่งเกิดจากสิ่งกระตุ้นภายใน เช่น ความหิว กระหาย หรือเกิดจากสิ่งกระตุ้นภายนอก เช่น เห็นเพื่อนซื้อขายลงทุน หรือ โฆษณาทางโทรทัศน์ จึงเกิดความต้องการที่จะทำตาม

2) การค้นหาข้อมูล (Information Search) หลังจากที่นักลงทุนทราบถึงปัญหา นักลงทุน จะทำการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการเพื่อประกอบการตัดสินใจ ซึ่งแหล่งข้อมูลนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือ ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal) ข้อมูลเชิงพาณิชย์ (Commercial) ข้อมูลสาธารณะ (Public) และการทดลอง (Experiential)

3) การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternatives) หลังจากรับข้อมูลจากขั้นตอนที่ 2 แล้ว นักลงทุนจะทำการประเมินทางเลือก โดยนักลงทุนนั้นจะกำหนดคุณสมบัติหรือเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินทางเลือกจากปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ตราสินค้า ราคา รูปแบบของสินค้า บริการหลังการขายและทัศนคติของนักลงทุน ซึ่งนักลงทุนจะเปรียบเทียบเพื่อตัดสินใจเลือกลงทุนในสิ่งที่มีความเหมาะสมที่สุดสำหรับตน และสินค้านั้นสามารถที่จะแก้ปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของตนได้

4) การตัดสินใจลงซื้อ (Purchase Decision) เป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนที่นักลงทุนจะทำการซื้อสินค้าหรือลงทุน ในขั้นตอนนี้ผู้บริโภคจะปฏิเสธสินค้าที่ตนไม่พอใจหรือมีความพอใจน้อย และมีความตั้งใจที่จะลงทุนในสิ่งที่ตนเองพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งหลังจากที่นักลงทุนได้ทำการประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternatives) แล้ว นักลงทุนจะเกิดความตั้งใจซื้อ (Purchase Intention) คือการที่นักลงทุนมีความต้องการที่ลงทุน ความตั้งใจของนักลงทุนนั้นเกิดมาจากทัศนคติที่มีต่อสินค้าและบริการ และประสบการณ์ของนักลงทุนในการประเมินการลงทุนหรือการใช้บริการครั้งที่ผ่านมา โดยนักลงทุนจะมีการเปรียบเทียบสินค้าและบริการในด้านต่างๆ แต่ความตั้งใจลงทุนอาจจะเกิดการแทรกแซงจาก 2 ด้าน คือ ทัศนคติของผู้อื่น (Attitudes of Others) และเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

5) พฤติกรรมหลังการซื้อ (Post-Purchase Behavior) หลังจากที่นักลงทุนได้ทำการซื้อสินค้าหรือบริการหรือลงทุนไปแล้ว นักลงทุนจะทำการเปรียบเทียบสินค้าที่ลงทุนกับความคาดหวังก่อนที่

จะตัดสินใจลงทุนว่ามีความพึงพอใจหรือไม่ ซึ่งความพึงพอใจจะส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุนครั้งต่อไปในอนาคต โดยถ้าสินค้าไม่สามารถสร้างความพึงพอใจและไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้ นักลงทุนอาจจะเปลี่ยนตราสินค้าในการลงทุนครั้งต่อไป แต่ถ้าหากนักลงทุนเกิดความพึงพอใจในตราสินค้าจะเป็นการช่วยสร้างความจงรักภักดีต่อตราสินค้าและมีแนวโน้มที่นักลงทุนจะทำการซื้อหรือลงทุนซ้ำ

การศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของ Kotler and Keller (2012) ดังภาพประกอบที่ 2.3

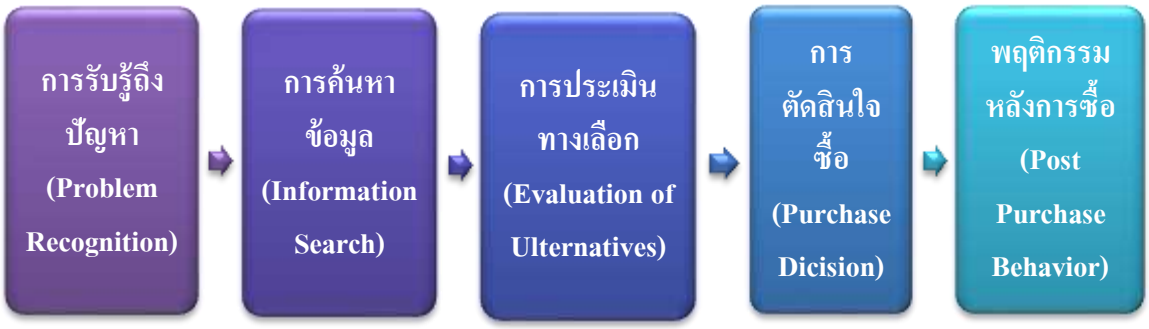

ภาพประกอบที่ 2.3 แสดงพฤติกรรมการตัดสินใจ (Decision Making Process)
(Kotler and Keller, 2012)

ส่วนการศึกษาของ Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015) ได้กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจ ไว้ว่ามี 6 ขั้นตอน ได้แก่

1. การแยกแยะปัญหา (Identify Problem Opportunity)
2. การเลือกรูปแบบการตัดสินใจที่ดีที่สุด (Choose the Best Decision Style)
3. การพัฒนาผลลัพธ์สำรอง (Develop Alternative Solutions)
4. การเลือกผลลัพธ์ที่ดีที่สุด (Choose the Best Solution)
5. การนำผลลัพธ์สำรองไปใช้ (Implement the Selected Alternative)
6. การพัฒนาผลลัพธ์ของการตัดสินใจ (Evaluate Decision Outcomes)

ภาพประกอบที่ 2.4 แสดงกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process)
(Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow 2015)

สำหรับการศึกษาแนวคิดกระบวนการตัดสินใจ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวทาง Plunkett and Attner (1994) ซึ่งถือเป็นเจ้าทฤษฎียุคต้นๆ ที่ได้พัฒนาแนวคิดกระบวนการตัดสินใจไว้ได้อย่างละเอียดและครอบคลุมประเด็นที่ควรศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับองค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจ แล้วจัดตัวแปรสำคัญให้เหลือ 4 ตัวแปรหลัก ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 แสดงตัวแปรกระบวนการตัดสินใจและแหล่งอ้างอิง

อ้างอิง (ชื่อผู้วิจัย/ปี ค.ศ.)	Step 1: การระบุปัญหา (Define the Problem)	Step 2: การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives)	Step 3: การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision)	Step 4: การประเมินผล (Evaluation System)
Plunkett and Attner (1994)	✓	✓	✓	✓
P.Kotler and K.L.Keller (2012)	✓	✓	✓	✓
Armstrong and Kotler (2013)	✓	✓	✓	✓
Jalal-Karim, A., (2013)	✓	✓	✓	✓
Litherland, N. (2013)	✓	✓	✓	✓
Oriana-Helena NEGULESCU (2014)	✓	✓	✓	✓
Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel, Dunmade Emmanuel Olaniyi (2015)	✓	✓	✓	✓
Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015)	✓	✓	✓	✓

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.2 ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) การระบุปัญหา (Define the Problem)

Plunkett and Attner (1994) กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจลำดับแรก คือ การระบุปัญหามีความสำคัญอย่างมาก เพราะการระบุปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ย่อมมีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อๆ ไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย ดังนั้น นักลงทุนจึงควรระมัดระวังมิให้เกิดความผิดพลาดในการระบุปัญหา ทั้งนี้นักลงทุนควรแยกแยะความแตกต่างระหว่างอาการแสดง (Symptom) ที่เกิดขึ้นกับตัวปัญหาที่แท้จริงเสียก่อน

P. Kotler and K.L.Keller (2012) กล่าวว่า ขั้นตอนในการตัดสินใจข้อแรกคือ การรับรู้ถึงความต้องการ (Need arousal) หรือการรับรู้ถึงปัญหา (Problem recognition) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ถึงความต้องการภายในของตนซึ่งอาจเกิดขึ้นเองหรือเกิดจากสิ่งกระตุ้นกระตุ้น เช่นความหิว อ้วน ฯลฯ

Armstrong and Kotler (2013) กล่าวว่า จุดเริ่มต้นของกระบวนการตัดสินใจ คือ ผู้บริโภคตระหนักถึงปัญหาหรือถูกกระตุ้นให้เกิดความต้องการ อาจเป็นสิ่งกระตุ้นภายในร่างกายหรือนักการตลาดอาจสร้างสิ่งกระตุ้นทางการตลาดเพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการขึ้นได้ นักการตลาดจะต้องรู้ถึงการใช้ตัวกระตุ้นให้เกิดความต้องการ

Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015) กล่าวว่า กระบวนการแรกของการตัดสินใจ คือ การแยกแยะปัญหา ซึ่งเป็นการบ่งชี้ได้ว่าปัญหาคืออะไร ตระหนักถึงปัญหาหรือความต้องการอาจถูกกระตุ้น โดยตัวกระตุ้นจากภายในจิตใจระดับสูงพอที่จะกลายเป็นแรงขับดัน นอกจากนั้นความต้องการอาจถูกกระตุ้นจากตัวกระตุ้นภายนอก เป็นต้น

นอกจากนี้ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านศึกษาองค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจมีทั้งแนวคิดที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน เช่น จากการศึกษาจากงานวิจัยของ Jalal-Karim, A. (2013) จำแนกกระบวนการตัดสินใจออกเป็น 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การระบุปัญหา (Define the Problem) 2) การระบุข้อจำกัดของปัจจัย (Identify Limiting Factors) 3) การพัฒนาทางเลือก (Develop Potential Alternatives) 4) การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives) 5) การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the Best Alternative) 6) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision) และ 7) การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล (Establish a Control and Evaluation System) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Litherland, N. (2013)

ขณะที่ Oriana-Helena NEGULESCU (2014) วิจัยเรื่องการใช้กระบวนการตัดสินใจในการจัดการเชิงกลยุทธ์ พบว่า การตัดสินใจเป็นการสนับสนุนแนวคิดเรื่องการนำปรัชญาในการบริหารงานและพฤติกรรมที่เหมาะสมในที่ทำงานเรียกว่าการตัดสินใจทางจริยธรรม ซึ่งจะต้องคำนึงถึงการรับรู้ทางจริยธรรม การประเมินผล และเจตนาทางการกระทำ ตลอดจนงานวิจัยของ Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel, Dunmade Emmanuel Olaniyi (2015) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินเปรียบเทียบการจัดการเชิงกลยุทธ์และกระบวนการตัดสินใจ ได้กล่าวถึงการตัดสินใจว่าเป็นทางเลือกที่เกิดจากสองทางเลือกหรือมากกว่า ขั้นตอนการตัดสินใจคือขั้นตอนที่ประกอบด้วยขั้นตอนรวมถึงการระบุปัญหาการเลือกทางเลือกและการประเมินผลการตัดสินใจว่าความมีประสิทธิผลการตัดสินใจสามารถเพิ่มขึ้นเป็นรายบุคคลและในสถานการณ์กลุ่ม ทีมผู้บริหารสามารถใช้เทคนิคการตัดสินใจในการออกแบบกลยุทธ์ที่เป็นไปได้สำหรับองค์กร โดยคำนึงถึงสถานการณ์ปัจจุบันและความเป็นจริงขององค์กร กลุ่มต้องตระหนักถึงปัญหาที่ส่งผลเสียต่อการตัดสินใจ เช่น การแบ่งกลุ่มและการจัดกลุ่ม การตัดสินใจของแต่ละบุคคลสามารถวิเคราะห์โดยการพิจารณารูปแบบความรู้ความเข้าใจที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลและประเมินทางเลือกรูปแบบการตัดสินใจนับจากเหตุผลมากจนถึงสามารถพัฒนาและปรับปรุงความเข้าใจผิดและความคิดสร้างสรรค์เพื่อช่วยผู้ตัดสินใจได้

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า การระบุปัญหา (Define the Problem) หมายถึง การระบุปัญหาที่ถูกต้องของนักลงทุนที่มีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อๆ ไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย

2) การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives)

Plunkett and Attner (1994) กล่าวว่า การวิเคราะห์ทางเลือก กระทำได้ใน 2 แนวทางคือ 1) ทางเลือกนั้นสามารถนำมาใช้จะเกิดผลต่อเนื่องอะไรตามมา และ 2) ทางเลือกของการแก้ปัญหาอาจทำได้โดยการจ้างพนักงานทำงานล่วงเวลาในวันหยุดและเวลากลางคืน แต่เมื่อประเมินได้แล้วพบว่าวิธีนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นผู้บริหารก็ควรตัดทางเลือกนี้ทิ้งไป เพราะไม่สามารถนำมาใช้ได้ภายใต้ข้อจำกัดด้านต้นทุน โดย Armstrong and Kotler (2013) ได้ใช้ความหมายตามแนวคิดของ Plunkett and Attner

นอกจากนี้ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านศึกษาองค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเลือก มีทั้งแนวคิดที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน เช่น จากการศึกษาจากงานวิจัยของ Jalal-Karim, A. (2013) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์ทางเลือกของนักลงทุนนั้นนักลงทุนมักไม่ชอบความเสี่ยง โดยนักลงทุนจะเลือกลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ที่เรียงตัวอยู่ที่เส้นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ใด ขึ้นอยู่กับเส้นอรรถประโยชน์นักลงทุนนั้น ในขณะที่ Oriana-Helena Negulescu (2014) วิจัยเรื่องการใช้กระบวนการตัดสินใจในการจัดการเชิงกลยุทธ์ พบว่า การวิเคราะห์ทางเลือกเป็นองค์ประกอบสำคัญของการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Litherland, N. (2013) ส่วนงานวิจัยของ Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel, Dunmade Emmanuel Olaniyi (2015) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินเปรียบเทียบการจัดการเชิงกลยุทธ์และกระบวนการตัดสินใจ ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์ทางเลือกว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญโดยเฉพาะการนำมาใช้ในการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives) หมายถึง การวิเคราะห์ทางเลือกโดยมีการระบุเกณฑ์ (Criteria) ที่จะใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละทางเลือก ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้จะต้องสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน ที่ได้จากขั้นตอนการระบุปัญหา เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงกับสาเหตุที่แท้จริง แล้วจึงทำการสำรวจข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพของทางเลือกเปรียบเทียบในแต่ละเกณฑ์ เปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้นักลงทุนพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว

3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision)

Plunkett and Attner (1994) กล่าวว่า เมื่อนักลงทุนได้ทางเลือกที่ดีที่สุดแล้ว ก็ควรมีการนำผลการตัดสินใจนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นักลงทุนควรกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึงตารางเวลาการดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน และจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะ

ช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้นักลงทุนควรกำหนดระเบียบวิธี กฎ และนโยบาย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

P. Kotler and K.L.Keller (2012) กล่าวว่า ก่อนนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติหรือลงทุน นักลงทุนควรจะคำนึงถึงปัจจัย 3 ประการ คือ 1) ทัศนคติของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องจะมีผลทั้งด้านบวกและด้านลบต่อการตัดสินใจ 2) ปัจจัยสถานการณ์ที่คาดคะเนไว้ เช่น รายได้ที่คาดคะเนของครอบครัว การคาดคะเนต้นทุน และการคาดคะเนผลประโยชน์ของการลงทุน และ 3) ปัจจัยสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคะเนไว้ ซึ่งนักการตลาดเชื่อว่าปัจจัยที่ไม่คาดคะเนจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Armstrong and Kotler (2013)

Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015) กล่าวว่า การนำผลลัพธ์สำรองไปใช้เป็นการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีที่สุดประกอบกับแนวทางการตัดสินใจในผลลัพธ์สำรองที่รองลงมาเพื่อบริหารความเสี่ยง

นอกจากนี้ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านศึกษาองค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ มีทั้งแนวคิดที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน เช่น จากการศึกษาจากงานวิจัยของ Jalal-Karim, A. (2013) ที่กล่าวถึง การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the Best Alternative) ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพราะนำไปสู่ผลของการดำเนินงานสอดคล้องกับงานวิจัยของ Litherland, N. (2013) ในขณะที่ Oriana-Helena NEGULESCU (2014) วิจัยเรื่องการใช้กระบวนการตัดสินใจในการจัดการเชิงกลยุทธ์ พบว่า การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการปฏิบัติการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลภายในองค์กรและนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ซึ่งผลของการตัดสินใจสามารถแสดงถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กร ส่วนงานวิจัยของ Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel, Dunmade Emmanuel Olaniyi (2015) ระบุว่า การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ เป็นการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึงตารางเวลา การดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ จัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision) หมายถึง การดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึงตารางเวลา การดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ จัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ

4) การประเมินผล (Evaluation)

Plunkett and Attner (1994) กล่าวว่า ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ผู้บริหารแก้ปัญหาหรือทำการ

ตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด ซึ่ง Armstrong and Kotler (2013) ได้ใช้แนวคิดของ Plunkett and Attner ในการอธิบายขั้นตอนสุดท้ายนี้

P. Kotler and K.L.Keller (2012) กล่าวว่า ประเมินผลช่วยให้นักลงทุนจะเปรียบเทียบเพื่อตัดสินใจเลือกลงทุนในสิ่งที่มีความเหมาะสมที่สุดสำหรับตน และสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้ในโอกาสต่อไป

Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015) กล่าวว่า การพัฒนาผลลัพธ์ของการตัดสินใจ คือการประเมินผลการตัดสินใจแล้วนำมาใคร่ครวญพิจารณาผลของการตัดสินใจอีกครั้งหนึ่งเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีที่สุดต่อไป

นอกจากนี้ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านศึกษาองค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจด้านการสร้างระบบควบคุมและประเมินผล มีทั้งแนวคิดที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน เช่น จากการศึกษาจากงานวิจัยของ Jalal-Karim, A. (2013) ที่กล่าวถึงการสร้างระบบควบคุมและประเมินผล ว่าเป็นองค์ประกอบสุดท้ายที่สำคัญเพราะนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนในครั้งต่อไป ในขณะที่ Oriana-Helena NEGULESCU (2014) วิจัยเรื่องการใช้กระบวนการตัดสินใจในการจัดการเชิงกลยุทธ์ กล่าวว่าการประเมินผลช่วยให้กระบวนการตัดสินใจเป็นระบบและเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อทุกคนในสาขาใดก็ได้ ส่วนงานวิจัยของ Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel, Dunmade Emmanuel Olaniyi (2015) กล่าวว่าการสร้างระบบควบคุมและประเมินผลเป็นขั้นตอนการตัดสินใจขึ้นสุดท้ายที่สำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Litherland, N. (2013)

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมาย หรือคำจำกัดความของคำว่า การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้นักลงทุนแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้ โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด

2.2 การวัดกระบวนการตัดสินใจ

การวัดกระบวนการตัดสินใจ ผู้วิจัยใช้มาตราวัดของ Plunkett and Attner (1994) ได้นำเสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจโดยประยุกต์เป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การระบุปัญหา (Define the Problem)
2. การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives)
3. การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision)
4. การประเมินผล (Evaluation)

โดยข้อคำถามทั้งหมดจะถามถึงระดับความคิดเห็นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert Scale (Likert, R. 1967) คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก ปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 5 ข้อคำถาม การวัดข้อคำถามความสำเร็จของผลการ

ตัดสินใจโดยผ่านการทดสอบความเชื่อถือ (Reliability) ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ระดับ (Rating Scale) ของ Likert Scale คือเห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก ปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

2.3 ปัจจัยเหตุของกระบวนการตัดสินใจ

Richard et al. (2011) ให้แนวคิดไว้ว่าปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญมากที่สุดในกระบวนการตัดสินใจ คือ พฤติกรรม (Behavior) ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในลักษณะเกมการลงทุนในหลักทรัพย์ เช่น พฤติกรรมพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของนักลงทุน ในขณะที่ Kenett, et. al. (2011) ระบุว่าพฤติกรรมด้านทัศนคติทางการเงินและความรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจ ส่วน Sultana and Pardhasadhi (2012) ระบุว่าพฤติกรรมและความรู้เรื่องทางการเงินมีผลต่อการตัดสินใจ ในขณะที่ OECD (2013) ทำการศึกษาการค้นหาข้อมูลข่าวสาร การศึกษาพฤติกรรมความเสี่ยงและการประยุกต์ใช้พฤติกรรมที่พบกับการตัดสินใจลงทุน ผลการศึกษาพบว่าความเสี่ยงและปัจจัยพื้นฐานด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนบุตร ธิดา หรือผู้อื่นซึ่งอยู่ในอุปการะ อาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงาน จำนวนปีที่ประกอบอาชีพที่ทำอยู่ปัจจุบัน รายได้บุคคลและรายได้ครัวเรือน และความมั่งคั่งหรือระดับของทรัพย์สินที่ถือครองมีผลต่อการตัดสินใจ ส่วน Adnan et al. (2014) ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมและความรู้ของนักลงทุนของประเทศไทยในปัจจุบัน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ต่างให้ความสำคัญกับความรู้ องค์กรใดหรือบุคคลใดมีองค์ความรู้และสามารถดึงความรู้มาใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ทำให้สามารถบรรลุเป้าหมายของตนได้ เนื่องจากความรู้มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานและการลงทุน ในขณะที่ Oliver Hart and Luigi Zingales (2015) มุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนและกระบวนการในการตัดสินใจลงทุน รวมทั้งการศึกษาของ Henttonen et al. (2016) และ Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) ให้ความสำคัญเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในอุตสาหกรรมบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นการการลดจำนวนเจ้าหน้าที่แนะนำการลงทุน และมีพฤติกรรมด้านการพัฒนาบุคลากร และระบบในการซื้อขายหลักทรัพย์ให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อการตัดสินใจของนักลงทุน

จากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์วรรณกรรมเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยเหตุตัวแปรของกระบวนการตัดสินใจ ที่มีผลต่อผลดำเนินการตัดสินใจ ดังตารางที่ 2.3 แสดงปัจจัยเหตุตัวแปรของกระบวนการตัดสินใจและแหล่งอ้างอิง

ตารางที่ 2.3 แสดงปัจจัยเหตุตัวแปรของกระบวนการตัดสินใจและแหล่งอ้างอิง

อ้างอิง (ชื่อผู้วิจัย/ปี ค.ศ.)	พฤติกรรม	ความรู้	เทคโนโลยี
Kenett et al. (2011)	✓	✓	✓
Richard et al. (2011)	✓	✓	
P.Kotler and K.L.Keller (2012)	✓	✓	✓
Sultana and Pardhasadhi (2012)	✓	✓	✓
OECD (2013)	✓	✓	✓
Adnan et al. (2014)	✓	✓	
Oliver Hart and Luigi Zingales (2015)	✓	✓	✓
Henttonen et al. (2016)	✓	✓	
Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016)	✓	✓	✓
Jorge Farinha, Cesario Mateus and Nuno Soares (2018)	✓		
O.V.A.M.Sridevi (2018)	✓		
Liu Wang, Shaomin Li. (2018)	✓		

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า มีวรรณกรรมที่สนับสนุนว่า พฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อที่จะทำความเข้าใจให้ชัดเจนด้วยการศึกษาถึงองค์ประกอบของ ทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ พฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี จึงสามารถแสดงกรอบแนวคิด ได้ดังภาพประกอบที่ 2.5 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหตุกับกระบวนการตัดสินใจ

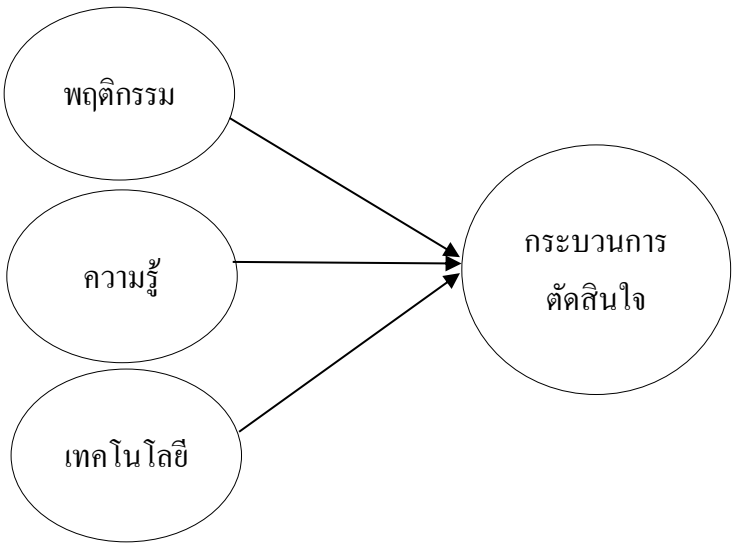

ภาพประกอบที่ 2.5 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหตุกับกระบวนการตัดสินใจ

จากภาพประกอบที่ 2.5 แสดงปัจจัยเหตุของกระบวนการตัดสินใจที่ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1) พฤติกรรม (Behavior) 2) ความรู้ (Knowledge) และ 3) เทคโนโลยี (Technology) ผลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของกระบวนการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำมาศึกษาและทบทวนวรรณกรรมเพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์หาองค์ประกอบย่อยของแต่ละองค์ประกอบหลัก ทั้ง 3 องค์ประกอบ ผลการศึกษาปรากฏตามลำดับ ดังต่อไปนี้

2.3.1 พฤติกรรม (Behavior)

P. Kotler and K.L.Keller (2012) กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) คือ ทุกๆ สิ่งที่บุคคลทำซึ่งสามารถสังเกตได้โดยตรง หรืออยู่ในกระบวนการทางจิตใจ ซึ่งได้แก่ ความคิด ความรู้สึก และแรงขับ ซึ่งเป็นประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ไม่สามารถจะสังเกตได้โดยตรง ทฤษฎีพฤติกรรมของนักลงทุนระบุไว้ว่า การพิจารณาพฤติกรรมของนักลงทุนนั้นจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนได้มากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับลักษณะของนักลงทุนแต่ละคนที่สามารถยอมรับผลตอบแทนจากการลงทุนและความเสี่ยงที่แตกต่างกันไป

Adnan et al. (2014) มีแนวคิดว่า พฤติกรรมนักลงทุนจะแสดงออกมาในลักษณะของการค้นหาการซื้อการใช้การประเมิน และการทิ้งและบริการที่นักลงทุนคาดหวังว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้ และ Solomon, Michael R. (2013) กล่าวว่า พฤติกรรมของนักลงทุน หมายถึงการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจสินใจเลือก (Select) การซื้อ (Purchase) การใช้ (Use) และการกำจัดส่วนที่เหลือ (Dispose) ของสินค้าหรือหรือบริการต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและความปรารถนาของตน

นอกจากนี้ Oliver Hart and Luigi Zingales (2015) ที่มุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนและกระบวนการในการตัดสินใจลงทุน กล่าวว่า นักลงทุนสามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ นักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk-Averse Investor) นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Loving Investor) นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-Neutral Investor) ทฤษฎีที่สนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนอีกแนวคิดหนึ่งคือ ทฤษฎีการเงินเชิงพฤติกรรม (Behavioral finance theory)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย พบว่า ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญมากที่สุดในกระบวนการตัดสินใจ คือ พฤติกรรม (Behavior) จากงานวิจัยของ Sultana and Pardhasadhi (2012) พบว่าพฤติกรรมการรับรู้ถึงความต้องการส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน งานวิจัยของ OECD (2013) พบว่า ทัศนคติทางการเงินส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน Adnan et al. (2014) พบว่าการค้นหาข้อมูลข่าวสาร ศึกษาพฤติกรรมความเสี่ยงและการประยุกต์ใช้พฤติกรรมที่พบกับการตัดสินใจลงทุนที่พบว่าความเสี่ยงและปัจจัยพื้นฐานมีผลต่อการตัดสินใจ Oliver Hart and Luigi Zingales (2015) พบว่า พฤติกรรมพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ส่วนงานวิจัยของ Henttonen et al. (2016) พบว่าพฤติกรรมและความรู้เรื่องทางการเงินส่งผลต่อการตัดสินใจ

ของนักลงทุน ในขณะที่งานวิจัยของ Richard, M. O. and Chebat, J. C. 2016) พบว่าพฤติกรรมความรู้และเทคโนโลยีส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในอุตสาหกรรมบริษัทหลักทรัพย์เป็นการการลดจำนวนเจ้าหน้าที่แนะนำการลงทุน และมีพฤติกรรมด้านการพัฒนาบุคลากร และระบบในการซื้อขายหลักทรัพย์ให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อการตัดสินใจของนักลงทุนด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่าพฤติกรรม ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้หลากหลายดังนี้

Julien, H., Pecoskie, J. (J. L) and Reed, K. (2011) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมการกระทำและลักษณะการแสดงออกทั้งมวลของมนุษย์ที่สัมพันธ์กับแหล่งสารนิเทศและช่องทางในการสื่อสาร เริ่มตั้งแต่การตระหนักว่า มีความต้องการ และนำไปสู่การแสวงหา การค้นหา การรับรู้คุณค่า การแลกเปลี่ยนแบ่งปัน การเผยแพร่ การถ่ายทอด และการนำไปใช้ประโยชน์ในลักษณะต่างๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ

Case, D. O. (2012) กล่าวว่า พฤติกรรมมีการแบ่งปันและการแลกเปลี่ยน อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันความร่วมมือกันในการทำงานเป็นหนึ่งในหลักการสู่ความสำเร็จ การแลกเปลี่ยนและการแบ่งปันสารนิเทศในสภาพแวดล้อมการทำงานที่ใกล้เคียงกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

Tuomaala, O., Jarvelin, K. and Vakkari, P. (2014) กล่าวว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ต้องการอธิบายปรากฏการณ์โดยการพรรณนาลักษณะและคุณสมบัติของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการอ้างอิงประชากรในวงกว้าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปความหมายหรือคำนิยามของคำว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก นึกคิด ความต้องการของจิตใจที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจสังเกตเห็นได้โดยทางตรงหรือทางอ้อมจากการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.3.1.1 องค์ประกอบของพฤติกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านที่ทำการศึกษาพฤติกรรมและจำแนกพฤติกรรมออกเป็นหลายแนวคิด มีทั้งแนวคิดที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน เช่น การศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของนักลงทุนในงานวิจัยของ Sultana and Pardhasadhi (2012) เรื่องการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมของนักลงทุนส่วนบุคคลของอินเดียพบว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ในขณะที่งานวิจัยของ Gouveia, V. V., Milfont, T. L., Guerra, V. M. (2014) ที่ศึกษาเรื่องทฤษฎีการทำงานของค่านิยมของมนุษย์จากเจตนามองข้ามเพื่อตอบรับเป็นครั้งแรกพบว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับการสังเคราะห์ทฤษฎีและรูปแบบพฤติกรรมการเป็นผู้นำของ Landis, Eric A., Hill, Deborah and Harvey, Maurice R. (2014) พบว่า

แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม รวมทั้งงานวิจัยเกี่ยวกับ ผลของแรงจูงใจต่อสมรรถนะของบุคลากรทางการศึกษา ของ Hashim Zameer. et al. (2014) ก็พบว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

การศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางการเงินของนักลงทุนในงานวิจัยของ OECD (2013) และ Adnan et al. (2014) ที่พบว่าความรู้เรื่องทางการเงิน (Financial Literacy) มีตัวชี้วัด 3 ด้าน คือ ทัศนคติทางการเงิน (Financial Attitude) พฤติกรรมทางการเงิน (Financial Behavior) และความรู้ทางการเงิน (Financial Knowledge) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Oliver Hart and Luigi Zingales (2015)

การศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของนักลงทุนของ Hawkins, D.I. and dan Mothersbaugh, D.L. (2010) พบว่าได้มีการศึกษาตัวแปรด้านทัศนคติ ได้แก่ ด้านปัญญา (Cognitive) ด้านความรู้สึก (Affective) และการแสดงพฤติกรรม (Behavior) หรือความตั้งใจที่จะซื้อ (Intention to Purchase) ในขณะที่ Jonas Nilsson (2017) ที่พบว่า ทัศนคติ การไว้วางใจ และการรับรู้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภคในการลงทุนในด้านบวก การรับรู้ทางด้านผลตอบแทนทางการเงินและการรับรู้ความเสี่ยงมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Blythe, Jim (2013)

การศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงของนักลงทุนในงานวิจัยของ Sharma and Gupta (2011) และ Kenett, D.Y. et al. (2010) ที่ศึกษาพฤติกรรมและความรู้ของนักลงทุนด้านความเสี่ยงพบว่า พฤติกรรมความเสี่ยงและความรู้ของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nidhi and Prerna Puri (2013) ด้วยเช่นกัน รวมถึงงานวิจัยของ Blythe, Jim (2013) ที่ศึกษาพฤติกรรมความเสี่ยงและการประยุกต์ใช้พฤติกรรมที่พบกับการตัดสินใจลงทุน พบว่าความเสี่ยงและปัจจัยพื้นฐานด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนบุตร หรือผู้อื่นซึ่งอยู่ในอุปการะ อาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงาน จำนวนปีที่ประกอบอาชีพที่ทำอยู่ปัจจุบัน รายได้บุคคลและรายได้ครัวเรือน และทัศนคติเกี่ยวกับความมั่งคั่งหรือระดับของทรัพย์สินที่ถือครองมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sultana and Pardhasadhi (2012) รวมถึงการดำเนินงานในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย The Stock Exchange of Thailand (2018) ที่ระบุว่าพฤติกรรมความเสี่ยงและความรู้ของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านที่ทำการศึกษาพฤติกรรมและจำแนกพฤติกรรมออกเป็นหลายมิติ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่า พฤติกรรม แบ่งออกเป็น 4 มิติ ได้แก่ 1) แรงจูงใจ (Motive) 2) ทักษะทางการเงิน (Financial Literacy) 3) ทัศนคติ (Attitude) และความเสี่ยง (Risk) โดยการศึกษาตัวแปรพฤติกรรมในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับองค์ประกอบของพฤติกรรมดังแสดงไว้ในตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 แสดงตัวแปรพฤติกรรม และแหล่งอ้างอิง

อ้างอิง (ชื่อผู้วิจัย/ปี ค.ศ.)	แรงจูงใจ	ทักษะทางการเงิน	ทัศนคติ	ความเสี่ยง
Hawkins, D.I. and dan Mothersbaugh, D.L. (2010)			✓	
Kenett, D.Y. et al. (2010)				✓
Calcagno, Riccardo and Monticone, Chiara. (2011)		✓		
Sharma and Gupta 2011				✓
Maarten van Rooij, Annamaria Lusardi and Rob Alessie (2011)		✓		
Johan Almenberga and Anna Drebe (2012)		✓	✓	✓
Oguzhan, Serdar and Gokhan (2012)			✓	
PISA (2012)	✓	✓	✓	✓
Sultana and Pardhasadhi (2012)	✓			✓
Blythe, Jim (2013)	✓		✓	✓
Nidhi and Prerna Puri (2013)				✓
OECD (2013)	✓	✓		
Solomon, Michael R. (2013)			✓	
Adnan et al. (2014)		✓		
Gouveia, V. V., Milfont, T. L. and Guerra, V. M. (2014)	✓			
Hashim Zameer., et al. (2014)	✓			
Landis, Eric A., Hill, Deborah and Harvey, Maurice R. (2014)	✓			
Oliver Hart and Luigi Zingales (2015)		✓		
Jonas Nilsson (2017)			✓	
The Stock Exchange of Thailand (2018)		✓		✓

จากการทบทวนที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.4 ผู้วิจัยสามารถอธิบายองค์ประกอบของพฤติกรรมได้ดังนี้

1) แรงจูงใจ (Motive)

แรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งซึ่งควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ อันเกิดจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้ แรงจูงใจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายใน

และภายนอกตัวบุคคลนั้นๆ เอง ภายใน ได้แก่ ความรู้สึกต้องการ หรือขาดอะไรบางอย่าง จึงเป็นพลังชักจูง หรือกระตุ้นให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดหรือต้องการนั้น ส่วนภายนอก ได้แก่ สิ่งใดก็ตามที่มาเร่งเร้า นำช่องทาง และมาเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมในตัวมนุษย์ ซึ่งแรงจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอก แต่เพียงอย่างเดียว หรือทั้งสองอย่างพร้อมกันได้ อาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมซึ่งเกิดจากความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการเป็นสิ่งเร้าภายในที่สำคัญกับการเกิดพฤติกรรม นอกจากนี้ยังมีสิ่งเร้าอื่นๆ เช่น การยอมรับของสังคม สภาพบรรยากาศที่เป็นมิตร การบังคับขู่เข็ญ การให้รางวัลหรือกำลังใจหรือการทำให้เกิดความพอใจ ล้วนเป็นเหตุจูงใจให้เกิดแรงจูงใจได้ ซึ่งคำว่าแรงจงใจมีผู้นิยามความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

Sultana and Pardhasadhi (2012) กล่าวว่า แรงจูงใจมีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนบุคคล

Blythe, Jim (2013) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งจะนำทางบุคคลไปสู่เป้าหมายที่มีความเกี่ยวพันกับพฤติกรรม

Landis, Eric A., Hill, Deborah and Harvey, Maurice R. (2014) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงในการกระทำพฤติกรรม ที่เข้มแข็งเพื่อไปสู่จุดหมายใดจุดหมายหนึ่ง

Ryan, R. M. et Deci, E. L. (2017) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระทำบางอย่างกับบุคคลที่ไม่มีแรงกระตุ้นหรือไม่มีแรงบันดาลใจให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นลักษณะของการทำให้บุคคลมีแรงกระตุ้นให้ทำงานจนจบ แรงจูงใจมีทั้งระดับน้อยไปจนถึงการมีแรงจูงใจในระดับมาก ซึ่งในตัวบุคคลไม่เพียงแต่จะมีความแตกต่างกัน ของแรงจูงใจในเรื่องของปริมาณเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการกำหนดตนเองให้เกิดแรงจูงใจด้วย ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการกำหนดเจตคติที่ชัดเจนและการกำหนดเป้าหมายของการกระทำ ดังนั้นปริมาณแรงจูงใจกับการกำหนดตนเองจึงมีผลกับความคิด ความรู้สึกและการแสดงพฤติกรรมอันเกี่ยวข้องกับการเกิดแรงจูงใจของบุคคล

จากความหมายของแรงจูงใจดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gouveia, V. V., Milfont, T. L. and Guerra, V. M. (2014) ที่พบว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Landis, Eric A, Hill, Deborah and Harvey, Maurice R. (2014) และผลการศึกษาเรื่องแรงจูงใจต่อสมรรถนะของบุคลากรทางการศึกษาของ Hashim Zameer., et al. (2014) ก็พบว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือคำจำกัดความของ แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง สิ่งที่เป็นพลังกระตุ้นให้นักลงทุนกระทำพฤติกรรมเพื่อบรรลุตามเป้าหมาย โดยความต้องการนั้นเป็นสิ่งเร้าภายใน และสิ่งเร้าภายนอกอื่นๆ เช่น การยอมรับของสังคม สภาพบรรยากาศที่เป็นมิตร การบังคับขู่เข็ญ การให้รางวัลหรือกำลังใจหรือการทำให้เกิดความพอใจ ล้วนเป็นเหตุจูงใจให้เกิดแรงจูงใจได้

2) ทักษะทางการเงิน (Financial Ability)

การสำรวจทักษะทางการเงินครั้งแรกเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2004 โดยใช้กรอบแนวคิดของ Financial Services Authority : FSA (FSA 2005) ต่อมามีนักวิชาการหลากหลายได้ให้นิยามความหมายของคำว่าทักษะการเงินไว้ดังนี้

OECD (2012) กล่าวว่า ทักษะทางการเงิน หมายถึง องค์ประกอบมวลรวมของ ความตระหนักความรู้ ความสามารถ ทัศนคติ ตลอดจนพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการตัดสินทางการเงินและกำหนดความเป็นอยู่ทางการเงินที่ดีได้ ประกอบไปด้วย ทัศนคติ ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน

PISA (2012) กล่าวว่า ความรู้ทางด้านทักษะทางการเงิน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวความคิดและความเสี่ยงทางการเงิน ทักษะและแรงจูงใจ ทัศนคติและความเชื่อมั่นในการนำความรู้และความเข้าใจดังกล่าวมาใช้ในการตัดสินใจทางการเงินที่มีประสิทธิภาพเพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลและสังคมและเพื่อให้มีส่วนร่วมในทางเศรษฐกิจ

OECD (2013) กล่าวว่า ทักษะทางการเงิน หมายถึง การตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญ ทัศนคติ และพฤติกรรม ในลักษณะที่มีผลให้บุคคลเกิดการตัดสินใจทางการเงินที่ดี และในที่สุดจะช่วยส่งผลให้นักลงทุนมีสุขภาพทางการเงินที่ดี

Oliver Hart and Luigi Zingales (2015) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะทางการเงิน หมายถึง ทางเลือกหนึ่งในการทำให้เกิดการออมเพื่อการเกษียณอย่างยั่งยืน เพื่อเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรกับผลกระทบที่กำลังจะเกิดขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่มุ่งเน้นในการวัดระดับทักษะทางการเงิน ดังเช่น ในงานวิจัยของ Maarten van Rooij, Annamaria Lusardi and Rob Alessie (2011) ได้ศึกษาถึงความรู้ทางการเงิน การวางแผนการเกษียณอายุ และการใช้ที่อยู่อาศัยเพื่อความมั่งคั่ง พบว่ามีหลักฐานเชิงประจักษ์มากมายที่ระบุถึงการขาดความรู้หนังสือทางการเงินอย่างกว้างขวางและมีข้อจำกัดความรู้เรื่องเงินบำนาญ คนเกษียณอายุที่มีสินทรัพย์ส่วนบุคคลน้อยหรือไม่มีเลย การวัดความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางการเงินกับมูลค่าสุทธิของครัวเรือนอาศัยการวัดความรู้ทางการเงินแบบครบวงจรที่ออกแบบมาสำหรับโมเดลพิเศษของ DNB (De Nederlandsche Bank) แบบสำรวจครัวเรือน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่ง ความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความรู้ทางการเงินกับมูลค่าสุทธิ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงช่องทางสองช่องทาง คือ ประการแรกความรู้ด้านการเงินจะเพิ่มความเป็นไปได้ การลงทุนในตลาดหุ้นทำให้บุคคลสามารถได้รับประโยชน์จากส่วนของผู้ถือหุ้น ประการที่สองการมีความรู้ทางการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนการเกษียณอายุและการพัฒนาแผนการออมทรัพย์เพื่อเพิ่มความมั่งคั่ง

ในขณะที่ Calcagno, Riccardo and Monticone, Chiara (2011) ศึกษาเรื่องการตัดสินใจทางการเงิน พบว่าระดับทักษะทางการเงินที่ต่ำ ไม่ได้หมายถึงผลลัพธ์ในการตัดสินใจทางการเงินที่ย่ำแย่ ตราบเท่าที่ได้รับคำแนะนำทางการเงินที่มีคุณภาพจากผู้ให้บริการทางการเงิน นอกจากนี้ยังพบว่าคำแนะนำ

ทางการเงินแบบเป็นทางการนั้นมีความสัมพันธ์กับทักษะทางการเงินมากกว่าคำแนะนำแบบไม่เป็นทางการ อีกทั้งทักษะทางการเงินนั้นยังทำให้เพิ่มความน่าจะเป็นใช้บริการคำปรึกษาสำหรับการลงทุนเพิ่มขึ้น

Adnan et al. (2014) ได้ศึกษาเรื่องทักษะทางการเงินพบว่า การให้ความรู้ทักษะทางการเงินในทางปฏิบัตินั้น อาจจะไม่ได้เพิ่มความสามารถของกลุ่มตัวอย่างโดยทันที ซึ่งการด่วนตัดสินใจในธุรกรรมทางการเงินหรือการลงทุนภายใต้ข้อสมมติที่ว่าตนเองเชี่ยวชาญแล้ว จะนำมาซึ่งความเสียหายทางการเงิน อีกทั้ง การให้คำปรึกษาทางการเงินนั้นมีโอกาสจะเกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ได้ (Conflict of interest) ดังนั้นในการเพิ่มทักษะทางการเงินโดยการให้ความรู้เพียงอย่างเดียวอาจจะไม่พอ ผู้รับผิดชอบควรจะมีนโยบายต่างๆ ไว้คอยเกื้อหนุนให้เกิดการตัดสินใจทางการเงินที่ดี

ส่วน PISA (2012) มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินด้านการเงินระหว่างประเทศ ด้วยการจัดให้มีข้อวางแผนการพัฒนาสินค้าการออกแบบเครื่องมือและการให้บริการทั่วไป นิยามการทำงานสำหรับความรู้ทางการเงินและจัดระเบียบเนื้อหากระบวนการและบริบทที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล รวมถึงการทำธุรกรรมการวางแผนและการจัดการการเงิน ความเสี่ยงและผลตอบแทนและภูมิทัศน์ทางการเงิน ครอบคลุมการระบุข้อมูลทางการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลในบริบททางการเงิน การประเมินประเด็นทางการเงิน ความรู้และความเข้าใจด้านการเงิน การศึกษาและการทำงานที่บ้านของแต่ละบุคคลและสังคม นอกจากนี้ยังรวมถึงการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะและคณิตศาสตร์ทั้งการอ่าน การวัดผล พฤติกรรมและประสบการณ์ทางการเงิน

Johan Almenberga and Anna Drebe (2012) ศึกษาเกี่ยวกับทักษะทางการเงิน พบว่า เพศหญิงมีส่วนร่วมกับตลาดทุนน้อยกว่าเพศชาย อีกทั้งยังมีทักษะทางการเงินที่น้อยกว่าด้วย ซึ่งการสำรวจนี้ทำการสุ่มตัวอย่างจากประชากรชาวสวีเดนจำนวน 1,300 ตัวอย่าง นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้หญิามีความเสี่ยงน้อยกว่าผู้ชาย ความเหลื่อมล้ำทางเพศในทัศนคติเรื่องความเสี่ยงยังคงมีอยู่ นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการควบคุมความรู้ทางการเงินด้วย

นอกจากนี้ OECD (2013) ได้ทำการศึกษาวัดผลระดับทักษะทางการเงิน โดยใช้วิธีออกสำรวจ (Survey) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวัดผล ซึ่งครอบคลุมการวัดระดับทักษะทางการเงิน 3 ด้านคือ ทัศนคติทางการเงิน (Financial Attitude) พฤติกรรมทางการเงิน (Financial Behavior) และความรู้ทางการเงิน (Financial Knowledge) ซึ่งพบว่าระดับทักษะทางการเงินทั้ง 3ด้านนั้นมีผลในการกำหนดความเป็นอยู่ทางการเงิน (Financial Being) และสุขภาพทางการเงิน (Financial Health) อีกทั้งปัจจัยด้านสถานภาพ เช่น เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา นั้นก็มีความสัมพันธ์ต่อระดับทักษะทางการเงินของกลุ่มตัวอย่างเช่นกัน นอกจากนี้งานวิจัยของ Adnan et al. (2014) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเข้าสังคม (Sociability) ทักษะทางการเงินและความเชื่อมั่นในตลาดทุนต่อการมีส่วนร่วมในตลาดทุน ผ่านทางแบบจำลอง Probit และแบบจำลองถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษา พบว่าทักษะทางการเงิน มีนัยสำคัญในทางสถิติต่อการมีส่วนร่วมในตลาดทุน ยิ่งทำให้เห็นถึงความสำคัญ

ของทักษะการเงินต่อการตัดสินใจในการเงินและการลงทุนมากขึ้น รวมถึงการศึกษาของ Oliver Hart and Luigi Zingales (2015) ที่ศึกษาสภาพคล่องและการลงทุนที่ไม่มีประสิทธิภาพ พบว่าการศึกษาสภาพคล่องของนักลงทุนในรูปแบบดุลยภาพทั่วไปที่เกี่ยวกับความคล่องตัวของรายได้ในอนาคต สภาพคล่องและทักษะทางการเงินช่วยในการเอาชนะความต้องการของนักลงทุนได้ นอกจากนี้ การศึกษายังมุ่งเน้นไปที่ขอบเขตการค้าขายภาคเอกชน สามารถให้ปริมาณของกลางในการแลกเปลี่ยนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อด้านสวัสดิการด้านการเงิน

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า ทักษะทาง (Financial Ability) หมายถึง ความรู้ที่ช่วยให้บุคคลสามารถจัดการด้านการเงินของตนทั้งหมดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีทักษะที่ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและมีวินัยทางการเงินที่ดี ประกอบด้วย ทัศนคติทางการเงิน (Financial Attitude) พฤติกรรมทางการเงิน (Financial Behavior) และความรู้ทางการเงิน (Financial Knowledge)

3) ทัศนคติ (Attitude)

Hawkins and Mothersbaugh (2010) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง การจัดการเกี่ยวกับแรงจูงใจ ความรู้สึกการรับรู้และกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว ซึ่งถือเป็นการเรียนรู้ถึงแนวโน้มในการตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ค่อนข้างคงที่ว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบในสิ่งนั้น

Blythe, Jim (2013) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่ได้มีการเรียนรู้ของบุคคลในการมีพฤติกรรมในแนวทางที่สอดคล้องกับความชอบหรือความไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Lars Perner (2018) กล่าวว่า ทัศนคติ ประกอบด้วย ความเชื่อของบุคคล ความรู้สึก และเจตนาเชิงพฤติกรรมต่อวัตถุบางอย่าง องค์ประกอบเหล่านี้จะถูกมองด้วยกันแบบองค์รวม เนื่องจากมีการพึ่งพิงกันสูงและแสดงถึงแรงที่มีอิทธิพลต่อการตอบสนอง

จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่มุ่งเน้นด้านทัศนคติ ดังเช่น Michael R. Solomon (2013) ที่ระบุว่าทัศนคติสามารถเกิดขึ้นจาก ระดับขั้นการมีส่วนร่วมในระดับสูง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าระดับขั้นการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐาน (The Standard Learning Hierarchy) นักลงทุนจะพัฒนาความเชื่อเกี่ยวกับหมวดการลงทุน โดยผ่านกระบวนการค้นหาข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวาง ทำการประเมินผลหมวดการลงทุน ก่อเกิดทัศนคติเกี่ยวกับบริษัทที่จะลงทุน และตัดสินใจลงทุนในที่สุด โดยทัศนคติจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความตั้งใจของนักลงทุน และระดับขั้นจากประสบการณ์ (The Experiential Hierarchy) นักลงทุนจะมีพฤติกรรมที่อยู่บนพื้นฐานของการตอบสนองทางอารมณ์ที่มีต่อบริษัท โดยนักลงทุนจะประเมินบริษัทบนพื้นฐานของความรู้สึก อารมณ์ จินตนาการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักลงทุน สอดคล้องกับผลสรุปของ PISA (2012) และงานวิจัยของ Johan Almenberga and Anna Drebe (2012)

ขณะที่ Jonas Nilsson (2017) ศึกษาเรื่องผลกระทบของทัศนคติ และการรับรู้ผลการดำเนินงานทางการเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน ผลการศึกษาพบว่า ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และจริยธรรม

ทัศนคติ การไว้วางใจ และการรับรู้ประสิทธิผลของผู้บริโภคส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภคในการลงทุนในด้านบวก การรับรู้ทางด้านผลตอบแทนทางการเงินและการรับรู้ความเสี่ยงมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการลงทุน ในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ความเสี่ยงกับผลตอบแทนการลงทุนมีความสัมพันธ์กัน เมื่อความเสี่ยงสูง ผลตอบแทนก็สูงตามไปด้วย ด้านการรับรู้ทางการเงิน พบว่าการรับรู้ด้านผลตอบแทนส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภคต่อการลงทุนในด้านบวก การรับรู้ความเสี่ยงส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภคต่อการลงทุนในด้านลบ ส่วนด้านประชากรศาสตร์ สรุปแล้วพบว่า ผู้หญิงแบ่งสัดส่วนการลงทุนในกองทุนรวมได้ดีกว่าผู้ชาย และ นักลงทุนที่การศึกษาสูงจะลงทุนได้ดีกว่านักลงทุนที่การศึกษาต่ำกว่า

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมาย หรือคำจำกัดความของคำว่า ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่เป็นการสนับสนุนในลักษณะชอบหรือพึงพอใจ ซึ่งทำให้ผู้อื่นเกิดความรักใคร่ อยากใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ หรือต่อต้านสถานการณ์ในรูปความไม่พอใจไม่อยากใกล้สิ่งนั้น ประกอบด้วย ด้านปัญญา (Cognitive) ด้านความรู้สึก (Affective) และด้านการแสดงพฤติกรรม (Behavior) หรือความตั้งใจที่จะซื้อ (Intention to Purchase)

4) ความเสี่ยง (Risk)

ความเสี่ยงคือการวัดความสามารถที่จะดำเนินการให้วัตถุประสงค์ของงานประสบความสำเร็จภายใต้การตัดสินใจ งบประมาณ กำหนดเวลา และข้อจำกัดด้านเทคนิคที่เผชิญอยู่ อย่างเช่น การจัดทำโครงการเป็นชุดของกิจกรรม ที่จะดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งในอนาคต โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด มาดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ ภายใต้กรอบเวลาอันจำกัด ซึ่งเป็นกำหนดการปฏิบัติการในอนาคต ความเสี่ยงจึงอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอน และความจำกัดของทรัพยากรโครงการ ผู้บริหารโครงการจึงต้องจัดการความเสี่ยงของโครงการ เพื่อให้ปัญหาของโครงการลดน้อยลง และสามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ The Stock Exchange of Thailand (2018) กล่าวว่า ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาส/ เหตุการณ์ ที่มีความไม่แน่นอน หรือสิ่งที่ทำให้แผนงาน หรือการดำเนินการอยู่ ณ ปัจจุบันไม่บรรลุวัตถุประสงค์/ เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อองค์กรในที่สุด ทั้งในแง่ของผลกระทบที่เป็นตัวเงินได้ หรือผลกระทบที่มีต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงองค์กร

จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่มุ่งเน้นด้านความเสี่ยง ดังเช่น ในงานวิจัยของ Kenett, D.Y. et al. (2010) ที่ศึกษาพฤติกรรมและความรู้ของนักลงทุนด้านความเสี่ยงพบว่า พฤติกรรมความเสี่ยงและความรู้ของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน โดยได้ทดสอบพลวัตของความเสี่ยงที่เป็นระบบจากสภาวะของตลาดหุ้นสหรัฐอเมริกา พบว่าในช่วงปลายปี ค.ศ. 2001 นั้นเป็นช่วงรอยต่อของการเปลี่ยนแปลงสภาวะตลาดหุ้น (Market Transition) ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในโครงสร้างของตลาดหุ้นอย่างรวดเร็ว จากสภาวะยืดหยุ่น (Flexible State) หรือ ICF ต่ำไปสู่สภาวะตึงตัว (Nonflexible State) หรือ ICFสูง เมื่อพิจารณาในช่วงที่เกิดสภาวะตึงตัว (Nonflexible State) นั้นจะพบผลกระทบ

อย่างมากของตัวกลางดัชนีตลาดหุ้นต่อสหสัมพันธ์ของหุ้นแต่ละตัว (Stock-Stock Correlations) ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความน่าจะเป็นที่จะตกอยู่ในสภาวะความเสี่ยงต่อการพังทลายลงของตลาดหุ้น (Systemic Collapses) อยู่ในระดับสูง และส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง ผลลัพธ์ที่ได้จากงานวิจัยดังกล่าวพบการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในช่วงปลายปี ค.ศ. 2001 ซึ่งสภาวะของตลาด ณ ขณะนั้นตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของดัชนี (Index) ซึ่งสะท้อนผ่านค่าสหสัมพันธ์จากค่าความคลาดเคลื่อนที่ เกิดจากการประมาณ (Residual Correlations) หรือ Partial Correlation อยู่ในระดับที่ต่ำ ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวบ่งบอกคุณลักษณะของการเปลี่ยนแปลงของดัชนีตลาด ที่ส่งผลทำให้สภาวะตลาดเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งผลสรุปสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sharma and Gupta (2011) และ Sultana and Pardhasadhi (2012)

ขณะที่งานวิจัยของ Blythe, Jim (2013) ที่ศึกษาพฤติกรรมความเสี่ยงและการประยุกต์ใช้พฤติกรรมที่พบกับการตัดสินใจลงทุน พบว่าความเสี่ยงและปัจจัยพื้นฐานด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส จำนวนบุตร ธิดา หรือผู้อื่นซึ่งอยู่ในอุปการะ อาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงาน จำนวนปีที่ประกอบอาชีพที่ทำอยู่ปัจจุบัน รายได้บุคคล และรายได้ครัวเรือน และทัศนคติเกี่ยวกับความมั่งคั่งหรือระดับของทรัพย์สินที่ถือครองมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย The Stock Exchange of Thailand (2018) ระบุว่าพฤติกรรมความเสี่ยงและความรู้ของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับการดูแลและจัดการความเสี่ยงที่สำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยกำหนดให้มีนโยบายและกรอบการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม การบริหารจัดการและติดตามความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักตามกรอบการบริหารความเสี่ยงของ COSO Enterprise Risk Management Framework สำหรับการบริหารความเสี่ยงคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้ความสำคัญครอบคลุมความเสี่ยง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ 2) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน 3) ความเสี่ยงด้านการเงิน และ 4) ความเสี่ยงจากการไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่า หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตและมีผลกระทบหรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย พฤติกรรมของนักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk-Averse Investor) (Risk Avoiders) พฤติกรรมของนักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Loving Investor) (Risk Optimizers) และพฤติกรรมของนักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-Neutral Investor) (Risk Reducers)

2.3.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจ

จากการทบทวนวรรณกรรมถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจนั้นมีหลากหลาย งานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรม พบว่า การศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของ

นักลงทุนในงานวิจัยของ Sultana and Pardhasadhi (2012) เรื่องการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมของนักลงทุนส่วนบุคคลของอินเดีย พบว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน

งานวิจัยของ Gouveia, V. V., Milfont, T. L. and Guerra, V. M. (2014) ที่ศึกษาเรื่องทฤษฎีการทำงานของค่านิยมของมนุษย์จากเจตนามองข้ามเพื่อตอบรับเป็นครั้งแรก พบว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับการสังเคราะห์ทฤษฎีและรูปแบบพฤติกรรมการเป็นผู้นำของ Landis, Eric A, Hill, Deborah and Harvey, Maurice R. (2014) พบว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ รวมทั้งงานวิจัยเกี่ยวกับผลของแรงจูงใจต่อสมรรถนะของบุคลากรทางการศึกษาของ Hashim Zameer. et al. (2014) ก็พบว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

สำหรับการศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางการเงินของนักลงทุน ในงานวิจัยของ Calcagno, Riccardo and Monticone, Chiara. (2011) ที่ศึกษาเรื่องการตัดสินใจทางการเงิน พบว่า ระดับทักษะทางการเงินที่ต่ำ ไม่ได้หมายถึงผลลัพธ์ในการตัดสินใจทางการเงินที่ย่ำแย่ ตราบเท่าที่ได้รับคำแนะนำทางการเงินที่มีคุณภาพจากผู้ให้บริการทางการเงิน นอกจากนี้ยังพบว่าคำแนะนำทางการเงินแบบเป็นทางการนั้นมีความสัมพันธ์กับทักษะทางการเงินมากกว่าคำแนะนำแบบไม่เป็นทางการ อีกทั้งทักษะทางการเงินนั้นยังทำให้เพิ่มความน่าจะเป็นใช้บริการคำปรึกษาสำหรับการลงทุนเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับผลสรุปของ OECD (2013) ในขณะที่ Adnan et al. (2014) ศึกษาถึงความสามารถในการเข้าสังคม (Sociability) ทักษะทางการเงิน และความเชื่อมั่นในตลาดทุน ต่อการมีส่วนร่วมในตลาดทุน ผ่านทางแบบจำลอง Probit และแบบจำลองถดถอยเชิงพหุ จากผลการศึกษาพบว่าทักษะทางการเงินมีนัยสำคัญในทางสถิติต่อการมีส่วนร่วมในตลาดทุน นอกจากนี้ยังพบว่าในส่วนของพฤติกรรมด้านการเงินของกลุ่มตัวอย่างนั้น ยังมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในตลาดทุนด้วยเช่นกัน

งานวิจัยของ Sultana and Pardhasadhi (2012) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนบุคคล พบว่า ความเสี่ยง และผลตอบแทนที่คาดหวัง เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการลงทุน นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และการวิเคราะห์ทางเทคนิค เป็นปัจจัยสำคัญรองลงมา ในขณะที่งานวิจัยของ Oguzhan, Serdar and Gokhan (2012) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในตุรกี โดยผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง และอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไรส่งผลในเชิงบวกต่อราคาหลักทรัพย์ แต่อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ส่วนงานวิจัยของ Nidhi, and Prerna Puri (2013) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความรู้ของนักลงทุนด้านความเสี่ยงพบว่า พฤติกรรมและความรู้ของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Oliver Hart and Luigi Zingales (2015)

สำหรับการศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของนักลงทุนของ Hawkins and Mothersbaugh (2010) พบว่าได้มีการศึกษาตัวแปรด้านทัศนคติ ได้แก่ ด้านปัญญา (Cognitive) ด้านความรู้สึก (Affective) และการแสดงพฤติกรรม (Behavior) หรือความตั้งใจที่จะซื้อ (Intention to Purchase) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Blythe, Jim (2013) ในขณะที่ Jonas Nilsson (2017) ที่พบว่าทัศนคติ การไว้วางใจ และการรับรู้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภคในการลงทุนในด้านบวก การรับรู้ทางด้านผลตอบแทนทางการเงินและการรับรู้ความเสี่ยงมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการลงทุน

สำหรับการศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงของนักลงทุนในงานวิจัยของ Sharma and Gupta (2011) และ Kenett, D.Y. et al. (2010) ที่ศึกษาพฤติกรรมและความรู้ของนักลงทุนด้านความเสี่ยงพบว่า พฤติกรรมความเสี่ยงและความรู้ของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nidhi and Prerna Puri (2013) ด้วยเช่นกัน รวมถึงงานวิจัยของ Blythe, Jim (2013) ที่ศึกษาพฤติกรรมความเสี่ยงและการประยุกต์ใช้พฤติกรรมที่พบกับการตัดสินใจลงทุน พบว่าความเสี่ยงและปัจจัยพื้นฐานด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนบุตรธิดา หรือผู้อื่นซึ่งอยู่ในอุปการะ อาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงาน จำนวนปีที่ประกอบอาชีพที่ทำอยู่ปัจจุบัน รายได้บุคคลและรายได้ครัวเรือน และทัศนคติเกี่ยวกับความมั่งคั่งหรือระดับของทรัพย์สินที่ถือครองมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sultana and Pardhasadhi (2012) รวมถึงตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย The Stock Exchange of Thailand (2018) ที่ระบุว่าพฤติกรรมความเสี่ยงและความรู้ของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า มีวรรณกรรมเป็นจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจและสนับสนุนว่าพฤติกรรมมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ

H1: พฤติกรรมมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ

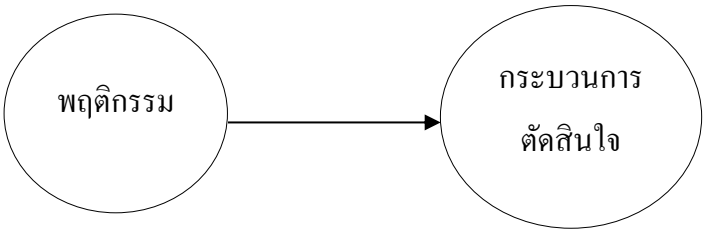

ภาพประกอบที่ 2.6 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจ

2.3.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลการการตัดสินใจ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมกับผลดำเนินการการตัดสินใจ พบว่า มีวรรณกรรมที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ดังกล่าว เช่น งานวิจัยของ Sultana and Pardhasadhi (2012) เรื่อง การวิเคราะห์เชิงประจักษ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมของนักลงทุนส่วนบุคคลของอินเดียพบว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อผลการตัดสินใจของนักลงทุน

ขณะที่งานวิจัยของ Gouveia, V. V., Milfont, T. L. and Guerra, V. M. (2014) พบว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กันและส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับการสังเคราะห์ทฤษฎีและรูปแบบพฤติกรรมการเป็นผู้นำของ Landis, Eric A, Hill, Deborah and Harvey, Maurice R. (2014) พบว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ รวมทั้งงานวิจัยเกี่ยวกับผลของแรงจูงใจต่อสมรรถนะของบุคลากรทางการศึกษา ของ Hashim Zameer., et al. (2014) ก็พบว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ เช่นเดียวกัน

สำหรับการศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางการเงินของนักลงทุนในงานวิจัยของ Calcagno, Riccardo and Monticone, Chiara. (2011) ที่ศึกษาเรื่องการตัดสินใจทางการเงิน พบว่าระดับทักษะทางการเงินส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ สอดคล้องกับผลสรุปของ OECD (2013) ในขณะที่ Adnan et al. (2014) ที่ระบุถึงความสามารถในการเข้าสังคม (Sociability) ทักษะทางการเงินและความเชื่อมั่นในตลาดทุน ผลการศึกษาพบว่าทักษะทางการเงินมีนัยสำคัญในทางสถิติต่อการมีส่วนร่วมในตลาดทุน นอกจากนี้ยังพบว่าในส่วนของพฤติกรรมด้านการเงินของกลุ่มตัวอย่างนั้น ยังมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในตลาดทุนซึ่งส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจด้วยเช่นกัน

งานวิจัยของ Sultana and Pardhasadhi (2012) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนบุคคล พบว่า ความเสี่ยง และผลตอบแทนที่คาดหวัง เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการลงทุนและส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ ในขณะที่งานวิจัยของ Oguzhan, Serdar and Gokhan (2012) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในตุรกีโดยผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง และอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไรส่งผลในเชิงบวกต่อราคาหลักทรัพย์ที่ส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ ส่วนงานวิจัยของ Nidhi and Prerna Puri (2013) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความรู้ของนักลงทุนด้านความเสี่ยงพบว่า พฤติกรรมและความรู้ของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนและส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Oliver Hart and Luigi Zingales (2015)

สำหรับการศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของนักลงทุนของ Hawkins and Mothersbaugh (2010) พบว่าได้มีการศึกษาตัวแปรด้านทัศนคติ ได้แก่ ด้านปัญญา (Cognitive) ด้านความรู้สึก (Affective) และการแสดงพฤติกรรม (Conative) หรือความตั้งใจที่จะซื้อ (Intention to Purchase) ที่ส่งผลต่อการ

ตัดสินใจและส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ ในขณะที่ Jonas Nilsson (2017) ที่พบว่า ทัศนคติการไว้วางใจ และการรับรู้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภคในการลงทุนในด้านบวก การรับรู้ทางด้านผลตอบแทนทางการเงินและการรับรู้ความเสี่ยงมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Blythe, Jim (2013) ที่พบว่าพฤติกรรมส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ

สำหรับการศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงของนักลงทุนในงานวิจัยของ Sharma and Gupta (2011) และ Kenett, D.Y. et al. (2010) ที่ศึกษาพฤติกรรมและความรู้ของนักลงทุนด้านความเสี่ยงพบว่า พฤติกรรมความเสี่ยงและความรู้ของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจและของนักลงทุนและส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nidhi and Prerna Puri (2013) ด้วยเช่นกัน ในขณะที่ Sultana and Pardhasadhi (2012) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนบุคคล พบว่า ความเสี่ยง และผลตอบแทนที่คาดหวัง เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการลงทุนและส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ รวมถึงงานวิจัยของ Blythe, Jim (2013) ที่ศึกษาพฤติกรรมความเสี่ยงและการประยุกต์ใช้พฤติกรรมที่พบกับการตัดสินใจลงทุน พบว่าความเสี่ยงและปัจจัยพื้นฐานด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนบุตร ธิดา หรือผู้อื่นซึ่งอยู่ในอุปการะ อาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงาน จำนวนปีที่ประกอบอาชีพที่ทำอยู่ปัจจุบัน รายได้บุคคลและรายได้ครัวเรือนและทัศนคติเกี่ยวกับความมั่งคั่งหรือระดับของทรัพย์สินที่ถือครองมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน และส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sultana and Pardhasadhi (2012)

Adnan et al. (2014) วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าสังคม ทักษะทางการเงินและความเชื่อมั่นในตลาดทุนต่อการมีส่วนร่วมในตลาดทุน ผ่านทางแบบจำลอง Probit และแบบจำลองถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่าทักษะทางการเงินมีนัยสำคัญในทางสถิติต่อการมีส่วนร่วมในตลาดทุนยิ่งทำให้เห็นถึงความสำคัญของทักษะการเงินต่อการตัดสินใจในการเงินและการลงทุนมากขึ้น ส่งผลต่อผลการตัดสินใจการลงทุนตามไปด้วย รวมถึงตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย The Stock Exchange of Thailand (2018) ที่ระบุว่าพฤติกรรมความเสี่ยงและความรู้ของนักลงทุนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนและส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจในอนาคตด้วยเช่นกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า มีวรรณกรรมเป็นจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลการตัดสินใจ และสนับสนุนว่าพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับผลการตัดสินใจ

H2: พฤติกรรมมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

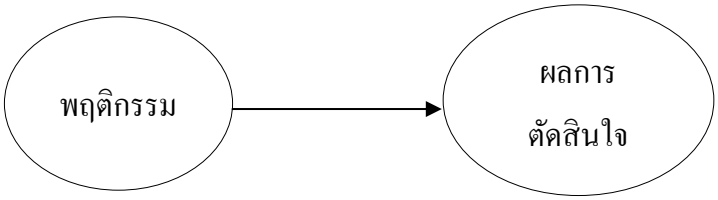

ภาพประกอบที่ 2.7 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลการตัดสินใจ

2.3.1.4 การวัดพฤติกรรม

การวัดพฤติกรรม ผู้วิจัยใช้มาตรวัดจากแนวคิดทฤษฎีที่สรุปประมวลออกมาเป็นมาตรวัดของผู้วิจัย เป็นมาตรวัดที่ศึกษาถึง แรงจูงใจ (Motive) ทักษะทางการเงิน (Financial Ability) ทัศนคติ (Attitude) และความเสี่ยง (Risk) โดยเลือกใช้ตัวแปรที่มีนักวิจัยและนักวิชาการได้กล่าวไว้ทั้งหมด เพื่อให้กรอบการวิเคราะห์พฤติกรรมนั้นครอบคลุมทุกมุมมองตามความหมายและคำนิยาม จึงสามารถสรุปตัวแปรในการศึกษาพฤติกรรม ได้ด้วยกัน 4 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) ทักษะทางการเงิน (Financial Ability) ทัศนคติ (Attitude) และความเสี่ยง (Risk)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรม พบว่า งานวิจัยเชิงประจักษ์เกี่ยวกับพฤติกรรมโดยส่วนใหญ่จะใช้แบบสอบถามคำถามปลายปิดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามคำถามปลายปิดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยข้อคำถามทั้งหมดจะถามถึงระดับความคิดเห็น ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert Scale คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก ปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด เพื่อศึกษาตัวแปรพฤติกรรม ใน 4 ด้าน ได้แก่ (1) แรงจูงใจ (Motive) (2) ทักษะทางการเงิน (Financial Ability) (3) ทัศนคติ (Attitude) และ (4) ความเสี่ยง (Risk)

2.3.2 ความรู้ (Knowledge)

ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 21 ที่ผ่านมา สังคมโลกเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy) ซึ่งเป็นยุคที่การผลิตและการให้บริการ อาศัยความรู้เป็นตัวขับเคลื่อนหลัก ความรู้สำคัญมากกว่าเงินทุน กุญแจสำคัญของยุคนี้คือการสร้างทุนมนุษย์ โดยใช้การศึกษาและการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ มุ่งสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (OECD 2013) ดังนั้นการดำรงอยู่ได้ในสังคมโดยสร้างการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง สามารถช่วยให้องค์กรพัฒนาและรักษาความเป็นเลิศได้อย่างยั่งยืน ประกอบกับในประเทศไทยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่จะพัฒนาประเทศเป็น Thailand 4.0 เน้นการขับเคลื่อนและพัฒนาทุกภาคส่วนด้วยนวัตกรรม เพื่อให้องค์กรต่างๆ รวมถึงภาคประชาชนสามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2559) ส่งผลให้องค์กรของประเทศไทยในปัจจุบัน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ต่างให้ความสำคัญกับความรู้ องค์กรใดมีองค์ความรู้ และสามารถดึงมาใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน สามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ เนื่องจากความรู้มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานส่วนบุคคล

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า ความรู้ ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้หลากหลาย มีทั้งความหมายที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันไป ดังนี้

Giovanni Schiuma (2012) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง สิ่งที่ช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างสมบูรณ์แบบ รวมถึงสร้างความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืนให้แก่องค์กร การจัดการความรู้เป็นส่วนสำคัญของการเติบโตของธุรกิจขององค์กร ในแง่ของการสะท้อนนี้ปัญหาพิเศษให้ความสำคัญกับสองมุมมองหลัก ประการแรกการตระหนักถึงความรู้ เช่น ทรัพยากรขององค์กรอื่นๆ ความต้องการการจัดการหมายถึง การสนับสนุน การจัดสรร และการพัฒนากรอบ และเครื่องมือที่มีเป้าหมาย เพื่อระบุจัดการและประเมินทรัพยากรความรู้ที่สำคัญสำหรับการเติบโต ประการที่สองยอมรับว่าการแปลความรู้สู่ผลลัพธ์ทางธุรกิจจำเป็นต้องใช้กลไกการจัดการและจากนั้นพิจารณากระบวนการความรู้ที่ทำให้เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพ

OECD (2013) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง การที่บุคคลได้รับความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีประสบการณ์ด้านนั้นๆ ที่ถูกต้องแล้วสามารถช่วยลดเวลาในกระบวนการทำงาน ลดต้นทุน ลดกำลังแรงงานที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์

Henttonen et al. (2016) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง พลัง และเป็นสินทรัพย์ ที่จำเป็นสำหรับองค์การ

Bolisani, E. and Bratianu, C. (2018) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง แนวคิดที่เป็นนามธรรม โดยไม่มีการอ้างอิงถึงตัวตน เป็นแนวคิดที่ทรงพลังมาก ความรู้เป็นเหตุผลความเชื่อที่แท้จริง การทำความเข้าใจ ความรู้เป็นกระบวนทัศน์หลายประการ ประกอบด้วย ข้อมูล ความรู้ มีเหตุผล อารมณ์ และจิตวิญญาณ

Oxforddictionaries (2018) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง ข้อมูล และทักษะที่ได้รับจากบุคคลผ่านประสบการณ์ หรือการศึกษา ความเข้าใจเชิงทฤษฎี หรือทางปฏิบัติ

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นความรู้ไปที่การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ สิ่งสำคัญ คือ ความรู้ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ สำหรับวิธีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในหมู่นักวิเคราะห์ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แนวทางหลัก คือ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค (Technical Analysis)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปความหมายหรือคำนิยามของคำว่า ความรู้ (Knoeledge) หมายถึง เครื่องมือที่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุน ราคาและปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคา สามารถช่วยในการตัดสินเลือกหลักทรัพย์ที่ดีมีความเสี่ยงน้อยในการลงทุนได้ ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) ความรู้ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และ 2) ความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis)

2.3.2.1 องค์ประกอบของความรู้

จากการทบทวนวรรณกรรมได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านทำการศึกษาองค์ประกอบของความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และจำแนกความรู้ออกเป็นหลายแนวคิด เช่น การศึกษาของ Seng, D. (2012) ให้แนวคิดว่าการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานและการทำนายกำไรแสดงความเกี่ยวข้องกับค่าของตัวเลข บัญชีที่ไม่แสวงหากำไรเหล่านี้แสดงถึงความสำคัญและประโยชน์ของงบการเงิน

ส่วน Suresh, A.S (2013) วิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท พบว่าต้องศึกษาปัจจัยพื้นฐานและการวิเคราะห์ทางเทคนิค ในขณะที่ Drakopoulou, V. (2015) สนับสนุนความสำคัญของการวิเคราะห์พื้นฐานและการใช้เทคนิคการลงทุนนี้จะนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนที่ประสบความสำเร็จมากขึ้นสำหรับนักลงทุน

งานวิจัยของ Pudji Astuty (2017) ยังระบุว่าความรู้เกี่ยวกับการใช้พื้นฐานการวิเคราะห์ทางเทคนิคในลงทุนและการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัทและข้อมูลอื่นๆ ในขณะที่งานวิจัยของ Wiwik Utami (2017) พบว่านักลงทุนชาวอินโดนีเซียชอบการวิเคราะห์ทางเทคนิคมากกว่าปัจจัยพื้นฐาน ส่วนงานวิจัยของ Nils Ekmen (2017) ได้ศึกษาการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ของการทำกำไรของเทคนิคการวิเคราะห์ทั่วโลก พบว่าตัวบ่งชี้ทางเทคนิคทั้งหมดมีประสิทธิภาพในแง่ของการทำกำไรและมีอิทธิพลต่อการคาดการณ์

นอกจากนี้งานวิจัยของ Vinodkumar P Pathade (2017) ที่ระบุว่าการวิจัยพื้นฐานนี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการลดความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุน และแนวคิดของ Renu Isidore, R and P, Christie.(2018) ที่นำเสนอเปรียบเทียบการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานกับการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยกล่าวถึงประวัติของการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการลงทุน

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านที่ทำการศึกษาความรู้ และจำแนกความรู้ออกเป็นหลายมิติ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ความรู้ แบ่งออกเป็น 2 มิติ ได้แก่ (1) ความรู้ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และ (2) ความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis)

การศึกษาแนวคิดด้านความรู้ในการวิจัยครั้งนี้ มีนักวิชาการหลายท่านทำการศึกษาองค์ประกอบหลากหลายมิติ ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับองค์ประกอบของความรู้ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 แสดงตัวแปรความรู้และแหล่งอ้างอิง

อ้างอิง (ชื่อผู้วิจัย/ปี ค.ศ.)	การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	การวิเคราะห์ทางเทคนิค
Giovanni Schiuma (2012)	✓	✓
Seng, D. (2012)	✓	✓
Venkatesh (2012)	✓	✓
OECD (2013)	✓	✓
Suresh, A.S (2013)	✓	✓
Drakopoulou, V. (2015)	✓	✓
Gould, M. (2016)	✓	✓
Henttonen et al. (2016)	✓	✓
Pudji Astuty (2017)	✓	✓
Nils Ekmen (2017)	✓	✓
Vinodkumar P Pathade (2017)	✓	✓
Wiwik Utami (2017)	✓	✓
Bolisani, E. and Bratianu, C. (2018)	✓	✓
Renu Isidore. R and P.Christie.(2018)	✓	✓

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.5 ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) ความรู้ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน พบว่ามีผู้ให้นิยามความหมายไว้หลากหลายดังนี้

Gould, M. (2016) กล่าวว่า การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับการหาสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงและการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สะสมมานานเป็นระยะเวลาหนึ่ง นักลงทุนระยะยาวส่วนใหญ่ที่มีความกังวลมากขึ้นก็จะใช้การวิเคราะห์พื้นฐานของบริษัทซึ่งถือเป็นกลยุทธ์หนึ่งเพื่อการลงทุน

Wiwik Utami (2017) กล่าวว่า การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเป็นวิธีการพยากรณ์ความเคลื่อนไหวทางการเงินในอนาคต จากปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ ในขณะเดียวกัน การวิเคราะห์พื้นฐาน คือการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบมูลค่าที่แท้จริงของหุ้นโดยราคาตลาดเพื่อตรวจสอบว่าราคาหุ้นมีการสะท้อนถึงมูลค่าที่แท้จริงหรือไม่

Vinodkumar P. Pathade (2017) กล่าวว่า การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเป็นการศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของนิติบุคคล เช่น หุ้นหรือสกุลเงิน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานพยายามที่จะคาดการณ์ราคาและแนวโน้มโดยการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐบาล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยอื่นๆ ภายในกรอบการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อฐานะที่ดีของเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและบริษัท การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานนี้ เป้าหมายคือการพัฒนาการคาดการณ์ความเคลื่อนไหวของราคาในอนาคตและผลกำไรจากการขาย การวิเคราะห์พื้นฐานอาจเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบข้อมูลทางการเงิน การจัดการแนวคิดทางธุรกิจและการแข่งขัน

สำหรับวรรณกรรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน เช่น งานวิจัยของ Suresh, A.S (2013) ศึกษาปัจจัยพื้นฐานและการวิเคราะห์ทางเทคนิคพบว่าลักษณะเฉพาะของตราสารตลาดทุนทำให้นักลงทุนต้องพึ่งพาตราสารทุนอย่างมาก ปัจจัยพื้นฐานในการตัดสินใจลงทุนเกี่ยวข้องกับภาพรวมของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม นอกจากนี้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมอาจมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน การเลือกการลงทุนจะเริ่มจากการวิเคราะห์พื้นฐาน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานตรวจสอบ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมและผลการดำเนินงานของบริษัทก่อนทำการตัดสินใจลงทุน

ขณะที่ Drakopoulou, V. (2015) ชี้ให้เห็นแนวทางการนำเสนอเทคนิคการวิเคราะห์พื้นฐานและการประเมินค่าหุ้นที่นำมาใช้โดยผู้ค้าหลักทรัพย์รายวันในการเลือกหุ้นในพอร์ตการลงทุนที่มีการซื้อขายอย่างแข็งขัน ผู้ค้าหลักทรัพย์รายวันใช้แผนภูมิทางเทคนิคและเครื่องมืออื่นๆ ในการรับรู้รูปแบบต่างๆ ที่สามารถสนับสนุนกิจกรรมในมุมมองโดยไม่วัดมูลค่าที่แท้จริงของหุ้นเพื่อทำการตัดสินใจซื้อขาย การวิเคราะห์แผนภูมิถูกออกแบบมาเพื่อตรวจจับธุรกิจการค้าที่มีผลการคาดการณ์ที่คาดว่าจะสูงโดยกำหนดเป้าหมายราคาที่แน่นอน การสนับสนุนความสำคัญของการวิเคราะห์พื้นฐานและการใช้เทคนิคการลงทุนนี้จะนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนที่ประสบความสำเร็จมากขึ้นสำหรับนักลงทุน

งานวิจัยของ Pudji Astuty (2017) ระบุว่าความรู้เกี่ยวกับการใช้พื้นฐานการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุนและการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัทและข้อมูลอื่นๆ เช่น ราคาที่บริษัทหลักทรัพย์ทำการค้าในตลาดทุน เป็นต้น ในขณะที่งานวิจัยของ Wiwik Utami (2017) ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคเบื้องต้นของ การลงทุน กรณีศึกษานักลงทุน การตัดสินใจในการแลกเปลี่ยนหุ้นของอินโดนีเซีย โดยศึกษาความพึงพอใจของนักลงทุน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานและการวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อวิเคราะห์ตัวเลือกในการลงทุน และวิเคราะห์ปัจจัยมีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีวิเคราะห์การลงทุน ผลการศึกษาพบว่านักลงทุนชาวอินโดนีเซียชอบการวิเคราะห์ทางเทคนิค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีการวิเคราะห์ทางเทคนิค อย่างมีนัยสำคัญ คือ นักลงทุนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ยาวนาน

ส่วนงานวิจัยของ Vinodkumar P. Pathade (2017) ที่ศึกษาเกี่ยวกับตราสารทุน: การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานในระยะยาวเพื่อการลงทุน ผลการศึกษาพบว่าการตัดสินใจลงทุนในตราสารทุนระยะยาวขึ้นอยู่กับพื้นฐานปัจจัยผลการดำเนินงานของหลักทรัพย์ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของบริษัท อย่างไรก็ตามเนื่องจากบริษัทเป็นส่วนหนึ่งของภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิโดยรวม ดังนั้นปัจจัยทางอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจอาจส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในระยะยาว การวิจัยขั้นพื้นฐานยังเน้นที่การระบุและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาหุ้น ในมุมมองของนักลงทุนการวิจัยพื้นฐานนี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการลดความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุน

Renu Isidore. R and P. Christie (2018) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานกับการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยกล่าวถึงประวัติของการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคและส่วนประกอบหลักที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแต่ละครั้ง การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม และการวิเคราะห์บริษัทคุณประโยชน์และข้อบกพร่องของแต่ละเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการลงทุน

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า ความรู้ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์โดยพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ สภาพอุตสาหกรรม การเมือง ตลอดจนผลประกอบการของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลแต่ละส่วนมาวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท ซึ่งต้องวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เศรษฐกิจ (Economic Analysis) วิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis) และ วิเคราะห์บริษัท (Company Analysis)

2) ความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค พบว่า มีผู้ให้นิยามความหมายไว้หลากหลายดังนี้

Venkatesh, C. K., and Tyagi, M. (2012) กล่าวว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิคเกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือทางเทคนิคหลายอย่างเพื่อคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคตของราคาหุ้น จากการวิเคราะห์ทางเทคนิคจะทำให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจได้

Gould, M. (2016) กล่าวว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิคมีมากขึ้นเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง การวิเคราะห์ทางเทคนิคขึ้นอยู่กับความผันผวนของตลาดหุ้น นักลงทุนระยะยาวและระยะสั้นมีแนวโน้มว่าจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ ส่วนใหญ่นักลงทุนเหล่านี้จะเน้นความรวดเร็วโดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเป็นหลักคิดสำหรับการลงทุนอย่างถูกต้อง

Renu Isidore. R and P. Christie (2018) กล่าวว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิคใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจหลักในการทำธุรกรรมในตลาดหุ้น นักลงทุนบางคนใช้ทั้งปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิคทั้งสองเครื่องมือคู่กัน และใช้ร่วมกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ตลาดหุ้น

สำหรับวรรณกรรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน เช่น งานวิจัยของ Suresh, A.S (2013) ศึกษาปัจจัยพื้นฐานและการวิเคราะห์ทางเทคนิคพบว่าลักษณะเฉพาะของตราสารตลาดทุนทำให้นักลงทุนต้องพึ่งพาตราสารทุนอย่างมาก ปัจจัยพื้นฐานในการตัดสินใจลงทุนเกี่ยวข้องกับภาพรวมของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม นอกจากนี้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมอาจมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน การเลือกการลงทุนจะเริ่มจากการวิเคราะห์พื้นฐาน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานตรวจสอบ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมและผลการดำเนินงานของบริษัทก่อนทำการตัดสินใจลงทุน

ขณะที่ Drakopoulou, V. (2015) ชี้ให้เห็นแนวทางการนำเสนอเทคนิค การวิเคราะห์พื้นฐานและการประเมินค่าหุ้นที่นำมาใช้โดยผู้ค้าหลักทรัพย์รายวันในการเลือกหุ้นในพอร์ตการลงทุนที่มีการซื้อขายอย่างแข็งขัน ผู้ค้าหลักทรัพย์รายวันใช้แผนภูมิทางเทคนิคและเครื่องมืออื่นๆ ในการรับรู้รูปแบบต่างๆ ที่สามารถสนับสนุนกิจกรรมในมุมมองโดยไม่วัดมูลค่าที่แท้จริงของหุ้นเพื่อทำการตัดสินใจซื้อขาย การวิเคราะห์แผนภูมิถูกออกแบบมาเพื่อตรวจจับธุรกิจการค้าที่มีผลการคาดการณ์ที่คาดว่าจะสูงโดยกำหนดเป้าหมายราคาที่แน่นอน การสนับสนุนความสำคัญของการวิเคราะห์พื้นฐานและการใช้เทคนิคการลงทุนนี้จะนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนที่ประสบความสำเร็จมากขึ้นสำหรับนักลงทุน นอกจากนี้งานวิจัยของ Pudji Astuty (2017) ยังระบุว่าความรู้เกี่ยวกับการใช้พื้นฐานการวิเคราะห์ทางเทคนิคในลงทุนและการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัทและข้อมูลอื่นๆ เช่น ราคาที่บริษัทหลักทรัพย์ทำการค้าในตลาดทุน เป็นต้น งานวิจัยของ Wiwik Utami (2017) ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคเบื้องต้นของ การลงทุน กรณีศึกษานักลงทุน การตัดสินใจในการแลกเปลี่ยนหุ้นของอินโดนีเซีย โดยศึกษาความพึงพอใจของนักลงทุน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานและการวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อวิเคราะห์ตัวเลือกในการลงทุน และวิเคราะห์ปัจจัยมีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีวิเคราะห์การลงทุน ผลการศึกษาพบว่านักลงทุนชาวอินโดนีเซียชอบการวิเคราะห์ทางเทคนิค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีการวิเคราะห์ทางเทคนิค อย่างมีนัยสำคัญ คือ นักลงทุนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ยาวนาน

วิจัยของ Nils Ekmen (2017) ได้ศึกษาการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ของการทำกำไรของเทคนิคการวิเคราะห์ทั่วโลก กรณีหุ้นสินค้าโภคภัณฑ์และอัตราแลกเปลี่ยนด้วยตัวชี้วัดทางเทคนิค มีจุดประสงค์เพื่อพิจารณาความแตกต่างในประสิทธิภาพของการซื้อขายทางเทคนิคระหว่างตลาด นอกจากนี้ยังศึกษาตัวบ่งชี้ทางเทคนิคและการทำกำไร โดยคำนึงถึงสภาวะตลาด ผลการศึกษาพบว่า ตัวบ่งชี้ทางเทคนิคทั้งหมดมีประสิทธิภาพในแง่ของการทำกำไรและมีอิทธิพลต่อการคาดการณ์ ประเภทตลาดที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุดคือการพัฒนาตลาดตราสารทุน แม้ว่าจะมีผลประกอบการที่ไม่แน่นอนก็ตาม

Renu Isidore. R and P. Christie (2018) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานกับการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยกล่าวถึงประวัติของการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานกับการวิเคราะห์ทางเทคนิค

และส่วนประกอบหลักที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแต่ละครั้ง การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม และการวิเคราะห์บริษัทคุณประโยชน์และข้อบกพร่องของแต่ละเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการลงทุน

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า ความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) หมายถึง แนวทางที่อาศัยการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ในอดีต เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคาในอนาคต โดยอาศัยหลักสถิติมาใช้การพยากรณ์ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่างๆ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เชิงแผนภูมิ (Chart Analysis) และการวิเคราะห์ด้วยค่าดัชนี (Index Analysis)

2.3.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ

จากการทบทวนวรรณกรรมถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ มีหลากหลายงานวิจัยที่ศึกษาความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ พบว่า ผลการศึกษาของความรู้ มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ เช่น งานวิจัยของ Suresh, A.S (2013) ที่ศึกษาทั้งปัจจัยพื้นฐานและการวิเคราะห์ทางเทคนิคซึ่งมีความสัมพันธ์กันและส่งผลต่อการดำเนินงานของนักลงทุนก่อนทำการตัดสินใจลงทุน ในขณะที่ Drakopoulou, V. (2015) ชี้ให้เห็นแนวทางการนำเสนอเทคนิค การวิเคราะห์พื้นฐานซึ่งมีความสัมพันธ์กันและส่งผลต่อการดำเนินงานของนักลงทุนก่อนทำการตัดสินใจลงทุน และจะนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนที่ประสบความสำเร็จมากขึ้น

งานวิจัยของ Pudji Astuty (2017) ยังระบุว่าความรู้เกี่ยวกับการใช้พื้นฐานการวิเคราะห์ทางเทคนิคในลงทุนและการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน กับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัทและข้อมูลอื่นๆ เช่น ราคาที่บริษัทหลักทรัพย์ทำการค้าในตลาดทุนซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานของนักลงทุนก่อนทำการตัดสินใจลงทุน

ขณะที่ Renu Isidore. R and P.Christie.(2018) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานกับการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยกล่าวถึงประวัติของการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานกับการวิเคราะห์ทางเทคนิค และส่วนประกอบหลักที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแต่ละครั้ง การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม และการวิเคราะห์บริษัทคุณประโยชน์และข้อบกพร่องของแต่ละเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการลงทุน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของนักลงทุนก่อนทำการตัดสินใจลงทุน นักลงทุนบางคนใช้ทั้งปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิคทั้งสองเครื่องมือคู่กัน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ตลาดหุ้นและบางส่วนยังต้องใช้ทั้งสองเครื่องมือร่วมกันอีกด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า มีวรรณกรรมเป็นจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ และสนับสนุนว่าความรู้มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ

H3: ความรู้มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ

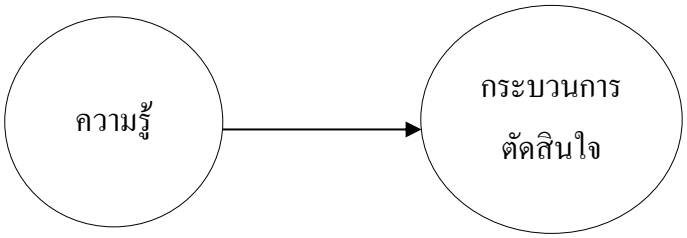

ภาพประกอบที่ 2.8 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ

2.3.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับผลการตัดสินใจ

จากการทบทวนวรรณกรรมถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ มีหลากหลายงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรด้านความรู้ พบว่า ผลการศึกษาของความรู้มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจ ดังที่ Venkatesh, C. K., and Tyagi, M. (2012) ระบุว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิคเกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือทางเทคนิคหลายอย่างเพื่อคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคตของราคาหุ้น จากการวิเคราะห์ทางเทคนิคจะทำให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจได้ ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์หนึ่งเพื่อการลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจ

Gould, M. (2016) ระบุว่าการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับการหาสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงและการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สะสมมานานเป็นระยะเวลาหนึ่ง นักลงทุนส่วนใหญ่จะใช้การวิเคราะห์พื้นฐานของบริษัท ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์หนึ่งเพื่อการลงทุน รวมทั้งการวิเคราะห์ทางเทคนิคมีมากขึ้นเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง การวิเคราะห์ทางเทคนิคขึ้นอยู่กับความผันผวนของตลาดหุ้น นักลงทุนระยะยาวและระยะสั้นมีแนวโน้มว่าจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ ส่วนใหญ่นักลงทุนเหล่านี้จะเน้นความรวดเร็วโดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเป็นหลักคิดสำหรับการลงทุนอย่างถูกต้อง ซึ่งการวิเคราะห์ทั้งสองอย่างนี้มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจ

Wiwik Utami (2017) ระบุว่า การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเป็นวิธีการพยากรณ์ความเคลื่อนไหวทางการเงินในอนาคต จากปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจ รวมทั้ง Vinodkumar P Pathade (2017) ที่ระบุว่า การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเป็นการศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของกนิติบุคคล เช่น หุ้นหรือสกุลเงิน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานพยายามที่จะคาดการณ์ราคาและแนวโน้มโดยการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐบาล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยอื่นๆ ภายในกรอบการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อฐานะที่ดีของเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและบริษัท

Renu Isidore. R and P. Christie (2018) ระบุว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิคใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจหลักในการทำธุรกรรมในตลาดหุ้น นักลงทุนบางคนใช้ทั้งปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทาง

เทคนิคทั้งสองเครื่องมือคู่กัน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ตลาดหุ้นและบางส่วนยังต้องใช้ทั้งสองเครื่องมือร่วมกันอีกด้วยซึ่งการวิเคราะห์ทั้งสองอย่างนี้มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจ

นอกจากนี้ งานวิจัยของ Suresh, A.S (2013) ที่ศึกษาถึงปัจจัยพื้นฐานและการวิเคราะห์ทางเทคนิค พบว่าปัจจัยพื้นฐานในการตัดสินใจลงทุนเกี่ยวข้องกับภาพรวมของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม นอกจากนี้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมอาจมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน การเลือกการลงทุนจะเริ่มจากการวิเคราะห์พื้นฐาน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานตรวจสอบ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมและผลการดำเนินงานของบริษัทก่อนทำการตัดสินใจลงทุน ในขณะที่ Drakopoulou, V. (2015) สนับสนุนความสำคัญของการวิเคราะห์พื้นฐานและการใช้เทคนิคการลงทุนนี้จะนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนที่ประสบความสำเร็จมากขึ้นสำหรับนักลงทุน ซึ่งการวิเคราะห์ทั้งสองอย่างนี้มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจ

งานวิจัยของ Pudji Astuty (2017) ยังระบุว่าความรู้เกี่ยวกับการใช้พื้นฐานการวิเคราะห์ทางเทคนิคในลงทุนและการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัทและข้อมูลอื่นๆ ซึ่งการวิเคราะห์ทั้งสองอย่างนี้มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจในการลงทุน ในขณะที่งานวิจัยของ Wiwik Utami (2017) ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคเบื้องต้นของการลงทุน กรณีศึกษานักลงทุน การตัดสินใจในการแลกเปลี่ยนหุ้นของอินโดนีเซีย พบว่านักลงทุนชาวอินโดนีเซียชอบการวิเคราะห์ทางเทคนิค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีการวิเคราะห์ทางเทคนิค อย่างมีนัยสำคัญคือนักลงทุนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ยาวนาน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจของนักลงทุน

ส่วนงานวิจัยของ Vinodkumar P Pathade (2017) ที่ศึกษาเกี่ยวกับตราสารทุน: การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานในระยะยาวเพื่อการลงทุน ผลการศึกษาพบว่าการตัดสินใจลงทุนในตราสารทุนระยะยาวขึ้นอยู่กับพื้นฐานปัจจัยผลการดำเนินงานของหลักทรัพย์ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของบริษัท อย่างไรก็ตามเนื่องจากบริษัทเป็นส่วนหนึ่งของภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจโดยรวม ดังนั้นปัจจัยทางอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจอาจส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในระยะยาว การวิจัยขั้นพื้นฐานยังเน้นที่การระบุและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาหุ้น ในมุมมองของนักลงทุนการวิจัยพื้นฐานนี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการลดความเสี่ยงในการลงทุนและเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานนี้มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจในการลงทุน

Renu Isidore. R and P. Christie (2018) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานกับการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยกล่าวถึงประวัติของการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคและส่วนประกอบหลักที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแต่ละครั้ง การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม และการวิเคราะห์บริษัทคุณประโยชน์และข้อบกพร่องของแต่ละเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการลงทุน ซึ่งการวิเคราะห์ทั้งสองอย่างนี้มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจของนักลงทุน

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า มีวรรณกรรมจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับกระบวนการตัดสินใจและสนับสนุนว่าความรู้มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

H4: ความรู้มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

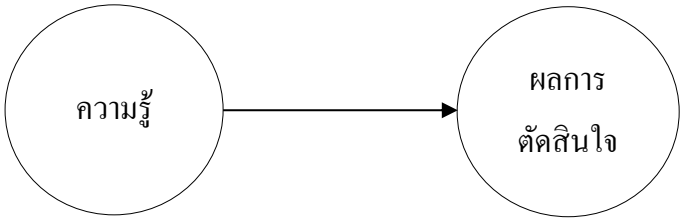

ภาพประกอบที่ 2.9 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับผลการตัดสินใจ

2.3.2.4 การวัดความรู้

การวัดความรู้ ผู้วิจัยใช้มาตรวัดจากแนวคิดทฤษฎีที่สรุปประมวลออกมาเป็นมาตรวัดของผู้วิจัย เป็นมาตรวัดที่ศึกษาถึง ความรู้ (Knowledge) ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) โดยพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ สภาพอุตสาหกรรม การเมือง ตลอดจนผลประกอบการของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลแต่ละส่วนมาวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท ซึ่งต้องวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เศรษฐกิจ (Economic Analysis) วิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis) และ วิเคราะห์บริษัท (Company Analysis) และความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) โดยอาศัยหลักสถิติมาใช้การพยากรณ์ ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่างๆ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เชิงแผนภูมิ (Chart analysis) และการวิเคราะห์ด้วยค่าดัชนี (Index analysis) โดยประยุกต์มาจากแนวคิดของนักวิชาการของ Wiwik Utami (2017), Nils Ekmen (2017) และ Vinodkumar P. Pathade (2017) โดยเลือกใช้ตัวแปรที่มีนักวิจัยและนักวิชาการได้กล่าวไว้ทั้งหมดเพื่อให้กรอบการวิเคราะห์พฤติกรรมนั้นครอบคลุมทุกมุมมองตามความหมายและคำนิยาม จึงสามารถสรุปตัวแปรในการศึกษาความรู้ ได้ด้วยกัน 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และ 2) การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Henttonen et al. (2016), Renu Isidore. R and P.Christie (2018) และ Bolisani, E. and Bratianu, C. (2018)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความรู้ พบว่า งานวิจัยเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการความรู้โดยส่วนใหญ่จะใช้แบบสอบถามคำถามปลายปิดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามคำถามปลายปิดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยข้อคำถามทั้งหมดจะถามถึงระดับความคิดเห็นลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert Scale คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก ปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด เพื่อศึกษาตัวแปรความรู้ ใน 2 ด้าน

ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และ (2) การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis)

2.3.3 เทคโนโลยี

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มุ่งเน้นพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถรองรับการขยายตัวทางธุรกิจทั้งผลิตภัณฑ์และบริการตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 โดยพัฒนาระบบซื้อขายหลักทรัพย์ ระบบบริการหลังการซื้อขายหลักทรัพย์และระบบเผยแพร่ข้อมูลให้ทันสมัยปลอดภัยตามมาตรฐานสากล ทำให้มีศักยภาพการแข่งขันทัดเทียมตลาดทุนโลก เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาธุรกิจและต่อผู้มีส่วนได้เสีย อาทิ ผู้ลงทุน บริษัทจดทะเบียน บริษัทสมาชิก เป็นต้น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำเนินงาน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงกำหนดให้มีกรอบบรรษัทภิบาลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นแนวทางบริหารจัดการและติดตามผลการดำเนินงานด้านนี้ โดยมีหน่วยงานเฉพาะทำหน้าที่กำกับดูแลให้มั่นใจว่าเป็นไปอย่างโปร่งใส มีการบริหารความเสี่ยงและความปลอดภัยของข้อมูลอย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้การบริหารต้นทุนและการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นไปตามกลยุทธ์ที่วางไว้ ส่วนการเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาธุรกิจ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เริ่มพัฒนา Electronic Listing Platform หรือระบบ E-Listing เพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วในการรับหลักทรัพย์จดทะเบียนใหม่ โดยระยะเริ่มต้นเป็นการพัฒนาระบบจดทะเบียนของใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ (Derivatives Warrants: DW) ซึ่งสามารถลดระยะเวลารับหลักทรัพย์จาก 15 วันทำการลงเหลือ 3 วันทำการ นอกจากนี้ E-Listing สามารถรองรับความเสี่ยงจากความผิดพลาดในการบันทึกข้อมูล สามารถอนุมัติใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ทางออนไลน์และแอพพลิเคชั่นบนโทรศัพท์มือถือ ช่วยการลดใช้กระดาษ ต่อมาปี พ.ศ. 2557 ระบบถูกพัฒนาต่อเนื่องในชื่อ Smart Listing เพื่อรับหุ้นเพิ่มทุนและ Warrants ของตราสารทุน รวมทั้งเพิ่มระบบติดตามการรับหลักทรัพย์ให้มีความปลอดภัย และปี พ.ศ. 2558 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน มีแผนพัฒนาระบบให้ครอบคลุมหลักทรัพย์ทุกประเภท The Stock Exchange of Thailand. (2018)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความหมายหรือคำจำกัดความคำว่าเทคโนโลยี (Technology) ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้หลากหลาย มีทั้งความหมายที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันไปไว้ดังนี้

Coltman, T.R., Devinney, T.M. and Midgley, D.F. (2010) กล่าวว่า เทคโนโลยี หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย ฮาร์ดแวร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) ซึ่งส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์การ

Dutu, C. and Halmajan, H. (2011) กล่าวว่า เทคโนโลยี หมายถึง โครงสร้างพื้นงานของข้อมูลสารสนเทศ และความสามารถของพนักงานในการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการปฏิบัติงาน

Akroush, N.M. ed.al. (2011) กล่าวว่า เทคโนโลยี หมายถึง ฐานข้อมูลผู้ใช้บริการ การประมวลผลสารสนเทศของลูกค้า และการบูรณาการข้อมูล ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการความสัมพันธ์ของผู้ใช้บริการ

Namjoyan et al. (2013) กล่าวว่า เทคโนโลยี หมายถึง ระบบการเก็บรวบรวม บันทึก วิเคราะห์ข้อมูล และการแบ่งปันข้อมูล

Skrbina (2015) กล่าวว่า เทคโนโลยี เป็นคำรากเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "ศิลปะ"หรือ "ทักษะ" ที่จำเป็นต่อตนเองในเชิงการใช้ความคิดสร้างสรรค์

Merriam-Webster 2016) กล่าวว่า เทคโนโลยี หมายถึง วัสดุหรือส่วนประกอบทางกายภาพบางอย่างที่เป็นเชิงประจักษ์ เช่น การเก็บรวบรวม การบันทึก และการวิเคราะห์ข้อมูล

Machi, Lawrence A., and Brenda T. McEvoy. (2016) กล่าวว่า เทคโนโลยีประกอบด้วยข้อมูลทางกายภาพ เช่น การกระทำเครื่องผลิตภัณฑ์ ระบบการเก็บรวบรวม การบันทึก เป็นต้น

La Shun L. Carrol (2017) เทคโนโลยี หมายถึง สิ่งที่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ตามที่มนุษย์ต้องการ เช่น ระบบการเก็บรวบรวม บันทึก วิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปความหมายหรือคำนิยามของคำว่า เทคโนโลยี (Technology) หมายถึง ระบบการเก็บรวบรวม บันทึก วิเคราะห์ข้อมูล และการแบ่งปันข้อมูลสารสนเทศ โดยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย ฮาร์ดแวร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) ซึ่งส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานของนักลงทุน ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีการสื่อสาร

2.3.3.1 องค์ประกอบของเทคโนโลยี

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้เทคโนโลยี เป็นกลไกสำคัญในการให้ข้อมูลและส่งเสริมการลงทุนให้เข้าถึงได้สะดวกรวดเร็ว สอดรับกับพฤติกรรมของผู้ลงทุน บุคคลในปัจจุบัน โดยพัฒนาเครื่องมือออนไลน์ให้เข้าใจเรื่องการลงทุนอย่างง่ายๆ ด้วยโปรแกรมทดสอบการวางแผนการลงทุน (Investnow Starter) ที่เปิดให้ใช้งานทางเว็บไซต์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและการเดินสายให้ความรู้การเริ่มลงทุนแก่วัยทำงานทั่วประเทศ ขณะที่ช่องทางออนไลน์เป็นอีกช่องทางสำคัญที่เข้าถึงผู้ลงทุนและประชาชน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงพัฒนาช่องทางเดิมและเพิ่มช่องทางใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ลงทุนได้ติดตามข้อมูลการลงทุนได้อย่างสะดวกรวดเร็วและสอดรับกับยุคดิจิทัลในปัจจุบัน นอกจากข้อมูลการลงทุนแล้ว เทคโนโลยียังมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องการบริหารเงินและการลงทุนอีกด้วย (The Stock Exchange of Thailand. (2018)

จากการทบทวนวรรณกรรมได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านที่ทำการศึกษาองค์ประกอบของเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และจำแนกเทคโนโลยีออกเป็นหลายแนวคิด มีทั้งแนวคิดที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน และแตกต่าง สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเทคโนโลยีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) เช่น งานวิจัยของ Awasthi, P and

Purnima S. Sangle. (2012) พบว่า ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศ มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Infrastructure) และ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Human Informational Infrastructure) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mohammed, Rashid and Tahir (2016) และ Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016)

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเทคโนโลยีด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) ของ Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler (2015). และ Roztocki, N., Weistroffer, H. R. (2015) ระบุว่า ตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ David J. Atkin, Daniel S. Hunt and Carolyn A. Lin. (2015) และ Jonas Keller and A Heiko (2014) ในขณะที่ Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งที่มาของข้อมูลสำหรับสินค้าจำนวนมาก และผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคออนไลน์ได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นเช่นกัน ขณะที่นักวิจัยส่วนใหญ่เน้นไปที่การค้นหาข้อมูลก่อนซื้อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความไม่แน่นอนและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น

นอกจากนี้ The Stock Exchange of Thailand (2018) ได้ระบุว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนั้นคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทสไทยได้ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยได้อนุมัติกรอบนโยบายการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีความสอดคล้องตามมาตรฐานสากล และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมรวมทั้งได้เน้นย้ำกับพนักงานให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างระมัดระวัง เพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์กร และระมัดระวังมิให้เกิดผลกระทบต่อองค์กร หรือผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งนี้ ปัจจุบันกลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการบริหารจัดการเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เช่น ISO 27001 (Information Security ManagementSystem ISO 20000 (Information Technology Service Management System) และในส่วนของนโยบายและมาตรการควบคุมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ จะอ้างอิงหลักการด้านความปลอดภัยพื้นฐาน CIA (Confidential, Integrity, Availability) และมีเนื้อหาสอดคล้องตามมาตรฐานสากล ISO 27001

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านที่ทำการศึกษาเทคโนโลยี และจำแนกเทคโนโลยีออกเป็นหลายมิติ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่า เทคโนโลยี แบ่งออกเป็น 2 มิติ ได้แก่ 1) เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) และ 2) เทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับองค์ประกอบของ เทคโนโลยี ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 แสดงตัวแปรเทคโนโลยีและแหล่งอ้างอิง

อ้างอิง (ชื่อผู้วิจัย/ปี ค.ศ.)	เทคโนโลยีสารสนเทศ	เทคโนโลยีการสื่อสาร
Coltman, T.R., Devinney, T.M. and Midgley, D.F. (2010)	✓	✓
Akroush et al. (2011)	✓	✓
Dutu, C. and Halmajan, H. (2011)	✓	✓
Ferrell, O. C., Fraedrich, J. and Ferrell, L. (2011)	✓	
Awasthi, P and Purnima S. Sangle. (2012)	✓	
Namjoyan et al. (2013)	✓	✓
Jonas Keller and A Heiko (2014)	✓	✓
David J. Atkin, Daniel S. Hunt and Carolyn A. Lin. (2015)		✓
Roztocki, N. and Weistroffer, H. R. (2015)		✓
Skrbina (2015)	✓	✓
Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler (2015)		✓
Machi, Lawrence A. and Brenda T. McEvoy. (2016)	✓	✓
Merriam-Webster 2016)	✓	✓
Mohammed, Rashid and Tahir (2016)	✓	
Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016)	✓	✓
La Shun L. Carrol (2017)	✓	✓
Thammasat University Research and Consultancy Institute (2018)		✓
The Stock Exchange of Thailand. (2018)	✓	✓

จากการทบทวนที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.6 ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านที่ทำการศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้

Coltman, T.R., Devinney, T.M. and Midgley, D.F. (2010) กล่าวว่า โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ธุรกิจที่มีเทคโนโลยีที่เอื้ออำนวยต่อการรวบรวมข้อมูลได้จากทุกช่องทางการติดต่อ การรวบรวมข้อมูลและจัดการข้อมูลได้ทันท่วงที การบูรณาการข้อมูลจากฐานข้อมูลนักลงทุน การติดต่อสื่อสารแบบเฉพาะรายกับนักลงทุน และการมีโปรแกรมระบบการจัดการความสัมพันธ์ในการตอบสนองความต้องการของนักลงทุนตามความแตกต่างของธุรกิจในการทำกำไรของนักลงทุนแต่

ละราย ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Human Informational Infrastructure) ยังหมายถึง การที่นักลงทุนตรงมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ในการเรียกใช้ วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล เพื่อการตอบสนองความต้องการ และเพื่อการขายต่อเนื่องและการขายต่อยอดให้กับนักลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Dutu, C. and Halmajan, H. (2011) กล่าวถึง การเตรียมพร้อมเกี่ยวกับด้านโครงสร้างของเทคโนโลยีสารสนเทศตามแนวคิดการจัดการความสัมพันธ์ของนักลงทุนว่ามีผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนและนำไปสู่ผลของการดำเนินการตัดสินใจ

Awasthi,P and Purnima S. Sangle (2012) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นการรวมองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในการจัดเก็บ และประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ ที่สามารถเรียกมาใช้ หรือกระจายไปยังผู้เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินในการประสานงาน การดำเนินงาน การควบคุม การวิเคราะห์ และการวางรูปแบบขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ (Computer Hardware) คือ เครื่องมือหรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ใช้สำหรับป้อนข้อมูล การประมวลผล และการนำเสนอข้อมูลในระบบสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ (Computer Software) คือ ชุดคำสั่งที่ใช้สำหรับควบคุมการทำงาน และประสานงานระหว่างอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในระบบข่าวสารให้ทำงานตามที่ต้องการ อุปกรณ์บันทึกข้อมูล (Storage Devices) มีทั้งส่วนที่เป็นฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ได้แก่ อุปกรณ์บันทึกข้อมูลแบบจานแม่เหล็ก (hard disk) เทปแม่เหล็ก (Magnetic Tape) ส่วนซอฟต์แวร์ คือชุดคำสั่งที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล ส่วนเทคโนโลยีสำหรับการสื่อสาร (Communication Technology) ประกอบด้วย อุปกรณ์ และชุดคำสั่งที่ใช้สำหรับเชื่อมต่ออุปกรณ์ฮาร์ดแวร์เข้าด้วยกันเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน

Namjoyan et al. (2013) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) เป็นระบบการเก็บรวบรวม บันทึก วิเคราะห์ข้อมูล และการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับนักลงทุน เป็นโครงสร้างพื้นฐานของข้อมูลสารสนเทศ และความสามารถของพนักงานในการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการปฏิบัติงาน โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย ฮาร์ดแวร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) ซึ่งส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์การ ระบบเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลของนักลงทุน การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ และการประเมินผลข้อมูลของนักลงทุนในองค์การธุรกิจ

นอกจากนี้งานวิจัยของ Ferrell, O. C., Fraedrich, J. and Ferrell, L. (2011) ยังระบุว่าการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปรับปรุงการทำงานเพื่อลดค่าใช้จ่ายในองค์การ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของธุรกิจที่จะรักษาความสัมพันธ์กับนักลงทุน การเพิ่มผลกำไร เทคโนโลยีสารสารเทศสามารถนำมาใช้ในการเก็บข้อมูล การแบ่งปันข้อมูล และก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างธุรกิจและนักลงทุน เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของนักลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขณะที่ Dutu, C. and Halmajan, H. (2011) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการเตรียมพร้อมของธุรกิจเกี่ยวกับโครงสร้างด้านเทคนิคและเทคโนโลยีสารสนเทศต่อการดำเนินกิจกรรมของนักลงทุน ผลการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมของธุรกิจเกี่ยวกับโครงสร้างด้านเทคนิคและเทคโนโลยีสารสนเทศ การบูรณาการข้อมูลด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจกรรมการริเริ่มการสร้างความสัมพันธ์กับนักลงทุน

Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) และ Merriam-Webster (2016) พบว่า ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Infrastructure) และ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Human Informational Infrastructure) สอดคล้องกับแนวคิดของ Machi, Lawrence A. and Brenda T. McEvoy. (2016)

งานวิจัยของ David J. Atkin, Daniel S. Hunt and Carolyn A. Lin. (2015) ระบุว่าการศึกษาในปัจจุบันนำเสนอการสังเคราะห์มุมมองทางทฤษฎีที่เลือกไว้ภายใต้รูปแบบการนำเทคโนโลยีมาใช้แบบบูรณาการ มุ่งเน้นการยอมรับช่องทางสื่อใหม่ๆ การใช้สื่อดิจิทัล แนวคิดที่จะมุ่งเน้นซอฟต์แวร์ที่เกิดขึ้นใหม่ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของนโยบายที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคมปัจจุบัน

งานวิจัยของ La Shun L. Carrol (2017) ได้ศึกษาความหมายของเทคโนโลยีจากมุมมองด้านจริยธรรม การใช้และความเข้าใจด้านเทคโนโลยีมีความแตกต่างกันอย่างมากตั้งแต่องค์ประกอบของเทคโนโลยี การกำหนดขนาดของเทคโนโลยี วิธีการใช้เทคโนโลยี ใช้เพื่อทำหน้าที่หรือตีความว่ามนุษย์มีบทบาท มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถวางแผนออกแบบ หรือค้นพบความรู้ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามก็ต้องยอมรับว่าบางครั้งสิ่งที่เราคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีอาจจะไม่สมบูรณ์แบบ จึงต้องพิจารณาถึงการดำรงอยู่ของระบบและการจัดการระบบที่เกิดขึ้น

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หมายถึง การรวมองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศที่สามารถเรียกมาใช้หรือกระจายไปยังผู้เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินในการประสานงาน การดำเนินงาน การควบคุม การวิเคราะห์ และการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Infrastructure) และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร (Human Informational Infrastructure)

2) เทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านที่ทำการศึกษาเทคโนโลยีการสื่อสาร ดังนี้

Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler (2015) กล่าวว่า เทคโนโลยีการสื่อสาร เช่น อุปกรณ์สื่อสารที่แพร่หลายทั่วไป ได้แก่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้รับการพัฒนาให้สามารถเข้าใช้งานระบบเครือข่ายเทียบเท่ากับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พกพาได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

Roztocki, N. and Weistroffer, H. R. (2015) กล่าวว่า กระแสการสื่อสารไร้พรมแดนผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้แพร่หลายโดยเพิ่มลักษณะเด่นของการสื่อสารให้สามารถสื่อสารด้วยการรับ-ส่งและเผยแพร่ทั้งภาพถ่าย ข้อความ เสียงและสื่อมัลติมีเดียอื่นๆ ได้อย่างสะดวกและมีขั้นตอนการใช้งานที่เข้าใจง่าย

Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) กล่าวว่า เทคโนโลยีการสื่อสารด้านอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งที่มาของข้อมูลสำหรับสินค้าจำนวนมาก และผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคออนไลน์ได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นเช่นกัน ขณะที่นักวิจัยส่วนใหญ่เน้นไปที่การค้นหาข้อมูลก่อนซื้อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความไม่แน่นอนและความเสี่ยง นักวิจัยบางคนมุ่งการค้นหาอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับพื้นฐานของแรงจูงใจตามความชอบ

Thammasat University Research and Consultancy Institute (2018) กล่าวว่า ข้อมูลข่าวสารออนไลน์ถือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้ลงทุนสามารถรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนผ่านเว็บไซต์ สื่อและสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้มีศักยภาพการลงทุน

Securities and Exchange Commission (SEC) (2018) กล่าวว่า ปัจจุบัน สื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของคนในสังคมและได้รับความนิยมใช้งานกันมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยว่าเป็นช่องทางในการสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว ไม่ว่า จะเป็น Line, Facebook หรือ Twitter เพราะแค่เปิดเข้าไปดูก็จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่มีการกด Like หรือ Share ต่อๆ กันมาอย่างมากมาย ในส่วนของตลาดทุนมีผู้ลงทุนจำนวนไม่น้อยที่ใช้ช่องทางนี้ในการติดตามข่าวสารและใช้ข้อมูลที่ได้รับเพื่อการตัดสินใจลงทุน

นอกจากนี้งานวิจัยของ Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler (2015) พบว่า ตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน และยังมีการศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการสื่อสาร ด้านพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ของนักลงทุนในสังคมไทย ซึ่งพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ (Online Consumer Behavior) ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Roztocki, N., and Weistroffer, H. R. (2015) Roztocki, N. and Weistroffer, H. R. (2015) ที่ระบุว่ากระแสการสื่อสารไร้พรมแดนผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้แพร่หลายโดยเพิ่มลักษณะเด่นของการสื่อสารให้สามารถสื่อสารด้วยการรับ-ส่งและเผยแพร่ทั้งภาพถ่าย ข้อความ เสียงและสื่อมัลติมีเดียอื่นๆ ได้อย่างสะดวกและมีขั้นตอนการใช้งานที่เข้าใจง่าย

ส่วนงานวิจัยของ Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารเรื่องแบบจำลองพฤติกรรมของผู้บริโภคออนไลน์: ช่วงก่อนการเกิดอารมณ์และอิทธิพลส่งผ่านของความต้องการการจดจำ (Need forCognition: NFC) และการกระตุ้นระดับสูง (Optimal Stimulation Level: OSL) (Modeling Online Consumer Behavior: Preeminence of Emotions and Moderating Influences of Need for Cognition and Optimal Stimulation Level) โดยแบบจำลองของพฤติกรรมผู้บริโภค ออนไลน์ประกอบด้วย การรับรู้ทางออนไลน์ (Online Cognitions), อารมณ์ทางออนไลน์

(Online Emotions), ความบันเทิงทางออนไลน์ (Online Entertainment), ความต่อเนื่อง (Flow), ทัศนคติที่มีต่อสื่อออนไลน์ (Online Attitudes) และความตั้งใจซื้อ (Purchase Intentions) ซึ่งผู้วิจัยได้มีการพัฒนาและทดสอบปัจจัยที่ส่งผลต่อ NFC และOSL ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีเพศชายร้อยละ 50.8 และเพศหญิงร้อยละ 49.2 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-34 ปี ผลการศึกษาสรุปว่า ในการเยี่ยมชมออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ตัวแปรด้านอารมณ์มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมา คือ ความต่อเนื่องเนื้อหาในเว็บไซต์ ความบันเทิง ทัศนคติและการรับรู้ ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ NFC และ OSL บนแบบจำลองทั้งระดับสูงและต่ำ ถูกนำมาทดสอบทีละอย่าง และผลการตอบสนองของระดับต่างๆ พบว่า ผลการตอบสนองของ NFC และ OSL มีมากที่สุด ซึ่งมีนัยสำคัญโดยมีแนวทางที่ความแตกต่างกันตามที่ได้วิจัย โดยสรุปผู้เข้าชมเว็บไซต์มีความต้องการการจดจำ (NFC) และการกระตุ้นระดับสูง (OSL) ขึ้นอยู่กับตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลของแต่ละคน

ทั้งนี้การรับข้อมูลข่าวสาร เช่น ข่าวสารการวางแผนการเงินนั้น จะมุ่งเน้นความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้รับสาร โดยจะให้ข้อมูลการวางแผนการเงินให้ตรงกับกลุ่มที่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง จึงเห็นว่าการรับข้อมูลข่าวสารของผู้ลงทุนส่วนบุคคล จะเลือกสื่อที่มีข้อมูลตรงกับความต้องการของตนเอง โดยจำเป็นต้องแสวงหาข้อมูลที่หลากหลายตามความสะดวก เพื่อใช้พิจารณาวิเคราะห์ตัดสินใจ ทั้งนี้ข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต มีข่าวสารที่สดใหม่ของข่าวแต่ละวัน หรือมีข้อมูลเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวได้ตลอดเวลา ดังนั้นจึงเห็นว่า การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการลงทุนทางอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อใหม่ซึ่งผู้ลงทุนส่วนบุคคลใช้เป็นแนวทางในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่ง่าย สะดวกในการเลือกอ่านข่าวอื่นๆ หรือการย้อนกลับมาที่หน้าจอแรก รวมทั้งข่าวสารมีความชัดเจน โดยจัดหมวดหมู่ข่าวเอาไว้ตามหน้าต่างๆ ได้ จึงมุ่งเน้นการเผยแพร่ข้อมูลที่หลากหลาย ชัดเจน ตรงประเด็น เพื่อเพิ่มความสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้ตรงตามความสนใจในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับฐานทางการเงินของลูกค้า นโยบายการลงทุน หรือการเลือกตราสารในตลาดเงิน เพื่อจัดทำนโยบายการลงทุน ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดผู้ลงทุนส่วนบุคคลสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจกำหนดสัดส่วนในการลงทุนได้อย่างประสิทธิภาพมากขึ้น

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า เทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) หมายถึง การติดต่อเชื่อมโยงกันผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ส่งเสริมการติดต่อสื่อสารของบุคคล ประกอบด้วย 1) การแสวงหาข่าวสาร (Information Seeking) และ 2) การซื้อขายออนไลน์ (Online Trading)

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยี กับกระบวนการตัดสินใจ ผลการศึกษาเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจมีความเห็นที่สอดคล้องกัน โดยมีผลงานวิจัยที่สนับสนุน เช่น Settrade (2015) ที่ระบุว่าการซื้อขายแบบอินเทอร์เน็ตเหมาะกับนักลงทุนที่ต้องการความคล่องตัวในการตัดสินใจลงทุน เพราะสามารถส่งคำสั่งซื้อขายด้วยตนเอง พร้อมตรวจสอบสถานะ คำสั่ง

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยข่าว บทวิเคราะห์และเครื่องมือประกอบการตัดสินใจต่างๆ ทั้งนี้ควรเป็นคนที่เคยใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมาบ้าง หรือคนที่คิดว่าสามารถเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์ได้และนักลงทุนที่ต้องการติดตามความเคลื่อนไหวของตลาดหุ้นอย่างใกล้ชิด เพื่อสามารถตัดสินใจลงทุนซื้อขายหุ้นได้ทันท่วงที ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ

ขณะที่ Shui Yee Wong and Kwai Sang Chin (2007) ระบุว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในอุตสาหกรรมบริษัทหลักทรัพย์ เป็นการลดจำนวนเจ้าหน้าที่แนะนำการลงทุน เพราะนักลงทุนรุ่นใหม่มีความรู้ความเข้าใจด้านการลงทุนเป็นอย่างดีและสามารถซื้อขายหลักทรัพย์ได้ด้วยตนเองผ่านทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงลดค่าธรรมเนียมในการซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อการแข่งขันกันในอุตสาหกรรม แต่การสร้างให้ลูกค้าเกิดความจงรักภักดีหรือการออกสินค้าและบริการรูปแบบใหม่ๆ ก่อนคู่แข่งขันก็เป็นเรื่องที่ท้าทายของธุรกิจในการตอบสนองความคาดหวังที่มีอย่างไม่จำกัดของนักลงทุน ในอุตสาหกรรมนี้จึงต้องมีแนวทางพัฒนาบุคลากร และระบบในการซื้อขายหลักทรัพย์ให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ

งานวิจัยของ Merriam-Webster (2016) Machi, Lawrence A. and Brenda T. McEvoy. (2016) และ La Shun L. Carrol (2017) ระบุว่า ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Infrastructure) และ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Human Informational Infrastructure) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับการตัดสินใจที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจของนักลงทุน

ขณะที่ Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคออนไลน์ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ ผลวิจัยพบว่าพฤติกรรมของผู้บริโภคออนไลน์ได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นเช่นกัน ขณะที่นักวิจัยส่วนใหญ่เน้นไปที่การค้นหาข้อมูลก่อนซื้อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความไม่แน่นอนและความเสี่ยง นักวิจัยบางคนมุ่งการค้นหาอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับพื้นฐานของแรงจูงใจตามความชอบ

จากการทบทวนวรรณกรรม จะเห็นได้ว่า มีวรรณกรรมเป็นจำนวนมาก ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจและสนับสนุนว่าเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ

H5: เทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ

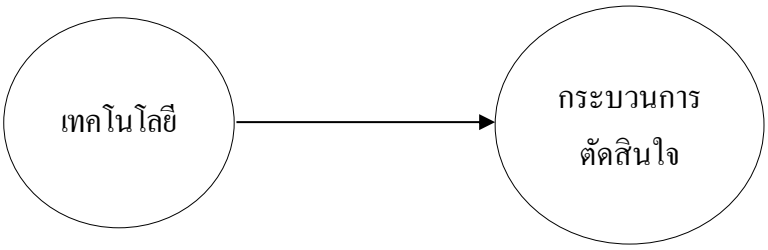

ภาพประกอบที่ 2.10 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจพบว่า หลากหลายงานวิจัยมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันโดยมีผลงานการวิจัยที่สนับสนุนว่าเทคโนโลยีสารสนเทศกับผลการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กัน เช่น งานวิจัยของ Coltman, T.R., Devinney, T.M. and Midgley, D.F. (2010) ที่ชี้ให้เห็นว่า นักลงทุนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการเรียกใช้ วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล เพื่อการตอบสนองความต้องการ และเพื่อการขายต่อเนื่องและการขายต่อยอดให้กับนักลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ

Dutu, C. and Halmajan, H. (2011) กล่าวถึงการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับด้านโครงสร้างของเทคโนโลยีสารสนเทศตามแนวคิดการจัดการความสัมพันธ์ของนักลงทุนว่ามีผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนและนำไปสู่ผลของการดำเนินการตัดสินใจเช่นเดียวกัน

Awasthi, P. and Purnima S. Sangle. (2012) ยังระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจว่าเป็นการรวมองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ ที่สามารถเรียกมาใช้ หรือกระจายไปยังผู้เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินในการประสานงาน การดำเนินงาน การควบคุม การวิเคราะห์ และการวางรูปแบบขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Namjoyan et al. (2013) ที่ระบุว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นระบบการเก็บรวบรวม บันทึก วิเคราะห์ข้อมูล และการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับนักลงทุนซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) และ Merriam-Webster (2016) ที่พบว่า ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Infrastructure) และ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Human Informational Infrastructure) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Machi, Lawrence A. and Brenda T. McEvoy. (2016) และ La Shun L. Carrol (2017) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจด้วยเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ยังพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเทคโนโลยีด้านเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์กับผลการตัดสินใจ จากงานวิจัยของ Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler (2015) ที่ระบุว่าเทคโนโลยีการสื่อสาร เช่น อุปกรณ์สื่อสารที่แพร่หลายทั่วไป ได้แก่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้รับการพัฒนาให้สามารถเข้าใช้งานระบบเครือข่าย เทียบเท่ากับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พกพาได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีการสื่อสารกับผลการตัดสินใจ

Roztocki, N. and Weistroffer, H. R. (2015) ระบุว่ากระแสการสื่อสารไร้พรมแดนผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้แพร่หลายโดยเพิ่มลักษณะเด่นของการสื่อสารให้สามารถสื่อสารด้วยการรับ-ส่ง และเผยแพร่ทั้งภาพถ่าย ข้อความ เสียงและสื่อมัลติมีเดียอื่นๆ ได้อย่างสะดวกและมีขั้นตอนการใช้งานที่เข้าใจง่าย แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีการสื่อสารกับผลการตัดสินใจด้วยเช่นเดียวกัน

Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) ได้ระบุไว้ว่าเทคโนโลยีการสื่อสารด้านอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งที่มาของข้อมูลสำหรับสินค้าจำนวนมาก และผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคออนไลน์ได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นเช่นกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีการสื่อสารกับผลการตัดสินใจด้วย

ในขณะที่ Securities and Exchange Commission (SEC) (2018) ชี้ชัดว่า ปัจจุบัน สื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของคนในสังคมและได้รับความนิยมใช้งานกันมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยว่าเป็นช่องทางในการสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็น Line, Facebook หรือ Twitter เพราะแค่เปิดเข้าไปดูก็จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่มีการกด Like หรือ Share ต่อๆ กันมาอย่างมากมาย ในส่วนของตลาดทุนมีผู้ลงทุนจำนวนไม่น้อยที่ใช้ช่องทางนี้ในการติดตามข่าวสารและใช้ข้อมูลที่ได้รับเพื่อการตัดสินใจลงทุน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีการสื่อสารกับผลการตัดสินใจด้วยเช่นเดียวกัน

งานวิจัยของ Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler (2015) ที่พบว่า ตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน และยังมีการศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการสื่อสาร ด้านพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ของนักลงทุนในสังคมไทย ซึ่งพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ (Online Consumer Behavior) ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Roztocki, N., and Weistroffer, H. R. (2015) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีการสื่อสารกับผลการตัดสินใจด้วยเช่นเดียวกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า มีวรรณกรรมเป็นจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจและสนับสนุนว่าเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

H6: เทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

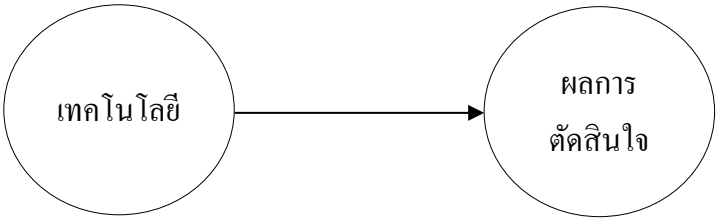

ภาพประกอบที่ 2.11 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ

3.4 การวัดเทคโนโลยี

การวัดเทคโนโลยี ผู้วิจัยใช้มาตรวัดจากแนวคิดทฤษฎีที่สรุปประมวลออกมาเป็นมาตรวัดของผู้วิจัย เป็นมาตรวัดที่ศึกษาถึง เทคโนโลยี (Technology) หมายถึง การรวมองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศที่สามารถเรียกมาใช้ หรือกระจายไปยังผู้เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินในการประสานงาน การดำเนินงาน การควบคุม การวิเคราะห์ และการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1) เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Infrastructure) จากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการหลากหลาย เช่น Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler (2015) ที่พบว่า ตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน และยังมีการศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการสื่อสาร ด้านพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ของนักลงทุนในสังคมไทย ซึ่งพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ (Online Consumer Behavior) ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Roztocki, N., and Weistroffer, H. R. (2015) โดยการวัดผลเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสาร เช่น ข่าวสารการวางแผนการเงินนั้น จะมุ่งเน้นความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้รับสาร โดยจะให้ข้อมูลการวางแผนการเงินให้ตรงกับกลุ่มที่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง จึงเห็นว่าการรับข้อมูลข่าวสารของผู้ลงทุนส่วนบุคคล จะเลือกสื่อที่มีข้อมูลตรงกับความต้องการของตนเอง โดยจำเป็นต้องแสวงหาข้อมูลที่หลากหลายตามความสะดวก เพื่อใช้พิจารณาวิเคราะห์ตัดสินใจ ทั้งนี้ข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต มีข่าวสารที่สดใหม่ของข่าวแต่ละวัน หรือมีข้อมูลเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวได้ตลอดเวลา ดังนั้นจึงเห็นว่า การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการลงทุนทางอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อใหม่ ซึ่งผู้ลงทุนส่วนบุคคลใช้เป็นแนวทางในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่ง่าย สะดวกในการเลือกอ่านข่าวอื่นๆ หรือการย้อนกลับมาที่หน้าจอแรก รวมทั้งข่าวสารมีความชัดเจนโดยจัดหมวดหมู่ข่าวเอาไว้ตามหน้าต่างๆ ได้ จึงมุ่งเน้นการเผยแพร่ข้อมูลที่หลากหลาย ชัดเจน ตรงประเด็น เพื่อสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้ตรงตามความสนใจในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับฐานทางการเงินของลูกค้า นโยบายการลงทุน หรือการเลือกตราสารในตลาดเงิน เพื่อจัดทำนโยบาย

การลงทุนทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดผู้ลงทุนส่วนบุคคลสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจกำหนดสัดส่วนในการลงทุนได้อย่างประสิทธิภาพมากขึ้น

งานวิจัยของ Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) และ Merriam-Webster (2016) พบว่ามีการวัดผลตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Infrastructure) และ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Human Informational Infrastructure) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Machi, Lawrence A. and Brenda T. McEvoy. (2016) และ La Shun L. Carrol (2017) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับการวัดผลการตัดสินใจด้วยเช่นเดียวกัน

2) เทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) จากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการหลากหลาย เช่น Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler (2015) ที่ศึกษาและวัดผลการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร เช่น อุปกรณ์สื่อสารที่แพร่หลายทั่วไป ได้แก่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้รับการพัฒนาให้สามารถเข้าใช้งานระบบเครือข่าย เทียบเท่ากับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พกพาได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

Roztocki, N. and Weistroffer, H. R. (2015) ศึกษาและวัดผลด้านกระแสการสื่อสารไร้พรมแดนผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้แพร่หลายโดยเพิ่มลักษณะเด่นของการสื่อสารให้สามารถสื่อสารด้วยการรับ-ส่ง และเผยแพร่ทั้งภาพถ่าย ข้อความ เสียงและสื่อมัลติมีเดียอื่นๆ ได้อย่างสะดวกและมีขั้นตอนการใช้งานที่เข้าใจง่าย ส่วน Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) วัดผลเทคโนโลยีการสื่อสารด้านอินเทอร์เน็ตที่เป็นแหล่งที่มาของข้อมูลสำหรับสินค้าจำนวนมาก และผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคออนไลน์ได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นเช่นกัน ขณะที่นักวิจัยส่วนใหญ่เน้นไปที่การค้นหาข้อมูลก่อนซื้อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความไม่แน่นอนและความเสี่ยง นักวิจัยบางคนมุ่งการค้นหาอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับพื้นฐานของแรงจูงใจตามความชอบ

ในขณะที่ Thammasat University Research and Consultancy Institute (2018) ศึกษาและวัดผลด้านข้อมูลข่าวสารออนไลน์ถือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้ลงทุนสามารถรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนผ่านเว็บไซต์ สื่อและสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้มีศักยภาพการลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับ Securities and Exchange Commission (SEC) (2018) ที่ระบุว่าสื่อสังคมออนไลน์หรือ Social Media ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของคนในสังคมและได้รับความนิยมใช้งานกันมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยว่าเป็นช่องทางในการสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็น Line, Facebook หรือ Twitter เพราะแค่เปิดเข้าไปดูก็จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่มีการกด Like หรือ Share ต่อๆ กันมาอย่างมากมาย ในส่วนของตลาดทุนมีผู้ลงทุนจำนวนไม่น้อยที่ใช้ช่องทางนี้ในการติดตามข่าวสารและใช้ข้อมูลที่ได้รับเพื่อการตัดสินใจลงทุน

งานวิจัยของ Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler (2015) พบว่ามีการวัดผลด้านตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) ว่าส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน และยังมีการศึกษา

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการสื่อสาร ด้านพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ของนักลงทุนในสังคมไทย ซึ่งพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ (Online Consumer Behavior) ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Roztocki, N. and Weistroffer, H. R. (2015)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความรู้ พบว่า งานวิจัยเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความรู้ โดยส่วนใหญ่จะใช้แบบสอบถามคำถามปลายปิดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามคำถามปลายปิดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยข้อคำถามทั้งหมดจะถามถึงระดับความคิดเห็น ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert Scale คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก ปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด เพื่อศึกษาตัวแปรความรู้ ใน 2 ด้าน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และ (2) การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis)

ตอนที่ 3 ผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยเชิงประจักษ์เกี่ยวกับผลการตัดสินใจ พบว่า ผลการดำเนินงานของนักลงทุนเป็นผลด้านการตัดสินใจ สามารถแสดงได้ด้วยผลประกอบการของนักลงทุน หมายถึง กระบวนการของการเก็บรวบรวมวิเคราะห์และการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคคลหรือกลุ่มองค์กรภายใต้การดำเนินงานของการตัดสินใจลงทุนที่ส่งผลต่อการวัดผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) โดยสามารถวัดได้ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพตามองค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การระบุปัญหา (Define the Problem) 2) การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives) 3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision) และ 4) การประเมินผล (Evaluation System)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า ผลการตัดสินใจ ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายหรือคำจากัดความไว้หลากหลาย มีทั้งความหมายที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันไปดังนี้

Plunkett and Attner (1994) กล่าวว่า ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ผู้บริหารแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด

P. Kotler and K.L. Keller (2012) กล่าวว่า ก่อนนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติหรือลงทุน นักลงทุนควรจะคำนึงถึงปัจจัย 3 ประการ คือ 1) ทัศนคติของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง จะมีผลทั้งด้านบวกและด้านลบต่อการตัดสินใจ 2) ปัจจัยสถานการณ์ที่คาดคะเนไว้ เช่น รายได้ที่คาดคะเนของครอบครัว การคาดคะเนต้นทุน และการคาดคะเนผลประโยชน์ของการลงทุน และ 3) ปัจจัยสถานการณ์ที่ไม่ได้

คาดคะเนไว้ ซึ่งนักการตลาดเชื่อว่าปัจจัยที่ไม่คาดคะเนจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจ เช่น เดียวกับแนวคิดของ Armstrong, Gary and Kotler, Philip. (2013)

Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015) กล่าวว่า การเลือกผลลัพธ์ที่ดีที่สุด คือ การพิจารณาแนวทางต่างๆ อย่างละเอียดแล้ว ผ่านการวิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการต่างๆ อย่างละเอียดแล้ว จนกระทั่งนำมาซึ่งการตัดสินใจเลือกกระทำข้อที่คาดว่าเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ซึ่งส่งผลต่อผลการดำเนินการตัดสินใจ รวมถึงการสร้างระบบควบคุมและประเมินผล ซึ่งการประเมินทางเลือกที่มีความเหมาะสมที่สุดสำหรับตน สามารถตอบสนองความต้องการของตนได้ และการสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ผู้บริหารแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้ โดยการพัฒนาผลลัพธ์ของการตัดสินใจครั้งใหม่เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีที่สุดต่อไป

นอกจากนี้ได้มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านศึกษาองค์ประกอบของกระบวนการตัดสินใจด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ มีทั้งแนวคิดที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน เช่น จากการศึกษางานวิจัยของ Jalal-Karim, A. (2013) ที่กล่าวถึง การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the Best Alternative) ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพราะนำไปสู่ผลของการดำเนินงานสอดคล้องกับงานวิจัยของ Litherland, N. (2013)

Oriana-Helena Negulescu (2014) วิจัยเรื่องการใช้กระบวนการตัดสินใจในการจัดการเชิงกลยุทธ์ พบว่า การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการปฏิบัติการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลภายในองค์กรและนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ซึ่งผลของการตัดสินใจสามารถแสดงถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กร

งานวิจัยของ Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel and Dunmade Emmanuel Olaniyi (2015) ระบุว่า การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ เป็นการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึงตารางเวลา การดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ จัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปความหมายหรือคำนิยามของคำว่า ผลการตัดสินใจหมายถึง ความสามารถของนักลงทุนที่ครอบคลุมการวัดการลงทุนทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้นักลงทุนแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ กำไร (Profit) และ ขาดทุน (Loss)

3.1 องค์ประกอบของผลการตัดสินใจ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับผลการตัดสินใจ จึงมีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านที่ทำการศึกษาผลการตัดสินใจและจำแนกผลการตัดสินใจ ว่าประกอบด้วย (1) กำไร (Profit) และ (2) ขาดทุน (Loss) ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม ศึกษาแนวคิดผลการตัดสินใจในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับองค์ประกอบของผลการตัดสินใจ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.7 แสดงตัวแปรผลดำเนินการตัดสินใจและแหล่งอ้างอิง

อ้างอิง (ชื่อผู้วิจัย/ปี ค.ศ.)	**กำไร (Profit)**	**ขาดทุน (Loss)**
Plunkett and Attner (1994)	✓	✓
Samontaray, D.P. (2010)	✓	✓
Calcagno, Riccardo and Monticone, Chiara (2011)	✓	✓
Khatab, H., ed. al. (2011)	✓	✓
Sharma and Gupta (2011)	✓	✓
Singh, T., Mehta, S. and Varsha, M. S. (2011)	✓	✓
Abdoli, M, R. and Royaee, R. (2012)	✓	✓
Aghdaei, S. H. and Ghasemi, K. (2012)	✓	✓
Oguzhan, Serdar and Gokhan (2012)	✓	✓
P.Kotler and K.L.Keller (2012)	✓	✓
Shiri, M. M. et al. (2012)	✓	✓
Armstrong, Gary and Kotler, Philip. (2013)	✓	✓
Hallefors, H. (2013)	✓	✓
Jalal-Karim, A. (2013)	✓	✓
Litherland, N. (2013)	✓	✓
Oriana-Helena Negulescu (2014)	✓	✓
Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel and Dunmade Emmanuel Olaniyi (2015)	✓	✓
Idris, I., and Bala, H. (2015)	✓	✓
Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015)	✓	✓
Urbanovsky, T. (2016)	✓	✓
Borhan Sayedy and Mohd Zulkifli Ghazali (2017)	✓	✓

จากการทบทวนที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.7 ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ดังนี้

สำหรับวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดกระบวนการตัดสินใจที่นำไปใช้กับการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า Plunkett and Attner (1994) พบว่ากระบวนการตัดสินใจส่งผลต่อผลลัพธ์ของการลงทุนทั้งในด้านกำไรและขาดทุน ในขณะที่ Samontaray, D.P. (2010) ทำการศึกษาปัจจัย 14 ตัวแปร ประกอบด้วย ผลตอบแทนจากการใช้เงินทุน (ROCE) กำไรต่อหุ้น (EPS) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) ราคาต่อกำไร (P/E) อัตราผลตอบแทนจากส่วนของเจ้าของ (RONW) ราคาหุ้นต่อมูลค่าตามบัญชี (P/B) สินทรัพย์ถาวรสุทธิ (Net Fixed Assets) กำไรหลังภาษี (PAT) ยอดขาย (Sale) กำไรก่อนค่าเสื่อมราคา ดอกเบี้ย ภาษีและค่าตัดจำหน่าย (PBDITA) ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) สินค้าคงเหลือ (Inventory) ค่าเบต้า (Beta) และระดับคะแนนของการกำกับดูแลกิจการ (CG core) ว่ามีผลต่อผลตอบแทนหลักทรัพย์ (ราคาหลักทรัพย์) หรือไม่ โดยทำการรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี และราคาหุ้นของ 50 บริษัท (Nifty 50) ในประเทศอินเดีย ผลการศึกษาพบว่ากำไรต่อหุ้น (EPS) ยอดขาย (Sale) สินทรัพย์ถาวรสุทธิ (Net Fixed Assets) และระดับคะแนนของการกำกับดูแลกิจการ (CG Score) มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนหลักทรัพย์

งานวิจัยของ Sharma and Gupta (2011) ที่ศึกษาข้อมูลเงื่อนไขของความเสี่ยงที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในลักษณะเกมการลงทุนในหลักทรัพย์ ผลวิจัยพบว่า พฤติกรรมพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของบุคคลได้รับผลกระทบอย่างมากซึ่งส่งผลต่อผลลัพธ์ของการลงทุนทั้งในด้านกำไรและขาดทุน นอกจากนี้งานวิจัยของ Khatab et al (2011) ได้ทำการศึกษาระดับของการกำกับดูแลกิจการกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยวัดผลตอบแทนหลักทรัพย์จากเงินปันผลจากการลงทุนในหุ้นสามัญ

ขณะที่ Singh, T., Mehta, S. and Varsha, M. S. (2011) ชี้ให้เห็นว่านักลงทุนมีโอกาสที่ดีในการพัฒนากลยุทธ์การลงทุนที่ให้ผลกำไร ถ้าพวกเขารวมถึงตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคในการตัดสินใจของพวกเขา ดังนั้นรวมทั้งตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค ในการวิเคราะห์ความสามารถในการคาดการณ์ผลตอบแทนของหุ้นอาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ถูกต้องมากขึ้น

งานวิจัยของ Calcagno, Riccardo and Monticone, Chiara. (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่องการตัดสินใจทางการเงิน พบว่าระดับทักษะทางการเงินที่ต่ำ ไม่ได้หมายถึงผลลัพธ์ในการตัดสินใจทางการเงินที่ย่ำแย่ ตราบเท่าที่ได้รับคำแนะนำทางการเงินที่มีคุณภาพจากผู้ให้บริการทางการเงิน นอกจากนี้ยังพบว่าคำแนะนำทางการเงินแบบเป็นทางการนั้น มีความสัมพันธ์กับทักษะทางการเงินมากกว่าคำแนะนำแบบไม่เป็นทางการ อีกทั้งทักษะทางการเงินนั้นยังทำให้เพิ่มความน่าจะเป็นการใช้บริการคำปรึกษาสำหรับการลงทุนเพิ่มขึ้นส่งผลต่อผลการดำเนินการตัดสินใจทางการเงินที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Oguzhan, Serdar and Gokhan (2012) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในตุรกี โดยผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง และอัตราส่วนแสดงความสามารถในการ

ทำกำไรส่งผลในเชิงบวกต่อราคาหลักทรัพย์ แต่อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ P.Kotler and K.L.Keller (2012) พบว่านักการตลาดเชื่อว่าปัจจัยที่ไม่คาดคะเนจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจและผลการตัดสินใจรวมถึงการส่งผลต่อผลลัพธ์ของการลงทุน

งานวิจัยของ Abdoli, M, R. and Royaee, R. (2012) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้นสามัญ โดยใช้ราคาหุ้นที่เปลี่ยนแปลงและเงินปันผลประกอบการคำนวณหาผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้นสามัญ ประกอบด้วย Yield คือ กระแสเงินสดหรือรายได้ที่นักลงทุนจะได้รับระหว่างช่วงระยะเวลาลงทุน อาจอยู่ในรูปของเงินสด เงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่ผู้ออกตราสารหรือหลักทรัพย์จ่ายให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์ และ Capital Gain (Loss) คือ กำไร (หรือขาดทุน) จากการขายหลักทรัพย์ได้ในราคาที่สูงขึ้น (หรือต่ำลง) กว่าราคาซื้อ หรือเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงราคา (Price Change) ของหลักทรัพย์ ในกรณีนักลงทุนอยู่ในภาวะซื้อเพื่อรอขาย (Long Position) ผลตอบแทนส่วนนี้ ได้แก่ ค่าความแตกต่างระหว่างราคาที่จะขายหรือราคาขายหลักทรัพย์กับราคาซื้อ ส่วนผลตอบแทนรวม (Total Return) ของหลักทรัพย์ คือ ผลรวมของผลตอบแทนจากกระแสเงินสดหรือรายได้ที่นักลงทุนได้รับระหว่างงวดกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์นั้น ผลตอบแทนจากการลงทุนส่วนใหญ่มักจะคิดเป็นระยะเวลาต่อหนึ่งปี ซึ่งเป็นตัวบอกถึงผลได้ที่นักลงทุนจะได้รับหรือจะได้รับในหนึ่งงวดของการลงทุนในหลักทรัพย์นั้นๆ นักลงทุนจะใช้อัตราผลตอบแทนนี้เปรียบเทียบกับความเสี่ยงที่จะต้องเผชิญ หรืออาจเปรียบเทียบกับการลงทุนประเภทอื่นๆ อย่างไรก็ตาม อัตราผลตอบแทนของการลงทุนใดๆ คำนวณจากการเปรียบเทียบกับผลตอบแทนรวมจากการลงทุนกับเงินลงทุนต้นงวดในรูปร้อยละ ผลตอบแทนหลักทรัพย์ เป็นสิ่งที่นักลงทุนต้องการและก่อนที่นักลงทุนจะตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ใด นักลงทุนต้องทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจลงทุน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนหลักทรัพย์ตามที่คาดหวังและต้องการ ซึ่งข้อมูลที่นักลงทุนนำมาประกอบการตัดสินใจจะเป็นข้อมูลทางบัญชีที่ปรากฏอยู่ในงบการเงิน เช่น งบแสดงฐานะการเงิน ซึ่งประกอบด้วยรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของผู้ถือหุ้น งบกำไรขาดทุน ซึ่งประกอบด้วยรายการรายได้ ค่าใช้จ่าย กำไร และงบกระแสเงินสด ซึ่งประกอบด้วยกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน รวมถึงนโยบายการบัญชี หมายเหตุประกอบงบการเงิน รายงานของผู้สอบบัญชี เป็นต้น ข้อมูลทางบัญชีนี้มีนักวิจัยหลายท่านทำการศึกษาและผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนหลักทรัพย์แต่อาจมีระดับความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ลักษณะเฉพาะของกิจการ เป็นต้น ดังนั้นข้อมูลทางบัญชีที่ปรากฏอยู่ในตลาดทุนเป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณชนมีความสำคัญและเป็นปัจจัยหนึ่งที่นักลงทุนนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อให้ผลตอบแทนตามที่คาดหวัง ทั้งนี้ข้อมูลทางบัญชีต้องมีความถูกต้อง โปร่งใส และน่าเชื่อถือ สามารถช่วยป้องกันนักลงทุนไม่ให้ตัดสินใจผิดพลาด และทำให้นักลงทุนได้รับผลตอบแทนตามที่ต้องการภายใต้ความเสี่ยงที่

ยอมรับได้ แต่ปัญหาก็คือ นักลงทุนจะมั่นใจได้อย่างไรว่าข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณชนสามารถนำมาประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ได้จริง

ขณะที่งานวิจัยของ Hallefors, H. (2013) พบว่าผลตอบแทนจากสต๊อกหมายถึงกำไรหรือขาดทุนจากเงินลงทุนอันเป็นผลมาจากการลงทุนในตลาดหุ้น ผลตอบแทนจากสต๊อกได้รับผ่านการซื้อขายในตลาดรองในรูปของกำไรจากการลงทุน (การเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้น) และเงินปันผล ส่วน Idris, I. and Bala, H. (2015) ศึกษาผลกระทบของลักษณะเฉพาะของ บริษัท ต่อผลตอบแทนของหุ้นในไนจีเรีย และพบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลเพียงอย่างเดียวระบุว่าจนถึงขณะนี้ไม่มีความเห็นพ้องกันว่าควรพิจารณาตัวแปรเดียวหรือตัวแปรใดบ้างที่อธิบายถึงตลาดหุ้นได้ดีที่สุด ผลตอบแทนนี้แนะนำช่องว่างของความรู้ที่จะเติมโดยนักวิจัยผ่านรวมทั้งตัวแปรอื่นๆ และ/ หรือ ผู้ดูแล รวมทั้งการควบคุมภาวะเศรษฐกิจและประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดของ Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015) ที่พบว่าการเลือกผลลัพธ์ที่ดีที่สุดส่งผลต่อผลการตัดสินใจ และส่งผลต่อผลลัพธ์ของการลงทุน

Borhan Sayedy and Mohd Zulkifli Ghazali (2017) ศึกษาผลกระทบของตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์จุลภาคที่มีต่อผลตอบแทนของหุ้นด้วย ควบคุมบทบาทของการจัดหาเงิน (MS) ตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์จุลภาคที่เลือกในการศึกษาคืออัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (DE) เงินปันผลต่อหุ้น (DPS) และอัตราส่วนที่รวดเร็ว (QR Ratio) ขนาดของบริษัท และมูลค่าตามราคาตลาด ถือเป็นการควบคุมตัวแปร ระยะเวลาของการศึกษาคือระหว่างปี 2546-2551 และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้คือ 300 คน บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กัวลาลัมเปอร์ (KLSE) ข้อมูลรองถูกเก็บรวบรวมจาก DataStream รายงานประจำปี ทางการเงินและฐานข้อมูลธนาคารโลก เทคนิคทั่วไปของกำลังสองน้อยที่สุด (GLS) คือ ใช้ในการประมาณค่าการถดถอยเชิงพรรณนาในรูปแบบของชุดข้อมูลแผงหลายรูปแบบ จากผลการวิจัย MS ลดผลกระทบของ DE และ QR ต่อผลตอบแทนของหุ้น แต่ไม่สามารถควบคุมผลกระทบของ DPS ต่อผลตอบแทนของหุ้น นอกจากนี้ MS ช่วยลดผลกระทบของตัวทำนายที่เลือกทั้งหมดเมื่อผลตอบแทนของหุ้น ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า a การเพิ่มมูลค่าของหนี้สินของบริษัท เมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นจะส่งผลให้ผลตอบแทนของหุ้นของบริษัทลดลง ผลการค้นหา ยังชี้ให้เห็นว่า บริษัทที่มี QR และ DPS สูงกว่าน่าจะมีผลตอบแทนของหุ้นที่สูงขึ้น โดยรวมแล้วข้อค้นพบนี้ การวิจัยมีความสอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างทุนของ Modigliani และ Miller เช่นเดียวกับ Pecking Order and Bird In ทฤษฎีมือ ผลการศึกษาครั้งนี้น่าจะเป็นที่สนใจของนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ นายหน้าค้าหลักทรัพย์และคณะกรรมการผู้จัดการฝ่ายการเงินและผู้กำหนดนโยบาย

ตลอดจนงานวิจัยของ Urbanovsky, T. (2016) ที่พบว่าการเพิ่มปริมาณเงินควรจะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของสภาพคล่อง - เพื่อขยายสินเชื่อ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสัมพันธ์กับผลกระทบของปริมาณเงินที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์จุลภาคที่คัดเลือกและผลตอบแทนของหุ้นในประเทศมาเลเซียที่ส่งผลต่อการได้กำไรและการขาดทุน

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ

จากการทบทวนวรรณกรรมถึงความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลดำเนินการตัดสินใจมีหลากหลายงานวิจัยที่ศึกษาพบว่า ผลการศึกษากระบวนการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อผลดำเนินการตัดสินใจ เช่น งานวิจัยของ Qaiser Rafique Yasser, Harry Anak Entebang and Shazali Abu Mansor. (2011) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับผลประกอบการของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ประเทศปากีสถาน โดยกลไกการกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการ โครงสร้างคณะกรรมการ ผู้บริหารหรือผู้จัดการใหญ่ และคณะกรรมการตรวจสอบ ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการ โครงสร้างคณะกรรมการ และคณะกรรมการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลประกอบการของบริษัท

Khatab, H. et al. (2011) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับของการกำกับดูแลกิจการกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับของการกำกับดูแลกิจการสัมพันธ์กับข้อมูลทางบัญชีการเงินและผลตอบแทนหลักทรัพย์ นั่นคือ ถ้าระดับการกำกับดูแลกิจการดีบริษัทมีกำไรเพิ่มขึ้นและมีหนี้สินลดลง ทำให้ผลตอบแทนหุ้นสามัญ และมูลค่าของบริษัทเพิ่ม

Shiri, M. M. et al. (2012) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและคุณภาพกำไรของบริษัทตลาดหลักทรัพย์ในประเทศอิหร่าน เพื่อประเมินผลกระทบของกลไกการกำกับดูแลกิจการในการปรับปรุงคุณภาพรายงานการเงิน เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้จัดการกับผู้ถือหุ้น ผลการศึกษาพบว่าการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคุณภาพกำไร นอกจากนี้ยังพบว่าคุณภาพกำไรมาจากรายงานทางการเงินที่มีลักษณะเชิงคุณภาพ ซึ่งหากรายงานทางการเงินมีคุณภาพจะก่อให้เกิดกำไรที่มีคุณภาพ หรือเรียกว่า “คุณภาพกำไร” ดังนั้นคุณภาพกำไรและคุณภาพรายงานทางการเงินมีความสอดคล้องกับประโยชน์การตัดสินใจของผู้ใช้รายงานทางการเงิน โดยเฉพาะการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน

งานวิจัยของ Abdoli, M, R. and Royaee, R. (2012) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างของผู้ถือหุ้น ผลการศึกษาเป็นที่สอดคล้องกันว่าการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร รวมทั้งงานวิจัยของ Aghdaei, S. H. and Ghasemi, K. (2012) ที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนหนี้สิน มูลค่าการตลาด สภาพคล่องของบริษัท และผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น ผลการศึกษาพบว่าอัตราส่วนหนี้สินมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการตลาด สภาพคล่องของบริษัท และผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น

Idris, I., and Bala, H. (2015) ศึกษาผลกระทบของลักษณะเฉพาะของบริษัทต่อผลตอบแทนของหุ้นในไนจีเรียและพบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลเพียงอย่างเดียวระบุว่าจนถึงขณะนี้ไม่มีความเห็นพ้องกันว่าควรพิจารณาตัวแปรเดียวหรือตัวแปรใดบ้างที่อธิบายถึงตลาดหุ้นได้ดีที่สุด ผลตอบแทนนี้แนะนำช่องว่างของความรู้ที่จะเติมโดยนักวิจัยผ่านรวมทั้งตัวแปรอื่นๆ

และ/ หรือ ผู้ดูแลรวมทั้งการควบคุมภาวะเศรษฐกิจและประเทศ ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ

ขณะที่งานวิจัยของ Abdoli, M, R. and Royaee, R. (2012) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้นสามัญ ผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนหลักทรัพย์ แต่อาจมีระดับความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ลักษณะเฉพาะของกิจการ เป็นต้น ดังนั้นข้อมูลทางบัญชีที่ปรากฏอยู่ในตลาดทุนเป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณชน มีความสำคัญและเป็นปัจจัยหนึ่งที่นักลงทุนนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อให้ผลตอบแทนตามที่คาดหวัง ทั้งนี้ข้อมูลทางบัญชีต้องมีความถูกต้อง โปร่งใส และน่าเชื่อถือ สามารถช่วยป้องกันนักลงทุนไม่ให้ตัดสินใจผิดพลาด และทำให้นักลงทุนได้รับผลตอบแทนตามที่ต้องการภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ปัญหาก็คือ นักลงทุนจะมั่นใจได้อย่างไรว่าข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณชนสามารถนำมาประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ได้จริง

Hallefors, H. (2013) พบว่าผลตอบแทนจากสต๊อกหมายถึงกำไรหรือขาดทุนจากเงินลงทุนอันเป็นผลมาจากการลงทุนในตลาดหุ้น ผลตอบแทนจากสต๊อกได้รับผ่านการซื้อขายในตลาดรองในรูปของกำไรจากการลงทุน (การเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้น) และเงินปันผล ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015) ที่พบว่าการเลือกผลลัพธ์ที่ดีที่สุดส่งผลต่อผลการตัดสินใจ และส่งผลต่อผลลัพธ์ของการลงทุน

งานวิจัยของ Borhan Sayedy and Mohd Zulkifli Ghazali (2017) ที่ศึกษาผลกระทบของตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์จุลภาคที่มีต่อผลตอบแทนของหุ้นด้วย ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ ตลอดจนงานวิจัยของ Urbanovsky, T. (2016) ที่พบว่าการเพิ่มปริมาณเงินควรจะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของสภาพคล่อง - เพื่อขยายสินเชื่อ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสัมพันธ์กับผลกระทบของปริมาณเงินที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์จุลภาคที่คัดเลือกและผลตอบแทนของหุ้นในประเทศมาเลเซียที่ส่งผลต่อการได้กำไรและการขาดทุน ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า มีวรรณกรรมเป็นจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ และสนับสนุนว่ากระบวนการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

H7: กระบวนการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

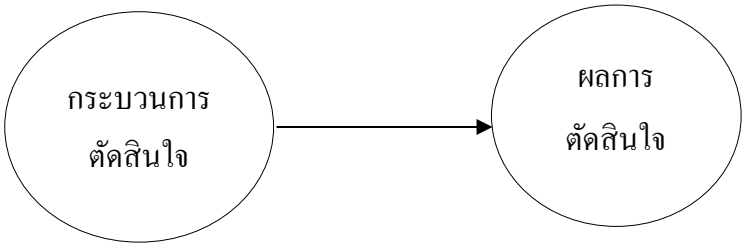

ภาพประกอบที่ 2.12 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ

3.3 การวัดผลการตัดสินใจ

การวัดผลการตัดสินใจ ผู้วิจัยใช้มาตรวัดจากแนวคิดทฤษฎีที่สรุปประมวลออกมาเป็นมาตรวัดของผู้วิจัย เป็นมาตรวัดที่ศึกษาถึง ผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) นักลงทุนมีความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย 2) นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน และ 3) นักลงทุนใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป โดยประยุกต์มาจากแนวคิดของ Oguzhan, Serdar and Gokhan (2012) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับ ราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในตุรกีโดยผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง และอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไรส่งผลในเชิงบวกต่อราคาหลักทรัพย์ แต่อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์

ตามแนวคิดของ Plunkett and Attner (1994), Sharma and Gupta (2011) และ P.Kotler and K.L.Keller (2012) ที่ว่าการตัดสินใจลงทุนในลักษณะเกมการลงทุนในหลักทรัพย์ส่งผลต่อผลการตัดสินใจและผลลัพธ์ของการลงทุนทั้งในด้านกำไรและขาดทุน โดยผู้วิจัยเลือกใช้ตัวแปรที่มีนักวิจัยและนักวิชาการได้กล่าวไว้ทั้งหมดเพื่อให้กรอบการวิเคราะห์พฤติกรรมนั้นครอบคลุมทุกมุมมองตามความหมายและคำนิยาม

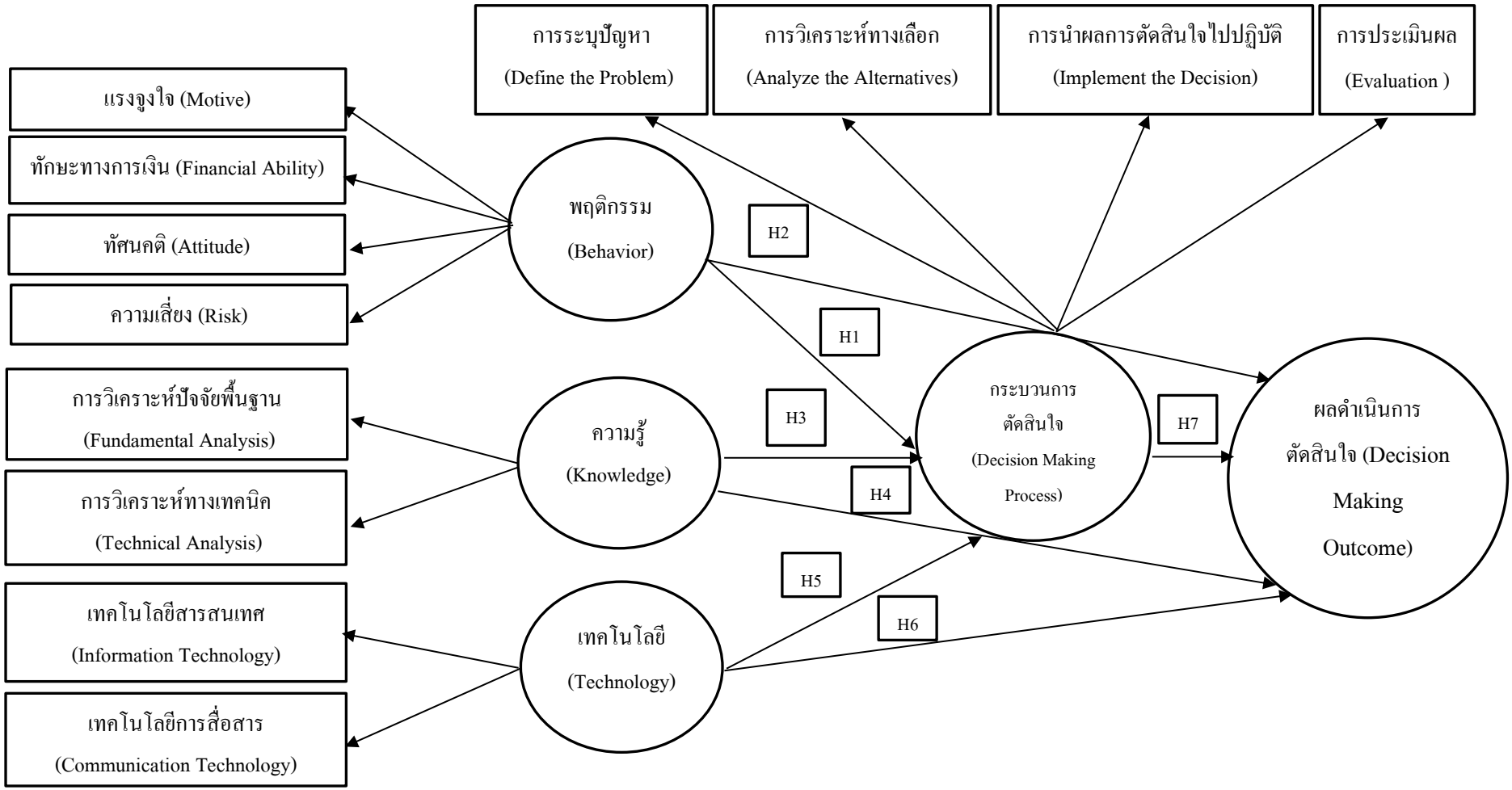

ภาพประกอบที่ 2.13 แสดงกรอบแนวคิดการสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อตอบวัตถุประสงค์ ได้แก่ (1) ศึกษาปัจจัยด้านกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อผลดำเนินการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ (3) สร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการศึกษาเชิงคุณภาพมุ่งเน้นการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ แนวคิดทฤษฎี กลยุทธ์ด้านการลงทุน กระบวนการตัดสินใจในการลงทุน และปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการลงทุนและการตัดสินใจการลงทุนและใช้การสัมภาษณ์นักลงทุนผู้เคยซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำมาสร้างเป็นตัวแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง และใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการสำรวจความคิดเห็นของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ซึ่งเป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationships) เพื่อยืนยันตัวแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่พัฒนาขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources) โดยทำการค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา วารสาร เอกสารงานวิจัย และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำข้อมูลมากำหนดกรอบแนวคิด โดยมีการทบทวนวรรณกรรมเพื่อหาตัวแปรที่เกี่ยวข้องจากฐานข้อมูล Online ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม เช่น ฐานข้อมูล EBSCO Emerald Pro Quest เป็นต้น ซึ่งเป็นบทความทางวิชาการที่เน้นผลงานวิจัยจากนักวิชาการทั่วโลก จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 268 บทความ และสามารถนำมาใช้ได้จริง 128 บทความ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการนำเอาทฤษฎีระบบ (System Theory) มาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างแบบจำลอง

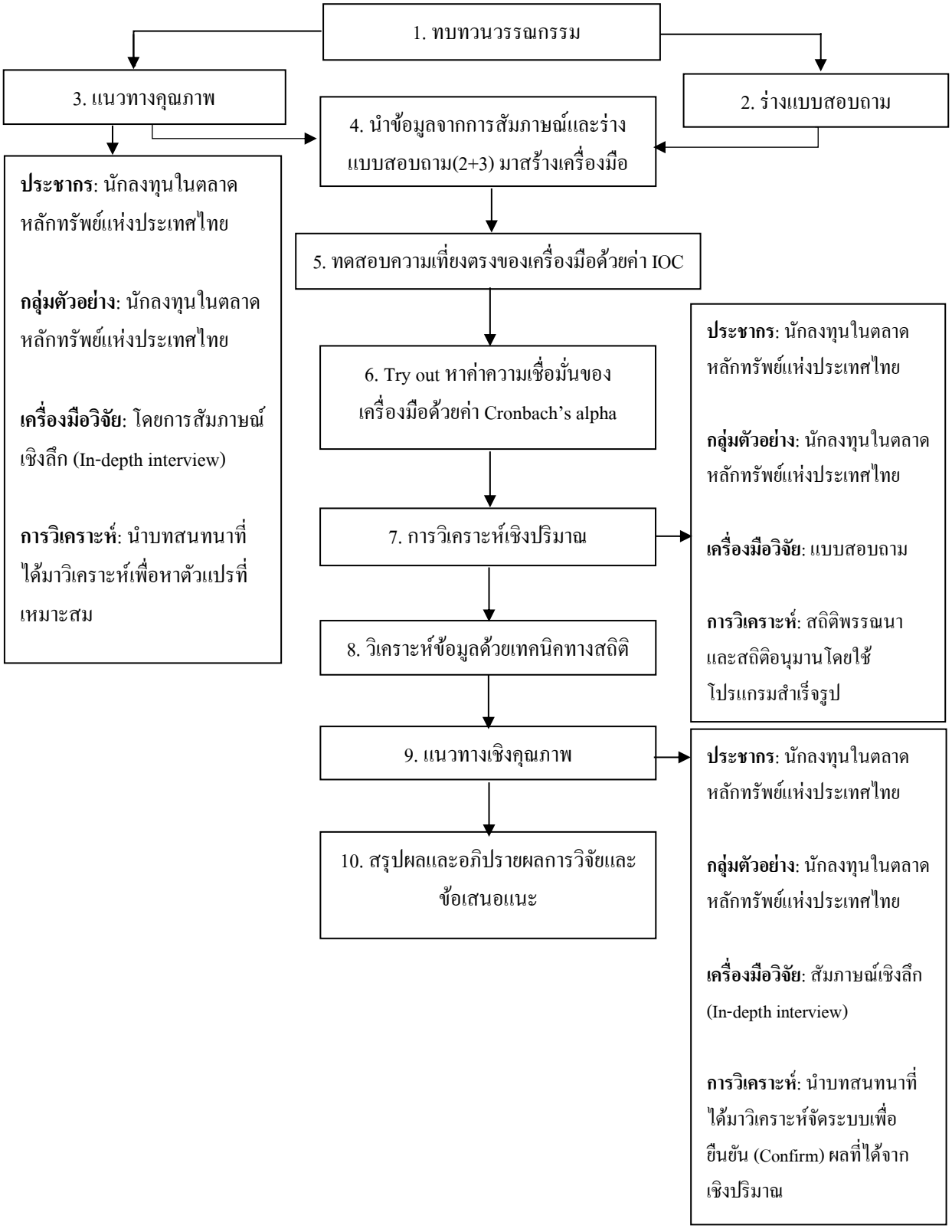

ภาพประกอบที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การร่างแบบสอบถามการวิจัย โดยผู้วิจัยทำการร่างแบบสอบถามการวิจัยจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรมต่างๆ ที่ได้จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) โดยเนื้อหารายละเอียดจะแสดงอย่างละเอียดในบทที่ 2 ประกอบด้วย พฤติกรรม (Behavior) ความรู้ (Knowledge) เทคโนโลยี (Technology) รูปแบบการลงทุน (Investment Model) และผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ดังแสดงในภาพประกอบที่ 2.5 ในบทที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยกำหนดประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่เพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ดีที่สุดด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงทำการสัมภาษณ์เฉพาะนักลงทุนที่ลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อนำผลที่ได้จากการลงพื้นที่มาวิเคราะห์และพัฒนาการสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อยืนยันตัวแปรและปัจจัยต่างๆ ว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องอย่างไรและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เป็นตัวแบบโครงสร้างตัวแปรเพื่อสร้างเครื่องมือแบบสอบถามในการศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ตารางที่ 3.1 รายงานสถิตินักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ.2560

ประเภท	จำนวน (คน)
ไร้ใบหลักทรัพย์	1,284,146
ใบหลักทรัพย์	171,472
รวม	**1, 455,618**

ที่มา: (The Stock Exchange of Thailand 2018)

ประชากร : นักลงทุนผู้เคยซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่าง : สุ่มแบบเจาะจง 5 คน

เครื่องมือวิจัย : การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)

การวิเคราะห์ : นำบทสนทนาที่ได้มาวิเคราะห์จัดระบบ

ขั้นตอนที่ 4 นำผลที่ได้จากการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพมาทำการวิเคราะห์สร้างและพัฒนาการสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อยืนยันกรอบแนวคิด โดยนำผลมาวิเคราะห์เป็นตัวแบบโครงสร้างตัวแปรเพื่อสร้างเครื่องมือแบบสอบถามในการศึกษาเชิงปริมาณ ซึ่งได้แบบสอบถามลักษณะ ดังนี้

ร่างแบบสอบถาม (Questionnaire)

โครงสร้างของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือก (Checklist) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบมากที่สุด เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการลงทุนและรายได้ต่อเดือน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ ผู้วิจัยใช้มาตรวัดจากงานวิจัยของ (French DJ, West RJ, Elander J, Wilding JM. 1994) เป็นข้อคำถามหลัก เนื่องจากมาตรวัดของ French DJ, West RJ, Elander J, Wilding JM. เป็นมาตรวัดที่ศึกษาถึงกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วยการระบุปัญหา การระบุข้อจำกัดของปัจจัย การพัฒนาทางเลือก การวิเคราะห์ทางเลือก การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ และการสร้างระบบควบคุมและประเมินผล และผลการวิจัยให้การสนับสนุนว่ากระบวนการตัดสินใจมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการตัดสินใจ โดยมีคำถามทั้งหมด 21 ข้อคำถาม ประกอบด้วยข้อย่อยด้านกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ (1) การระบุปัญหา (2) การวิเคราะห์ทางเลือก (3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ และ (4) การประเมินผล โดยมาตรวัดที่ใช้ในการวัดกระบวนการตัดสินใจเป็นมาตรวัดแบบ Five-point Likert-type Scale Ranging โดยมีค่า 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด 4 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมาก 3 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง 2 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อย และ 1 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรม ผู้วิจัยใช้มาตรวัดจากจากงานวิจัยของ Kimani Victor Waruingi (2011) เป็นข้อคำถามหลัก เนื่องจากมาตรวัดของ Kimani Victor Waruingi เป็นมาตรวัดที่ศึกษาถึงพฤติกรรม ซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจ (Motive) ทักษะทางการเงิน (Financial Ability) ทัศนคติ (Attitude) และความเสี่ยง (Risk) โดยมีคำถามทั้งหมด 15 ข้อคำถาม ประกอบด้วยข้อย่อยด้านพฤติกรรม ได้แก่ (1) แรงจูงใจ (Motive) (2) ทักษะทางการเงิน (Financial Ability) (3) ทัศนคติ (Attitude) และ (4) ความเสี่ยง (Risk) โดยมาตรวัดที่ใช้ในการวัดพฤติกรรมเป็นมาตรวัดแบบ Five-point Likert-type Scale Ranging โดยมีค่า 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด 4 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมาก 3 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง 2 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อย และ 1 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ผู้วิจัยใช้มาตรวัดจากงานวิจัยของ Tran Phuc, Dang, Nhu Ngoc, Nguyen, Phuong Nhung, Nguyen (2010) เป็นข้อคำถามหลัก เนื่องจากมาตรวัดของ Tran Phuc, Dang, Nhu Ngoc, Nguyen, Phuong Nhung, Nguyen เป็นมาตรวัดที่ศึกษาถึงความรู้ (Knowledge) ซึ่งประกอบด้วย ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) โดยพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ สภาพอุตสาหกรรม การเมือง ตลอดจนผลประกอบการของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลแต่ละ

ส่วนมาวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท ซึ่งต้องวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เศรษฐกิจ (Economic Analysis) วิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis) และวิเคราะห์บริษัท (Company Analysis) และความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) โดยอาศัยหลักสถิติมาใช้ การพยากรณ์ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่างๆ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เชิงแผนภูมิ (Chart analysis) และการวิเคราะห์ด้วยค่าดัชนี (Index analysis) โดยมีคำถามทั้งหมด 32 ข้อคำถาม ประกอบด้วยข้อย่อยด้านความรู้ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และ 2) การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) โดยมาตรวัดที่ใช้ในการวัดความรู้เป็นมาตรวัดแบบ Five-point Likert-type Scale Ranging โดยมีค่า 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด 4 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมาก 3 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง 2 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อย และ 1 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับเทคโนโลยี ผู้วิจัยใช้มาตรวัดจากงานวิจัยของ Zahra Hosseini and Anand Kamal (2013) เป็นข้อคำถามหลัก เนื่องจากมาตรวัดของ Zahra Hosseini and Anand Kamal (2013) เป็นมาตรวัดที่ศึกษาถึงเทคโนโลยี (Technology) ซึ่งประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) และด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) โดยมีคำถามทั้งหมด 16 ข้อคำถาม ประกอบด้วยข้อย่อยด้านเทคโนโลยี ได้แก่ (1) เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) และ (2) เทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) โดยมาตรวัดที่ใช้ในการวัดความรู้เป็นมาตรวัดแบบ Five-point Likert-type Scale Ranging โดยมีค่า 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด 4 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมาก 3 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง 2 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อย และ 1 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลการตัดสินใจ ผู้วิจัยใช้มาตรวัดจากงานวิจัยของ French DJ, West RJ, Elander J, Wilding JM. (1994), Kimani Victor Waruingi (2011) เป็นข้อคำถามหลัก เนื่องจากมาตรวัดของ French DJ, West RJ, Elander J, Wilding JM. (1994), Kimani Victor Waruingi (2011) เป็นมาตรวัดที่ศึกษาถึง ผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ซึ่งประกอบด้วย การตัดสินใจลงทุนในลักษณะเกมการลงทุนในหลักทรัพย์ส่งผลต่อผลการตัดสินใจและผลลัพธ์ของการลงทุนทั้งในด้านกำไร (Profit) และขาดทุน (Loss) โดยมีคำถามทั้งหมด 3 ข้อคำถาม โดยมาตรวัดที่ใช้ในการวัดผลการตัดสินใจเป็นมาตรวัดแบบ Five-Point Likert-Type Scale Ranging โดยมีค่า 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด 4 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงมาก 3 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง 2 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อย และ 1 หมายถึง ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ส่วนที่ 7 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยใช้การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยแบบแบ่งช่วงเวลา โดยแปลความหมายตามหลักการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) ซึ่งเกณฑ์ในการประเมินผล ดังนี้

(ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ 2555)

ค่าเฉลี่ย 4.51 ขึ้นไป หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 –4.50 หมายถึง เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 –3.50 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 –2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 –1.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตารางที่ 3.2 แสดงตัวแปร วิธีการวัด มาตรวัด และแหล่งข้อมูลการพัฒนาข้อคำถามของผู้วิจัย

ตัวแปร	วิธีการวัด	มาตรวัด	จำนวนข้อคำถาม	แหล่งข้อมูลการพัฒนาข้อคำถาม
กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process)	5 = ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด 4 = ตรงกับความเป็นจริงมาก 3 = ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง 2 = ตรงกับความเป็นจริงน้อย 1 = ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด	อันตรภาคชั้น	21	French DJ, West RJ, Elander J, Wilding JM. (1994)
พฤติกรรม (Behavior)	5 = ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด 4 = ตรงกับความเป็นจริงมาก 3 = ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง 2 = ตรงกับความเป็นจริงน้อย 1 = ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด	อันตรภาคชั้น	15	Kimani Victor Waruingi (2011)
ความรู้ (Knowledge)	5 = ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด 4 = ตรงกับความเป็นจริงมาก 3 = ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง 2 = ตรงกับความเป็นจริงน้อย 1 = ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด	อันตรภาคชั้น	32	Tran Phuc, Dang, Nhu Ngoc, Nguyen, Phuong Nhung, Nguyen (2010)
เทคโนโลยี (Technology)	5 = ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด 4 = ตรงกับความเป็นจริงมาก 3 = ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง 2 = ตรงกับความเป็นจริงน้อย 1 = ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด	อันตรภาคชั้น	16	Zahra Hosseini and Anand Kamal (2013)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปร	วิธีการวัด	มาตรวัด	จำนวนข้อคำถาม	แหล่งข้อมูลการพัฒนาข้อคำถาม
ผลการตัดสินใจ (Performance)	5 = ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด 4 = ตรงกับความเป็นจริงมาก 3 = ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง 2 = ตรงกับความเป็นจริงน้อย 1 = ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด	อันตรภาคชั้น	15	French DJ, West RJ, Elander J, Wilding JM. (1994) Kimani Victor Waruingi (2011)

ขั้นตอนที่ 5 การทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือแบบสอบถามจากการสังเคราะห์และพัฒนาข้อคำถามจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ส่วนการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยการนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาขึ้นมาให้ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เป็นนักวิชาการ 3 คน นักวิชาชีพ 3 คน นักสถิติ 3 คน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของการวิจัยที่ต้องการวัด แบบสอบถามทุกข้อคำถามต้องมีค่า IOC มากกว่า 0.50 หมายความว่า ข้อคำถามทุกข้อตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และหากค่า IOC น้อยกว่า 0.50 หมายความว่า ข้อคำถามไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยต้องทำการปรับปรุงข้อคำถามการวิจัยใหม่เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย Rovinelli (1977) ดังนี้

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC = ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)

R = คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยมีการกำหนดคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญให้ดังนี้

+1 หมายถึง คำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย หรือนิยามปฏิบัติการ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย หรือนิยามปฏิบัติการ

-1 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย หรือนิยามปฏิบัติการ

อนึ่ง การคำนวณโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) นั้น ข้อใดต่ำกว่า 0.5 หมายความว่า คำถามไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือนิยามปฏิบัติการ ข้อใดมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายความว่า คำถามตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือนิยามปฏิบัติการ

เกณฑ์การแปลความหมายมีดังนี้

ค่า IOC $\geq$.50 หมายความว่า คำถามตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่า IOC < .50 หมายความว่า คำถามไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หรือความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยการนำแบบสอบถามไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 ตัวอย่าง โดยการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า α ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปถือว่าข้อคำถามมีความเชื่อมั่น (เกียรติสุดา ศรีสุข 2552)

สูตร $$\alpha = \frac{n}{n-1}\left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2}\right)$$

เมื่อ

α = ค่าความเชื่อมั่น

n = จำนวนข้อ

S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

อนึ่ง ค่าความเชื่อมั่น ที่มีค่า (Reliability) ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่ามีความเชื่อมั่น

ขั้นตอนที่ 7 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยในขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการวิจัยในรูปแบบ Survey Research โดยมีการเก็บแบบสอบถามจากนักลงทุนที่ซื้อขายลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.2 ประชากรกลุ่มตัวอย่างและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษา คือ นักลงทุนผู้เคยซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ ณ สิ้นปี 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,510,053 ราย (รายงานประจำปี 2560) โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดี ผู้วิจัย

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Size) โดยใช้สูตรของ Thomson (Thomson, 1992) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดที่ยอมรับได้เท่ากับ 0.05 สัมประสิทธิ์ความผันแปรของประชากรกำหนดให้เป็น 60% เท่ากับ 0.60 ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างจึงได้จำนวน 533 คน แต่การเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับแบบสอบถามคืนที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 510 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 95.68

คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Thomson (Thomson, 1992) เนื่องจากทราบตัวเลขประชากรที่ชัดเจน มีสูตรดังนี้

$$n = \frac{1}{\frac{e^2}{Z^2(CV)^2} + \frac{1}{N}}$$

โดยที่

n = จำนวนตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นในการประมาณค่า (5%) เท่ากับ 0.05

Z = ค่าจากการแจกแจงปกติมาตรฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เท่ากับ 1.96

CV = สัมประสิทธิ์ความผันแปรของประชากร กำหนดให้เป็น 60% เท่ากับ 0.60

N = จำนวนประชากร เท่ากับ 1,510,053

แทนค่าสูตร

$$n = \frac{1}{\frac{.05^2}{1.96^2(.6)^2} + \frac{1}{1{,}510{,}053}}$$

= 533 ราย

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ เท่ากับ 533 ตัวอย่าง

การพิจารณาความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ 510 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ทำการพิจารณาถึงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม LISREL โดยการใช้เครื่องมือทางเทคนิคสถิติ (Structural Equation Modeling: SEM) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ต้องมีขนาดใหญ่ หากใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่จะมีโอกาส ที่ตัวแปรจะมีการแจกแจงเป็นปกติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็ก ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามกฎแห่งความชัดเจน (Rule of Thumb) นักสถิติวิเคราะห์ตัวแปรพหุนิยมใช้ คือใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 10-20 คนต่อตัวแปรในการวิจัยหนึ่งตัวแปร (สุภมาส อังศุโชติและคณะ 2554) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีตัวแปรสังเกตได้ในแบบจำลองจำนวน 16 ตัวแปร ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่มีความเหมาะสม และเพียงพอจึงควรมีอย่างน้อย 320 ตัวอย่าง ผลจากการคำนวณดังกล่าวเป็นจำนวนของขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นต่ำที่สามารถใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือทางสถิติ (Structural Equation Modeling: SEM) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างที่เพียงพอและถูกต้องสมบูรณ์ กระบวนการจัดเก็บนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บด้วยตนเองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ดังนั้น เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างที่เพียงพอ ในอัตราร้อยละ 40 เป็นการประมาณการอัตราการตอบกลับ คือ 95.68 (กัลยา วานิชย์บัญชา 2550) เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการเก็บข้อมูล เป็นการสำรองหรือลดความคลาดเคลื่อนจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างและเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนและน่าเชื่อถือมากขึ้น ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 510 ตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวนเพียงพอและมากกว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือทางเทคนิคสถิติ (Structural Equation Modeling: SEM)

การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยแบ่งประชากรออกเป็นชั้น (Stratum) จำแนกเป็นผู้ถือหุ้นในฐานนายทะเบียนหลักทรัพย์ ตามประเภทของหลักทรัพย์ 2 ประเภท ได้แก่ รูปแบบไร้ใบหลักทรัพย์ และรูปแบบใบหลักทรัพย์ จำนวน 2 กลุ่ม

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multi-Stage-Sampling) โดยขั้นแรกแบ่งตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มตามประเภทโดยแบ่งตัวอย่างผู้ถือหุ้นในฐานนายทะเบียนหลักทรัพย์ ออกเป็น 2 กลุ่ม ตามประเภทของหลักทรัพย์ 2 ประเภท ได้แก่ รูปแบบไร้ใบหลักทรัพย์ และรูปแบบใบหลักทรัพย์ และตอนที่ 2 ทำการจัดสรรขนาดของตัวอย่างในแต่ละสนามแบบสัดส่วน (Proportional Allocation) เนื่องจากจำนวนนักลงทุนในแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) อย่างเป็นสัดส่วน (บุญเรียง ขจรศิลป์ 2549) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 510 ราย เพื่อศึกษาการสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 8 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคทางสถิติที่เป็นสถิติพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ด้วยการประเมินแบบจำลองการวัดเพื่อตรวจสอบความเที่ยงของตัวแปรและการตรวจสอบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นและแบบจำลองโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เมื่อผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดสถิติที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลทางสถิติ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีเนื้อหา 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถิติการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผู้วิจัยได้นำสถิติการวิเคราะห์เชิงพรรณนามาใช้ เพื่อการอธิบายถึงคุณสมบัติหรือลักษณะของการแจกแจงข้อมูลของตัวแปรต่างๆ ตามปัจจัยด้านคุณลักษณะของกลุ่มโดยกำหนดการวัดเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าเฉลี่ย (Mean) ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 16 ตัวแปร เพื่อนำมาใช้ในการอธิบายหรือบรรยายถึงลักษณะ

การแจกแจงและการกระจายของตัวแปรสังเกตได้ โดยกำหนดการวัดเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS รวมถึงการทดสอบสมมติฐานความเบ้และความโด่ง ว่าแตกต่างจากศูนย์หรือไม่ ด้วยสถิติทดสอบ Z (Z-test) โดยถ้าตัวแปรสังเกตได้มีการแจกแจงปกติ SK จะเท่ากับ 0 (SK =0) แสดงว่า ตัวแปรมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ถ้าตัวแปรสังเกตได้มีการแจกแจงโค้งในลักษณะเบ้ซ้าย SK จะมีค่าเป็นลบ (SK<0) หรือข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูง และถ้าตัวแปรสังเกตได้มีการแจกแจงโค้งในลักษณะเบ้ขวา SK จะมีค่าเป็นบวก (SK>0) หรือข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำ และโค้งการแจกแจงปกติจะมีค่า KU = 3 แสดงว่า โค้งแจกแจงแบบ Leptokurtic หรือโค้งการแจกแจงความถี่มีขนาดสูงโด่ง ถ้า KU<3 แสดงว่า โค้งแจกแจงแบบ Platykurtic หรือโค้งการแจกแจงมีขนาดเตี้ยแบน (ศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ 2554)

ส่วนที่ 2 สถิติการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงหรือไม่ สามารถระบุทิศทางของความสัมพันธ์ (บวกหรือลบ) ขนาดของความสัมพันธ์มีค่าอยู่ในระดับใด สำหรับใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์ การสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเกณฑ์การบอกระดับ หรือขนาดของความสัมพันธ์ จะใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์ โดยค่าของ r จะอยู่ระหว่าง -1 ถึง 1 ถ้าหากค่า r มีค่ามากกว่า 0 แล้ว จะเป็นความสัมพันธ์ทางบวก ถ้ามีค่าน้อยกว่า 0 แล้วจะเป็นความสัมพันธ์ทางลบ สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์โดยทั่วไปอาจใช้เกณฑ์ดังนี้ (วิชิต อู่อ้น 2550)

ตารางที่ 3.3 แสดงเกณฑ์พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับของความสัมพันธ์
$r > 0.8$	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
$0.6 < r < 0.8$	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
$0.4 < r < 0.6$	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
$0.2 < r < 0.4$	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
$r < 0.2$	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

โดยเครื่องหมาย +, - หน้าตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะบอกถึงทิศทางของความสัมพันธ์ โดยที่

เครื่องหมาย + หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน
(ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูง ตัวแปรอีกตัวจะมีค่าสูงไปด้วย)
เครื่องหมาย - หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตรงกันข้าม
(ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูง ตัวแปรอีกตัวจะมีค่าต่ำ)

ส่วนที่ 3 สถิติการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้

ผู้วิจัย พิจารณาความเที่ยงตรงของตัวแปรแฝง (Construct Reliability: ρ_C) และค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (Average Variance Extracted: ρ_V) โดยการใช้สูตรของ Diamantopoulos (2000) ดังนี้

ความเที่ยงของตัวแปรแฝง หรือ Composite Reliability

$$\rho_C = \frac{(\sum \lambda)^2}{(\sum \theta)^2 + \Sigma(\theta)}$$

ρ_C คือ องค์ประกอบมาตรฐาน
θ คือ ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
$\sum$ คือ ผลรวม

ค่าความเที่ยงของตัวแปรแฝงควรมีค่ามากกว่า 0.06 ตามเกณฑ์ที่ Diamantopoulos & Siguaw (2000) ได้กำหนดไว้

ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้

$$\rho_V = \frac{(\sum \lambda)^2}{(\sum \theta)^2 + \Sigma(\theta)}$$

โดยค่า ρ_V เป็นค่าเฉลี่ยความแปรปรวนของตัวแปรแฝงที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งมีค่าเทียบเท่ากับค่าไอเกน (Eigenvalues) ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจมีค่ามากกว่า 0.5 ตามเกณฑ์ของ Diamantopoulos, A. & Winklhofer, H. (2001) ได้กำหนดไว้ (สุภมาส อังศุโชติและคณะ 2554)

ส่วนที่ 4 สถิติการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง

ผู้วิจัยนำมาใช้สำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) ของการสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนใน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ผู้วิจัยทำการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยและกำหนดให้เป็นแบบจำลองการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยโปรแกรม LISREL เพื่อตรวจสอบความกลมกลืนของแบบจำลองการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model Fit) โดยผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงประจักษ์ (Assessment of Model Fit) โดยดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล (Measurement Model) กับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ 2554) ประกอบด้วยดัชนีค่า Chi-Square, $\chi^{2/df}$, CFI, GFI, AGFI, RMSEA และ SRMR โดยเกณฑ์ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถอธิบายได้ดังนี้ (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ 2554)

ตารางที่ 3.4 แสดงเกณฑ์ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	อ้างอิง
(χ^2-test)	ไม่มีนัยสำคัญ (P>0.05)	(Diamantopoulos 2000)
(χ^2/df)	< 2.00 สอดคล้องกลมกลืนดี 2.00-5.00 สอดคล้องกลมกลืนพอใช้ได้	(Bollen 1989, Diamantopoulos 2000)
CFI (Comparative Fit Index)	$\geq$ 0.95 สอดคล้องกลมกลืนดี 0.90–0.95 สอดคล้องกลมกลืนพอใช้ได้	(Kaplan 2000, Diamantopoulos 2000)
GFI (Goodness of Fit Index)	$\geq$ 0.95 สอดคล้องกลมกลืนดี 0.90–0.95 สอดคล้องกลมกลืนพอใช้ได้	(Diamantopoulos 2000)
AGFI (Adjusted Goodness of Fit Index)	$\geq$ 0.95 สอดคล้องกลมกลืนดี 0.90–0.95 สอดคล้องกลมกลืนพอใช้ได้	(Diamantopoulos 2000)
RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation)	< 0.05 สอดคล้องกลมกลืนดี 0.08-0.10 สอดคล้องกลมกลืนไม่ค่อยดี > 0.10 สอดคล้องกลมกลืนไม่ดี	(Diamantopoulos 2000)
SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)	< 0.05 สอดคล้องกลมกลืนดี	(Diamantopoulos 2000, Bentler 1999)

ที่มา: สุภมาส อังศุโชติ (2554)

จากตารางที่ 3.4 สามารถอธิบายรายละเอียดการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถอธิบายได้ดังนี้ (สุภมาส อังศุโชติ 2554)

(1) ค่า Chi-Square (χ^2-test) ค่าไคสแควร์เป็นค่าสถิติทดสอบที่ใช้แพร่หลายในการทดสอบว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์จริงตามสมมติฐานและตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืน

ของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หากแบบจำลองที่สร้างขึ้นมามีค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้มากกว่าหรือมีค่าเท่ากับ 0.05 (P-value $\geq$ 0.05) แสดงว่าแบบจำลองที่สร้างขึ้นมามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยถ้าค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญแสดงว่าแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่สอดคล้องกลมกลืนกัน

(2) ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) การพิจารณาค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ ควรมีค่าน้อยกว่า 2.00 แสดงว่าแบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(3) ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ CFI ที่ดีควรมีค่า 0.90 ขึ้นไป แสดงว่าแบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์

(4) ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) ที่นิยมใช้ และผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) เป็นการแสดงถึงปริมาณความแปรปรวน และความแปรปรวนร่วม ที่อธิบายได้ด้วยแบบจำลองและดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้ไขแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เป็นการแสดงถึงปริมาณความแปรปรวน และความแปรปรวนร่วม ที่อธิบายได้ด้วยแบบจำลองปรับแก้ด้วยองศาความเป็นอิสระ โดยทั่วไปค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ค่าซึ่ง GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้ควรมีค่ามากกว่า 0.90

(5) ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานโดยค่า RMSEA ที่ดีมากควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08 หมายถึงแบบจำลองค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ค่าระหว่าง 0.08 ถึง 0.10 แสดงว่าแบบจำลองสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์เล็กน้อยและค่าที่มากกว่า 0.10 แสดงว่าแบบจำลองยังไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(6) ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อนโดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) เป็นค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Residual) ซึ่งเป็นค่าความคลาดเคลื่อนหารด้วยค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่า (Estimated Standard Error) โดยควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงจะสรุปได้ว่าแบบจำลองสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องพิจารณาเกณฑ์ในการตรวจสอบความสอดคล้องความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยค่า Factor Loading ของตัวแปรสังเกตได้ที่วัดตัวแปรแฝงแต่ละตัวและต้องมีค่ามากกว่า 0.30 ขึ้นไป จึงจะแสดงได้ว่าตัวแปรสังเกตได้นั้น สามารถนำไปใช้ในการวัดตัวแปรแฝงได้และต้องพิจารณาถึงค่าความเที่ยงของตัวแปรแฝง (Construct Reliability: ρ_C) ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 0.06 จึงจะแสดงว่าตัวแปรแฝงวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้อยู่ในเกณฑ์ดี และค่าเฉลี่ยของความแปรปรวน

ที่ถูกสกัดได้ (Average Variance Extracted: ρ_v) จะต้องมีค่า 0.05 ขึ้นไป จึงจะแสดงว่าตัวแปรแฝงมีความเที่ยงในการวัด การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วย หากผลการพิจารณาพบว่า แบบจำลองการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model Fit) ยังไม่สอดคล้องกลมกลืนกัน ผู้วิจัยจำเป็นต้องดำเนินการปรับแบบจำลองแล้วกระทำจนกว่าแบบจำลองการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์จะสอดคล้องกลมกลืนกัน

ขั้นตอนที่ 9 การนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณ มาสรุปเป็นแบบจำลองทางสถิติและดำเนินการวิจัยแบบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อยืนยันแบบจำลองและนำมาใช้ในการอภิปรายผล

ประชากร : นักลงทุนผู้เคยซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่าง : สุ่มแบบเจาะจง 5 ราย

เครื่องมือวิจัย : การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)

การวิเคราะห์ : นำบทสนทนาที่ได้มาวิเคราะห์โดยการใช้วิธี Content Analysis จัดระบบเพื่อยืนยัน (Confirm) ผลที่ได้จากเชิงปริมาณ

ขั้นตอนที่ 10 สรุปผล อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในการวิจัย เป็นระบบขั้นตอนที่ผู้วิจัยสรุปและสามารถอธิบายเนื้อหาสาระสำคัญได้ โดยต้องมีความครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษา คำถามในการวิจัย และจากสมมติฐานการวิจัยที่ผู้วิจัยได้กำหนด ตามหลักการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เพื่อตอบวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ ได้แก่ (1) ศึกษาปัจจัยด้านกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อผลดำเนินการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ (3) สร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 8 ลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจในการลงทุน พฤติกรรม ความรู้ เทคโนโลยี รูปแบบการลงทุน และผลการตัดสินใจ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ตัวแบบเชิงโครงสร้าง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เส้นทาง

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 7 การปรับตัวแบบในการวิจัย

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

สำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรและค่าสถิติ รวมถึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรและค่าสถิติ เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ โดยแสดงไว้ดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงสัญลักษณ์ทางสถิติ และความหมายของสัญลักษณ์ ค่าสถิติ และตัวแปร

สัญลักษณ์	ความหมาย
$\overline{X}$	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
S.D.	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MIN	คะแนนต่ำสุด (Minimum)
MAX	คะแนนสูงสุด (Maximum)
t-value	ค่าสถิติทดสอบซึ่งมีการแจกแจงแบบ t
P-value	ค่าสัดส่วนของความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิเสธสมมติฐานและเป็นค่าที่คำนวณได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ (Obscrved Significance Level)
r	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
ρ_c	ความเที่ยงของตัวแปรแฝง (Construct Reliability)
ρ_v	ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (Average Variance Extracted)
χ^2	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square)
df	ค่าองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
R^2	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Coefficient of Determination)
P	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
N	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
CFI	ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index)
GFI	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
AGFI	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
RMSEA	ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation)
TE	อิทธิพลรวม
IE	อิทธิพลทางอ้อม
DE	อิทธิพลทางตรง
BEHAVE	พฤติกรรมการลงทุน
MOT	แรงจูงใจในการลงทุน
FIN	ทักษะทางการเงินในการลงทุน
ATT	ทัศนคติในการลงทุน
RIS	ความเสี่ยงในการลงทุน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สัญลักษณ์	ความหมาย
KNOW	ความรู้ในการลงทุน
FUN	การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน
TEC	การวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน
TECH	เทคโนโลยี
INF	เทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน
COM	เทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน
PROCESS	กระบวนการการลงทุน
DEF	การระบุปัญหา
ANA	การวิเคราะห์ทางเลือก
IMP	การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ
EVA	การประเมินผล
OUTCOME	ผลดำเนินการตัดสินใจ
ABI	ความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย
ATTE	นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน
EXP	การใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการ พิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการลงทุน และรายได้ต่อเดือน ซึ่งแสดงได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 510)	ร้อยละ (100.0)
เพศ		
ชาย	247	48.4
หญิง	263	51.6

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 510)	ร้อยละ (100.0)
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	4	0.8
30 – 40 ปี	96	18.8
41 – 50 ปี	221	43.3
51- 60 ปี	163	32.0
61 ปี ขึ้นไป	26	5.1
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	32	6.3
ปริญญาตรี	308	60.4
ปริญญาโท	161	31.6
ปริญญาเอก	9	1.8
ประสบการณ์ในการลงทุน		
น้อยกว่า 5 ปี	63	12.4
5-10 ปี	39	7.6
11-15 ปี	57	11.2
มากกว่า 15 ปี	351	68.8
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 50,000 บาท	0	0.0
50,001 – 60,000 บาท	133	26.1
60,001 – 70,000 บาท	59	11.6
70,000 บาท ขึ้นไป	318	62.4

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักลงทุนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาเป็นเพศหญิงร้อยละ 51.6 และเพศชายร้อยละ 48.4 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41–50 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุ 51–60 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.80 นักลงทุนส่วนใหญ่ จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.4 รองลงมาเป็นจบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 31.6 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือจบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 1.8 นักลงทุนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาเป็น กลุ่มที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.4 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีประสบการณ์ในการลงทุน 5–10 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.6 นักลงทุนส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 70,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 62.4 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001–

60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.1 และจากการศึกษาพบว่าไม่มีนักลงทุนที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาท ต่อเดือน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) พฤติกรรม (Behavior) ความรู้ (Knowledge) เทคโนโลยี (Technology) รูปแบบการลงทุน (Investment Model) และผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

2.1 ผลการวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process)

กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) ที่ศึกษาคือกระบวนการตัดสินใจในการลงทุน ประกอบด้วย ตัวชี้วัดหลัก 4 ด้าน ได้แก่ การระบุปัญหา (Define the Problem) การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision) และการประเมินผล (Evaluation)

เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดกระบวนการตัดสินใจมี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (5) หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด (4) หมายถึง เห็นด้วยมาก (3) หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง (2) หมายถึง เห็นด้วยน้อย (1) หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด ผลการวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจ ทั้งภาพรวมรายด้านและรายตัวชี้วัด สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ จำแนกรายด้าน

กระบวนการตัดสินใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. การระบุปัญหา	3.88	0.50	มาก
2. การวิเคราะห์ทางเลือก	4.16	0.57	มาก
3. การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ	4.36	0.58	มากที่สุด
4. การประเมินผล	4.14	0.50	มาก
รวม	**4.14**	**0.28**	**มาก**

จากตารางที่ 4.3 พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ จำแนกรายด้านมีค่าเท่ากับ 4.14 อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ มีค่าเท่ากับ 4.36 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นด้าน การวิเคราะห์ทางเลือกค่าเท่ากับ 4.16 อยู่ในระดับมาก และต่ำที่สุด คือ กระบวนการตัดสินใจในการระบุปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการระบุปัญหา

การระบุปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้ลงทุนรู้ถึงปัญหาทุกครั้งในการตัดสินใจลงทุน	3.50	0.60	มาก
2. ผู้ลงทุนรู้ว่าปัญหาต่างๆ มีผลต่อการดำเนินการในการลงทุนในขั้นต่อๆ ไป	4.15	0.80	มาก
3. ผู้ลงทุนตระหนักว่าปัญหาต่างๆในการลงทุนมีผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจ	4.30	0.73	มากที่สุด
4. ผู้ลงทุนสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ เมื่อเกิดปัญหาที่ต้องตัดสินใจอย่างเร่งด่วน	3.91	0.81	มาก
5. ผู้ลงทุนตัดสินใจโดยไม่คำนึงถึงอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้น	3.54	1.37	มาก
รวม	**3.88**	**0.50**	**มาก**

จากตารางที่ 4.4 พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจด้านการระบุปัญหา มีค่าเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เรื่องผู้ลงทุนตระหนักว่าปัญหาต่างๆ ในการลงทุนมีผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจ มีค่าเท่ากับ 4.30 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนรู้ว่าปัญหาต่างๆ มีผลต่อการดำเนินการในการลงทุนในขั้นต่อๆ ไป มีค่าเท่ากับ 4.16 อยู่ในระดับมาก และต่ำที่สุด คือ เรื่องผู้ลงทุนรู้ถึงปัญหาทุกครั้งในการตัดสินใจลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการวิเคราะห์ทางเลือก

การวิเคราะห์ทางเลือก	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้ลงทุนวิเคราะห์ทางเลือกในการลงทุนโดยระบุเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละทางเลือกเสมอ	4.18	0.80	มาก
2. ผู้ลงทุนประเมินศักยภาพของทางเลือกอย่างสม่ำเสมอ	4.03	0.73	มาก
3. ผู้ลงทุนเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกเพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว	4.20	0.81	มากที่สุด
4. ผู้ลงทุนตัดสินใจใช้ทางเลือกที่ดีกว่าเสมอ	4.41	0.62	มากที่สุด
5. การตัดสินใจเลือกซื้อหุ้นของนักลงทุนอื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน	3.99	1.12	มาก
รวม	**4.16**	**0.57**	**มาก**

จากตารางที่ 4.5 พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการวิเคราะห์ทางเลือกในการลงทุนมีค่าเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เรื่องผู้ลงทุนตัดสินใจใช้ทางเลือกที่ดีกว่าเสมอมีค่าเท่ากับ 4.41 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกเพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมากที่สุดและต่ำที่สุด คือ เรื่องการตัดสินใจเลือกซื้อหุ้นของนักลงทุนอื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ

การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้ลงทุนกำหนดการตัดสินใจ โดยระบุถึงวิธีการลงทุน งบประมาณและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.26	0.91	มากที่สุด
2. ผู้ลงทุนมีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยในการตัดสินใจ	4.30	0.87	มากที่สุด
3. ผู้ลงทุนตัดสินใจโดยการปฏิบัติจริงมากกว่าหลักการ	4.39	0.66	มากที่สุด
4. ผู้ลงทุนมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	3.88	0.82	มาก
5. ผู้ลงทุนซื้อหุ้นในประเทศมากกว่าหุ้นต่างชาติเพราะหาข้อมูลได้	4.97	0.24	มากที่สุด
รวม	**4.36**	**0.58**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.6 พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติในการลงทุน มีค่าเท่ากับ 4.36 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เรื่องผู้ลงทุนซื้อหุ้นในประเทศมากกว่าหุ้นต่างชาติเพราะหาข้อมูลได้ มีค่าเท่ากับ 4.97 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนตัดสินใจโดยการปฏิบัติจริงมากกว่าหลักการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 อยู่ในระดับมากที่สุดและต่ำที่สุดคือเรื่องลงทุนมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการประเมินผล

การประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้ลงทุนสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ได้รับข้อมูลย้อนกลับ	4.28	0.77	มากที่สุด
2. ผู้ลงทุนตระหนักว่า ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ตัดสินใจเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาได้	3.89	0.66	มาก
3. ผู้ลงทุนทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ดูจากผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด	4.37	0.66	มากที่สุด
4. ผู้ลงทุนใช้แนวโน้มในอดีตมาประกอบการพิจารณาในการลงทุนในอนาคต	4.72	0.46	มากที่สุด
5. ผู้ลงทุนให้ความสนใจเรื่องผลต่างการลงทุน	3.43	1.30	มาก
รวม	**4.14**	**0.50**	**มาก**

จากตารางที่ 4.7 พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการประเมินผล มีค่าเท่ากับ 4.14 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือผู้ลงทุนใช้แนวโน้มในอดีตมาประกอบการพิจารณาในการลงทุนในอนาคตได้ มีค่าเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ดูจากผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 อยู่ในระดับมากที่สุดและต่ำที่สุดคือเรื่องผู้ลงทุนตระหนักว่าข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ตัดสินใจเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก

2.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรม (Behavior)

กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) ที่ศึกษาคือกระบวนการตัดสินใจในการลงทุน ประกอบด้วย ตัวชี้วัดหลัก 4 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) ทักษะทางการเงิน (Financial Ability) ทัศนคติ (Attitude) และความเสี่ยง (Risk) เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดกระบวนการตัดสินใจ มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (5) หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด (4) หมายถึง เห็นด้วยมาก (3) หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง (2) หมายถึง เห็นด้วยน้อย (1) หมายถึง เห็นด้วยน้อย ที่สุด ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทั้งภาพรวม รายด้านและรายตัวชี้วัด สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรมรายด้าน

พฤติกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1) แรงจูงใจ	4.00	0.56	มาก
2) ทักษะทางการเงิน	3.91	0.55	มาก
3) ทัศนคติ	3.86	0.72	มาก
4) ความเสี่ยง	4.32	0.43	มากที่สุด
รวม	**4.02**	**0.33**	**มาก**

จากตารางที่ 4.8 พบว่าภาพรวมพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ทัศนคติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรม ด้านแรงจูงใจ

ด้านแรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้ลงทุนสร้างพลังกระตุ้นเพื่อให้การลงทุนบรรลุตามเป้าหมาย	3.86	0.72	มาก
2. ผู้ลงทุนสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในหมู่ของนักลงทุน	4.08	0.85	มาก
3. ผู้ลงทุนต้องการการยอมรับจากสังคมของนักลงทุน	3.82	0.67	มาก
4. ผู้ลงทุนสามารถคาดหวังจากการลงทุนได้	3.94	0.69	มาก
5. ผู้ลงทุนคิดว่าข้อมูลข่าวสารการตลาดสำคัญมากต่อการลงทุน	4.32	0.81	มากที่สุด
รวม	**4.00**	**0.56**	**มาก**

จากตารางที่ 4.9 พบว่าภาพรวมพฤติกรรมด้านแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ เรื่องผู้ลงทุนคิดว่าข้อมูลข่าวสารการตลาดสำคัญมากต่อการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในหมู่ของนักลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือผู้ลงทุนสร้างพลังกระตุ้นเพื่อให้การลงทุนบรรลุตามเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรม ด้านทักษะทางการเงิน

ทักษะทางการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้ลงทุนมีทักษะจัดการด้านการเงินเป็นอย่างดี	4.01	0.82	มาก
2. ผู้ลงทุนมีวินัยทางการเงินที่ดี	3.74	0.69	มาก
3. ผู้ลงทุนมีความรู้ทางการเงินที่ดี	3.58	0.66	มาก
4. ผู้ลงทุนมีแนวโน้มที่จะลงทุนแบบแยกพอร์ต	3.63	0.96	มาก
5. ผู้ลงทุนระวังตัวมากขึ้นหลังจากขาดทุนเมื่อคราวที่แล้ว	4.61	0.80	มากที่สุด
รวม	**3.91**	**0.55**	**มาก**

จากตารางที่ 4.10 พบว่าภาพรวมเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านทักษะทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ เรื่องผู้ลงทุนระวังตัวมากขึ้นหลังจากขาดทุนเมื่อคราวที่แล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนมีทักษะจัดการด้านการเงินเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือผู้ลงทุนมีความรู้ทางการเงินที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรม ด้านทัศนคติ

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้ลงทุนพร้อมที่จะแสดงออกในการตั้งใจลงทุน	4.19	0.64	มาก
2. ผู้ลงทุนทำให้ผู้อื่นเกิดความรู้สึกสนใจในการลงทุน	3.68	0.92	มาก
3. ผู้ลงทุนใช้สติปัญญาในการคิดวิเคราะห์ก่อนการลงทุน	4.21	0.59	มากที่สุด
4. ผู้ลงทุนความตั้งใจที่จะซื้อขายและลงทุนอย่างสม่ำเสมอ	3.71	1.02	มาก
5. ผู้ลงทุนพยากรณ์ราคาหุ้นจากราคาก่อนหน้านี้อย่างสม่ำเสมอ	3.49	1.25	มาก
รวม	**3.86**	**0.72**	**มาก**

จากตารางที่ 4.11 พบว่าภาพรวมพฤติกรรมด้านทัศนคติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ เรื่องผู้ลงทุนใช้สติปัญญาในการคิดวิเคราะห์ก่อนการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนพร้อมที่จะแสดงออกในการตั้งใจลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือผู้ลงทุนพยากรณ์ราคาหุ้นจากราคาก่อนหน้านี้อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยพฤติกรรม ด้านความเสี่ยงในการลงทุน

ความเสี่ยง	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้ลงทุนมีโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ในการลงทุนที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน	4.99	0.15	มากที่สุด
2. ผู้ลงทุนหลีกเลี่ยงการขายหุ้นเมื่อหุ้นราคาตก	2.69	0.89	ปานกลาง
3. ผู้ลงทุนเป็นนักลงทุนที่สนใจความเสี่ยง	4.62	0.52	มากที่สุด
4. ผู้ลงทุนพิจารณาอย่างถี่ถ้วนเมื่อราคาหุ้นที่จะลงทุนเปลี่ยนแปลงไป	4.57	0.63	มากที่สุด
5. ผู้ลงทุนปรึกษาผู้อื่นเกี่ยวกับความเสี่ยงในการลงทุนอยู่เสมอ	4.73	0.59	มากที่สุด
รวม	**4.32**	**0.43**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.12 พบว่าภาพรวมพฤติกรรมด้านความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ผู้ลงทุนมีโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดในการลงทุนที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.99 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนปรึกษาผู้อื่นเกี่ยวกับความเสี่ยงในการลงทุนอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้ลงทุนหลีกเลี่ยงการขายหุ้นเมื่อหุ้นราคาตก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ผลการวิเคราะห์ความรู้ (Knowledge)

ความรู้ (Knowledge) ที่ศึกษาคือความรู้ในการลงทุน ประกอบด้วย ตัวชี้วัดหลัก 2 ด้าน ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดกระบวนการตัดสินใจ มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (5) หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด (4) หมายถึง เห็นด้วยมาก (3) หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง (2) หมายถึง เห็นด้วยน้อย และ (1) หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด ผลการวิเคราะห์ความรู้ทั้งภาพรวมรายด้านและรายตัวชี้วัด สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยความรู้ จำแนกรายด้าน

ความรู้	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	3.71	.73	มาก
การวิเคราะห์ทางเทคนิค	4.22	.68	มากที่สุด
รวม	**3.97**	**.69**	**มาก**

จากตารางที่ 4.13 พบว่าภาพรวมความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 อยู่ในระดับมาก โดยด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก และด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยความรู้ ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้ลงทุนวิเคราะห์โดยพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ สภาพอุตสาหกรรม การเมืองและผลประกอบการของบริษัทก่อนที่จะลงทุน	3.96	.84	มาก
2. ผู้ลงทุนรวบรวมข้อมูลแต่ละส่วนมาวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทที่ต้องการลงทุน	3.39	.90	มาก
3. ผู้ลงทุนวิเคราะห์อัตราการเติบโตปัจจุบันของเศรษฐกิจโลก	3.62	.78	มาก
4. ผู้ลงทุนวิเคราะห์โครงสร้างการเป็นเจ้าของกิจการของบริษัท	2.99	1.20	ปานกลาง
5. ผู้ลงทุนคิดว่าการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในระยะยาว	4.59	.52	มากที่สุด
รวม	**3.71**	**.73**	**มาก**

จากตารางที่ 4.14 พบว่าภาพรวมความรู้ ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือผู้ลงทุนคิดว่าการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในระยะยาว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนวิเคราะห์โดยพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ สภาพอุตสาหกรรม การเมืองและผลประกอบการของบริษัทก่อนที่จะลงทุนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้ลงทุนวิเคราะห์โครงสร้างการเป็นเจ้าของกิจการของบริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยความรู้ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิค	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ผู้ลงทุนวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ในอดีต เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคาในอนาคต	4.84	0.39	มากที่สุด
2. ผู้ลงทุนใช้หลักสถิติมาใช้การพยากรณ์ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่างๆ	4.50	0.75	มากที่สุด

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

การวิเคราะห์ทางเทคนิค	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
3. ผู้ลงทุนวิเคราะห์ค่าดัชนีด้านราคาตลาดเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของบริษัทในสาขาเดียวกัน	3.76	1.03	มาก
4. ผู้ลงทุนวิเคราะห์เชิงแผนภูมิด้านอัตราการเติบโตด้านยอดขายและผลกำไรที่ผ่านมาและการพยากรณ์อนาคต	4.26	0.78	มากที่สุด
5. ผู้ลงทุนวิเคราะห์สภาพคล่องเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของบริษัทในสาขาเดียวกัน	3.74	0.89	มาก
รวม	**4.22**	**0.68**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.15 พบว่าภาพรวมความรู้ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือผู้ลงทุนวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ในอดีต เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคาในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนใช้หลักสถิติมาใช้การพยากรณ์ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือผู้ลงทุนวิเคราะห์สภาพคล่องเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของบริษัทในสาขาเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 อยู่ในระดับมาก

2.4 ผลการวิเคราะห์เทคโนโลยี (Technology)

เทคโนโลยี (Technology) ที่ศึกษาคือเทคโนโลยีในการลงทุน ประกอบด้วย ตัวชี้วัดหลัก 2 ด้าน ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) และเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดกระบวนการตัดสินใจ มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (5) หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด (4) หมายถึง เห็นด้วยมาก (3) หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง (2) หมายถึง เห็นด้วยน้อย (1) หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด ผลการวิเคราะห์เทคโนโลยีทั้งภาพรวม รายด้านและรายตัวชี้วัด สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยเทคโนโลยี รายด้าน

เทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.52	0.72	ปานกลาง
เทคโนโลยีการสื่อสาร	4.66	0.52	มากที่สุด
รวม	**4.04**	**0.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ภาพรวมปัจจัยในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 อยู่ในระดับมาก โดยด้านเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยเทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. นักลงทุนจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศที่สามารถเรียกมาใช้ได้	3.00	1.07	ปานกลาง
2. นักลงทุนสามารถใช้เทคโนโลยีในการวิเคราะห์ และการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ	3.59	0.87	มาก
3. นักลงทุนสามารถเลือกเทคโนโลยีมาใช้ให้เหมาะสมเพื่อยกระดับการลงทุน	3.57	0.95	มาก
4. นักลงทุนสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างทักษะการคิดและแก้ปัญหาการลงทุนในระดับสูง	3.71	0.94	มาก
5. นักลงทุนเข้าใจวัฒนธรรมการลงทุนที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยี	3.42	0.73	มาก
6. นักลงทุนใช้ประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่บ่อยๆ	3.85	0.71	มาก
รวม	**3.52**	**0.72**	**มาก**

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ภาพรวมปัจจัยในการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นักลงทุนใช้ประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่บ่อยๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 อยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นเรื่อง นักลงทุนสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างทักษะการคิดและแก้ปัญหา การลงทุนในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือนักลงทุนจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศที่สามารถเรียกมาใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยปัจจัยเทคโนโลยีใน ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร

เทคโนโลยีการสื่อสาร	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. นักลงทุนสามารถติดต่อเชื่อมโยงการซื้อขายลงทุนผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้	4.78	0.57	มากที่สุด
2. นักลงทุนส่งเสริมการติดต่อสื่อสารของบุคคลเกี่ยวกับการลงทุน	4.70	0.62	มากที่สุด

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

เทคโนโลยีการสื่อสาร	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
3. นักลงทุนสามารถประเมินทางเลือกข้อมูลข่าวสารและนวัตกรรมการสื่อสารใหม่ๆ ได้ตรงกับความต้องการของตน	4.57	0.53	มากที่สุด
4. นักลงทุนใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการแสวงหาข่าวสารใหม่ๆ อยู่เสมอ	4.52	0.62	มากที่สุด
5. นักลงทุนตัดสินใจลงทุนได้อย่างทันสมัยและรวดเร็วโดยการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร	4.72	0.58	มากที่สุด
รวม	**4.66**	**0.52**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4.18 พบว่าภาพรวมปัจจัยในการลงทุนด้านเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือนักลงทุนสามารถติดต่อเชื่อมโยงการซื้อขายลงทุนผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องนักลงทุนตัดสินใจลงทุนได้อย่างทันสมัยและรวดเร็วโดยการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือนักลงทุนใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการแสวงหาข่าวสารใหม่ๆ อยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด

2.5 ผลการวิเคราะห์ผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

ผลการตัดสินใจที่ศึกษาคือผลการดำเนินการตัดสินใจ ประกอบด้วยตัวชี้วัดหลัก 2 ด้าน ได้แก่ กำไร (Profit) และ ขาดทุน (Loss) เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดกระบวนการตัดสินใจ มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (5) หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด (4) หมายถึง เห็นด้วยมาก (3) หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง (2) หมายถึง เห็นด้วยน้อย (1) หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด ผลการวิเคราะห์ผลการตัดสินใจทั้งภาพรวมรายด้านและรายตัวชี้วัด สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยผลการตัดสินใจ

ผลการตัดสินใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. นักลงทุนมีความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตาม	3.52	0.97	มาก
2. นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน	4.59	0.61	มากที่สุด
3. นักลงทุนใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป	1.62	0.79	น้อยที่สุด
รวม	**3.24**	**0.56**	**มาก**

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยผลการตัดสินใจมีค่าเท่ากับ 3.24 อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องนักลงทุนมีความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมากส่วนเรื่องที่ต่ำที่สุดคือนักลงทุนใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไปมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.62 อยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ตัวแบบเชิงโครงสร้าง

3.1 การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ เพื่อตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลว่ามีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ เนื่องจากเป็นข้อตกลงเบื้องต้นของการตรวจสอบข้อมูลก่อนวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) เพื่อทำให้สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรในการวิจัยแต่ละตัวมีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่อย่างไร (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ซึ่งตัวแปรบ่งชี้ของตัวแปรแฝง (Latent variable) จำนวน 5 องค์ประกอบ คือ

(1) พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ได้แก่ ตัวแปร 1) แรงจูงใจในการลงทุน (MOT) 2) ทักษะทางการเงินในการลงทุน (FIN) 3) ทัศนคติในการลงทุน (ATT) และ 4) ความเสี่ยงในการลงทุน (RIS)

(2) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน (FUN) และ 2) การวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน (TEC)

(3) เทคโนโลยี (TECH) ได้แก่ 1) เทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) และ 2) เทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM)

(4) กระบวนการตัดสินใจลงทุน (PROCESS) ได้แก่ 1) การระบุปัญหา (DEF) 2) การวิเคราะห์ทางเลือก (ANA) 3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (IMP) และ 4) การประเมินผล (EVA)

(5) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ได้แก่ 1) ความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตาม เป้าหมาย (ABI) 2) การใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) 3) การใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป (EXP)

3.2 ผลการวิเคราะห์การแจกแจงของข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง

การวิเคราะห์นี้เป็นการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้ ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ตัวมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.39–4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าระหว่าง 0.43 – 0.94 ดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ (n = 510)

	Min	Max	Mean	S.D.	SK	S.E.	KU	S.E.
DEF	2.60	5.00	3.88	.50	-.398	.108	-.386	.216
ANA	3.00	5.00	4.16	.57	.351	.108	-1.354	.216
IMP	2.80	5.00	4.36	.58	-1.159	.108	1.003	.216
EVA	3.00	5.00	3.97	.54	-.168	.108	-1.033	.216
MOT	3.00	5.00	4.00	.56	-.755	.108	-.904	.216
FIN	3.00	4.80	3.91	.55	-.070	.108	-1.559	.216
ATT	2.40	4.80	3.86	.72	-.537	.108	-.884	.216
RIS	3.20	5.00	4.32	.43	-1.140	.108	.585	.216
FUN	2.40	5.00	3.71	.73	.101	.108	-1.049	.216
TEC	2.60	5.00	4.22	.68	-.741	.108	-.480	.216
INF	2.33	4.83	3.52	.72	-.086	.108	-1.184	.216
COM	2.80	5.00	4.66	.52	-1.760	.108	2.362	.216
ABI	2.00	5.00	3.52	.94	.544	.108	-1.02	.216
ATTE	3.00	5.00	4.59	.61	-1.20	.108	.381	.216
EXP	1.00	3.00	1.62	.79	.774	.108	-.961	.216

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.62–4.66 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 0.43–0.94 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวม พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีอยู่ในแบบจำลองส่วนใหญ่แล้วมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีค่าคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย มีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -1.76 ถึง 0.774 ซึ่งถือว่ามีความเบ้น้อย มีเพียงบางตัวเท่านั้นที่เบ้ค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) พบว่าตัวแปรสังเกตได้ที่มีอยู่ในแบบจำลองส่วนใหญ่มีค่าความโด่งต่ำกว่าปกติ (Platy Kurticor Leptokurtic distribution) โดยค่าความโด่งที่คำนวณได้น้อยกว่าศูนย์ แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้ดังกล่าวมีการกระจายข้อมูลในลักษณะค่อนข้างโด่งน้อย หรือมีการกระจายของข้อมูลค่อนข้างมาก โดยพบว่าตัวแปรสังเกตได้มีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.354 ถึง 2.362 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้และความโด่ง พบว่าค่าความเบ้และความโด่งมีความแตกต่างจากศูนย์ค่อนข้างมากในบางตัวแปร จึงใช้วิธีการตัดค่าที่สูง

ผิดปกติหรือต่ำกว่าปกติออกแล้วแทนด้วยค่าเฉลี่ยตามหลักการ Replace Missing แล้วนำไปใช้ในการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง

3.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และใช้ KMO (Kaiser-Mayer-Olkin Measure of Sampling Adequacy : KMO สถิติทดสอบ Bartlett's test of sphericity) เพื่อทดสอบว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) หรือไม่ (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ, 2554) และตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กันเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้างหรือไม่ ผลการวิเคราะห์สามารถนำเสนอได้ดังนี้

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC	INF	COM	DEF	ANA	IMP	EVA	ABI	ATTE
FIN	.850**	1												
ATT	.839**	.854**	1											
RIS	.858**	.858**	.877**	1										
FUN	.348**	.329**	.299**	.302**	1									
TEC	.377**	.340**	.321**	.318**	.833**	1								
INF	.339**	.314**	.303**	.320**	.349**	.329**	1							
COM	.407**	.375**	.403**	.391**	.334**	.341**	.611**	1						
DEF	.435**	.399**	.397**	.385**	.401**	.441**	.525**	.430**	1					
ANA	.448**	.416**	.400**	.396**	.415**	.449**	.542**	.430**	.848**	1				
IMP	.474**	.454**	.431**	.425**	.375**	.425**	.491**	.410**	.831**	.846**	1			
EVA	.442**	.411**	.409**	.408**	.421**	.465**	.522**	.440**	.812**	.847**	.835**	1		
ABI	.486**	.490**	.465**	.473**	.484**	.500**	.608**	.444**	.702**	.699**	.695**	.702**	1	
ATTE	.479**	.485**	.466**	.470**	.482**	.496**	.616**	.441**	.706**	.703**	.701**	.704**	.990**	1
EXP	.432**	.425**	.402**	.411**	.414**	.432**	.562**	.442**	.604**	.605**	.596**	.610**	.908**	.910**

Bartlett's test of sphericity = 9293.459, df = 105, p = 0.000, KMO = 0.912

หมายเหตุ * p < .05 ** p < .01

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 15 ตัวแปร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 105 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันและความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นความสัมพันธ์ทางบวก มีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.299 - 0.990 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้วัดตัวแฝงเดียวกัน พบว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 โดยตัวแปรสังเกตได้ที่มีระดับความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก (0.8 < r <0.9) จำนวน 16 คู่ ตัวแปรสังเกตได้คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงมากที่สุด คือ ตัวแปร ความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย (ABI) และ นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) ในองค์ประกอบ OUTCOM (r = 0.990) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) และ ตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) ในองค์ประกอบเทคโนโลยี (TECH)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้วัดตัวแฝงต่างกัน พบว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรสังเกตได้ที่มีระดับความสัมพันธ์กันในระดับสูง (0.6 < r < 0.8) จำนวน 13 คู่ ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง (0.4 < r < 0.6) จำนวน 52 คู่ และตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ (0.2 < r < 0.4) จำนวน 23 คู่ ตัวแปรสังเกตได้คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงมากที่สุด คือ ตัวแปรการใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) ในองค์ประกอบผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) กับการประเมินผล (EVA) ในองค์ประกอบกระบวนการการลงทุน (PROCESS) (r = 0.704) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมาก จึงไม่เกิดปัญหา Multicollineartiry และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้น มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 9293.459 df = 105 (p = 0.00) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้ 1 (0.912) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กันมาก เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจากค่าดัชนีมีค่า 0.80 ขึ้นไป แสดงว่าข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ดีมาก (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจ

4.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงภายนอก

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสำหรับตัวแปรทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) พฤติกรรม (BEHAVE) (2) ความรู้ (KNOW) และ (3) เทคโนโลยี (TECH) เพื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบ

ของแต่ละตัวแปร รวมถึงเพื่อเป็นการตรวจสอบและยืนยันว่าตัวบ่งชี้หรือตัวแปรสังเกตได้ใช้วัดเฉพาะตัวแปรแฝงตามที่กำหนด ผลการตรวจสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยทั้ง 10 ตัว รวมทั้ง 45 คู่ พบว่าค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 45 คู่มีความสัมพันธ์กันในระหว่าง 0.078 - 0.858 ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ด้วย Bartlett's test of sphericity ได้ค่า Chi-Square = 4575.907, df = 45, p = 0.000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) และตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ และค่าดัชนี Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) = 0.790 แสดงว่า ตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายนอก

	MOT	**FIN**	**ATT**	**RIS**	**FUN**	**TEC**	**INF**
FIN	.850**	1					
ATT	.839**	.854**	1				
RIS	.858**	.858**	.877**	1			
FUN	.348**	.329**	.299**	.302**	1		
TEC	.377**	.340**	.321**	.318**	.833**	1	
INF	.339**	.314**	.303**	.320**	.349**	.329**	1
COM	.407**	.375**	.403**	.391**	.334**	.341**	.611**
Bartlett's test of sphericity = 3377.157, df = 28, p = 0.000, KMO = 0.834							

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดได้ค่า Chi-Square = 17.91, df = 14, p = 0.21085, RMSEA = 0.023, GFI = 0.990, AGFI = 0.980 แสดงให้เห็นว่าโมเดลการวัดองค์ประกอบ (1) พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) (2) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) และ (3) เทคโนโลยี (TECH) ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 8 ตัวแปร มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของทุกองค์ประกอบมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าตั้งแต่ 0.52 – 0.81 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวซึ่งวัดได้จากค่า R^2 มีค่าตั้งแต่ 0.52 – 0.91 ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

(1) พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ตัวแปรที่มีน้ำหนักสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติ

ในการลงทุน (ATT) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.81 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดพฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ร้อยละ 91.0 รองลงมาเป็น แรงจูงใจในการลงทุน (MOT) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.80 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดพฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ร้อยละ 89.0 และต่ำที่สุดเป็น ตัวแปรทักษะทางการเงินในการลงทุน (FIN) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.76 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดพฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ร้อยละ 81.0

(2) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) ตัวแปรการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน (FUN) มีน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.73 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดความรู้ในการลงทุน (KNOW) ร้อยละ 80.0 ส่วนตัวแปรการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน (TEC) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.78 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดความรู้ในการลงทุน (KNOW) ร้อยละ 87.0

(3) เทคโนโลยี (TECH) ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.52 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดเทคโนโลยี (TECH) ร้อยละ 52.0 ส่วนตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.62 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดเทคโนโลยี (TECH) ร้อยละ 71.0

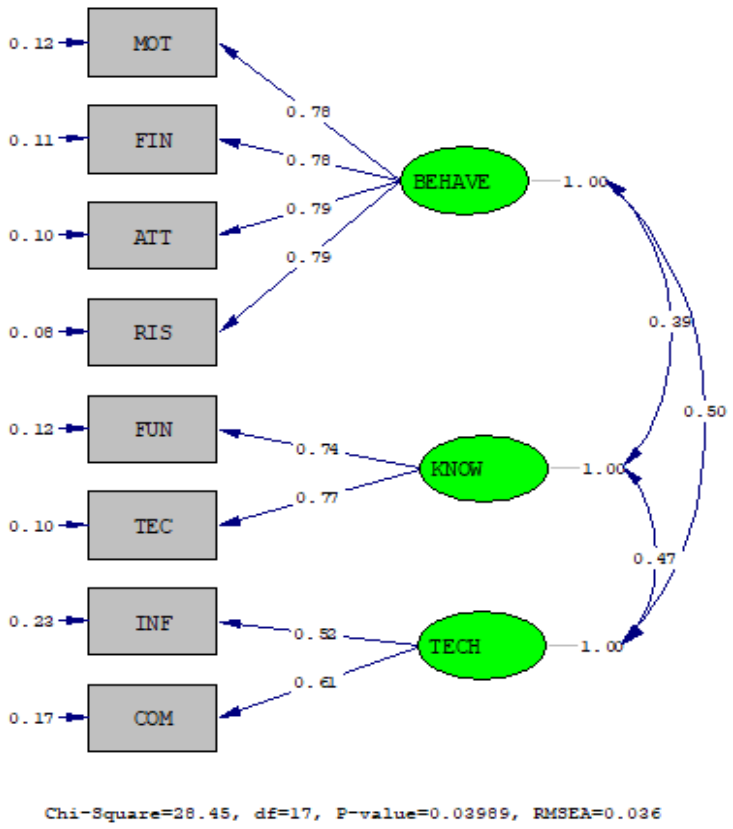

ภาพประกอบที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านพฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี

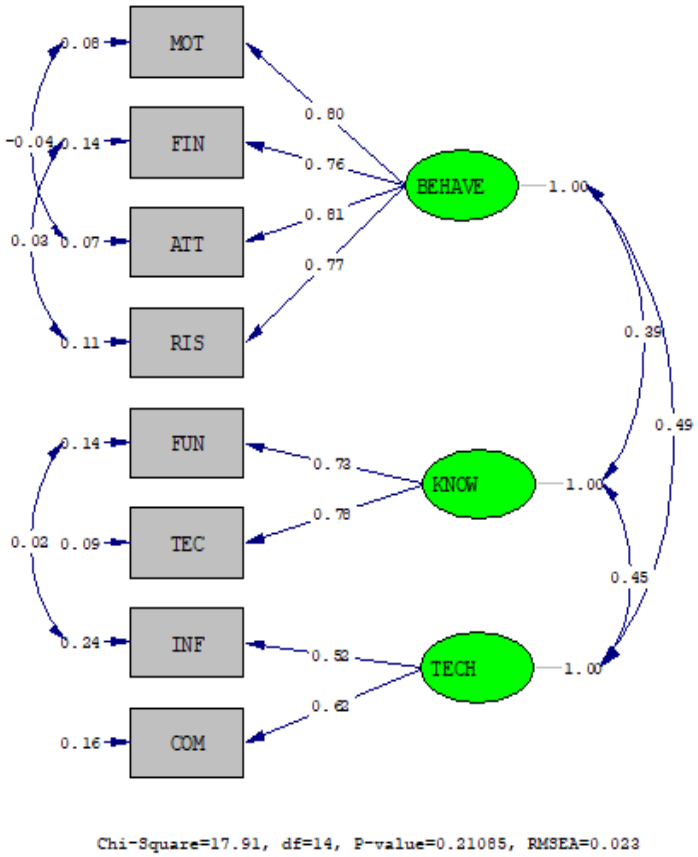

ภาพประกอบที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านพฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านพฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบความตรงของตัวแปรสังเกตได้ และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	สัมประสิทธิ์	SE	t	คะแนนองค์ประกอบ	R^2
MOT	0.80	0.031	25.90	0.48	0.89
FIN	0.76	0.031	24.29	0.08	0.81
ATT	0.81	0.031	26.38	0.54	0.91
RIS	0.77	0.031	24.96	0.11	0.84
FUN	0.73	0.035	21.01	0.45	0.80
TEC	0.78	0.035	22.06	0.73	0.87
INF	0.52	0.034	15.10	0.43	0.52
COM	0.62	0.036	17.14	0.79	0.71
Chi-Square = 17.91, df = 14, p = 0.21085, RMSEA = 0.023, GFI = 0.990, AGFI = 0.980					

ตารางที่ 4.24 แสดงการปรับโมเดลการวัดองค์ประกอบด้าน ด้านพฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ก่อนปรับ		หลังปรับ	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	1.674	ผ่านเกณฑ์	1.612	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.036	ผ่านเกณฑ์	0.023	ผ่านเกณฑ์
GFI	$\geq$ 0.95	0.990	ผ่านเกณฑ์	0.990	ผ่านเกณฑ์
AGFI	$\geq$ 0.90	0.970	ผ่านเกณฑ์	0.980	ผ่านเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรองค์ประกอบเชิงยืนยันสำหรับ ตัวแปรด้านพฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยี พบว่า โมเดลการวัดตัวแปรแฝง ทั้ง 4 โมเดล มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 4 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือค่าดัชนี χ^2/df = 1.196 GFI = 0.990 AGFI = 0.970 และ RMSEA = 0.020 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงภายใน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสำหรับตัวแปรทั้ง 2 องค์ประกอบ ได้แก่ กระบวนการการลงทุน (PROCESS) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ดังนี้เพื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบของรายการคำถาม รวมถึงเป็นการตรวจสอบและยืนยันว่าตัวบ่งชี้หรือตัวแปรสังเกตได้ใช้วัดเฉพาะตัวแปรแฝงตามที่กำหนด ผลการตรวจสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยทั้ง 2 องค์ประกอบของด้านกระบวนการการลงทุน ผลดำเนินการตัดสินใจ รวม 21 คู่ พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 21 คู่ มีความสัมพันธ์กันระหว่าง 0.591-0.990 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ด้วย Bartlett's test of sphericity ได้ค่า Chi-Square = 5462.232, df = 21, p = 0.000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) และตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ และค่าดัชนี Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) = 0.894 แสดงว่า ตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายใน

	DEF	ANA	IMP	EVA	ABI	ATTE
ANA	.848**	1				
IMP	.831**	.846**	1			
EVA	.812**	.847**	.835**	1		
ABI	.702**	.699**	.695**	.702**	1	
ATTE	.706**	.703**	.701**	.704**	.990**	1
EXP	.604**	.605**	.596**	.610**	.908**	.910**
Bartlett's test of sphericity = 5462.232, df = 21, p = 0.000, KMO = 0.894						

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดได้ค่า Chi-Square = 5.67, df = 7, p =0.5790, RMSEA = 0.000, GFI = 1.000, AGFI = 0.980 แสดงให้เห็นว่าโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านกระบวนการการลงทุน (PROCESS) และผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 6 ตัวแปร มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของทุกองค์ประกอบมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าตั้งแต่ 0.56 – 0.81 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวซึ่งวัดได้จากค่า R^2 มีค่าตั้งแต่ 0.81–1.00

(1) กระบวนการการลงทุน (PROCESS) ตัวแปรมีน้ำหนักความสำคัญในการบ่งชี้กระบวนการการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรการวิเคราะห์ทางเลือก (ANA) และการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (IMP) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.81 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้กระบวนการการลงทุนร้อยละ 88.0 และ 0.85 รองลงมาเป็นตัวแปรโดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.71 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้กระบวนการการลงทุนร้อยละ 81.0 และ 80.0 ตามลำดับ

(2) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ตัวแปรด้านกำไรในการลงทุน (PER) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.56 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดผลดำเนินการตัดสินใจร้อยละ 98 ส่วนตัวแปรด้านขาดทุนในการลงทุนค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.56 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดผลดำเนินการตัดสินใจร้อยละ 1.00

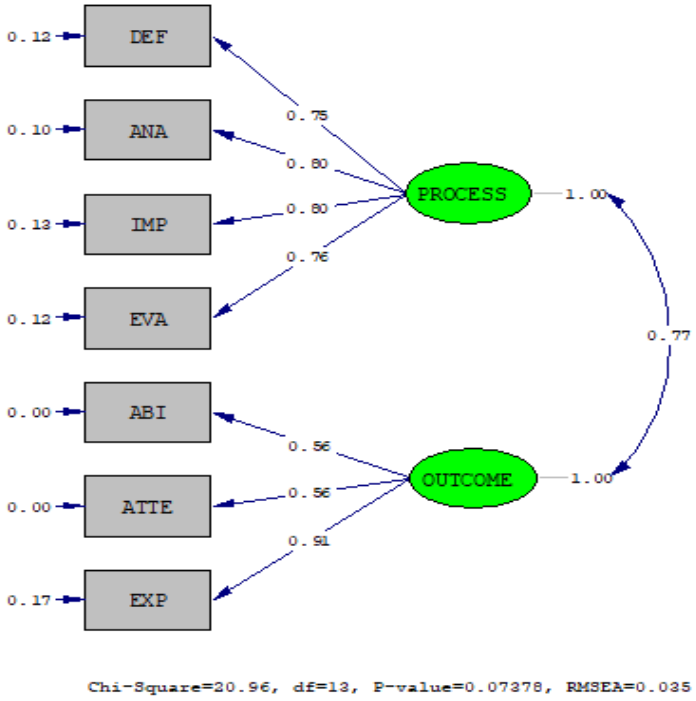

ภาพประกอบที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านกระบวนการการลงทุน (PROCESS) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME)

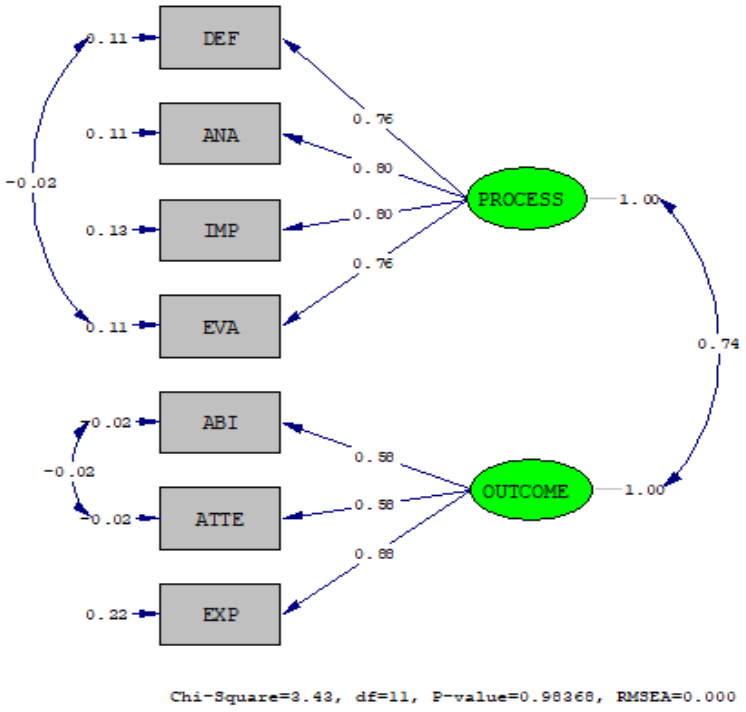

ภาพประกอบที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านกระบวนการตัดสินใจลงทุน (PROCESS) กับผลการตัดสินใจ (OUTCOME) หลังปรับความสัมพันธ์ของความคลาดเคลื่อน

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านกระบวนการตัดสินใจลงทุน ผลดำเนินการตัดสินใจ (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	สัมประสิทธิ์	SE	t	คะแนนองค์ประกอบ	R^2
DEF	0.76	0.029	26.67	0.31	0.84
ANA	0.80	0.029	27.35	0.29	0.86
IMP	0.80	0.030	26.64	0.24	0.83
EVA	0.76	0.029	26.68	0.31	0.84
ABI	0.58	0.018	32.04	0.84	1.00
ATTE	0.58	0.018	32.29	1.75	1.00
EXP	0.88	0.036	24.87	-0.36	0.78
Chi-Square =3.43, df =11, p = 0.984 , RMSEA = 0.000, GFI = 1.000, AGFI = 1.000					

ตารางที่ 4.27 แสดงการปรับโมเดลการวัดองค์ประกอบ ด้านกระบวนการตัดสินใจและผลดำเนินการตัดสินใจ

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ก่อนปรับ		หลังปรับ	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	1.612	ผ่านเกณฑ์	0.312	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.035	ผ่านเกณฑ์	0.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	$\geq$ 0.95	0.990	ผ่านเกณฑ์	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	$\geq$ 0.90	0.970	ผ่านเกณฑ์	1.000	ผ่านเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรองค์ประกอบเชิงยืนยันสำหรับ ตัวแปรด้านกระบวนการการลงทุนและผลดำเนินการตัดสินใจ พบว่า โมเดลการวัดตัวแปรแฝงทั้ง 2 โมเดล มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืน ทั้ง 4 ดัชนี ที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2/df = 0.312$ GFI = 1.000 AGFI = 1.00 และ RMSEA = 0.000 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.3 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของตัวแปรแฝง (Construct Reliability: ρ_c) และค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: ρ_v)

ตัวแปรแฝงในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ตรวจสอบจากตัวชี้วัด 2 ตัว ได้แก่ ความเที่ยงของตัวแปรแฝง และค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ โดยเกณฑ์มาตรฐาน คือ ค่าความเที่ยงของตัวแปรแฝง (ρ_c) ควรมีค่ามากกว่า 0.60 และค่าเฉลี่ยของการผันแปรที่ถูกสกัดได้ (ρ_v) ควรมีค่ามากกว่า 0.50 (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ซึ่งจะสรุปว่า การผันแปรในตัวชี้วัดส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากตัวแปรสร้างมากกว่าเป็นข้อผิดพลาดของมาตรวัด ซึ่งแสดงว่าตัวแปรแฝง มีความเที่ยง ซึ่งสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.28 แสดงความเที่ยงของตัวแปรแฝงและค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้

ตัวแปรแฝง	ความเที่ยงตัวแปรแฝง (ρ_c) (>0.60)	ความแปรปรวนเฉลี่ยที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบ (ρ_v) (>0.50)
BHAV	0.830	0.790
KNOW	0.740	0.683
TECH	0.629	0.577
PROCESS	0.830	0.793
OUTCOME	0.940	0.918

จากตารางที่ 4.28 แสดงให้เห็นว่าความเที่ยงของตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่าสูง โดยมีค่า ρ_c อยู่ระหว่าง 0.629-0.940 ซึ่งมากกว่า 0.60 และค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบมีค่า ρ_v อยู่ระหว่าง 0.577-0.918 ซึ่งมากกว่า 0.50 แสดงว่า จากการประเมินโมเดลมาตรวัดได้หลักฐานที่ชัดเจนว่า การนิยามปฏิบัติการตัวแปรแฝงทั้งหมดถูกต้องและเชื่อถือได้

4.4 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ทำวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหตุ ได้แก่ พฤติกรรมการลงทุน ความรู้ในการลงทุน เทคโนโลยี และการลงทุน ส่งผลต่อกระบวนการการลงทุนและผลดำเนินการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยวิธีการ Maximum Liklihood ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป LISREL 8.80 เพื่อทำการเปรียบเทียบถึงความกลมกลืนระหว่างโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเกณฑ์ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยพิจารณาจากค่าสถิติ ได้แก่ ประกอบด้วย ดัชนี ค่า χ^2= 146.99, df= 80, p-value = 0.00001, CFI = 0.990, GFI = 0.960, AGFI = 0.940, RMSEA = 0.041 และ SRMR= 0.029 ค่าสถิติที่สำคัญผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ (Joreskog; & Sorbom, 1996) แต่ค่า P – value ยังต่ำ

กว่า 0.01 หรือ 0.05 ดังตารางที่ 4.28 เพื่อให้เกิดความกลมกลืนระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับโมเดล (Model Modification) โดยพิจารณาจากคำแนะนำในการปรับพารามิเตอร์ในโมเดลด้วยค่าดัชนีปรับโมเดล (Model Modification Indices: MI) จากนั้นปรับพารามิเตอร์โดยยินยอมให้ผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นให้ค่าความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้ จนกระทั่งค่าดัชนีความกลมกลืนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยรายละเอียดของการปรับแก้โมเดลเพื่อให้มีความสอดคล้องกลมกลืน (Model fit) กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลได้ดังตารางที่ 4.29 แสดงรายละเอียดการปรับแก้โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

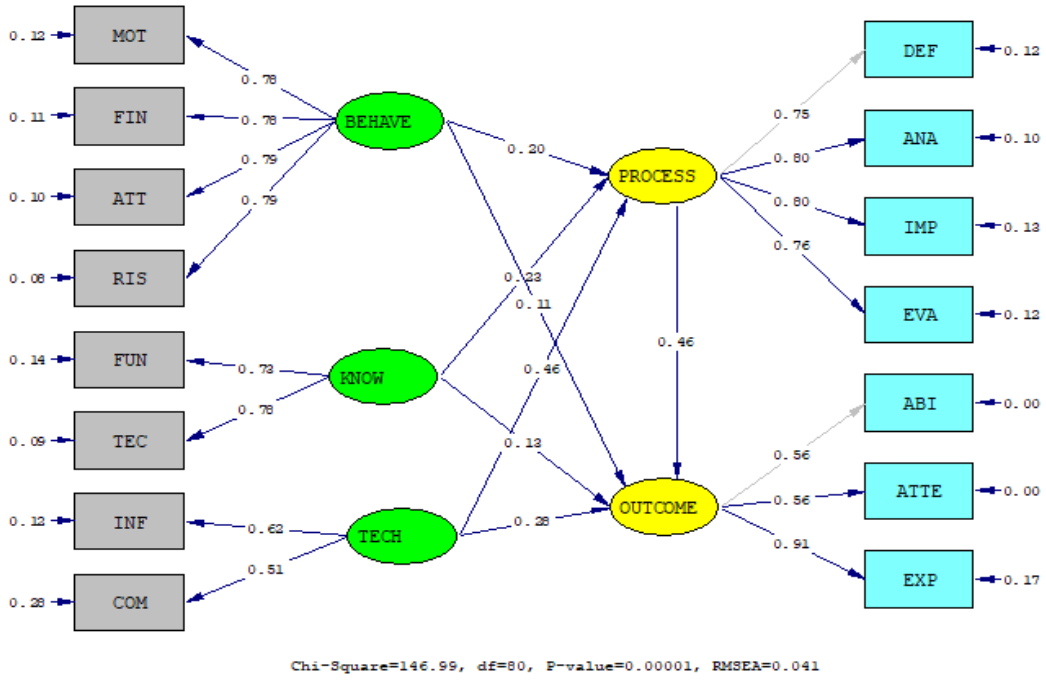

ภาพประกอบที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม (ก่อนปรับความสัมพันธ์ของความคลาดเคลื่อน)

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	ค่าดัชนีที่วัดได้	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	1.837	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	0.990	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	0.960	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.940	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.041	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.029	ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 4.30 แสดงรายละเอียดการปรับแก้โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ครั้งที่	ความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนที่ทำการปรับ	χ^2	df	P - value	RMSEA
		146.99	80	0.000	0.041
1	ANA and DEF	143.21	79	0.000	0.040
2	IMP and ANA	142.08	78	0.000	0.040
3	EVA and DEF	139.02	77	0.000	0.040
4	ATTE and ABI	138.38	76	0.000	0.040
5	EXP and IMP	129.44	75	0.000	0.038
6	FIN and MOT	122.18	74	0.0004	0.036
7	ATT and MOT	121.83	73	0.00030	0.036
8	ATT and FIN	121.51	72	0.00024	0.037
9	RIS and FIN	119.53	71	0.00028	0.037
10	RIS and ATT	118.08	70	0.00029	0.037
11	INF and FUN	116.56	69	0.00030	0.037
12	INF and TEC	121.92	68	0.00028	0.037
13	COM and MOT	112.69	67	0.00040	0.037
14	COM and FIN	106.22	66	0.0012	0.035
15	COM and ATT	105.57	65	0.0011	0.035
16	COM and RIS	100.35	64	0.0025	0.033
17	COM and FUN	81.27	63	0.60	0.024

จากตารางที่ 4.30 พบว่าในการปรับแก้โมเดลครั้งที่ 1 ระหว่าง ANA และ DEF ที่มีความสัมพันธ์กันพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น คือ χ^2 ลดลงจาก 146.99 เป็น 143.21 และค่า RMSEA ลดลง 0.01 แสดงให้เห็นว่าการปรับแก้โมเดลเพื่อให้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยวิธีการดังกล่าวดีขึ้น แสดงว่าโมเดลค่อนข้างฟิตดีแล้ว เมื่อลองปรับไป 17 คู่ พบว่า การเปลี่ยนแปลงค่า P – value และค่า RMSE มีการเปลี่ยนแปลงดีขึ้นแสดงว่าโมเดลความสอดคล้องกลมกลืน (Model Fit) กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และภาพประกอบที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมหลังจากการปรับแก้โมเดล

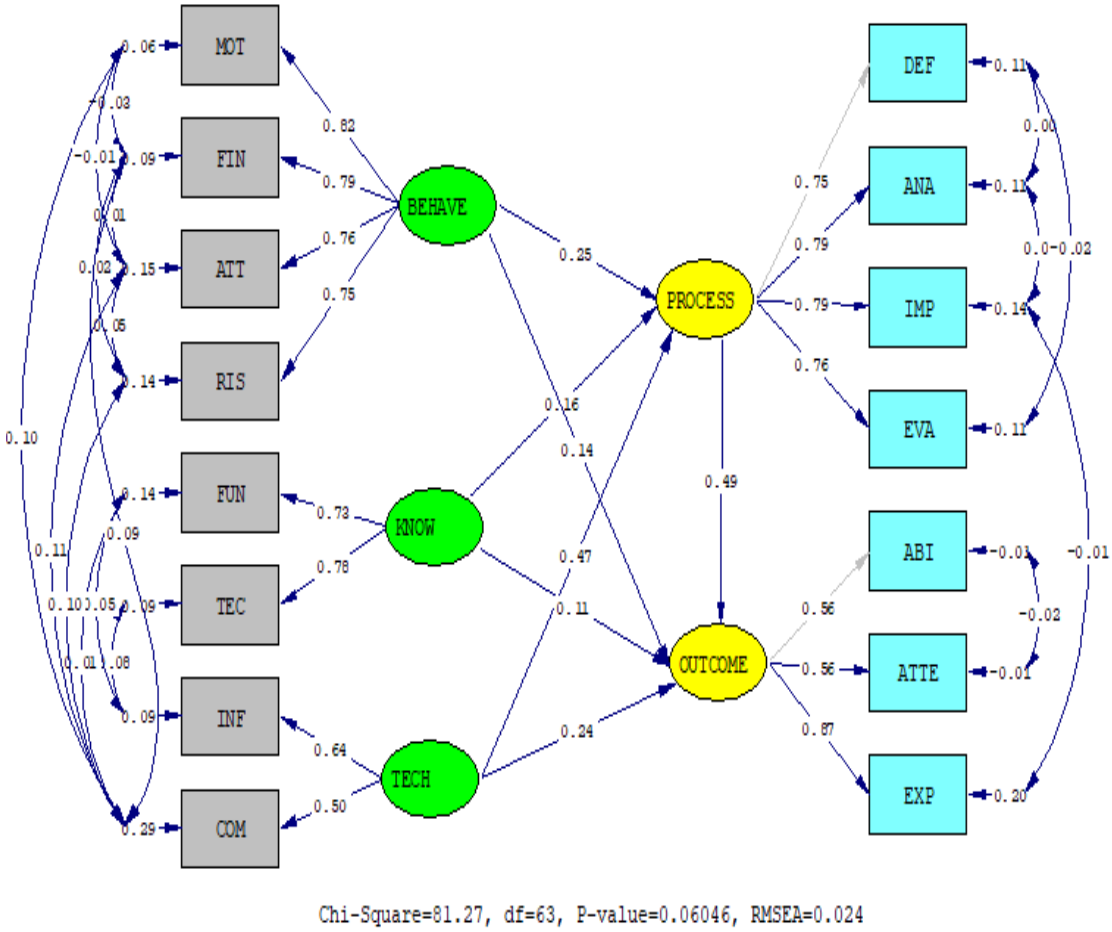

ภาพประกอบที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม (หลังปรับความสัมพันธ์ของความคลาดเคลื่อน)

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม หลังจากการปรับแก้โมเดล

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	ค่าดัชนีที่วัดได้	ผลการพิจารณา
χ^2 /df	< 2.00	0.228	ผ่านเกณฑ์
CFI	> 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	> 0.95	0.980	ผ่านเกณฑ์
AGFI	> 0.90	0.960	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.024	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.014	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.31 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดล พบว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือ ค่าดัชนี χ^2/df = 0.228, CFI = 1.000, GFI = 0.980, AGFI = 0.960, RMSEA = 0.024 และ SRMR = 0.014 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

(1) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.228 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00

(2) ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป

(3) ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) ที่ผู้วิจัยพิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 0.980 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้ไขแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.960 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90

(4) ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.024 หมายถึง โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08

(5) ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.014 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากมีค่าน้อยกว่า 0.05

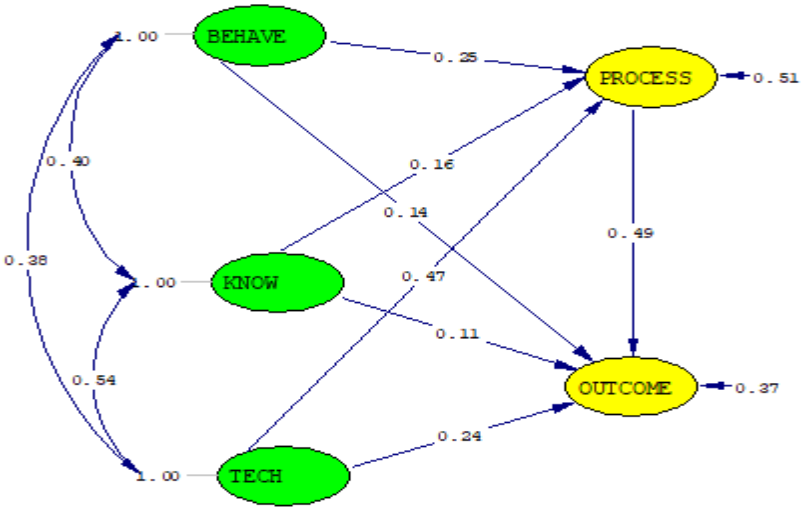

ภาพประกอบที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตัวแปร

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เส้นทาง

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุของระหว่างปัจจัยเหตุ ได้แก่ พฤติกรรมการลงทุน ความรู้ในการลงทุน และเทคโนโลยีส่งผลต่อกระบวนการการลงทุนและผลดำเนินการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อทำการตอบคำถามการวิจัยและสมมติฐานการวิจัย โดยผู้วิจัยนำเสนอผลของอิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ซึ่งสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลพฤติกรรม ความรู้ และเทคโนโลยีส่งผลต่อกระบวนการการลงทุนและผลดำเนินการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปัจจัยผล	ปัจจัยเหตุ										
	BEHAVE			KNOW			TECH			PROCESS	
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	DE
PROCESS	0.25 (0.04)	-	0.25 (0.04)	0.16 (0.06)	-	0.16 (0.06)	0.47 (0.06)	-	0.47 (0.06)	-	-
OUTPUT	0.27 (0.04) 7.32	0.12 (0.02) 5.48	0.14 (0.031) 4.56	0.18 (0.05) 3.30	0.08 (0.03) 2.56	0.11 (0.041) 2.56	0.47 (0.05) 9.27	0.23 (0.03) 7.36	0.24 (0.047) 5.04	0.49 (0.04) 11.2428	0.49 (0.04) 11.2428
χ^2/df = 0.228, CFI = 1.000, GFI = 0.980, AGFI = 0.960, RMSEA = 0.024 , SRMR = 0.014											

จากตารางที่ 4.32 แสดงการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลพฤติกรรมการลงทุน ความรู้ในการลงทุน และเทคโนโลยี ส่งผลต่อกระบวนการการลงทุนและผลดำเนินการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไคว์-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 81.27 องศาอิสระเท่ากับ 63 ค่าน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.06046 นั่นคือ ค่าไคว์-สแควร์ แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลดำเนินการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.980 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.960 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1

และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.014 ซึ่งเข้าใกล้ศูนย์ โดยรายละเอียดดังกล่าวผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้วอย่างละเอียดในส่วนของ โมเดลพฤติกรรมการลงทุน ความรู้ในการลงทุน และเทคโนโลยี ส่งผลต่อกระบวนการการลงทุนและผลดำเนินการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยข้างต้น

กระบวนการการลงทุน (PROCESS) ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการลงทุนความรู้ในการลงทุน เทคโนโลยี และการลงทุน สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการการลงทุน ร้อยละ 50.0 กระบวนการการลงทุน ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ.05 จากพฤติกรรมการลงทุน ความรู้ในการลงทุน และเทคโนโลยี โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.25 0.16 และ 0.47 ตามลำดับ เขียนเป็นสมการตัวแบบได้ดังนี้

$$PROCESS = 0.25\ (BEHAVE) + 0.16\ (KNOW) + 0.47\ (TECH),\ R^2 = 0.50$$

ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการลงทุน ความรู้ในการลงทุน เทคโนโลยี การลงทุน และกระบวนการการลงทุน สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลดำเนินการตัดสินใจ ร้อยละ 64.00 ผลดำเนินการตัดสินใจ ได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 จากพฤติกรรมการลงทุน ความรู้ในการลงทุน เทคโนโลยี การลงทุน และกระบวนการลงทุน โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.49 0.14 0.11 และ 0.24 ตามลำดับ และได้รับอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากพฤติกรรมการลงทุน ความรู้ในการลงทุน เทคโนโลยี การลงทุนและกระบวนการการลงทุน ผ่านกระบวนการการลงทุน ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.12 0.08 และ 0.24 เขียนเป็นสมการตัวแบบได้ดังนี้

$$OUTCOM = 0.49\ (PROCESS) + 0.14\ (BEHAVE) + 0.11\ (KNOW) + 0.24\ (TECH),\ R^2 = 0.64$$

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของโมเดล พฤติกรรม ความรู้ เทคโนโลยี และรูปแบบการลงทุน ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจลงทุนและผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ					
	b	bata	SE	t	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE)						
MOT	0.82	0.96	0.032	25.38	0.92	0.64
FIN	0.79	0.93	0.039	20.20	0.87	0.38
ATT	0.76	0.89	0.039	19.37	0.80	0.20
RIS	0.75	0.90	0.032	23.16	0.80	0.05
ความรู้ในการลงทุน (KNOW)						
FUN	0.73	0.89	0.032	22.75	0.79	0.39
TEC	0.78	0.94	0.032	24.36	0.88	0.78
เทคโนโลยี (TECH)						
INF	0.64	0.90	0.031	20.88	0.82	0.97
COM	0.50	0.60	0.032	15.46	0.46	0.22
กระบวนการการลงทุน (PROCESS) = 0.24 (BEHAVE) + 0.18 (KNOW) + 0.46 (TECH), R^2= 0.51						
DEF	0.75	0.92	-	-	0.84	0.33
ANA	0.79	0.92	0.024	32.64	0.85	0.26
IMP	0.79	0.91	0.026	30.28	0.82	0.22
EVA	0.76	0.92	0.024	31.47	0.84	0.35
ผลดำเนินการตัดสินใจ OUTCOME = 0.49 (PROCESS) + 0.12 (BEHAVE) + 0.12 (KNOW) + 0.24 (TECH), R^2 = 0.64						
ABI	0.56	1.00	-	-	1.00	0.84
ATTE	0.56	1.00	0.0037	154.42	1.00	1.61
EXP	0.87	0.89	0.023	38.05	0.80	-0.26
χ^2/df = 1.223, CFI = 1.000, GFI = 0.980, AGFI = 0.960, RMSEA = 0.021, SRMR = 0.017						

(1) พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ตัวแปรบ่งชี้ทั้ง 4 ตัว ได้แก่ แรงจูงใจในการลงทุน (MOT) ทักษะทางการเงินในการลงทุน (FIN) ทัศนคติในการลงทุน (ATT) และความเสี่ยงในการลงทุน (RIS) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักใกล้เคียงกัน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.96 0.93 0.89 และ 0.90 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดพฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ร้อยละ 92.0 87.0 80.0 และ 80.0 ตามลำดับ

(2) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) ตัวแปรบ่งชี้ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน (FUN) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.89 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดความรู้ในการลงทุน (KNOW) ร้อยละ 79.0 ส่วนตัวแปรการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน (TEC) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.94 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดความรู้ในการลงทุน (KNOW) ร้อยละ 88.0

(3) เทคโนโลยี (TECH) ตัวแปรบ่งชี้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.90 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดเทคโนโลยี (TECH) ร้อยละ 82.0 ส่วนตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.60 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดเทคโนโลยี (TECH) ร้อยละ 46.0

(4) กระบวนการการลงทุน (PROCESS) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญในการบ่งชี้กระบวนการการลงทุนทั้ง 4 ตัวมีค่าใกล้เคียงกัน โดยการระบุปัญหา (DEF) การวิเคราะห์ทางเลือก (ANA) และการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (IMP) และการประเมินผล (EVA) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.92 0.92 0.91 และ 0.92 ตามลำดับ และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้กระบวนการการลงทุน ร้อยละ 84.0 85.0 82.0 และ 84.0 ตามลำดับ

(5) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ตัวแปรบ่งชี้ ความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย (ABI) นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) และการใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป (EXP) มีค่ามาตรฐานน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.00 1.00 และ 0.89 ตามลำดับ และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดผลดำเนินการตัดสินใจร้อยละ 100.0 100.0 และ 80.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิจัยเพื่อตอบคำถามการวิจัยและสมมติฐานการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

คำถามการวิจัย ได้แก่

1. ปัจจัยเหตุอะไรบ้าง ที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. กระบวนการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไร

ผลจาการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย พฤติกรรมการลงทุนและกระบวนการการลงทุน ดังโมเดลพฤติกรรมการลงทุน ความรู้ในการลงทุน และเทคโนโลยี ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.25 0.16 และ 0.47 ตามลำดับ ดังโมเดลกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์และผลดำเนินการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และกระบวนการตัดสินใจมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้วยขนาดอิทธิพล 0.49

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1: พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.25 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านแรงจูงใจในการลงทุน ทักษะทางการเงินในการลงทุน ทัศนคติในการลงทุน และความเสี่ยงในการลงทุน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2: พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรม มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.14 นอกจากนี้ พฤติกรรมยังมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ผ่านกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ด้วยขนาดอิทธิพล 0.12 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านแรงจูงใจในการลงทุน ทักษะทางการเงินในการลงทุน ทัศนคติในการลงทุน และความเสี่ยงในการลงทุน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3: ความรู้ มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความรู้มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.16 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุนและการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุนสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4: ความรู้ มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความรู้มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.11 นอกจากนี้ ความรู้ยังมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ผ่านกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ด้วยขนาดอิทธิพล 0.08 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุนและการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุนสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5: เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เทคโนโลยี มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.47 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจาก ปัจจัยย่อยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน และเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 6: เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เทคโนโลยี มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.24 นอกจากนี้ เทคโนโลยี ยังมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ผ่านกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ด้วยขนาดอิทธิพล 0.23 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน และเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6

สมมติฐานข้อที่ 7: กระบวนการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.49 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากการระบุปัญหา การวิเคราะห์ทางเลือก การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ และการประเมินผล สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	ยอมรับสมมติฐาน
2	พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับสมมติฐาน
3	ความรู้ มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	ยอมรับสมมติฐาน
4	ความรู้ มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	ยอมรับสมมติฐาน
5	เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	ยอมรับสมมติฐาน
6	เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	ยอมรับสมมติฐาน
7	กระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	ยอมรับสมมติฐาน

ตอนที่ 7 การปรับตัวแบบในการวิจัย

การวิจัยในส่วนนี้เป็นการศึกษาเพื่อหาโมเดลทางเลือก ซึ่งอาจจะได้โมเดลใหม่หรืออาจได้โมเดลเดิมก็ได้ ขั้นตอนในการวิเคราะห์เพื่อหาโมเดลทางเลือก ได้แก่

1) วิเคราะห์องค์ประกอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรสังเกตได้ ที่เป็นตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัว พิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยที่รวมกลุ่มกันโดยความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน สร้างเป็นตัวแปรใหม่ในรูปขององค์ประกอบร่วม ซึ่งก็คือตัวแปรแฝงตัวใหม่แทนตัวแปรแฝงเดิม ตั้งชื่อเป็นตัวแปรใหม่

2) วิเคราะห์องค์ประกอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรสังเกตได้ ที่เป็นตัวแปรตามทั้ง 6 ตัว พิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยที่รวมกลุ่มกันโดยความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน สร้างเป็นตัวแปรใหม่ในรูปขององค์ประกอบร่วม ตั้งชื่อเป็นตัวแปรใหม่

3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (SEM) เพื่อยืนยันโมเดลตัวใหม่ จากกลุ่มตัวแปรที่ได้จากการทำ EFA

4) ใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เพื่อยืนยันความเป็นไปได้ของโมเดลในเชิงทฤษฎี

7.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรอิสระ

การวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ ในกลุ่มพฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) เทคโนโลยี (TECH) และ การลงทุน (INVES) ได้แก่ ตัวแปร 1) แรงจูงใจในการลงทุน (MOT) 2) ทักษะทางการเงินในการลงทุน (FIN) 3) ทัศนคติในการลงทุน (ATT) และ 4) ความเสี่ยงในการลงทุน (RIS) 5) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน (FUN) 6) การวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน (TEC) 7) เทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) และ 8) เทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) ใช้การสกัดปัจจัยด้วยวิธี Principal Component และหมุนแกนปัจจัยด้วยวิธี Varimax with Kaiser ผลการวิเคราะห์ พบว่าสถิติ Kaiser-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.834 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่า ข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบอยู่ในระดับดี และพบว่า Bartlett's Test of Sphericity Chi-square มีค่าเท่ากับ 3377.157 ที่องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 28 และค่า p-value < 0.001 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ได้ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 4.35 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจตัวแปรสังเกตได้ ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรสังเกต	องค์ประกอบ		
	1	**2**	**3**
MOT	.899		
FIN	.916		
ATT	.922		
RIS	.927		
FUN		.926	
TEC		.924	
INF			.875
COM			.842
ค่า Eigenvalues	3.502	1.862	1.656
ค่าความผันแปรที่อธิบายได้	43.775	23.273	20.704
Bartlett's Test of Sphericity Chi-square = 3377.157, df = 28 p-value < 0.001, KMO = 0.834			

จากตารางที่ 4.35 พบว่าตัวแปรทั้ง 10 รวมกลุ่มกันเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ได้แก่ 1) แรงจูงใจในการลงทุน (MOT) 2) ทักษะทางการเงินในการลงทุน (FIN) 3) ทัศนคติในการลงทุน (ATT) และ 4) ความเสี่ยงในการลงทุน (RIS) (2) ความรู้ในการลงทุน

(KNOW) ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน (FUN) และการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน (TEC) และ (3) เทคโนโลยี (TECH) ได้แก่ 1) เทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) และ 2) เทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) มีค่า ไอเกน เท่ากับ 3.502 1.862 และ 1.656 สามารถอธิบายความฝันแปรได้ร้อยละ 43.775 23.273 และ 20.704 ตามลำดับ ซึ่งองค์ประกอบที่ได้ไม่แตกต่างจากโมเดลที่ได้สร้างขึ้นในการวิจัย

7.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรตาม

การวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ ในกลุ่มกระบวนการการลงทุน (PROCESS) และผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTPUT) ประกอบด้วย 7 ตัวแปร ได้แก่ 1) การระบุปัญหา (DEF) 2) การวิเคราะห์ทางเลือก (ANA) 3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (IMP) 4) การประเมินผล (EVA) 5) ความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย (ABI) 6) นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) และ 7) การใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป (EXP) มีใช้การสกัดปัจจัยด้วยวิธี Principal Component และหมุนแกนปัจจัยด้วยวิธี Varimax with Kaiser ผลการวิเคราะห์ พบว่าสถิติ Kaiser-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0. 894 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่า ข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบอยู่ในระดับดีมาก และพบว่า Bartlett's Test of Sphericity Chi-square มีค่าเท่ากับ 5462.232 ที่องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 15 และค่า p-value < 0.001 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ได้ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจตัวแปรสังเกตได้ ตัวแปรตาม

ตัวแปรสังเกต	**องค์ประกอบ**	
	1	2
DEF	.853	
ANA	.874	
IMP	.866	
EVA	.853	
ABI		.884
ATTE		.883
EXP		.918
ค่า Eigenvalues	3.450	2.943
ค่าความผันแปรที่อธิบายได้	49.292	42.045
Bartlett's Test of Sphericity Chi-square = 5462.232, df = 21 p-value < 0.001, KMO = 0.894		

จากตารางที่ 4.36 พบว่าตัวแปรทั้ง 5 รวมกลุ่มกันเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) กระบวนการการลงทุน (PROCESS) ได้แก่ 1) การระบุปัญหา (DEF) 2) การวิเคราะห์ทางเลือก (ANA) 3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (IMP) 4) การประเมินผล (EVA) และ (2) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ได้แก่ 5) ความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย (ABI) 6) นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) และ 7) การใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป (EXP) มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.450 และ 2.943 สามารถอธิบายความฝันแปรได้ร้อยละ 49.292 และ 42.045

ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบได้ผลการเกิดองค์ประกอบไม่แตกต่างจากโมเดลที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จึงสรุปว่าการวิจัยครั้งนี้ไม่มีโมเดลทางเลือก

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยกำหนดประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่เพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ดีที่สุดด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ทำการสัมภาษณ์เฉพาะนักลงทุนที่ลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อยืนยันกรอบแนวคิด ตัวแปรและปัจจัยต่างๆ ว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องอย่างไรและยืนยันสมมติฐานในบริบทของกลุ่มประชากรที่ศึกษา

การศึกษาทั้งหมดเป็นแบบสอบถามแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) หรือการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ และเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ซึ่งจะมีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ 2545) หรือรวบรวมข้อมูลในเชิงลึก แบบสัมภาษณ์จะมีการกำหนดข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ (สุวิมล ติรกานันท์ 2548) และเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็น (ล้วน สายยศ 2538) ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (สำหรับการศึกษาครั้งนี้จะใช้คำว่า ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1-5 แทนชื่อผู้เชี่ยวชาญ) ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ในประเด็นต่างๆ ให้สอดคลองกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ดังต่อไปนี้

1.เพื่ออธิบายตัวแปรพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 กล่าวว่า ตัวแปรพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ พฤติกรรมหลายอย่างมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน โดยเฉพาะเรื่องความเสี่ยงนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจว่าจะลงทุนหรือไม่ เช่น คนที่ชอบความเสี่ยงมักจะชอบซื้อหุ้นที่ราคาขึ้นลงเร็วๆ เพราะจะทำให้เห็นผลกำไรหรือขาดทุนในระยะเวลาอันสั้น หรือถ้าหุ้นตัวที่ผู้ลงทุนถืออยู่มีปัญหาติดลบ ก็จะกระทบและส่งผลขาดทุนของพอร์ตการลงทุน จึงจำเป็นต้องดูให้รอบคอบ และไม่ควร

ลงทุนหุ้นที่มีความเสี่ยงสูง ส่วนคนที่มีทักษะทางการเงินดีย่อมส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนเพราะว่ามีความสามารถในการคิดคำนวณผลประโยชน์ตอบแทนได้อย่างแม่นยำทำให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจลงทุนได้มากขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 กล่าวว่า ตัวแปรพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ แรงจูงใจเป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นเมื่อเราเห็นกำไรจากการลงทุนทำให้เราเกิดความต้องการลงทุน ทักษะทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญเพื่อที่จะได้แบ่งพอร์ตการลงทุนได้อย่างเหมาะสมว่าจะลงทุนประเภทไหน อย่างไร หุ้นแต่ละตัวใช้เวลาเท่าไหร่ และเราสามารถจะลงทุนได้มากน้อยเพียงไรที่ไม่ทำให้เราเดือดร้อนในกรณีที่อาจมีเหตุไม่คาดฝันเกิดขึ้น ทัศนคติเป็นสิ่งสำคัญที่ควรตระหนักเพราะมุมมองของเราเกิดจากทัศนคติรูปแบบต่างๆ เช่น ความกลัวซึ่งเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าหุ้นตัวที่มีความเสี่ยงสูง ผลตอบแทนก็จะสูงตามไปด้วย บางคนเห็นว่าเสี่ยงก็ไม่กล้าลงทุนเพราะกลัว เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดความผิดพลาดในการตัดสินใจลงทุนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยส่วนบุคคลของผู้ลงทุน

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 กล่าวว่า ตัวแปรพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ ผลตอบแทนในอดีตจะเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจลงทุนครั้งต่อไป และโดยเฉพาะปัจจัยด้านการเงินมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนสูงมาก เพราะทักษะทางการเงินที่ดีจะทำกำไรได้ดี และวินัยการลงทุนจะช่วยลดความเสียหายจากการลงทุนได้ เช่นเดียวกับทัศนคติที่มีอิทธิพลสูง เพราะถ้ามีทัศนคติและความเชื่อที่ไม่ถูกต้องจะส่งผลให้การตัดสินใจลงทุนผิดพลาดได้

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4 กล่าวว่า ตัวแปรพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ พฤติกรรมด้านแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างพลังกระตุ้นเพื่อให้การลงทุนบรรลุเป้าหมาย การมีวินัยและการมีทักษะและความรู้ทางการเงินที่ดีจะช่วยทำให้ผู้ลงทุนระวังมากขึ้นโดยเฉพาะคนที่เคยขาดทุนมาแล้ว รวมถึงการมีทัศนคติในทางที่ดีซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลอื่นรู้สึกสนใจที่จะเข้าร่วมลงทุน การใส่ใจในความเสี่ยงรอบด้านและการยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นด้วย

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 กล่าวว่า ตัวแปรพฤติกรรมกับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ แรงจูงใจสำคัญประการหนึ่งคือการที่นักลงทุนสามารถคาดหวังจากสิ่งที่ตัดสินใจลงทุนได้ว่าจะได้ผลตอบแทนเป็นอย่างไร เป็นการสร้างความหวังต่อผลกำไรที่จะเกิดขึ้น แต่ก็ต้องมีทักษะทางการเงินและความตั้งใจที่จะซื้ออย่างมีเหตุผลและต้องระวังความเสี่ยงไว้ด้วย

2.เพื่ออธิบายตัวแปรพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 กล่าวว่า ตัวแปรพฤติกรรมกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ แรงจูงจูงใจนั้นเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นในการลงทุนเมื่อเห็นว่าหุ้นใหม่น่าจะไปได้ดีจึงมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนหรือซื้อหุ้นตัวนั้น รวมถึงทัศนคติที่มีต่อตัวเจ้าของกิจการ ซึ่งถ้าหากผู้ลงทุนไม่ชอบตัวเจ้าของกิจการแล้วก็มักจะมีความคิดในเชิงลบและส่งผลต่อการตัดสินใจว่าจะไม่ลงทุนในหุ้นตัวนั้น

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 กล่าวว่า ตัวแปรพฤติกรรมกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ พฤติกรรมเป็นการกระทำที่เคยชินของคนซึ่งจะแสดงออกในทางใดทางหนึ่งและจากการแสดงออกในสิ่งที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษสามารถนำมาประยุกต์เป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุนเพื่อให้เกิดมูลค่าและผลประโยชน์แก่ตนเองได้

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 กล่าวว่า ตัวแปรพฤติกรรมกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ ความตั้งใจที่จะซื้อหุ้นในสถานการณ์ต่างๆ ต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์การลงทุนและต้องมีความพร้อมมีความตั้งใจที่จะลงทุนจริงๆ จึงจะเป็นหนทางไปสู่การลงทุนได้อย่างสำเร็จ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4 กล่าวว่า ตัวแปรพฤติกรรมกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ สิ่งเร้าต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอก บรรยากาศที่เป็นมิตรจนรู้สึกอยากลงทุนด้วยหรือแม้แต่การถูกบังคับให้ลงทุนล้วนแต่มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจลงทุนทั้งสิ้น

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 กล่าวว่า ตัวแปรพฤติกรรมกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ สิ่งที่อาจก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ต่อการลงทุนในแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับพฤติกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ การปฏิบัติ การลงทุน การมีความรู้ การยอมรับความเสี่ยง การได้รับแรงบันดาลใจและการมีแนวคิดโน้มเอียงไปในเส้นทางที่ต้องการลงทุน

3.เพื่ออธิบายตัวแปรความรู้ที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 กล่าวว่า ตัวแปรความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานมีส่วนสำคัญในการช่วยตัดสินใจลงทุนได้อย่างแม่นยำมากขึ้นและการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคสามารถช่วยให้ผู้ลงทุนซื้อหุ้นในราคาที่เหมาะสมได้

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 กล่าวว่า ตัวแปรความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ นักลงทุนควรจะวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานดูก่อนว่าบริษัทมีความมั่นคงแค่ไหน มีผลตอบแทนเท่าไหร่ คู่แข่งและสถานการณ์รอบตัวเป็นอย่างไร โดยเฉพาะใครที่ต้องการลงทุนระยะยาวควรศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก ส่วนการวิเคราะห์ทางเทคนิคนั้นมีหลากหลาย แต่ละแบบก็จะเหมาะกับแต่ละสถานการณ์หรือหุ้นบางตัวบางกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้สามารถทราบราคาที่เหมาะสมสำหรับหุ้นแต่ละประเภท นอกจากนี้ยังช่วยให้สามารถคาดการณ์โอกาสขึ้นลงหรือแนวโน้มของหุ้นได้

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 กล่าวว่า ตัวแปรความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ การวิเคราะห์ที่มีอิทธิพลสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเพราะราคาหุ้นจะเคลื่อนไหวขึ้นหรือลงตามปัจจัยพื้นฐาน ส่วนการวิเคราะห์ทางเทคนิคก็มีอิทธิพลตามมาเพราะราคาหุ้นได้ซึมซับและสะท้อนอยู่ในตัวกราฟแล้ว ปัจจุบันมีการตกแต่งบัญชีเพื่อสร้างราคาหุ้นให้สูงขึ้นดังนั้นผู้ลงทุนควรพัฒนาทักษะด้านความรู้ทั้งพื้นฐานและทางเทคนิคให้ดียิ่งขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4 กล่าวว่า ตัวแปรความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานจะช่วยให้เห็นการเติบโตของกำไร และการวิเคราะห์ทางเทคนิคจะช่วยให้

ผู้ลงทุนรู้ความเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ผ่านมาเพื่อเตรียมตัวสำหรับการลงทุนในอนาคต

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 กล่าวว่า ตัวแปรความรู้กับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ นักลงทุนจะต้องทำการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิคให้ครบถ้วนรอบด้าน รวมถึงการเปรียบเทียบสภาพคล่องกับค่าเฉลี่ยในบริษัทเดียวกันเพื่อจะได้คาดการณ์แนวโน้มของราคาตลาด ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการตัดสินในการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

4.เพื่ออธิบายตัวแปรความรู้ที่มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 กล่าวว่า ตัวแปรความรู้กับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ลงทุนรอบรู้ว่าบริษัทกำลังขยายกิจการหุ้นของบริษัทตัวนั้นก็จะน่าสนใจเพราะจะมีผลประกอบการที่สูงขึ้น ราคาหุ้นก็จะสูงขึ้น ส่งผลต่อผลการตัดสินใจได้รวดเร็วขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 กล่าวว่า ตัวแปรความรู้กับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ นักลงทุนที่เข้ามาในตลาดโดยไม่มีความรู้มักจะไม่ค่อยประสบความสำเร็จ เพราะมัวแต่ไปฟังข่าวจากคนอื่น จึงไม่สามารถวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งส่งผลให้การตัดสินผิดพลาด ดังนั้น นักลงทุนควรหาความรู้รอบตัวให้มากเพื่อให้การลงทุนแต่ละครั้งได้ผลกำไรตามที่ต้องการ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 กล่าวว่า ตัวแปรความรู้กับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ การมีความรู้จะส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีผลประกอบการดีและรู้จักมีจังหวะการขายที่ดีได้และเห็นว่าความรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4 กล่าวว่า ตัวแปรความรู้กับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ ความรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่นักลงทุนจะต้องมีไม่ว่าจะลงทุนรูปแบบใดก็ตาม ซึ่งความรู้ได้จากการรวบรวมข้อมูล สืบค้นข่าวสารต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์ผลที่จะเกิดขึ้นแล้วจึงตัดสินใจว่าจะดำเนินการลงทุนดีหรือไม่ ซึ่งการตัดสินใจบนพื้นฐานความรู้ที่ดีจะส่งผลต่อการดำเนินการตัดสินใจที่ดียิ่งขึ้นได้ในโอกาสต่อไป

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 กล่าวว่า ตัวแปรความรู้กับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ การวิเคราะห์สภาพคล่อง ยอดขายของบริษัท สภาพเศรษฐกิจ การเมือง อุตสาหกรรม คือความรู้ที่นักลงทุนทุกคนจะต้องมีอย่างน้อยเป็นสิ่งเบื้องต้นเพื่อที่จะก้าวไปสู่การเป็นนักลงทุนที่ยอดเยี่ยมในอนาคต

5.เพื่ออธิบายตัวแปรเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 กล่าวว่า ตัวแปรเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ การซื้อหรือขายหุ้นสามารถกระทำได้ด้วยตัวเอง เกิดความรวดเร็วและสามารถสืบค้นข้อมูลได้ง่าย

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 กล่าวว่า ตัวแปรเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ นักลงทุนเกิดความสะดวกในการสืบค้นข้อมูล เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในด้านข้อมูลข่าวสาร

ประกอบการตัดสินใจ ส่วนเทคโนโลยีการสื่อสารช่วยให้เกิดความรวดเร็วคล่องตัวมากขึ้น สามารถซื้อขายได้ด้วยตนเอง

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 กล่าวว่า ตัวแปรเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถใช้ได้ในบางโอกาส ถ้าเป็นข่าวที่สดใหม่จะมีผลต่อราคาหุ้น (Sale on fact) ขึ้นอยู่กับทักษะของแต่ละคนที่จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนเทคโนโลยีการสื่อสารจะช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ได้มากขึ้น การซื้อขายสะดวกขึ้น ทำให้กล้าตัดสินใจได้มากขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4 กล่าวว่า ตัวแปรเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ สังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับเทคโนโลยีเกือบทุกเรื่องราว การลงทุนก็เช่นเดียวกัน การจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบมีความจำเป็นเพื่อที่จะสามารถเรียกมาดูและสามารถสื่อสารหรือส่งต่อข้อมูลไปยังผู้เกี่ยวข้องได้

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 กล่าวว่า ตัวแปรเทคโนโลยีกับกระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ นักลงทุนจะต้องรู้จักเลือกเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ให้เหมาะสมกับการลงทุนเพื่อช่วยสร้างทักษะการคิดและแก้ปัญหาการลงทุนในระดับสูง

6.เพื่ออธิบายตัวแปร เทคโนโลยี ที่มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 กล่าวว่า ตัวแปรเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ ผลการตัดสินใจของนักลงทุนยุคใหม่มักได้รับข้อมูลข่าวสารจากเทคโนโลยีในทุกช่องทาง อย่างไรก็ตามก็ควรพิจารณาถึงการสื่อสารเหล่านั้นให้ดีว่าจริงหรือเท็จ เพราะเทคโนโลยีเอื้อต่อการกระทำทั้งเชิงบวกและลบ นักลงทุนจึงควรพิจารณาข้อมูลเหล่านั้นให้ถี่ถ้วนเพราะส่งผลต่อผลการตัดสินใจลงทุนที่จะตามมา

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 กล่าวว่า ตัวแปรเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ ผู้ลงทุนต้องใช้ประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ เพราะนวัตกรรมการสื่อสารเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงควรติดตามเทคโนโลยีที่ทันยุคสมัยเพื่อตอบสนองความต้องการและได้รับผลการลงทุนที่ดีตามที่ผู้ลงทุนต้องการ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 กล่าวว่า ตัวแปรเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ ปัจจุบันการดำเนินกิจการทุกอย่างมีระบบเทคโนโลยีมาช่วย ทุกอย่างสามารถทำออนไลน์ได้ช่วยให้การลงทุนมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4 กล่าวว่า ตัวแปรเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ นักลงทุนสามารถประเมินทางเลือกในการลงทุนเพื่อให้ผลการดำเนินการลงทุนเป็นไปอย่างราบรื่นและได้รับผลกำไรที่คุ้มค่าโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารใหม่ๆ ในการช่วยยกระดับการลงทุน

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 กล่าวว่า ตัวแปรเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ เทคโนโลยีสามารถช่วยให้การดำเนินการตัดสินใจลงทุนเป็นไปอย่างมีระบบภายใต้การควบคุม การ

วิเคราะห์ การคาดเดา การทำนายล่วงหน้าได้ และยังช่วยสนับสนุนให้นักลงทุนติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วส่งผลให้ผลการดำเนินการลงทุนทันเหตุการณ์อยู่เสมอ

7.เพื่ออธิบายตัวแปรกระบวนการตัดสินใจที่มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 กล่าวว่า ตัวแปรกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ นักลงทุนจะต้องคำนึงถึงความมั่นคงของการประกอบการซึ่งมีผลกระทบถึงฐานะทางการเงินที่จะทำให้ราคาหุ้นขยับสูงขึ้นได้มากน้อยแค่ไหน หรือจ่ายปันผลได้มากแต่ไหน การวิเคราะห์ทางเลือกในการลงทุนก็เป็นสิ่งจำเป็นเพราะจะได้เลือกหุ้นตัวที่ทำรายได้ให้ พอร์ตในการลงทุนมากที่สุด เช่น ความมั่นคงของธุรกิจนั้นๆ สภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น ราคาน้ำมัน เป็นต้น เมื่อเลือกลงทุนหุ้นตัวใดแล้ว การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติควรเริ่มจากการลงทุนน้อยๆ ก่อน เช่น 1,000 หุ้น และสรุปว่าในช่วงเวลาหนึ่งๆ เช่น หนึ่งเดือนผ่านไปหุ้นตัวนั้นทำกำไรได้มากน้อยแค่ไหนเพื่อประกอบการพิจารณาว่าควรจะลงทุนต่อไปหรือไม่ จากนั้นก็ประเมินผลการลงทุนแต่ละครั้งโดยการจดบันทึกสร้างสถิติเพื่อช่วยในการวิเคราะห์และพิจารณาเกี่ยวกับการลงทุนในอนาคตต่อไป กระบวนการตัดสินใจจึงมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ โดยเฉพาะผลกำไรซึ่งเป็นเป้าหมายของการลงทุน ส่วนในกรณีที่ลงทุนแล้วประสบภาวะขาดทุนก็สามารถนำผลการลงทุนครั้งนั้นมาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและนำไปปรับปรุงการลงทุนให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 กล่าวว่า ตัวแปรกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ การระบุปัญหาในการลงทุนซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจมีความสำคัญเพราะจะช่วยให้รู้ถึงข้อดีข้อจำกัดต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นและสามารถหาทางป้องกันและแก้ไขได้ การวิเคราะห์ทางเลือกในการลงทุนเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้สามารถเลือกลงทุนให้เหมาะกับสถานการณ์และจังหวะในการลงทุน เมื่อผ่านกระบวนการ 2 ขั้นมาแล้ว เราสามารถเลือกผลการตัดสินใจเพื่อนำไปปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ลงทุนได้ตั้งใจเอาไว้ สุดท้ายแล้วต้องทำการประเมินผลเพื่อให้ทราบว่ากระบวนการที่ได้ทำไปแล้วนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ ประสบผลสำเร็จอย่างไร ควรปรับปรุงหรือคงแนวคิดเดิมไว้ ผลการตัดสินใจลงทุนเป็นตัวช่วยบอกว่าผู้ลงทุนนั้นตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ มากน้อยแค่ไหน ส่งผลต่อการพิจารณาการลงทุนครั้งต่อไปว่าจะเปลี่ยนวิธีการลงทุนหรือดำเนินการต่อไป ถ้าหากว่าลงทุนแล้วได้กำไรก็ยิ่งทำให้มั่นใจในวิธีการลงทุนที่เคยดำเนินการมาแล้ว แต่ถ้าลงทุนแล้วขาดทุนก็สามารถกลับไปทบทวนข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 กล่าวว่า ตัวแปรกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ สิ่งสำคัญคือการวิเคราะห์ทางเลือกในการลงทุนซึ่งส่งผลอย่างมาก นอกจากนี้ยังต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการวิเคราะห์โดยเฉพาะงบการเงินที่มีการตกแต่งบัญชีกันมากขึ้น ส่งผลต่อความมั่นใจต่อผลตอบแทนในการลงทุนแต่ละครั้งเพื่อความเหมาะสมกับการลงทุนในแต่ละทางเลือก ส่วนการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติยิ่งมีความสำคัญมาก ต้องเน้นการสื่อสารที่เข้าใจตรงกันเพื่อจะได้จัดพอร์ตการลงทุนได้อย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงเวลาและเมื่อถึงกระบวนการประเมินผลจะเป็น

การเปรียบเทียบผลประกอบการกับผลตอบแทนของตลาดร่วม ผลการลงทุนจึงช่วยสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการลงทุนที่เราถนัดและประสบความสำเร็จ เพราะทุกคนต้องการกำไรสูงสุดและพยายามหยุดการขาดทุนให้น้อยที่สุด

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4 กล่าวว่า ตัวแปรกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ ผู้ลงทุนต้องหาตัวเองให้พบก่อนว่าเพราะอะไรจึงลงทุน เตรียมตัวเองให้พร้อมเพื่อการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้ได้เมื่อเกิดปัญหาที่ต้องตัดสินใจอย่างเร่งด่วน การวิเคราะห์ทางเลือกในการลงทุนจะต้องมีการระบุเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละทางเลือกเสมอ และเมื่อนำไปปฏิบัติผู้ลงทุนจะต้องมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และการประเมินผลจะช่วยทำให้มีข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยในการตัดสินใจหรือช่วยแก้ปัญหาในการลงทุนครั้งต่อไปได้

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 กล่าวว่า ตัวแปรกระบวนการตัดสินใจกับผลการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ การตัดสินใจบางครั้งนักลงทุกอาจไม่ต้องรู้ถึงปัญหาของการลงทุนในทุกประเด็นก็ได้ แต่ต้องรู้ว่าปัญหาอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการลงทุน และตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดให้กับตัวเอง การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติและการประเมินผลควรให้ความสนใจเรื่องความต่างของการลงทุน ผลการตัดสินใจแสดงถึงศักยภาพในการลงทุนของนักลงทุน เช่น ได้กำไรหรือขาดทุน ดังนั้นการตัดสินใจทุกครั้งนักลงทุนจะต้องคำนึงถึงผลที่จะตามมาด้วย

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการสรุปความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5
พฤติกรรมมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	✓	✓	✓	✓	✓
พฤติกรรมมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	✓	✓	✓	✓	✓
ความรู้มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	✓	✓	✓	✓	✓
ความรู้มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	✓	✓	✓	✓	✓
เทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	✓	✓	✓	✓	✓
เทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	✓	✓	✓	✓	✓
กระบวนการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน	✓	✓	✓	✓	✓

ที่มา: จากการสัมภาษณ์

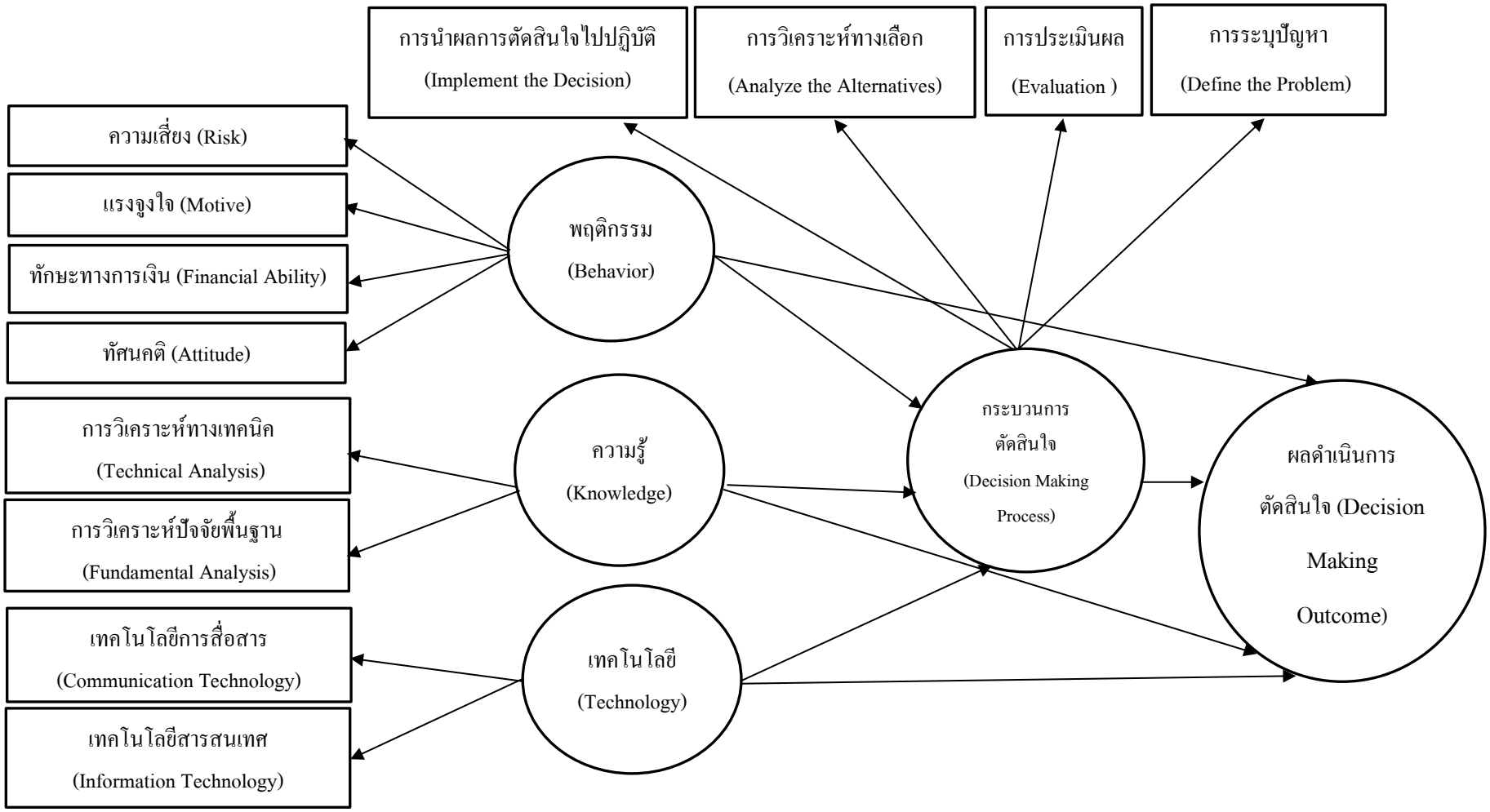

ภาพประกอบที่ 4.8 แบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Decision Making Model)

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ได้แก่ (1) ศึกษาปัจจัยด้านกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ (3) สร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการสังเคราะห์ทฤษฎีสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านกระบวนการตัดสินใจที่ส่งผลต่อผลดำเนินการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัดได้จาก (1) พฤติกรรม (Behavior) ประกอบด้วย แรงจูงใจ (Motive) ทักษะทางการเงิน (Financial Ability) ทัศนคติ (Attitude) ความเสี่ยง (Risk) ผู้วิจัยประยุกต์ใช้โมเดลจากงานวิจัยของ Landis, Eric A, Hill, Deborah and Harvey, Maurice R. (2014) และ Oliver Hart and Luigi Zingales (2015) เป็นต้น (2) ความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) ผู้วิจัยประยุกต์ใช้โมเดลจากงานวิจัยของ Wiwik Utami (2017) และ Bolisani, E. and Bratianu, C. (2018) เป็นต้น และ (3) เทคโนโลยี (Technology) ประกอบด้วย เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) และเทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) ผู้วิจัยประยุกต์ใช้โมเดลจากงานวิจัยของ Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) และ La Shun L. Carrol (2017) เป็นต้น ในส่วนของผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ผู้วิจัยประยุกต์ใช้โมเดลจากงานวิจัยของ Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015) และ Borhan Sayedy and Mohd Zulkifli Ghazali (2017) ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการศึกษาเชิงคุณภาพมุ่งเน้นการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ แนวคิดทฤษฎี กลยุทธ์ด้านการลงทุน กระบวนการตัดสินใจในการลงทุน และปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการลงทุนและการตัดสินใจการลงทุน และใช้การสัมภาษณ์นักลงทุนผู้เคยซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำมาสร้างเป็นตัวแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง และใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการสำรวจความคิดเห็นของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ซึ่งเป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationships) เพื่อยืนยันตัวแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่พัฒนาขึ้น โดยผู้วิจัยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้ให้ข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักลงทุนผู้เคยซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยแบ่งประชากรออกเป็นชั้น (Stratum) จำแนกเป็นผู้ถือหุ้นในฐานนายทะเบียนหลักทรัพย์ เป็นตามประเภทของหลักทรัพย์ 2 ประเภท ได้แก่ รูปแบบไร้ใบหลักทรัพย์ และรูปแบบใบหลักทรัพย์ จำนวน 2 กลุ่ม และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multi-Stage-Sampling) โดยขั้นแรก แบ่งตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มตามประเภท โดยแบ่งตัวอย่างผู้ถือหุ้นในฐานนายทะเบียนหลักทรัพย์เป็น 2 กลุ่ม ตามประเภทของหลักทรัพย์ 2 ประเภท ได้แก่ รูปแบบไร้ใบหลักทรัพย์ และรูปแบบใบหลักทรัพย์ และตอนที่ 2 ทำการจัดสรรขนาดของตัวอย่างในแต่ละสนามแบบสัดส่วน (Proportional Allocation) เนื่องจากจำนวนนักลงทุนในแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) อย่างเป็นสัดส่วน (บุญเรียง ขจรศิลป์ 2549) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 510 ราย เพื่อศึกษาการสร้างแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) และแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยส่งไปยังนักลงทุนผู้เคยซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่เดือน มีนาคม พ.ศ.2562 - พฤษภาคม พ.ศ. 2562 โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 533 คน แต่การเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับแบบสอบถามคืนที่มีความสมบูรณ์จำนวน 510 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.68 สำหรับเนื้อหาในบทที่ 5 นี้ ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อจำกัดของการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อการนำเสนอออกเป็น 8 หัวข้อ ได้แก่ (1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจในการลงทุน พฤติกรรม ความรู้ เทคโนโลยี และผลการตัดสินใจ (3) ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ตัวแบบเชิงโครงสร้าง (4) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา (5) ผลการวิเคราะห์เส้นทาง (6) ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย (7) การปรับตัวแบบในการวิจัย (8) ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักลงทุนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาเป็นเพศหญิงร้อยละ 51.6 และเพศชายร้อยละ 48.4 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุ 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.80 นักลงทุนส่วนใหญ่ จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.4 รองลงมาเป็นจบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 31.6 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือจบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 1.8 นักลงทุนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาเป็น กลุ่มที่มีประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.4 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีประสบการณ์ในการลงทุน 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.6 นักลงทุนส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 70,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 62.4 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 – 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.1 และจากการศึกษาพบว่าไม่มีนักลงทุนที่มีรายได้ต่ำกว่า 50000 บาทต่อเดือน

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจในการลงทุน พฤติกรรมความรู้ เทคโนโลยี รูปแบบการลงทุน และผลการตัดสินใจ

1. ผลการวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจรายด้าน พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจมีค่าเท่ากับ 4.14 อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติมีค่าเท่ากับ 4.36 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านการวิเคราะห์ทางเลือก ค่าเท่ากับ 4.16 อยู่ในระดับมาก และต่ำที่สุด คือ กระบวนการตัดสินใจในการระบุปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก

2. กระบวนการตัดสินใจ ด้านการระบุปัญหา พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เรื่องผู้ลงทุนตระหนักว่าปัญหาต่างๆ ในการลงทุนมีผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจ มีค่าเท่ากับ 4.30 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนรู้ว่าปัญหาต่างๆ มีผลต่อการดำเนินการในการลงทุนในขั้นต่อๆ ไป มีค่าเท่ากับ 4.16 อยู่ในระดับมาก และต่ำที่สุด คือ เรื่องผู้ลงทุนรู้ถึงปัญหาทุกครั้งในการตัดสินใจลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 อยู่ในระดับมาก

3. กระบวนการตัดสินใจ ด้านการวิเคราะห์ทางเลือก พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการวิเคราะห์ทางเลือกในการลงทุน มีค่าเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เรื่องผู้ลงทุนตัดสินใจใช้ทางเลือกที่ดีกว่าเสมอ มีค่าเท่ากับ 4.41 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกเพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมากที่สุด และต่ำที่สุด คือ เรื่องการตัดสินใจเลือกซื้อหุ้นของนักลงทุนอื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก

4. กระบวนการตัดสินใจ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติในการลงทุน มีค่าเท่ากับ 4.36 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เรื่องผู้ลงทุนซื้อหุ้นในประเทศมากกว่าหุ้นต่างชาติเพราะหาข้อมูลได้ มีค่าเท่ากับ 4.97 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนตัดสินใจโดยการปฏิบัติจริงมากกว่าหลักการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 อยู่ในระดับมากที่สุด และต่ำที่สุดคือเรื่องลงทุนมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก

5. กระบวนการตัดสินใจ ด้านการประเมินผล พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยกระบวนการตัดสินใจด้านการประเมินผล มีค่าเท่ากับ 4.14 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้ลงทุนใช้แนวโน้มในอดีตมาประกอบการพิจารณาในการลงทุนในอนาคตได้ มีค่าเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยดูจากผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 อยู่ในระดับมากที่สุด และต่ำที่สุด คือ เรื่องผู้ลงทุนตระหนักว่าข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ตัดสินใจเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อยู่ในระดับมาก

6. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมรายด้าน พบว่า ภาพรวมพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ทัศนคติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก

7. พฤติกรรม ด้านแรงจูงใจ พบว่า ภาพรวมพฤติกรรม ด้านแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ เรื่องผู้ลงทุนคิดว่าข้อมูลข่าวสารการตลาดสำคัญมากต่อการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในหมู่ของนักลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้ลงทุนสร้างพลังกระตุ้นเพื่อให้การลงทุนบรรลุตามเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก

8. พฤติกรรม ด้านทักษะทางการเงิน พบว่า ภาพรวมเกี่ยวกับพฤติกรรม ด้านทักษะทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ เรื่องผู้ลงทุนระวังตัวมากขึ้นหลังจากขาดทุนเมื่อคราวที่แล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนมีทักษะจัดการด้านการเงินเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้ลงทุนมีความรู้ทางการเงินที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 อยู่ในระดับมาก

9. พฤติกรรม ด้านทัศนคติ พบว่า ภาพรวมพฤติกรรม ด้านทัศนคติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ เรื่องผู้ลงทุนใช้สติปัญญาในการคิดวิเคราะห์ก่อนการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนพร้อมที่จะแสดงออกในการตั้งใจลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้ลงทุนพยากรณ์ราคาหุ้นจากราคาก่อนหน้านี้อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 อยู่ในระดับมาก

10. พฤติกรรม ด้านความเสี่ยง พบว่า ภาพรวมพฤติกรรม ด้านความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ผู้ลงทุนมีโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดในการลงทุนที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.99 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนปรึกษาผู้อื่นเกี่ยวกับความเสี่ยงในการลงทุนอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้ลงทุนหลีกเลี่ยงการขายหุ้นเมื่อหุ้นราคาตก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 อยู่ในระดับปานกลาง

11. ผลการวิเคราะห์ความรู้รายด้าน พบว่าภาพรวมความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 อยู่ในระดับมาก โดยด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก

12. ความรู้ ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน พบว่า ภาพรวมความรู้ ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้ลงทุนคิดว่าการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในระยะยาว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนวิเคราะห์โดยพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ สภาพอุตสาหกรรม การเมืองและผลประกอบการของบริษัทก่อนที่จะลงทุนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้ลงทุนวิเคราะห์โครงสร้างการเป็นเจ้าของกิจการของบริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 อยู่ในระดับปานกลาง

13. ความรู้ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค พบว่า ภาพรวมความรู้ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้ลงทุนวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ในอดีต เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคาในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องผู้ลงทุนใช้หลักสถิติมาใช้การพยากรณ์ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้ลงทุนวิเคราะห์สภาพคล่องเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของบริษัทในสาขาเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 อยู่ในระดับมาก

14. ผลการวิเคราะห์เทคโนโลยีรายด้าน พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 อยู่ในระดับมาก โดยด้านเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมาก

15. เทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ภาพรวมปัจจัยในการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นักลงทุนใช้ประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่บ่อยๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 อยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นเรื่องนักลงทุนสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างทักษะการคิดและแก้ปัญหาการลงทุนในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักลงทุนจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศที่สามารถเรียกมาใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 อยู่ในระดับปานกลาง

16. เทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร พบว่า ภาพรวมปัจจัยในการลงทุนด้านเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นักลงทุนสามารถติดต่อเชื่อมโยงการซื้อขายลงทุนผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องนักลงทุนตัดสินใจลงทุนได้อย่างทันสมัยและรวดเร็วโดยการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักลงทุนใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการแสวงหาข่าวสารใหม่ๆ อยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด

17. ผลการวิเคราะห์ผลการตัดสินใจ ภาพรวมค่าเฉลี่ยผลการตัดสินใจ มีค่าเท่ากับ 3.24 อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องนักลงทุนมีความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่ต่ำที่สุด คือ นักลงทุนใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.62 อยู่ในระดับน้อย

1.3 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ตัวแบบเชิงโครงสร้าง

1. ผลการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ เพื่อตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลว่ามีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ เนื่องจากเป็นข้อตกลงเบื้องต้นของการตรวจสอบข้อมูลก่อนวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง ซึ่งตัวแปรบ่งชี้ของตัวแปรแฝง (Latent variable) จำนวน 5 องค์ประกอบ คือ (1) พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ได้แก่ ตัวแปร 1) แรงจูงใจในการลงทุน (MOT) 2) ทักษะทางการเงินในการลงทุน (FIN) 3) ทัศนคติในการลงทุน (ATT) และ 4) ความเสี่ยงในการลงทุน (RIS) (2) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน (FUN) และ 2) การวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน (TEC) (3) เทคโนโลยี (TECH) ได้แก่ 1) เทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) และ 2) เทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) (4) กระบวนการการลงทุน (PROCESS) ได้แก่ 1) การระบุปัญหา (DEF) 2) การวิเคราะห์ทางเลือก (ANA) 3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (IMP) 4) การประเมินผล (EVA) และ (5) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) 1) ความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย (ABI) 2) การใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) และ 3) การใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป (EXP)

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.62 – 4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าระหว่าง 0.43 – 0.94 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวม พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีอยู่ในแบบจำลองส่วนใหญ่แล้วมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีค่าคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย มีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -1.76 ถึง 0.774 ซึ่ง

ถือว่ามีความเบ้น้อยมีเพียงบางตัวเท่านั้นที่เบ้ค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) พบว่าตัวแปรสังเกตได้ที่มีอยู่ในแบบจำลองส่วนใหญ่มีค่าความโด่งต่ำกว่าปกติ (Platy Kurticor Leptokurtic distribution) โดยค่าความโด่งที่คำนวณได้น้อยกว่าศูนย์ แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้ดังกล่าวมีการกระจายข้อมูลในลักษณะค่อนข้างโด่งน้อย หรือมีการกระจายของข้อมูลค่อนข้างมาก โดยพบว่าตัวแปรสังเกตได้มีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.354 ถึง 2.362 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้และความโด่ง พบว่าค่าความเบ้และความโด่งมีความแตกต่างจากศูนย์ค่อนข้างมากในบางตัวแปร จึงใช้วิธีการตัดค่าที่สูงผิดปกติหรือต่ำกว่าปกติออกแล้วแทนด้วยค่าเฉลี่ยตามหลักการ Replace Missing แล้วนำไปใช้ในการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 15 ตัวแปร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 105 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันและความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นความสัมพันธ์ทางบวก มีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.299 - 0.990 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้วัดตัวแฝงเดียวกัน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรสังเกตได้ที่มีระดับความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก ($0.8 < r < 0.9$) จำนวน 16 คู่ ตัวแปรสังเกตได้คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงมากที่สุด คือ ตัวแปรความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย (ABI) และ นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) ในองค์ประกอบ OUTCOM ($r = 0.990$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) และ ตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) ในองค์ประกอบ เทคโนโลยี (TECH)

5. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ที่ใช้วัดตัวแฝงต่างกัน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรสังเกตได้ที่มีระดับความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($0.6 < r < 0.8$) จำนวน 13 คู่ ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($0.4 < r < 0.6$) จำนวน 52 คู่ และตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ($0.2 < r < 0.4$) จำนวน 23 คู่ ตัวแปรสังเกตได้ คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงมากที่สุด คือ ตัวแปรการใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) ในองค์ประกอบผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) กับการประเมินผล (EVA) ในองค์ประกอบกระบวนการการลงทุน (PROCESS) ($r = 0.704$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมาก จึง

ไม่เกิดปัญหา Multicollineartiry และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกันดังนั้น มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

6. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 9293.459 df = 105 (p = 0.00) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้ 1 (0.912) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กันมาก เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.80 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ดีมาก

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจ

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงภายนอก ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสำหรับตัวแปรทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) พฤติกรรม (BEHAVE) (2) ความรู้ (KNOW) และ (3) เทคโนโลยี (TECH) เพื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละตัวแปร รวมถึงเพื่อเป็นการตรวจสอบและยืนยันว่าตัวบ่งชี้หรือตัวแปรสังเกตได้ใช้วัดเฉพาะตัวแปรแฝงตามที่กำหนด ผลการตรวจสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยทั้ง 10 ตัว รวมทั้ง 45 คู่ พบว่าค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 45 คู่ มีความสัมพันธ์กันในระหว่าง 0.078 - 0.858 ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ด้วย Bartlett's test of sphericity ได้ค่า Chi-Square = 4575.907, df = 45, p = 0.000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) และตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ และค่าดัชนี Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) = 0.790 แสดงว่า ตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบได้

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดได้ค่า Chi-Square = 17.91, df = 14, p = 0.21085, RMSEA = 0.023, GFI = 0.990, AGFI = 0.980 แสดงให้เห็นว่าโมเดลการวัดองค์ประกอบ (1) พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) (2) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) และ (3) เทคโนโลยี (TECH) ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 8 ตัวแปร มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของทุกองค์ประกอบมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าตั้งแต่ 0.52 – 0.81 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวซึ่งวัดได้จากค่า R^2 มีค่าตั้งแต่ 0.52 – 0.91 ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

(1) พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ตัวแปรที่มีน้ำหนักสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรทัศนคติในการลงทุน (ATT) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.81 และมีความผันแปรร่วมของ

ตัวบ่งชี้การวัดพฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ร้อยละ 91.0 รองลงมาเป็นแรงจูงใจในการลงทุน (MOT) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.80 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดพฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ร้อยละ 89.0 และ ต่ำที่สุดเป็น ตัวแปรทักษะทางการเงินในการลงทุน (FIN) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.76 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดพฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ร้อยละ 81.0

(2) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) ตัวแปรการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน (FUN) มีน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.73 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดความรู้ในการลงทุน (KNOW) ร้อยละ 80.0 ส่วนตัวแปรการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน (TEC) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.78 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดความรู้ในการลงทุน (KNOW) ร้อยละ 87.0

(3) เทคโนโลยี (TECH) ตัวแปรเทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.52 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดเทคโนโลยี (TECH) ร้อยละ 52.0 ส่วนตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) มีน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.62 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดเทคโนโลยี (TECH) ร้อยละ 71.0

จากผลการวิเคราะห์ตัวแปรองค์ประกอบเชิงยืนยันสำหรับตัวแปรด้านพฤติกรรมการลงทุน ความรู้ในการลงทุน เทคโนโลยี และ การลงทุน พบว่า โมเดลการวัดตัวแปรแฝงทั้ง 4 โมเดล มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 4 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือ ค่าดัชนี χ^2 /df = 1.196 GFI = 0.990 AGFI = 0.970 และ RMSEA = 0.020 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสม กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงภายใน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสำหรับตัวแปรทั้ง 2 องค์ประกอบ ได้แก่ กระบวนการการลงทุน (PROCESS) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ดังนี้เพื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบของรายการคำถาม รวมถึงเป็นการตรวจสอบและยืนยันว่าตัวบ่งชี้หรือตัวแปรสังเกตได้ใช้วัดเฉพาะตัวแปรแฝงตามที่กำหนด ผลการตรวจสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยทั้ง 2 องค์ประกอบของด้านกระบวนการการลงทุน ผลดำเนินการตัดสินใจ รวม 21 คู่ พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 21 คู่ มีความสัมพันธ์กันระหว่าง 0.591 - 0.990 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ด้วย Bartlett's test of sphericity ได้ค่า Chi-Square = 5462.232, df = 21, p = 0.000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) และตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ และค่าดัชนี Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) = 0.894 แสดงว่า ตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดได้ค่า Chi-Square = 5.67, df = 7, p =0.5790, RMSEA = 0.000, GFI = 1.000, AGFI = 0.980 แสดงให้เห็นว่าโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านกระบวนการการลงทุน (PROCESS) และผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 6 ตัวแปร มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของทุกองค์ประกอบมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าตั้งแต่ 0.56 – 0.81 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวซึ่งวัดได้จากค่า R^2 มีค่าตั้งแต่ 0.81 – 1.00

(1) กระบวนการการลงทุน (PROCESS) ตัวแปรมีน้ำหนักความสำคัญในการบ่งชี้กระบวนการการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ ตัวแปรการวิเคราะห์ทางเลือก (ANA) และ การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (IMP) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.81 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้กระบวนการการลงทุนร้อยละ 88.0 และ 0.85 รองลงมาเป็นตัวแปรโดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.71 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้กระบวนการการลงทุนร้อยละ 81.0 และ 80.0 ตามลำดับ

(2) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ตัวแปรด้านกำไรในการลงทุน (PER) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.56 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดผลดำเนินการตัดสินใจร้อยละ 98 ส่วนตัวแปรด้านขาดทุนในการลงทุนค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.56 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดผลดำเนินการตัดสินใจร้อยละ 1.00

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรองค์ประกอบเชิงยืนยันสำหรับ ตัวแปรด้านกระบวนการการลงทุนและผลดำเนินการตัดสินใจ พบว่า โมเดลการวัดตัวแปรแฝงทั้ง 2 โมเดล มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 4 ดัชนี ที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือ ค่าดัชนี χ^2/df = 0.312 GFI = 1.000 AGFI = 1.00 และ RMSEA = 0.000 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของตัวแปรแฝง (Construct Reliability: ρ_c) และค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: ρ_v) ตัวแปรแฝงในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ตรวจสอบจากตัวชี้วัด 2 ตัว ได้แก่ ความเที่ยงของตัวแปรแฝง และค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ โดยเกณฑ์มาตรฐาน คือ ค่าความเที่ยงของตัวแปรแฝง (ρ_c) ควรมีค่ามากกว่า 0.60 และค่าเฉลี่ยของการผันแปรที่ถูกสกัดได้ (ρ_v) ควรมีค่ามากกว่า 0.50 (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ซึ่งจะสรุปว่า การผันแปรในตัวชี้วัดส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากตัวแปรสร้างมากกว่าเป็นข้อผิดพลาดของมาตรวัด ซึ่งแสดงว่าตัวแปรแฝง มีความเที่ยง ซึ่งสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ว่า ความเที่ยงของตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่าสูง โดยมีค่า ρ_c อยู่ระหว่าง 0.629 - 0.940 ซึ่งมากกว่า 0.60 และค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบมีค่า ρ_v อยู่ระหว่าง 0.577 - 0.918 ซึ่งมากกว่า 0.50 แสดงว่า จากการประเมินโมเดลมาตรวัดได้หลักฐานที่ชัดเจนว่า การนิยามปฏิบัติการตัวแปรแฝงทั้งหมดถูกต้องและเชื่อถือได้

4. ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ทำวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหตุ ได้แก่ พฤติกรรม ความรู้ เทคโนโลยี และ การลงทุน ส่งผลต่อกระบวนการการลงทุนและผลดำเนินการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้วยวิธีการ Maximum Liklihood ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป LISREL 8.80 เพื่อทำการเปรียบเทียบถึงความกลมกลืนระหว่างโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเกณฑ์ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยพิจารณาจากค่าสถิติ ได้แก่ ดัชนี ค่า χ^2= 146.99, df= 80, p-value = 0.00001, CFI = 0.990, GFI = 0.960, AGFI = 0.940, RMSEA = 0.041 และ SRMR= 0.029 ค่าสถิติที่สำคัญผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ (Joreskog & Sorbom, 1996) แต่ค่า P – value ยังต่ำกว่า 0.01 หรือ 0.05 ดังตารางที่ 4.28 เพื่อให้เกิดความกลมกลืนระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบผู้วิจัย จึงได้ดำเนินการปรับโมเดล (Model Modification) โดยพิจารณาจากคำแนะนำในการปรับพารามิเตอร์ในโมเดลด้วยค่าดัชนีปรับโมเดล (Model Modification Indices: MI) จากนั้นปรับพารารามิเตอร์โดยยินยอมให้ผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นให้ค่าความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้ จนกระทั่งค่าดัชนีความกลมกลืนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการปรับแก้โมเดลครั้งที่ 1 พบว่าในระหว่าง ANA และ DEF ที่มีความสัมพันธ์กัน พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น คือ χ^2 ลดลงจาก 146.99 เป็น 143.21 และค่า RMSEA ลดลง 0.01 แสดงให้เห็นว่าการปรับแก้โมเดลเพื่อให้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยวิธีการดังกล่าวดีขึ้น แสดงว่าโมเดลค่อนข้างฟิตดีแล้ว เมื่อลองปรับไป 17 คู่ พบว่า การเปลี่ยนแปลงค่า P – value และค่า RMSE มีการเปลี่ยนแปลงดีขึ้นแสดงว่าโมเดลความสอดคล้องกลมกลืน (Model Fit) กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดล พบว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือค่าดัชนี χ^2/df = 0.228, CFI = 1.000, GFI = 0.980, AGFI = 0.960, RMSEA = 0.024 และ SRMR = 0.014 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

(1) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.228 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00

(2) ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป

(3) ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) ที่ผู้วิจัยพิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 0.980 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้ไขแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.960 แสดงว่า

โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90

(4) ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.024 หมายถึง โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08

(5) ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.014 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากมีค่าน้อยกว่า 0.05

1.4 ผลการวิเคราะห์เส้นทาง

(1) พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ตัวแปรบ่งชี้ทั้ง 4 ตัว ได้แก่ แรงจูงใจในการลงทุน (MOT) ทักษะทางการเงินในการลงทุน (FIN) ทัศนคติในการลงทุน (ATT) และความเสี่ยงในการลงทุน (RIS) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักใกล้เคียงกัน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.96 0.93 0.89 และ 0.90 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดพฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ร้อยละ 92.0 87.0 80.0 และ 80.0 ตามลำดับ

(2) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) ตัวแปรบ่งชี้ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน (FUN) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.89 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดความรู้ในการลงทุน (KNOW) ร้อยละ 79.0 ส่วนตัวแปรการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน (TEC) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.94 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดความรู้ในการลงทุน (KNOW) ร้อยละ 88.0

(3) เทคโนโลยี (TECH) ตัวแปรบ่งชี้เทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.90 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดเทคโนโลยี (TECH) ร้อยละ 82.0 ส่วนตัวแปรเทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.60 และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดเทคโนโลยี (TECH) ร้อยละ 46.0

(4) กระบวนการการลงทุน (PROCESS) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญในการบ่งชี้กระบวนการการลงทุนทั้ง 4 ตัวมีค่าใกล้เคียงกัน โดยการระบุปัญหา (DEF) การวิเคราะห์ทางเลือก (ANA) และ การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (IMP) และการประเมินผล (EVA) มีค่ามาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.92 0.92 0.91 และ 0.92 ตามลำดับและมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้กระบวนการการลงทุน ร้อยละ 84.0 85.0 82.0 และ 84.0 ตามลำดับ

(5) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ตัวแปรบ่งชี้ความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย (ABI) นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) และการใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป

(EXP) มีค่ามาตรฐานน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.00 1.00 และ 0.89 ตามลำดับ และมีความผันแปรร่วมของตัวบ่งชี้การวัดผลดำเนินการตัดสินใจร้อยละ 100.0 100.0 และ 80.0 ตามลำดับ

1.6 ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1: พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรม มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.25 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านแรงจูงใจในการลงทุน ทักษะทางการเงินในการลงทุน ทัศนคติในการลงทุน และความเสี่ยงในการลงทุน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2: พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรม มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.14 นอกจากนี้ พฤติกรรมยังมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ผ่านกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ด้วยขนาดอิทธิพล 0.12 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านแรงจูงใจในการลงทุน ทักษะทางการเงินในการลงทุน ทัศนคติในการลงทุน และความเสี่ยงในการลงทุน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3: ความรู้ มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความรู้ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.16 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุนและการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุนสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4: ความรู้ มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความรู้ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.11 นอกจากนี้ ความรู้ ยังมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ผ่านกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ด้วยขนาดอิทธิพล 0.08 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุนและการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุนสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5: เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เทคโนโลยี มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.47 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน และ เทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 6: เทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เทคโนโลยี มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.24 นอกจากนี้ เทคโนโลยี ยังมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ผ่านกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ด้วยขนาดอิทธิพล 0.23 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน และ เทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6

สมมติฐานข้อที่ 7: กระบวนการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.49 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากการระบุปัญหา การวิเคราะห์ทางเลือก การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ และการประเมินผล สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7

1.7 ผลการปรับตัวแบบในการวิจัย

การวิจัยในส่วนนี้เป็นการศึกษาเพื่อหาโมเดลทางเลือกซึ่งอาจจะได้โมเดลใหม่หรืออาจได้โมเดลเดิมก็ได้ ขั้นตอนในการวิเคราะห์เพื่อหาโมเดลทางเลือก ได้แก่ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรสังเกตได้ ที่เป็นตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัว พิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยที่รวมกลุ่มกันโดยความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน สร้างเป็นตัวแปรใหม่ในรูปขององค์ประกอบร่วม ซึ่งก็คือตัวแปรแฝงตัวใหม่แทนตัวแปรแฝงเดิม ตั้งชื่อเป็นตัวแปรใหม่ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรสังเกตได้ ที่เป็นตัวแปรตามทั้ง 6 ตัว พิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยที่รวมกลุ่มกันโดยความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน สร้างเป็นตัวแปรใหม่ในรูปขององค์ประกอบร่วม ตั้งชื่อเป็นตัวแปรใหม่ 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (SEM) เพื่อยืนยันโมเดลตัวใหม่ จากกลุ่ม

ตัวแปรที่ได้จากการทำ EFA และ 4) ใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เพื่อยืนยันความเป็นไปได้ของโมเดลในเชิงทฤษฎี ผลการวิเคราะห์ดังนี้

(1) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรอิสระ การวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ ในกลุ่มพฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) เทคโนโลยี (TECH) และการลงทุน (INVES) ได้แก่ ตัวแปร 1) แรงจูงใจในการลงทุน (MOT) 2) ทักษะทางการเงินในการลงทุน (FIN) 3) ทัศนคติในการลงทุน (ATT) 4) ความเสี่ยงในการลงทุน (RIS) 5) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน (FUN) 6) การวิเคราะห์เทคนิคในการลงทุน (TEC) 7) เทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) และ 8) เทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) ใช้การสกัดปัจจัยด้วยวิธี Principal Component และหมุนแกนปัจจัยด้วยวิธี Varimax with Kaiser ผลการวิเคราะห์ พบว่าสถิติ Kaiser-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.834 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่า ข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบอยู่ในระดับดี และพบว่า Bartlett's Test of Sphericity Chi-square มีค่าเท่ากับ 3377.157 ที่องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 28 และค่า p-value < 0.001 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรทั้ง 10 รวมกลุ่มกันเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) พฤติกรรมการลงทุน (BEHAVE) ได้แก่ ตัวแปร 1) แรงจูงใจในการลงทุน (MOT) 2) ทักษะทางการเงินในการลงทุน (FIN) 3) ทัศนคติในการลงทุน (ATT) และ 4) ความเสี่ยงในการลงทุน (RIS) (2) ความรู้ในการลงทุน (KNOW) ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน (FUN) และการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน (TEC) และ (3) เทคโนโลยี (TECH) ได้แก่ 1) เทคโนโลยีสารสนเทศในการลงทุน (INF) และ 2) เทคโนโลยีการสื่อสารในการลงทุน (COM) มีค่า ไอเกน เท่ากับ 3.502 1.862 และ1.656 สามารถอธิบายความฝันแปรได้ร้อยละ 43.775 23.273 และ 20.704 ตามลำดับ ซึ่งองค์ประกอบที่ได้ไม่แตกต่างจากโมเดลที่ได้สร้างขึ้นในการวิจัย

(2) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ของตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรตาม การวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ ในกลุ่มกระบวนการการลงทุน (PROCESS) และผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTPUT) ประกอบด้วย 7 ตัวแปร ได้แก่ 1) การระบุปัญหา (DEF) 2) การวิเคราะห์ทางเลือก (ANA) 3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (IMP) 4) การประเมินผล (EVA) 5) ความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย (ABI) 6) นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) และ 7) การใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป (EXP) มีใช้การสกัดปัจจัยด้วยวิธี Principal Component และหมุนแกนปัจจัยด้วยวิธี Varimax with Kaiser ผลการวิเคราะห์พบว่าสถิติ Kaiser-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0. 894 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่าข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบอยู่ในระดับดีมาก และพบว่า Bartlett's Test of Sphericity Chi-square มีค่าเท่ากับ 5462.232 ที่องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 15 และค่า p-value < 0.001 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรทั้ง 5 รวมกลุ่มกันเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) กระบวนการการลงทุน (PROCESS)

ได้แก่ 1) การระบุปัญหา (DEF) 2) การวิเคราะห์ทางเลือก (ANA) 3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (IMP) 4) การประเมินผล (EVA) และ (2) ผลดำเนินการตัดสินใจ (OUTCOME) ได้แก่ 5) ความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย (ABI) 6) นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน (ATTE) และ 7) การใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป (EXP) มีค่า ไอเกน เท่ากับ 3.450 และ 2.943 สามารถอธิบายความผันแปรได้ร้อยละ 49.292 และ 42.045 ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบได้ผลการเกิดองค์ประกอบไม่แตกต่างจากโมเดลที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจึงสรุปว่าการวิจัยครั้งนี้ไม่มีโมเดลทางเลือก

1.8 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ในประเด็นต่างๆ ให้สอดคลองกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 9 ประเด็น ได้แก่ (1) พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (2) พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (3) ความรู้ มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (4) ความรู้ มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (5) เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (6) เทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (7) กระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า แบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Decision Making Model) ของเดิม ได้ผลการเกิดองค์ประกอบไม่แตกต่างจากโมเดลที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เป็นโมเดลที่สมบูรณ์แบบครบทุกอย่าง จึงสรุปว่าการวิจัยครั้งนี้จึงสามารถใช้โมเดลเดิมได้ ซึ่งนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์สามารถใช้โมเดลนี้ประกอบการพิจารณาการลงทุนควบคู่ไปกับพฤติกรรมในการลงทุนด้านต่างๆ ที่พบว่ามีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจลงทุนและมีผลต่อผลการตัดสินใจลงทุน ได้แก่ พฤติกรรมด้านแรงจูงใจ ทักษะทางการเงิน ทัศนคติ และความเสี่ยง ซึ่งพฤติกรรมหลายอย่างมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน จึงจำเป็นต้องดูให้รอบคอบโดยเฉพาะการตระหนักถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนให้มากก็จะช่วยลดความเสียหายจากการลงทุนได้ แรงจูงใจสำคัญประการหนึ่งคือการที่นักลงทุนสามารถคาดหวังจากสิ่งที่ตัดสินใจลงทุนได้ ว่าจะได้ผลตอบแทนเป็นอย่างไร เป็นการสร้างความหวังต่อผลกำไรที่จะเกิดขึ้น แต่ก็ต้องมีทักษะทางการเงินและความตั้งใจที่จะซื้ออย่างมีเหตุผลและต้องระวังความเสี่ยงไว้ด้วย การมีวินัยและการมีทักษะและความรู้ทางการเงินที่ดีจะช่วยทำให้ผู้ลงทุนระวังมากขึ้นโดยเฉพาะคนที่เคยขาดทุนมาแล้ว รวมถึงการมีทัศนคติในทางที่ดีซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลอื่นรู้สึกสนใจที่จะเข้าร่วมลงทุน

ในส่วนของปัจจัยความรู้ด้านการวิเคราะห์พื้นฐานและการวิเคราะห์ทางเทคนิค ก็มีส่วนสำคัญในการช่วยตัดสินใจลงทุนได้อย่างแม่นยำมากขึ้นและการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคสามารถช่วยให้ผู้ลงทุนซื้อหุ้นในราคาที่เหมาะสมได้นักลงทุนควรจะวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานดูก่อนว่าบริษัทมีความมั่นคงแค่ไหน มีผลตอบแทนเท่าไหร่ คู่แข่งและสถานการณ์รอบตัวเป็นอย่างไร โดยเฉพาะใครที่ต้องการ

ลงทุนระยะยาวควรศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก ส่วนการวิเคราะห์ทางเทคนิคนั้นมีหลากหลายแต่ละแบบก็จะเหมาะกับแต่ละสถานการณ์หรือหุ้นบางตัวบางกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถหาราคาที่เหมาะสมสำหรับหุ้นแต่ละประเภท นอกจากนี้ยังช่วยให้สามารถคาดการณ์โอกาสขึ้นลงหรือแนวโน้มของหุ้นได้

นอกจากนี้ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีการสื่อสารในปัจจุบันช่วยให้การซื้อหรือขายหุ้นสามารถกระทำได้ด้วยตัวเอง เกิดความรวดเร็วและสามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ นักลงทุนจะต้องรู้จักเลือกเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ให้เหมาะสมกับการลงทุนเพื่อช่วยสร้างทักษะการคิดและแก้ปัญหาการลงทุนในระดับสูง

2. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีกรอบแนวคิดของการศึกษาวิจัย 6 มิติ ได้แก่ (1) พฤติกรรม (Behavior) (2) ความรู้ (Knowledge) (3) เทคโนโลยี (Technology) (4) กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) และ (5) ผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย 7 สมมติฐาน ได้แก่ (1) สมมติฐานข้อที่ 1 พฤติกรรม (Behavior) มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) (2) สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรม (Behavior) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) (3) สมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้ (Knowledge) มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) (4) สมมติฐานข้อที่ 4 ความรู้ (Knowledge) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) (5) สมมติฐานข้อที่ 5 เทคโนโลยี (Technology) มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) (6) สมมติฐานข้อที่ 6 เทคโนโลยี (Technology) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) (7) สมมติฐานข้อที่ 7 กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

2.1 พฤติกรรม (Behavior) มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process)

จากสมมติฐานข้อที่ 1 พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรม มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยพฤติกรรมด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด สามารถอธิบายได้ว่า ความเสี่ยงคือการวัดความสามารถที่จะดำเนินการให้วัตถุประสงค์ของการลงทุนประสบความสำเร็จภายใต้การตัดสิน งบประมาณ เวลาและข้อจำกัดที่มีอยู่ ดังนั้นนักลงทุนจึงต้องตระหนักถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นให้มากที่สุดเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ สอดคล้องกับแนวคิดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย The Stock Exchange of Thailand (2018) ที่ระบุว่าพฤติกรรมความเสี่ยงส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับการดูแล

และจัดการความเสี่ยงที่สำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยกำหนดให้มีนโยบายและกรอบการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม การบริหารจัดการและติดตามความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักตามกรอบการบริหารความเสี่ยงของ COSO Enterprise Risk Management Framework สำหรับการบริหารความเสี่ยงคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้ความสำคัญครอบคลุมความเสี่ยง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ 2) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน 3) ความเสี่ยงด้านการเงิน และ 4) ความเสี่ยงจากการไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Kenett, D.Y. et al. (2010) ที่พบว่า พฤติกรรมความเสี่ยงส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน โดยได้ทดสอบพลวัตของความเสี่ยงที่เป็นระบบจากสภาวะของตลาดหุ้นสหรัฐอเมริกา พบว่าในช่วงปลายปี ค.ศ. 2001 นั้นเป็นช่วงรอยต่อของการเปลี่ยนแปลงสภาวะตลาดหุ้น (Market Transition) ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในโครงสร้างของตลาดหุ้นอย่างรวดเร็ว จากสภาวะยืดหยุ่น (Flexible State) หรือ ICF ต่ำไปสู่สภาวะตึงตัว (Nonflexible State) หรือ ICF สูง เมื่อพิจารณาในช่วงที่เกิดสภาวะตึงตัว (Nonflexible State) นั้นจะพบผลกระทบอย่างมากของตัวกลางดัชนีตลาดหุ้นต่อสหสัมพันธ์ของหุ้นแต่ละตัว (Stock-Stock Correlations) ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความน่าจะเป็นที่จะตกอยู่ในสภาวะความเสี่ยงต่อการพังทลายลงของตลาดหุ้น (Systemic Collapses) อยู่ในระดับสูง และส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง ซึ่งผลสรุปสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sharma and Gupta (2011) และ Sultana and Pardhasadhi (2012) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Nidhi and Prerna Puri (2013) Blythe, Jim (2013) ที่ศึกษาพฤติกรรมความเสี่ยง พบว่า ความเสี่ยงมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน

จากผลการวิเคราะห์พฤติกรรมด้านแรงจูงใจ ที่พบว่ามีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นพฤติกรรมอันดับ 2 รองลงมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ซึ่งยังคงอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจของนักลงทุน เพราะแรงจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมซึ่งเกิดจากความต้องการของมนุษย์ เป็นสิ่งเร้าภายในที่สำคัญกับการเกิดพฤติกรรม นอกจากนี้ยังมีสิ่งเร้าอื่นๆ เช่น การยอมรับของสังคม สภาพบรรยากาศที่เป็นมิตร การบังคับขู่เข็ญ การให้รางวัลหรือกำลังใจหรือการทำให้เกิดความพอใจ ล้วนเป็นเหตุจูงใจให้เกิดแรงจูงใจให้นักลงทุนเกิดความต้องการที่ลงทุนในอนาคตได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Ryan, R. M. et Deci, E. L. (2017) ที่ระบุว่า แรงจูงใจมีทั้งระดับน้อยไปจนถึงการมีแรงจูงใจในระดับมาก ซึ่งในตัวบุคคลไม่เพียงแต่จะมีความแตกต่างกันของแรงจูงใจในเรื่องของปริมาณเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการกำหนดตนเองให้เกิดแรงจูงใจด้วย ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการกำหนดเจตคติที่ชัดเจนและการกำหนดเป้าหมายของการกระทำ ดังนั้นปริมาณแรงจูงใจกับการกำหนดตนเองจึงมีผลกับความคิดความรู้สึกและการแสดงพฤติกรรมอันเกี่ยวข้องกับการเกิดแรงจูงใจของบุคคล สอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของนักลงทุนในงานวิจัยของ Sultana and Pardhasadhi (2012) เรื่องการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมของนักลงทุนส่วนบุคคล

ของอินเดียที่พบว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม รวมถึงงานวิจัยของ Gouveia, V. V., Milfont, T. L., Guerra, V. M. (2014) ที่ศึกษาเรื่องทฤษฎีการทำงานของค่านิยมของมนุษย์จากเจตนามองข้ามเพื่อตอบรับเป็นครั้งแรกพบว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับการสังเคราะห์ทฤษฎีและรูปแบบพฤติกรรมการเป็นผู้นำของ Landis, Eric A., Hill, Deborah and Harvey, Maurice R. (2014) ที่พบว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ตลอดจนงานวิจัยของ Hashim Zameer. et al. (2014) ก็พบว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเช่นเดียวกัน

จากผลการวิเคราะห์พฤติกรรมด้านทักษะทางการเงิน ที่พบว่ามีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นพฤติกรรมอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ซึ่งยังคงอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ทักษะทางการเงินส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจของนักลงทุน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทักษะทางการเงินเป็นองค์ประกอบมวลรวมของความตระหนัก ความรู้ ความสามารถ ทัศนคติ ตลอดจนพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการตัดสินทางการเงินและกำหนดความเป็นอยู่ทางการเงินที่ดีได้ ทักษะทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญเพื่อที่จะได้แบ่งพอร์ตการลงทุนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของ OECD (2013) ที่ระบุว่า ทักษะทางการเงินคือการตระหนักในลักษณะที่มีผลให้บุคคลเกิดการตัดสินใจทางการเงินที่ดีและในที่สุดจะช่วยส่งผลให้นักลงทุนมีสุขภาพทางการเงินที่ดีได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maarten van Rooij, Annamaria Lusardi and Rob Alessie (2011) ที่วัดความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางการเงินกับมูลค่าสุทธิของครัวเรือน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่ง ความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความรู้ทางการเงินกับมูลค่าสุทธิ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงช่องทางสองช่องทาง คือ ประการแรกความรู้ด้านการเงินจะเพิ่มความเป็นไปได้ การลงทุนในตลาดหุ้นทำให้บุคคลสามารถได้รับประโยชน์จากส่วนของผู้ถือหุ้น ประการที่สองการมีความรู้ทางการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนการเกษียณอายุและการพัฒนาแผนการออมทรัพย์เพื่อเพิ่มความมั่งคั่ง เช่นเดียวกับที่ Calcagno, Riccardo and Monticone, Chiara (2011) ศึกษาเรื่องการตัดสินใจทางการเงิน พบว่าคำแนะนำทางการเงินแบบเป็นทางการนั้นมีความสัมพันธ์กับทักษะทางการเงินมากกว่าคำแนะนำแบบไม่เป็นทางการ อีกทั้งทักษะทางการเงินนั้นยังทำให้เพิ่มความน่าจะเป็นใช้บริการคำปรึกษาสำหรับการลงทุนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ OECD (2013) ได้ทำการศึกษาวัดผลระดับทักษะทางการเงิน ซึ่งครอบคลุมการวัดระดับทักษะทางการเงิน 3 ด้าน คือ ทัศนคติทางการเงิน (Financial Attitude) พฤติกรรมทางการเงิน (Financial Behavior) และความรู้ทางการเงิน (Financial Knowledge) พบว่าระดับทักษะทางการเงินทั้ง 3 ด้านนั้นมีผลในการกำหนดความเป็นอยู่ทางการเงิน (Financial Being) และสุขภาพทางการเงิน (Financial Health) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Adnan et al. (2014) ที่พบว่าทักษะทางการเงิน มีนัยสำคัญในทางสถิติต่อการมีส่วนร่วมในตลาดทุน ยิ่งทำให้เห็นถึงความสำคัญของทักษะการเงินต่อการตัดสินใจในการเงินและการลงทุนมากขึ้น

จากผลการวิเคราะห์พฤติกรรมด้านทัศนคติ ที่พบว่ามีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นพฤติกรรมด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 3.91 อย่างไรก็ตามผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่ายังคงอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจของนักลงทุน เพราะทัศนคติเป็นความโน้มเอียงของบุคคลในการแสดงออก ซึ่งพฤติกรรมในแนวทางที่สอดคล้องกับความชอบหรือความไม่ชอบของบุคคลนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Michael R. Solomon (2013) ที่ระบุว่าทัศนคติเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าระดับขั้นการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐาน (The Standard Learning Hierarchy) นักลงทุนจะพัฒนาความเชื่อเกี่ยวกับหมวดการลงทุน โดยผ่านกระบวนการค้นหาข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวาง ทำการประเมินผลหมวดการลงทุน ก่อเกิดทัศนคติเกี่ยวกับบริษัทที่จะลงทุน และตัดสินใจลงทุนในที่สุด โดยทัศนคติจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความตั้งใจของนักลงทุน และระดับขั้นจากประสบการณ์ (The Experiential Hierarchy) นักลงทุนจะมีพฤติกรรมที่อยู่บนพื้นฐานของการตอบสนองทางอารมณ์ที่มีต่อบริษัท โดยนักลงทุนจะประเมินบริษัทบนพื้นฐานของความรู้สึก อารมณ์ จินตนาการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักลงทุน สอดคล้องกับผลสรุปของ PISA (2012) และงานวิจัยของ Johan Almenberga and Anna Drebe (2012) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของนักลงทุนของ Hawkins, D.I. and dan Mothersbaugh, D.L. (2010) ที่พบว่าได้มีการศึกษาตัวแปรด้านทัศนคติ ได้แก่ ด้านปัญญา (Cognitive) ด้านความรู้สึก (Affective) และการแสดงพฤติกรรม (Behavior) หรือความตั้งใจที่จะซื้อ (Intention to Purchase) ในขณะที่ Jonas Nilsson (2017) ที่พบว่า ทัศนคติ การไว้วางใจ และการรับรู้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภคในการลงทุนในด้านบวก การรับรู้ทางด้านผลตอบแทนทางการเงินและการรับรู้ความเสี่ยงมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการลงทุน เช่นเดียวกับข้อค้นพบในงานวิจัยของ Blythe, Jim (2013)

2.2 พฤติกรรม (Behavior) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

จากสมมติฐานข้อ 2 พฤติกรรม (Behavior) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรม มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านต่างๆ ตามลำดับ ได้แก่ ความเสี่ยง แรงจูงใจ ทักษะทางการเงิน และทัศนคติ สามารถอธิบายได้ว่า สิ่งที่อาจก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ต่อการลงทุนในแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับพฤติกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ การปฏิบัติ การลงทุน การมีความรู้ การยอมรับความเสี่ยง การมีทัศนคติที่ดีต่อการลงทุน การได้รับแรงบันดาลใจและการมีแนวคิดโน้มเอียงไปในเส้นทางที่ต้องการลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Gouveia, V. V., Milfont, T. L. and Guerra, V. M. (2014) ที่พบว่าองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กันและส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับการสังเคราะห์ทฤษฎีและรูปแบบพฤติกรรมการเป็นผู้นำของ Landis, Eric A, Hill, Deborah and Harvey, Maurice R. (2014)

ที่พบว่าองค์ประกอบสำคัญของพฤติกรรมส่งผลต่อผลดำเนินการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่มาสนับสนุนปัจจัยต่างๆ เช่น งานวิจัยของ Hashim Zameer., et al. (2014) ที่พบว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ Adnan et al. (2014) ที่ระบุถึงความสามารถในการเข้าสังคม (Sociability) ทักษะทางการเงิน และความเชื่อมั่นในตลาดทุน ผลการศึกษาพบว่าทักษะทางการเงินมีนัยสำคัญในทางสถิติต่อการมีส่วนร่วมในตลาดทุน นอกจากนี้ยังพบว่าในส่วนของพฤติกรรมด้านการเงินของกลุ่มตัวอย่างนั้น ยังมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในตลาดทุนซึ่งส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจด้วยเช่นกัน Sultana and Pardhasadhi (2012) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนบุคคล พบว่า ความเสี่ยง และ ผลตอบแทนที่คาดหวัง เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการลงทุนและส่งผลต่อผลดำเนินการการตัดสินใจ และ Hawkins and Mothersbaugh (2010) ที่ศึกษาตัวแปรด้านทัศนคติ ได้แก่ ด้านปัญญา (Cognitive) ด้านความรู้สึก (Affective) และการแสดงพฤติกรรม (Conative) หรือความตั้งใจที่จะซื้อ (Intention to Purchase) ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติส่งผลต่อผลการตัดสินใจด้วยเช่นกัน

2.3 ความรู้ (Knowledge) มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process)

จากสมมติฐานข้อ 3 ความรู้ (Knowledge) มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความรู้ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยความรู้ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 อยู่ในระดับมากที่สุด สามารถอธิบายได้ว่า ความรู้เป็นเครื่องมือสำคัญมากที่จะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อการตัดสินใจลงทุนต่อไป รวมถึงการพิจารณาราคาและปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคา สามารถช่วยในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่ดีมีความเสี่ยงน้อยในการลงทุนได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Giovanni Schiuma (2012) ที่กล่าวว่า ความรู้ช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้อย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งต้องยอมรับว่าการแปลความรู้สู่ผลลัพธ์ทางธุรกิจจำเป็นต้องใช้กลไกการจัดการ และจากนั้นพิจารณากระบวนการความรู้ที่ทำให้เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่สนับสนุนปัจจัยความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค ดังเช่นงานวิจัยของ Wiwik Utami (2017) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคเบื้องต้นของการลงทุน กรณีศึกษานักลงทุนการตัดสินใจในการแลกเปลี่ยนหุ้นของอินโดนีเซีย โดยศึกษาความพึงพอใจของนักลงทุน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานและการวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อวิเคราะห์ตัวเลือกในการลงทุน และวิเคราะห์ปัจจัยมีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีวิเคราะห์การลงทุน ผลการศึกษาพบว่านักลงทุนชาวอินโดนีเซียชอบการวิเคราะห์ทางเทคนิค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีการวิเคราะห์ทางเทคนิค อย่างมีนัยสำคัญคือนักลงทุนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ยาวนาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nils Ekmen (2017) ที่ได้ศึกษาการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ของการทำกำไรของเทคนิคการวิเคราะห์ทั่วโลก กรณีหุ้นสินค้าโภคภัณฑ์และอัตราแลกเปลี่ยนด้วยตัวชี้วัดทางเทคนิค มีจุดประสงค์เพื่อพิจารณาความแตกต่างในประสิทธิภาพ

ของการซื้อขายทางเทคนิคระหว่างตลาด นอกจากนี้ยังศึกษาตัวบ่งชี้ทางเทคนิคและการทำกำไร โดยคำนึงถึงสภาวะตลาด ผลการศึกษาพบว่า ตัวบ่งชี้ทางเทคนิคทั้งหมดมีประสิทธิภาพในแง่ของการทำกำไรและมีอิทธิพลต่อการคาดการณ์ ประเภทตลาดที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำกำไรได้มากที่สุด คือ การพัฒนาตลาดตราสารทุน แม้ว่าจะมีผลประกอบการที่ไม่แน่นอนก็ตาม

จากผลการวิเคราะห์ความรู้ ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ที่พบว่ามีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นความรู้ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 3.71 ซึ่งเป็นอันดับที่ 2 รองลงมา อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่ายังคงอยู่ในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่า การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐาน เป็นการศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานที่มีอิทธิพลสำคัญ การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานพยายามที่จะคาดการณ์ราคาและแนวโน้มของการลงทุน โดยการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐบาล ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยอื่นๆ ภายในกรอบการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อฐานะที่ดีของเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและบริษัท การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานมีเป้าหมายคือการพัฒนาการคาดการณ์ความเคลื่อนไหวของราคาในอนาคตและผลกำไรจากการขายของนักลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Drakopoulou, V. (2015) ที่ชี้ให้เห็นแนวทางการวิเคราะห์พื้นฐานและการประเมินค่าหุ้นที่นำมาใช้โดยผู้ค้าหลักทรัพย์รายวันในการเลือกหุ้นในพอร์ตการลงทุนที่มีการซื้อขายอย่างแข็งขัน การสนับสนุนความสำคัญของการวิเคราะห์พื้นฐานการลงทุนนี้จะนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนที่ประสบความสำเร็จมากขึ้น สำหรับนักลงทุน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Gould, M. (2016) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับการหาสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงและการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับกับปัจจัยที่สะสมมานานเป็นระยะเวลาหนึ่ง นักลงทุนระยะยาวส่วนใหญ่ที่มีความกังวลมากขึ้นก็จะใช้การวิเคราะห์พื้นฐานของบริษัทซึ่งถือเป็นกลยุทธ์หนึ่งเพื่อการลงทุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suresh, A.S (2013) และ Drakopoulou, V. (2015) ที่ชี้ให้เห็นว่าการเลือกการลงทุนจะเริ่มจากการวิเคราะห์พื้นฐาน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานตรวจสอบ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมและผลการดำเนินงานของบริษัทก่อนทำการตัดสินใจลงทุน

2.4 ความรู้ (Knowledge) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

จากสมมติฐานข้อ 4 ความรู้ (Knowledge) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความรู้ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านต่างๆ ตามลำดับ ได้แก่ การวิเคราะห์ทางเทคนิค และการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน สามารถอธิบายได้ว่า ความรู้เป็นตัวขับเคลื่อนหลักที่สำคัญ กุญแจสำคัญของยุคนี้คือการสร้างทุนมนุษย์ โดยใช้การศึกษาและการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการลงทุนเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ตอบแทนที่เหมาะสมจึงควรสร้างการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง นักลงทุนท่านใดที่มีองค์ความรู้ และสามารถดึงมาใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งสร้างความได้เปรียบในการ

แข่งขัน สามารถบรรลุเป้าหมายของการลงทุนได้ เนื่องจากความรู้มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการตัดสินใจลงทุน สอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านที่ศึกษาตัวแปรด้านความรู้ พบว่า ผลการศึกษาของความรู้มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ ดังที่ Venkatesh, C. K., and Tyagi, M. (2012) ระบุว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิคจะทำให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจได้ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์หนึ่งเพื่อการลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจ Gould, M. (2016) กล่าวว่า นักลงทุนส่วนใหญ่จะใช้การวิเคราะห์พื้นฐานของบริษัทซึ่งถือเป็นกลยุทธ์หนึ่งเพื่อการลงทุน รวมทั้งการวิเคราะห์ทางเทคนิคมีมากขึ้นเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง การวิเคราะห์ทางเทคนิคขึ้นอยู่กับความผันผวนของตลาดหุ้น นักลงทุนระยะยาวและระยะสั้นมีแนวโน้มว่าจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ ส่วนใหญ่นักลงทุนเหล่านี้จะเน้นความรวดเร็วโดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคเป็นหลักคิดสำหรับการลงทุนอย่างถูกต้อง ซึ่งการวิเคราะห์ทั้งสองอย่างนี้มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจ เช่นเดียวกับที่ Wiwik Utami (2017) ระบุว่า การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเป็นวิธีการพยากรณ์ความเคลื่อนไหวทางการเงินในอนาคต จากปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการตัดสินใจ รวมทั้ง Vinodkumar P Pathade (2017) ที่ระบุว่า การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานเป็นการศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของกนิติบุคคล เช่น หุ้นหรือสกุลเงิน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานพยายามที่จะคาดการณ์ราคาและแนวโน้มโดยการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐบาล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยอื่นๆ ภายในกรอบการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อฐานะที่ดีของเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และบริษัท สอดคล้องกับงานวิจัยของ Renu Isidore. R and P. Christie (2018) และ Suresh, A.S (2013) ที่ระบุว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิคใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจหลักในการทำธุรกรรมในตลาดหุ้น นักลงทุนบางคนใช้ทั้งปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิคทั้งสองเครื่องมือคู่กัน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ตลาดหุ้นและบางส่วนยังต้องใช้ทั้งสองเครื่องมือร่วมกันอีกด้วยซึ่งการวิเคราะห์ทั้งสองอย่างนี้มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Drakopoulou, V. (2015) และ Pudji Astuty (2017)

2.5 เทคโนโลยี (Technology) มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process)

จากสมมติฐานข้อ 5 เทคโนโลยี (Technology) มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เทคโนโลยี มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเทคโนโลยีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด สามารถอธิบายได้ว่า เทคโนโลยีการสื่อสาร เช่น อุปกรณ์สื่อสารที่แพร่หลายทั่วไป ได้แก่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้รับการพัฒนาให้สามารถเข้าใช้งานระบบเครือข่าย เทียบเท่ากับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พกพาได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว นักลงทุนส่วนใหญ่เน้นไปที่การค้นหาข้อมูลก่อนทำการซื้อขาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความไม่แน่นอนและความเสี่ยง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสาร โดยระบุว่าการรับข้อมูลข่าวสาร เช่น ข่าวสารการวางแผนการเงินนั้น จะมุ่งเน้นความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคล

ของผู้รับสาร โดยจะให้ข้อมูลการวางแผนการเงินให้ตรงกับกลุ่มที่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง จึงเห็นว่า การรับข้อมูลข่าวสารของผู้ลงทุนส่วนบุคคล จะเลือกสื่อที่มีข้อมูลตรงกับความต้องการของตนเอง โดยจำเป็นต้องแสวงหาข้อมูลที่หลากหลายตามความสะดวก เพื่อใช้พิจารณาวิเคราะห์ตัดสินใจ ทั้งนี้ข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต มีข่าวสารที่สดใหม่ของข่าวแต่ละวัน หรือมีข้อมูลเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวได้ตลอดเวลา ดังนั้นจึงเห็นว่า การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการลงทุนทางอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อใหม่ซึ่งผู้ลงทุนส่วนบุคคลใช้เป็นแนวทางในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่ง่าย สะดวกในการเลือกอ่านข่าวอื่นๆ หรือการย้อนกลับมาที่หน้าจอแรก รวมทั้งข่าวสารมีความชัดเจน โดยจัดหมวดหมู่ข่าวเอาไว้ตามหน้าต่างๆ ได้ จึงมุ่งเน้นการเผยแพร่ข้อมูลที่หลากหลาย ชัดเจน ตรงประเด็น เพื่อเพิ่มความสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้ตรงตามความสนใจในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับฐานทางการเงินของลูกค้า นโยบายการลงทุน หรือการเลือกตราสารในตลาดเงิน เพื่อจัดทำนโยบายการลงทุน ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดผู้ลงทุนส่วนบุคคลสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจกำหนดสัดส่วนในการลงทุนได้อย่างประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thammasat University Research and Consultancy Institute (2018) ที่ระบุว่า ข้อมูลข่าวสารออนไลน์ถือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้ลงทุนสามารถรับข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนผ่านเว็บไซต์ สื่อและสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้มีศักยภาพการลงทุน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Securities and Exchange Commission (SEC) (2018) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของคนในสังคมและได้รับความนิยมใช้งานกันมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยว่าเป็นช่องทางในการสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็น Line, Facebook หรือ Twitter เพราะแค่เปิดเข้าไปดูก็จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่มีการกด Like หรือ Share ต่อๆ กันมาอย่างมากมาย ในส่วนของตลาดทุนมีผู้ลงทุนจำนวนไม่น้อยที่ใช้ช่องทางนี้ในการติดตามข่าวสารและใช้ข้อมูลที่ได้รับเพื่อการตัดสินใจลงทุน

จากผลการวิเคราะห์เทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่พบว่ามีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นเทคโนโลยีด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 3.52 ซึ่งเป็นอันดับที่ 2 รองลงมา อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่ายังคงอยู่ในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่า โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยเอื้ออำนวยต่อการรวบรวมข้อมูลได้จากทุกช่องทางการติดต่อ การรวบรวมข้อมูลและจัดการข้อมูลได้ทันท่วงที การบูรณาการข้อมูลจากฐานข้อมูลนักลงทุน การติดต่อสื่อสารแบบเฉพาะรายกับนักลงทุน และการมีโปรแกรมระบบการจัดการความสัมพันธ์ในการตอบสนองความต้องการของนักลงทุนตามความแตกต่างในการทำกำไรของนักลงทุนแต่ละราย สอดคล้องกับแนวคิดของ Awasthi, P and Purnima S. Sangle (2012) ที่กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นการรวมองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ ที่สามารถเรียกมาใช้ หรือกระจายไปยังผู้เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินในการประสานงาน การดำเนินงาน การควบคุม และการวิเคราะห์ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dutu, C. and Halmajan, H. (2011) ที่ศึกษา

พบว่า การบูรณาการข้อมูลด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจกรรม การริเริ่มการสร้างความสัมพันธ์กับนักลงทุน นอกจากนี้งานวิจัยของ Ferrell, O. C., Fraedrich, J. and Ferrell, L. (2011) ที่ระบุว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของธุรกิจที่จะรักษาความสัมพันธ์กับนักลงทุน การเพิ่มผลกำไร เทคโนโลยีสารสารเทศสามารถนำมาใช้ในการเก็บข้อมูล การแบ่งปันข้อมูล และก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างธุรกิจและนักลงทุนเพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของนักลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6 เทคโนโลยี (Technology) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

จากสมมติฐานข้อ 6 เทคโนโลยี (Technology) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เทคโนโลยี มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นผลส่งต่อมาจากปัจจัยย่อยด้านต่างๆ ตามลำดับ ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถอธิบายได้ว่า นักลงทุนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สามารถเรียกใช้ วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล เพื่อการตอบสนองความต้องการ ของนักลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจได้อย่างสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Dutu, C. and Halmajan, H. (2011) ที่กล่าวถึงการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับด้านโครงสร้างของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารว่ามีผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนและนำไปสู่ผลของการดำเนินการตัดสินใจเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ Awasthi, P. and Purnima S. Sangle. (2012) ยังระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจว่าเป็นการรวมองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในการจัดเก็บและประมวลผล ที่สามารถเรียกมาใช้ หรือกระจายไปยังผู้เกี่ยวข้องได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Namjoyan et al. (2013) ที่ระบุว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นระบบการเก็บรวบรวม บันทึก วิเคราะห์ข้อมูล และการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับนักลงทุนซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Machi, Lawrence A. and Brenda T. McEvoy. (2016) และ La Shun L. Carrol (2017) ที่ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับผลการตัดสินใจด้วย นอกจากนี้ งานวิจัยของ Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler (2015) ยังสนับสนุนปัจจัยด้านเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีการสื่อสารที่แพร่หลายทั่วไป ได้แก่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ได้รับการพัฒนาให้สามารถเข้าใช้งานระบบเครือข่าย เทียบเท่ากับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พกพาได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีการสื่อสารกับผลการตัดสินใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Roztocki, N. and Weistroffer, H. R. (2015) และ Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016) ที่มีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกันว่า กระแสการสื่อสารไร้พรมแดนผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้แพร่หลายโดยเพิ่มลักษณะเด่นของการสื่อสารให้สามารถสื่อสารด้วยการรับ-ส่ง และเผยแพร่ทั้งภาพถ่าย ข้อความ เสียงและสื่อมัลติมีเดียอื่นๆ ได้อย่างสะดวกและมี

ขั้นตอนการใช้งานที่เข้าใจง่าย แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีการสื่อสารกับผลการตัดสินใจด้วยเช่นเดียวกัน

2.7 กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

จากสมมติฐานข้อ 7 กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกระบวนการตัดสินใจด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ มีค่าเท่ากับ 4.36 อยู่ในระดับมากที่สุด สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อนักลงทุนนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติและต้องการให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดนั้น นักลงทุนควรกำหนดตารางเวลาการดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน และจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้นักลงทุนควรกำหนดระเบียบวิธี กฎ และนโยบาย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้การปฏิบัติการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Oriana-Helena NEGULESCU (2014) ที่พบว่า การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการปฏิบัติการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลของการตัดสินใจสามารถแสดงถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการลงทุนได้ เช่นเดียวกับที่ Jalal-Karim, A. (2013) ได้กล่าวไว้ว่าการตัดสินใจไปปฏิบัติเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญเพราะนำไปสู่ผลของการดำเนินงานต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ Litherland, N. (2013) และ Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel, Dunmade Emmanuel Olaniyi (2015) นอกจากนี้ P.Kotler and K.L.Keller (2012) ยังได้เสนอแนะว่า ก่อนนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติหรือลงทุน นักลงทุนควรจะคำนึงถึงปัจจัย 3 ประการ คือ 1) ทัศนคติของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องจะมีผลทั้งด้านบวกและด้านลบต่อการตัดสินใจ 2) ปัจจัยสถานการณ์ที่คาดคะเนไว้ เช่น รายได้ที่คาดคะเนของครอบครัว การคาดคะเนต้นทุน และการคาดคะเนผลประโยชน์ของการลงทุน และ 3) ปัจจัยสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคะเนไว้ ซึ่งนักการตลาดเชื่อว่าปัจจัยที่ไม่คาดคะเนจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Armstrong and Kotler (2013)

จากผลการวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจ ด้านการวิเคราะห์ทางเลือก มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 เป็นกระบวนการตัดสินใจ อันดับ 2 รองลงมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ซึ่งยังคงอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า กระบวนการตัดสินใจส่งผลต่อผลการตัดสินใจของนักลงทุน สามารถอธิบายได้ว่า การวิเคราะห์ทางเลือกมีความสำคัญเพราะจะต้องมีการระบุเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละทางเลือก ทำการสำรวจข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพของทางเลือกเปรียบเทียบในแต่ละเกณฑ์ เปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้นัก

ลงทุนพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Oriana-Helena Negulescu (2014) ที่พบว่า การวิเคราะห์ทางเลือกเป็นองค์ประกอบสำคัญของการตัดสินใจ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Litherland, N. (2013) นอกจากนี้ Jalal-Karim, A. (2013) ยังได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ทางเลือกของนักลงทุนนั้นนักลงทุนมักไม่ชอบความเสี่ยง โดยนักลงทุนจะเลือกลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ที่เรียงตัวอยู่ที่เส้นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ใด ขึ้นอยู่กับเส้นอรรถประโยชน์นักลงทุนนั้น ส่วนงานวิจัยของ Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel, Dunmade Emmanuel Olaniyi (2015) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินเปรียบเทียบการจัดการเชิงกลยุทธ์และกระบวนการตัดสินใจ ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์ทางเลือกว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญโดยเฉพาะการนำมาใช้ในการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร

จากผลการวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจ ด้านการประเมินผล มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นกระบวนการตัดสินใจอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ซึ่งยังคงอยู่ในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่า การประเมินผลจะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้นักลงทุนแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow (2015) ที่กล่าวว่า การพัฒนาผลลัพธ์ของการตัดสินใจ คือการประเมินผลการตัดสินใจแล้วนำมาใคร่ครวญพิจารณาผลของการตัดสินใจอีกครั้งหนึ่งเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีที่สุดต่อไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Oriana-Helena NEGULESCU (2014) ที่ระบุว่าการประเมินผลช่วยให้กระบวนการตัดสินใจเป็นระบบและเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อทุกคนในสาขาใดก็ได้

จากผลการวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจ ด้านการระบุปัญหา มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นกระบวนการตัดสินใจอันดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อย่างไรก็ตามก็พบว่ายังคงอยู่ในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่า การระบุปัญหาในการลงทุนมีความสำคัญเพราะจะช่วยให้รู้ถึงข้อดีข้อจำกัดต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นและสามารถหาทางป้องกันและแก้ไขได้ แต่ทว่า การตัดสินใจบางครั้งนักลงทุกอาจไม่ต้องรู้ถึงปัญหาของการลงทุนในทุกประเด็นก็ได้ แต่ต้องรู้ว่าปัญหาอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการลงทุน ผลการตัดสินใจแสดงถึงศักยภาพในการลงทุนของนักลงทุน เช่น ได้กำไรหรือขาดทุน ดังนั้นการตัดสินใจทุกครั้งนักลงทุนจะต้องคำนึงถึงผลที่จะตามมาด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel, Dunmade Emmanuel Olaniyi (2015) ที่เน้นการวิเคราะห์ทางเลือกว่าเป็นสิ่งสำคัญและเป็นทางเลือกที่เกิดจากสองทางเลือกหรือมากกว่า รวมถึงการระบุปัญหา และการประเมินผลการตัดสินใจ

3. ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดที่สำคัญ ประกอบด้วย

3.1 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจากทั่วประเทศไทยจำนวนหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นผู้ที่จะนำผลวิจัยไปประยุกต์ปรับใช้จะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดดังกล่าวด้วย

3.2 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) จากวรรณกรรมจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้ได้รับความรู้พื้นฐานในการวิจัย และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาเรื่อง “การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ดังนั้นผู้ที่จะนำผลวิจัยไปประยุกต์ปรับใช้จะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดดังกล่าวด้วย

4. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) ประโยชน์เชิงวิชาการ 2) ประโยชน์เชิงธุรกิจ 3) ประโยชน์ด้านการนำผลวิจัยไปใช้ 4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

1) จากการวิจัย ผู้วิจัยได้แบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Decision Making Model) ซึ่งเป็นโมเดลที่ได้จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีลักษณะไม่แตกต่างจากโมเดลที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จึงสรุปว่าการสามารถใช้โมเดลเดิมได้เป็นเชิงประจักษ์ ซึ่งโมเดลนี้สามารถช่วยพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการลงทุนและกระบวนการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน เพื่อนำไปสู่การศึกษาต่อยอดและเตรียมความพร้อมในการลงทุนให้เหมาะสมที่สุดต่อไป

2) พัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน เพื่อให้เกิดงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจและการลงทุนของประเทศ มีการพัฒนาด้านการลงทุน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุนทั้งในและต่างประเทศมากยิ่งขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้กับนักลงทุนรุ่นใหม่ในมหาวิทยาลัยได้

3) จัดอบรมให้คนได้รับความรู้เกี่ยวกับการลงทุนที่ไม่มีความเสี่ยงแล้ว ซึ่งจะช่วยเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการตัดสินลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ในอนาคต

4.2 ประโยชน์เชิงธุรกิจ

1) งานวิจัยครั้งนี้จะช่วยเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการตัดสินลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ โดยสามารถพัฒนาองค์ความรู้ด้านการตัดสินใจลงทุนเพื่อให้นักลงทุนมีความพร้อมในการเตรียมการลงทุนทั้งทางตรงและทางอ้อม เพิ่มศักยภาพของนักลงทุนและตระหนักในปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนได้

2) เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านกลยุทธ์การลงทุน เสริมสร้างความพร้อมในการลงทุน ก่อให้เกิดศักยภาพและสามารถขยายการลงทุนให้เกิดขึ้นในวงกว้างขึ้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนักลงทุนได้

3) เป็นแนวทางในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4) เป็นแนวทางให้นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้กำหนดนโยบายในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

4.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการ

เนื่องจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยังมีการศึกษาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากนี้วรรณกรรมที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุน เพื่อนำไปสู่ผลการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนโดยเฉพาะยังมีไม่มากเช่นกัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเหตุ ได้แก่ พฤติกรรม (Behavior) ความรู้ (Knowledge) เทคโนโลยี (Technology) รูปแบบการลงทุน (Investment Model) และยังพบว่ากระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome) ในการลงทุน จากการผลการวิจัย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ทางการจัดการ ดังนี้

1) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรม (Behavior) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) และผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

เพื่อทำให้ผลการตัดสินใจด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสูงขึ้น โดยให้ความสำคัญต่อพฤติกรรม (Behavior) ของนักลงทุนให้เกิดประโยชน์มากขึ้น โดยนักลงทุนควรสร้างแรงจูงจูงใจเพื่อช่วยกระตุ้นแนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน การติดตามความเคลื่อนไหว

ใหม่ๆ เมื่อเห็นว่าหุ้นใหม่น่าจะไปได้ดี จึงมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนหรือซื้อหุ้นตัวนั้น รวมถึงทัศนคติที่ดีต่อตัวเจ้าของกิจการ และการแสดงออกในสิ่งที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษสามารถนำมาประยุกต์เป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุนเพื่อให้เกิดมูลค่าและผลประโยชน์แก่ตนเองได้ นอกจากนี้ในสถานการณ์ต่างๆ ต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์การลงทุน นักลงทุนจะต้องมีความพร้อม มีความตั้งใจที่จะลงทุนจริงๆ จึงจะเป็นหนทางไปสู่การลงทุนได้อย่างสำเร็จ รวมถึงการสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรกับเจ้าของกิจการหรือผู้ร่วมลงทุนจนรู้สึกอยากลงทุนด้วย ตลอดจนการคิดวิเคราะห์ การปฏิบัติ การลงทุน การมีความรู้ การยอมรับความเสี่ยง การได้รับแรงบันดาลใจและการมีแนวคิดโน้มเอียงไปในเส้นทางที่ต้องการลงทุนอย่างจริงจัง

2) ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ (Knowledge) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) และผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

เพื่อทำให้ผลการตัดสินใจด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากผลวิจัยพบว่า ความรู้ (Knowledge) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจ ทั้งนี้การเพิ่มความรู้เรื่องการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถกระทำได้หลายทาง เช่น การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานดูก่อนว่าบริษัทมีความมั่นคงแค่ไหน มีผลตอบแทนเท่าไหร่ คู่แข่งและสถานการณ์รอบตัวเป็นอย่างไร โดยเฉพาะใครที่ต้องการลงทุนระยะยาวควรศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเป็นหลัก ส่วนการวิเคราะห์ทางเทคนิคนั้นมีหลากหลาย แต่ละแบบก็จะเหมาะกับแต่ละสถานการณ์หรือหุ้นบางตัวบางกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถเดาราคาที่เหมาะสมสำหรับหุ้นแต่ละประเภท นอกจากนี้ยังช่วยให้สามารถคาดการณ์โอกาสขึ้นลงหรือแนวโน้มของหุ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้มีการตกแต่งบัญชีเพื่อสร้างราคาหุ้นให้สูงขึ้น ดังนั้นผู้ลงทุนควรพัฒนาทักษะด้านความรู้ทั้งพื้นฐานและทางเทคนิคให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้นักลงทุนจะต้องทำการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิคให้ครบถ้วนรอบด้าน รวมถึงการเปรียบเทียบสภาพคล่องกับค่าเฉลี่ยในบริษัทแบบเดียวกันเพื่อจะได้คาดการณ์แนวโน้มของราคาตลาด ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการตัดสินในการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

3) ผลการวิจัย พบว่า เทคโนโลยี (Technology) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process) และผลการตัดสินใจ (Decision Making Outcome)

เพื่อทำให้ผลการตัดสินใจด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากผลวิจัย พบว่า เทคโนโลยี (Technology) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อกระบวนการตัดสินใจ ทั้งนี้การเพิ่มสมรรถนะด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถกระทำได้หลายทาง เช่น การจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะสามารถเรียกดูและสามารถสื่อสารหรือส่งต่อข้อมูลไปยังผู้เกี่ยวข้องได้ นักลงทุนจะต้องรู้จักเลือกเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ให้

เหมาะสมกับการลงทุนเพื่อช่วยสร้างทักษะการคิดและแก้ปัญหาการลงทุนในระดับสูง เพราะผลการตัดสินใจของนักลงทุนยุคใหม่มักได้รับข้อมูลข่าวสารจากเทคโนโลยีในทุกช่องทาง อย่างไรก็ตามก็ควรพิจารณาถึงการสื่อสารเหล่านั้นให้ดีว่าจริงหรือเท็จ เพราะเทคโนโลยีเอื้อต่อการกระทำทั้งเชิงบวกและลบ นักลงทุนจึงควรพิจารณาข้อมูลเหล่านั้นให้ถี่ถ้วนเพราะส่งผลต่อผลการตัดสินใจลงทุนที่จะตามมา ปัจจุบันการดำเนินกิจการทุกอย่างมีระบบเทคโนโลยีมาช่วย ทุกอย่างสามารถทำออนไลน์ได้ช่วยให้การลงทุนมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น สามารถประเมินทางเลือกในการลงทุนเพื่อให้ผลการดำเนินการลงทุนเป็นไปอย่างราบรื่นและได้รับผลกำไรที่คุ้มค่าโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารใหม่ๆ ในการช่วยยกระดับการลงทุน

4.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วยวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาหาแบบจำลองการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Decision Making Model) ในรูปแบบใหม่และให้ได้ผลการศึกษาที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2) การวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาในส่วนของตัวแปรปัจจัยพฤติกรรมการลงทุน ความรู้เทคโนโลยี และรูปแบบการลงทุนกับกลุ่มนักลงทุนรายอื่นเพื่อเป็นการพิสูจน์ตัวแปรเชิงประจักษ์ รวมทั้งศึกษาตัวแปรที่เป็นปัจจัยเหตุอื่นๆ ที่อาจจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้งานวิจัยดูน่าสนใจ เกิดความท้าทาย และเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิจัยในอนาคต

3) การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยในมิติอื่นๆ เช่น การศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือการศึกษาหาความสัมพันธ์ของกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อให้งานวิจัยมีความก้าวหน้าทันเหตุการณ์เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการที่ผู้วิจัยจะต้องทบทวนวรรณกรรมใหม่อีกครั้งทั้งในและต่างประเทศเพื่องานวิจัยออกมาสมบูรณ์แบบและทันสมัยที่สุด

บรรณานุกรม

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2550). **การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). **ระเบียบวิธีวิจัย.** เชียงใหม่: โรงพิมพ์ครองช้าง.

บุญเรียง ขจรศิลป์. (2549). **สถิติวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2555). **สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS.** กรุงเทพฯ : เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.

วิชิต อู่อ้น. (2550). **การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. (2554). **การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภมาส อังศุโชติ และคณะ. (2554). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL. กรุงเทพฯ : บริษัทเจริญดีมั่นคงการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). **เอกสารประกอบการระดมความคิดเห็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564).** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

BIBLIOGRAPHY

Abdoli, M, R., & Royaee, R. (2012). Board monitoring and earnings quality: An empirical study in Iran. **African Journal of Business Management.** 6 (11), 4179-4184

Adams, T. (2014). Advancing the application of systems thinking in health. **Health Research Policy and Systems.** 12: 50.

Adeyemi Omolade Sunday, Adeyemi Kayode Samuel, Dunmade Emmanuel Olaniyi. (2015). A Comparative Evaluation of Strategic Management and Decision Making Process Adeyemi Omolade Sunday. **International Journal of Advanced Academic Research | Social Sciences and Education**.1 (3):12-23.

Adnan, M. et al. (2014). **Comparative evaluation of metered-dose inhaler technique demonstration** among community pharmacists in Al Qassim and Al-Ahsa region, Saudi-Arabia. SaudiPharm. J. Retrieved August, 10, 2018 from http://dx.doi.org/10.1016/ j.jsps. 2014.06.007.

Aghdaei, S. H., & Ghasemi, K. (2012). Studying the effect of debt ratio on market value of stock firms by using the liquidity. **International Conference on Economics.** 36: 105 – 110.

Aguenaou, S., Abrache, J., & El Kadiri, B. (2011). Testing the Fama French three factor model in the Moroccan stock market. **International Journal of Business.** Accounting, and Finance, 5 (2), 57-66.

Akroush, N.M., ed.al. (2011). Customer relationship management implementation. An investigation of a scale's generalizability and its relationship with business performance in a developing country context. **International Journal of Commerce and Management.** 21 (2): 158-191.

Alves, S. (2012). Ownership structure and earnings management: Evidence from Portugal. **AustralasianAccounting Business and Finance Journal,** 6 (1): 57-74.

Angelov, P. (2010). **Evolving Takagi-Sugeno Fuzzy Systems from Data Streams (eTS+), In Evolving Intelligent Systems: Methodology and Applications (eds. P. Angelov, D. Filev and N. Kasabov), John Willey and Sons.** IEEE Press Series on Computational Intelligence.

Ankit Goel, 2 Dr. Rajendra K. Khatik. (2017). A study on investors' awareness and preference towards mutual funds as an investment option. **International Journal of Commerce and Management Research.** 3 (3): 61-65.

BIBLIOGRAPHY

Arathy B. et al. (2015). A Study on Factors Affecting Investment on Mutual Funds and Its Preference of Retail Investors. **International Journal of Scientific and Research Publications.** 5 (8): 1-4.

Armstrong, Gary and Kotler, Philip. (2013). **Marketing An Introduction.** 9th ed. Newfersey: Pearson Education.

Awasthi, P & Purnima S. Sangle. (2012). Adoption of CRM technology in multichannel environment: a review (2006-2010). **Business Process Management Journal.** 18 (13): 445-471.

Bertalanffy, L.V. (1968). **General System Theory: Foundations, Development, Applications.** New York: George Braziller.

Blythe, Jim. (2013). **Consumer Behaviour.** 2th ed. SAGE Publications Ltd.

Bolisani, E. and Bratianu, C. (2018). The elusive definition of knowledge. In **Emergent knowledge strategies: Strategic thinking in knowledge management.** DOI: 10.1007/978-3-319-60656_1.

Borhan Sayedy & Mohd Zulkifli Ghazali. (2017). The Impact of Microeconomic Variables on Stock Return by Moderating of Money Supply. **Asian Social Science**.13 (12): 191-200

Calcagno, Riccardo and Monticone, Chiara. (2011). Financial Literacy and the Demand for Financial Advice. Retrieved July 11, 2018 from https://ssrn.com/abstract=1884813 or http: //dx.doi.org/ 10.2139/ssrn.1884813

Case, D. O. (2012). **Looking for information: A survey of research on information seeking, needs and behavior.** (3nd ed.). Bingley: Emerald Group Publishing.

Choi, Sue Young; Lee, Heeseok; and Yoo, Youngjin. (2010). "The Impact of Information Technology and Transactive Memory Systems on Knowledge Sharing, Application, and Team Performance: A Field Study," **MIS Quarterly**. 34 (4): 855-870.

Christensen, J.H., T.R. Carter, M. Rummukainen, and G. Amanatidis. (2007) **Evaluating the performance and utility of regional climate models: the PRUDENCE project.** Clim. Change, doi:10.1007/s10584-006-9211-6.

Chung, T., & Ariff, M. (2016). A test of the linkage among money supply, liquidity and share prices in Asia. **Japan and the World Economy.** 39: 48–61. https://doi.org/http://dx.doi.org/ 10.1016/j.japwor.2016.07.001

BIBLIOGRAPHY

Coltman, T.R., Devinney, T.M. and Midgley, D.F. (2010). Customer relationship management and firm performance. **INSEAD Working Papers Collection.** 30 (4): 1-42.

Cumming, G. (2014). The new statistics: Why and how. **Psychological Science.** 25: 7–290.

David J. Atkin, Daniel S. Hunt & Carolyn A. Lin. (2015). Diffusion Theory in the New Media Environment: Toward an Integrated Technology Adoption Model. **Mass Communication and Society.** 18:5, 623-650, DOI: 10.1080/15205436.2015.1066014.

Dechow, P., Ge, W., & Schrand,C. (2010). Understanding earnings quality: A review of the proxies, their determinants and their consequences. In **Journal of Accounting and Economics.**

Diamantopoulos, A. & Winklhofer, H. (2001). Index Construction with Formative Indicators: An Alternative to Scale Development. **Journal of Marketing Research.** 38 (2): 269-277.

Drakopoulou, V. (2015). A Review of Fundamental and Technical Stock Analysis Techniques. **J Stock Forex Trading.** 5: 163. doi:10.4172/2168-9458.1000163.

Drucker, Peter. (2012). **Management Challenges for the 21st Century.** Abingdon, Oxon: Routledge.

Dutu, C., & Halmajan, H. (2011). The effect of organizational readiness on CRM and business performance. **International Journal of Computers.** 1 (5):106-114.

Farley, J. (1989). The relationship between recruiting source, applicant quality, and hire performance: An analysis by sex, ethnicity and age. **Personnel Psychology.** 42 (2):293-308.

Ferrell, O. C., Fraedrich, J. and Ferrell, L. (2011). **Business ethics: Ethical decision making and cases.** 8th ed. Mason: SouthWestern, Cengage Learning.

Financial Services Authority (FAS). (2005). Hedge Funds: A Discussion of Risk and Regulatory Engagement. **Financial Services Authority discussion paper.** 05 (04):14-23.

French DJ, West RJ, Elander J, Wilding JM. (1994). Decision-making style, driving style, and self-reported involvement in road traffic accidents. **Ergonomics.** 36 (6):627-44.

Giovanni Schiuma. (2012). Managing knowledge for business performance improvement. **Knowledge Management.** 16 (4): 515-522

Gohar R, Ahmed S, Niazi U. (2011). Performance comparison of mutual funds in Pakistan. African. **Journal of Business Management**. 5: 5583-5593.

Gould, M. (2016). Fundamental vs. technical financialanalysis. **Research Starters Business.** 1-5.

BIBLIOGRAPHY

Gouveia, V. V., Milfont, T. L., Guerra, V. M. (2014). Functional theory of human values: Testing its content and structure hypotheses. **Personality and Individual Differences.** 60: 41–47.

Gupta, M., and Sharma, P., (2011). Factor Credentials Boosting Quality of Work Life of BSNL Employees In Jammu Region. **Sri Krishna International Research & Educational Consortium.** 2 (1):79-89.

Hallefors, H. (2013). On the Relationship Between Accounting Earnings and Stock Returns Model Development andEmpirical Tests Based on Swedish Data. Stockholm School of Economics,

Halil Kiymaz, Koray D. Simsek. (2017). The performance of US-based emerging market mutual funds. **Journal of Capital Markets Studies.** 1 (1): 58-73.

Hashim Zameer, et al. (2014). The Impact of the Motivation on the Employee's Performance in Beverage Industry of Pakistan. **Finance and Management Sciences.** 4 (1): 293-298

Hawkins, D.I. and dan Mothersbaugh, D.L. (2010). **Consumer Behavior: Building Marketing Strategy.**11th edition. McGraw-Hill, Irwin.

Henttonen et al. (2016). Knowledge sharing and individual work performance: And empirical study of a public sector organization. **Journal Knowledge Management.** 20 (4): 749-768.

Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). **Educational administration: Theory, research, and Practice.** (8th ed.). New York: McGraw-Hill.

Hyotyniemi. (2006). **Neocybernetics in Biological Systems.** Helsinki University of Technology, Control Engineering Laboratory.

Idris, I., & Bala, H. (2015). Firms' Specific Characteristics and Stock Market Returns. **Evidence from Listed Food and beverages Firms in Nigeria.** 6 (16), 188–201.

Jalal-Karim, A. (2013). Evaluating the impact of information security on enhancing the business decision-making process, World Journal of Entrepreneurship. **Management and Sustainable Development.** 9 (1):55 – 64.

James H. Love &Francisco Lage-Hidalgo. (2010). Analysing the determinants of US direct investment. in **Mexico Journal Applied Economics.** Volume 32, 2000 - Issue 10Pages 1259-1267.

Jamshidinavid, B., Chavoshani, M. & Amiri, S. (2012). The impact of demographic and physiological characteristics on the investment prejudges in Tehran stock. **European Journal of Business and Social Science**, 1 (5) 41-53.

BIBLIOGRAPHY

Johan Almenberga and Anna Drebe. (2012). **Gender, Stock Market Participation and Financial Literacy.** Retrieved August, 10, 2018 from https://swopec.hhs.se/hastef/papers/hastef0737.pdf.

Jonas Keller, A Heiko. (2014). The influence of information and communication technology (ICT) on future foresight processes—Results from a Delphi survey. **Technological Forecasting and Social Change.** 85: 81-92.

Jonas Nilsson. (2017). The impact of country-of-origin cues on consumer investment behavior: The moderating influence of financial brand strength and investment management style Investment Behavior. In **European Journal of Marketing.** 51 (2): 349-366.

Jorg. (2011). **New thinking in complexity for the social sciences and humanities: A generative, transdisciplinary approach.** New York: Springer.

Jorge Farinha, Cesario Mateus and Nuno Soares. (2018). Cash holdings and earnings quality: evidence from the Main and Alternative UK markets, **International Review of Financial Analysis.** 56, (238), (2018).

Julien, H., Pecoskie, J. (J. L)., & Reed, K. (2011). Trends in information behavior research, 1999 –2008: A content analysis. **Library & Information Science Research**. 33: 19 –24.

Kahneman, D. and Tversky, A. (2010). Prospect theory: An analysis of decisions under risk. In **Econometrica.** 47 (2): 263–291.

Kanuk, L.L. (2007). **Consumer behavior.** (9th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice – Hall.

Katie Carpen (2018). **7 Steps to Improve Your Decision-Making Process.** Retrieved August, 10, 2018 from www.snhu.edu/about-us/news-and-events/2018/03/decision-making-process.

Kauchak, D. P., & Eggen, P. D. (2013). **Introduction to teaching: Becoming a professional.** 5th ed. Upper Saddle River, NJ: Pearson.

Keating, C. B., & Bradley, J. M., (2015). Complex system governance reference model. International **Journal of System of Systems Engineering.** 6 (1): 33–52.

Kenett, D.Y., Shapira, Y., Madi, A., Bransburg-Zabary, S., Gur-Gershgoren, G., and Ben-Jacob, E. (2010). Dynamics of Stock Market Correlations. **AUCO Czech Economic Review.** 4: 330–340.

Khatab, H., et. al. (2011). Corporate governance and firm performance: A case study of Karachi stock market. **International Journal of Trade, Economics and Finance.** 2 (1): 39-43.

BIBLIOGRAPHY

Kiatapiwat, W. (2010). **Controlling shareholders, audit committee effectiveness and earnings quality: The case of Thailand.** Doctor dissertation, University of Maryland.

Kimani Victor Waruingi. (2011). **A Survey of Behavioral Factors Influencing Individual Investors Choices of Securities at the Nairobi Securities Exchange.** A Research Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Award od Degree of Masters of Business Administration (MBA), The School of Business, University of Nairobi.

Kotler, Philip and Keller, Kevin Lane., (2012). **Marketing Management**. (12th ed.). Edinburgh Gate: Pearson Education Limited.

Kuno J.M. Huisman &Peter M. Kort. (2015). **Strategic capacity investment under uncertainty.** retrieved February, 10, 2018 from https://doi.org/10.1111/1756-2171.12089.

La Shun L. Carroll. (2017). A Comprehensive Definition of Technology from an Ethological Perspective. **Social Sciences.** retrieved February, 10, 2018 from www.mdpi.com/journal/socsci. doi:10.3390/socsci6040126.

Landis, Eric A, Hill, Deborah, Harvey, Maurice R. (2014). A Synthesis of Leadership Theories and Styles. **Journal of Management Policy and Practice** .15 (2): 97-100.

Lars Perner. (2018). **Attitudes.** Retrieved August, 10, 2018 from www.consumerpsychologist.com/cb_Attitudes.html**.**

Laureiro‐Martínez, Daniella, et al. (2015). "Understanding the exploration–exploitation dilemma: An fMRI study of attention control and decision‐making performance." **Strategic Management Journal** 36 (3): 319-338.

Likert, Rensis. (1967). **Attitude Theory and Measurement.** New York: Wiley & Son.

Litherland, N. (2013). **Using a Decision-Making Process Model in Strategic Management.** Retrieved August, 10, 2018 from www.ehow.com/howdoes_5280248_decisionmaking-process-managers.html.

Liu Wang, Shaomin Li. (2018). Determinants of foreign direct and indirect investments from the institutional perspective: A comparative analysis between emerging and mature markets. **International Journal of Emerging Markets.** 13 (5): 1330-13470.

Lonnie L. Bryant,Hao-Chen liu. (2011). Mutual fund industry management structure, risk and the impacts to share holders. **Global finance journal.** 22 (2): 101-115.

BIBLIOGRAPHY

Maarten van Rooij, Annamaria Lusardi and Rob Alessie (2011). **Financial Literacy, Retirement Planning, and Household Wealth.** DNB Working Paper.

Machi, Lawrence A., & Brenda T. McEvoy. (2016). **The Literature Review: Six Steps to Success.** Thousand Oaks: Corwin Press.

Mallin C., Ow-Yong K. (2012). The UK Alternative Investment Market – Ethical Dimensions. In **Journal of Business Ethics.** 95 (2): 223-239.

Merriam-Webster. (2016). Definition by Merriam-Webster. Retrieved January 19, 2018 from https://www.merriam-webster.com/ dictionary.

Mohammed, Rashid & Tahir. (2016). Customer relationship management and firm performance **IOSR Journal of Business and Management (IOSR-JBM).** Volume 18 (1) Ver. I.

Mohammad Taghi Taghavifard. et al. (2018). An Extension of Fuzzy SWOT Analysis: An Application to Information Technology. **Information.** 2018, 9, 46; doi:10.3390/info9030046. Retrieved January 19, 2018 from www.mdpi.com/journal/information.1-19.

Mohtadi and Sumit. (2019). **Agarwal Stock Market Development and Economic Growth: Evidence from Developing Countries Hamid.** Retrieved February, 15, 2019 from https://pdfs.semanticscholar.org/272b/12d9b7c1a58fcefa1d868e4f5beb10b2743d.pdf

Morgeson, FP. Mitchell TR, Liu D. (2015). Event system theory: an event-oriented approach to the organizational sciences. **Acad. Manag.** 40:515–37**.**

Myers, J. (2007). **What type of Investor Are You? How Investor Profiling Is Changing the Way Investment Advice Is Given.** Retrieved January 19, 2018 from http://www.psychonomics.com/research/a&s/bfinancelinks.html.

Namjoyan, Mahsa et al. (2013). 'Studying the Effects of Customer Relationship Management on the Marketing Performance (Isfahan Saderat Bank as a case Study)', **International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences**. 3 (9): 302 – 314.

Naqvi, N., Shiv, B., &Bechara, A. (2006). The role of emotion in decision making: A cognitive neuroscience perspective. In **Current Directions in Psychological Science,** 15 (5)ꟾ 260–264.

Nguyen T & Waring TS. (2013). The adoption of customer relationship management (CRM) technology in SMEs: An empirical study. **Journal of Small Business Enterprise Development.**

BIBLIOGRAPHY

Nidhi and Prerna Puri, (2013). IOSR **Journal of Humanities And Social Science (IOSR-JHSS).** 18 (3):01-06.

Nils Ekmen. (2017). **An Empirical Analysis of the Profitability of Technical Analysis Across Global Markets The Case of Equities, Commodities and Foreign Exchange Rates.** Master Thesis Lund University School Economics and Management Department of Economics.

Nurul Aifaa Shazali, et al. (2013). Lean Healthcare Practice and Healthcare Performance in Malaysian Healthcare Industry. **International Journal of Scientific and Research Publications**. 3 (1): 1-5.

OECD. (2012). **OECD/INFE High-Level Principles on National Strategies for Financial Education.** OECD Publishing (2013). Measuring Financial literacy: Questionnaire and Guidance Notes for Conducting and Internationally Comparable Survey of Financial Literacy', **INFE International Network on Financial Education.** OECD Publishing.

Oguzhan, A., Serdar, O., & D.Gokhan. (2012). "The Rule of Financial Ratios in Determining The Stock Prices.". **Journal of Management & Economics.** 19 (2): 277-288.

Oliver Hart & Luigi Zingales (2015). Liquidity and inefficient investment. **Journal of the European Economic**. October 2015 13 (5):737–769.

Oriana-Helena Negulescu. (2014). **USING A DECISION-MAKING PROCESS MODEL IN STRATEGIC MANAGEMENT.** Review of General Management.19 (1): 1-11**.**

O.V.A.M.SRIDEVI. (2018). Performance Analysis of Mutual Funds-A Study on Selected Mid Cap and Small Cap Funds. **International Journal of Business and Management Invention (IJBMI).** 7 (7): 6-12.

Oxforddictionaries. (2018). **"Knowledge: definition of knowledge in Oxford dictionary (American English) (US)".** Retrieved January 19, 2018 from http://www.oxforddictionaries.com/view/entry/m_en_us1261368.

Peter Holdt Christensen. (2007). Knowledge sharing: moving away from the obsession with best practices. **Knowledge Management.** 11 (1): 36-47.

PISA. (2012). **Report on PISA 2012 Results Analysis.** Retrieved August, 10, 2018 from https://pisathailand.ipst.ac.th/pisa/reports/2012.

Plunkett, W.R. and R. F. Attner. (1994). **Introduction to Management.** Belmont: Wadsworth.

BIBLIOGRAPHY

Pudji Astuty. (2017). The Influence of Fundamental Factors and Systematic Risk to Stock Prices on Companies Listed in the Indonesian Stock Exchange. **European Research Studies Journal Volume XX**, 4A: 230-240.

Qaiser Rafique Yasser, Harry Anak Entebang & Shazali Abu Mansor. (2011). Corporate Governance and Firm Performance in Pakistan: The Case of Karachi Stock Exchange (KSE)-30. **Journal of Economics and International Finance**. 3 (8): 482-491.

Quick, J. C. & Nelson, D. L. (2013). **Principles of Organizational Behavior: Realities & Challenges.** UK: Cengage Press.

Renu Isidore. R and P. Christie. (2018). Fundamental Analysis Versus Technical Analysis-A Comparative Review. **Int J Recent Sci Res.** 9 (1): 23009-23013. DOI: http://dx.doi.org/10.24327/ijrsr.2018.0901.1380.

Rice. (2013). **The enterprise and its environment: A system theory of management organization.** Routledge.

Richard et al. (2011). CFA: **Quantitative methods for investment analysis.** 2 ed. Time value of money.

Richard, M. O. and Chebat, J. C. (2016). Modeling online consumer behavior: Preeminence of emotions and moderating influences of need for cognition and optimal stimulation level. **Journal of Business Research**. 69: 541–553.

Robbins, S.P., et al. (2011). **Management.** 6th ed. Australia: Persone Education Australia.

R. Nandhini et al. (2017). A Study on the Performance of Equity Mutual Funds (With special reference to equity large cap and mid cap mutual funds). **IOSR Journal of Business and Management**. 19 (2): 67-72.

Roztocki, N. Weistroffer, H. R. (2015). Information and communication technology in transition economies: an assessment of research trends, **Information Technology for Development**. 21 (3): 330–364. http://dx.doi.org/10.1080/02681102.2014.891498

Ryan, R. M. et Deci, E. L. (2017). **Self-determination theory. Basic psychological needs in motivation, development and wellness.** New York: Guilford Press.

Ryan, Richard M. and Deci, Edward L. (2000). Intrinsic and Extrinsic Motivations: Classic Definitions and New Directions. **Contemporary Educational Psychology.** 25: 54–67.

BIBLIOGRAPHY

Samontaray, D.P. (2010), Impact of Corporate Governance on the Stock Prices of the Nifty 50 Broad Index Listed Companies, International Research Journal of Finance and Economics. retrieved February, 10, 2018 from www.eurojournals.com/IRJFE_41_01.pdf.

Scott Richardson, Irem Tuna, Peter Wysocki. (2010). Accounting anomalies and fundamental analysis: A review of recent research advances. **Journal of Accounting and Economics.** 50 (2–3): 1410-454.

Securities and Exchange Commission (SEC). (2018). **33rd IFIP TC-11 SEC 2018 International Conference on Information Security and Privacy Protection Poznan, Poland.** Securities and Exchange Commission (SEC).

Seng, D. (2012). Fundamental Analysis and the Prediction of Earnings. **International Journal of Business and Management.** 7 (3): 32–46.

Senge, Peter M. 1990. **The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization.** New York: Doubleday.

Settrade. (2015). **Internet trading.** Retrieved February, 10, 2018 from http://www.settrade.com/brokerpage/IPO/StaticPage/microsite/streaming /about.html.

Sharma and Gupta. (2011). Factor Credentials Boosting Quality of Work Life of BSNL Employees in Jammu Region. Asia Pacific. **Research in Business Management.** 2: 79-89.

Shameer Nazir Madari (2019). What is the difference between direct and indirect investment?. retrieved February, 15, 2019 from https://specialties.bayt.com/fr/specialties/ q/295130/what-is-the-difference-between-direct-and-indirect-investment.

Shefrin, H. (2007). **Behavioral Corporate Finance. Decisions that Create Value.** (5th ed.). McGraw Hill/Irwin. New York.

Shiri, M. M., Vaghfi, S. H., Soltani, J., & Esmaeli, M. (2012). Corporate governance and earning quality: Evidence from Iran. **Middle-East Journal of Scientifi c Research.** 11 (6): 702–708.

Shui Yee Wong and Kwai Sang Chin. (2007). Research output: Journal Publications and Reviews (RGC: 21, 22, 62)› 21_Publication in refereed In **journal Litherland.** retrieved February, 10, 2018 from http://www.ehow.com/howdoes_5280248_decisionmaking-process-managers.html.

Simon, H. A. (1997). **Administrative Behavior: A Study of decision-making processes in administrative organizations.** (4th ed.). New York: The Free Press.

BIBLIOGRAPHY

Sinek, S. (2014**). Leaders Eat Last: Why Some Teams Pull Together and Others Don't.** New Jersey: Brilliance Corporation.

Singh, T., Mehta, S., & Varsha, M. S. (2011). Macroeconomic factors and stock returns: Evidence from Taiwan. **Journal of Economics and International Finance**. 2 (4), 217–227.

Skrbina, David. (2015). **The Metaphysics of Technology.** New York: Routledge.

Solomon, Michael R. (2013). **Consumer Behavior: Buying, Having, and Being.** 8th ed. NJ: Prentice-Hall.

Steven L. McShane and Mary Ann Von Ginow. (2015). **Organizational Behavior.** 5th ed. McGraw Hill Education India Pvt Ltd.

Sultana and Pardhasadhi. (2012). An Empirical Analysis of Factors Influencing Indian Individual Equity Investors' Decision Making and Behavior in **European Journal of Bussiness and Management**. 4 (8): 2222-2839.

Suresh, A. S. (2013). A Study on Fundamental and Technical Analysis. **International Journal of Marketing, Financial Services & Management Research**. 2 (5): 44-59.

Syed Tabassum Sultana, S Pardhasaradhi. (2012). An Empirical Analysis of Factors Influencing Indian Individual Equity Investors' Decision Making and Behavior in **European Journal of Bussiness and Management.** 4 (18): 50-61.

Thaibma. (2019). Investment. retrieved February, 15, 2019 from,www.thaibma.or.th/EN/Investors/Individual/Blog/interest.aspx.

Thammasat University Research and Consultancy Institute. (2018). **Internet for Better Life.** Retrieved August, 10, 2018 from https://etda.or.th/publishing-detail/handbook-of-internet-for-better-life.html.

The Stock Exchange of Thailand. (2018). **Annual Report 2017 The Stock Exchange of Thailand 2018.** Bangkok: The Stock Exchange of Thailand.

Tran Phuc, Dang, Nhu Ngoc, Nguyen, Phuong Nhung, Nguyen. (2010). **Fundamental Analysis in Security Investment and Application in Vietnam.** Security Market TeamUniversity of Economics and Business - Vietnam National University, Hanoi.

Tuomaala, O., Jarvelin, K. and Vakkari, P. (2014). Evolution of library and information science, 1965 – 2005: Content analysis of journal articles. **Journal of the Association for Information Science and Technology.** 65 (7), 1446 –1462. doi: 10.1002/asi23034

BIBLIOGRAPHY

Urbanovsky, T. (2016). Interconnection of Interest Rate, Price Level, Money Supply and Real GDP: The Case of the Czech Republic. Procedia - Social and Behavioral Sciences, 220, 531–540. https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2016.05.529.

Vaishnavi, V. K. and W. Kuechler. (2015). **Design Science Research Methods and Patterns: Innovating Information and Communication Technology.** 2nd ed. New York, CRC Press.

Valérie Revest Alessandro Sapio. (2013). Does the alternative investment market nurture firm growth? A comparison between listed and private companies. **Industrial and Corporate Change,** 22, Issue 4, 1 August 2013, Pages 953–979, https://doi.org/10.1093/icc/dtt021.

Venkatesh, C. K., & Tyagi, M. (2012). Fundamental analysis as a method of share valuation in comparison with technical analysis. **Bangladesh Research Publications Journal.** 5 (3), 167-174.

Vinodkumar P Pathade. (2017). Equity research: Fundamental analysis for long term investment. **International Journal of Applied Research**. 3 (4): 678-682.

V. K. and W. Kuechler. (2015). **Design Science Research Methods and Patterns: Innovating Information and Communication Technology**. (2nd ed.). New York, CRC Press.

Von Bertalanffy, L. (1968). **General System Theory Foundations, Development.** New York George Braziller.

Walter Frick. (2018). **DECISION MAKING: 3 Ways to Improve Your Decision Making.** Retrieved August, 10, 2018 from HTTPS://HBR.ORG/2018/01/3-WAYS-TO-IMPROVE-YOUR-DECISION-MAKING.

Wasita. (2018). **Systems Theory.** retrieved February, 10, 2018 from http://wasita.wikidot.com/kasetsart09-rtcsystems.

Wiwik Utami. (2017). Fundamental Versus Technical Analysis of Investment: Case Study of Investors Decision in Indonesia Stock Exchange. **Journal of Internet Banking and Commerce.** 22 (8): 1-18.

World Investment Report (2013). World Investment Report 2013: Global Value Chains: Investment and Trade for Development. retrieved February, 15, 2019 https://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2013_en.pdf.

Xu, Heng, et al. (2011) "The personalization privacy paradox: An exploratory study of decision making process for location-aware marketing." **Decision support systems**. 51.1 (2011): 42-52.

BIBLIOGRAPHY

Zahra Hosseini and Anand Kamal. (2012). A Survey on Pre-service and In-service Teachers' Perceptions of Technological Pedagogical Content Knowledge (TPCK). **The Malaysian Online Journal of Educational Technology.** 1 (2): 1-5.

Zia-ur-Rehman Rao.ed al. (2017). Emerging market mutual fund performance: evidence for China. **Journal of Asia Business Studies.** 11 (2):167-187.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง
การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

<u>คำชี้แจง</u> แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการทำดุษฎีนิพนธ์เท่านั้น ไม่มีผลใดๆ ต่อผู้ตอบทั้งสิ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามตรงตามความเป็นจริงและให้สมบูรณ์ทุกข้อ ซึ่งแบบสอบถามมีทั้งหมด 7 ตอน ได้แก่

ผู้วิจัยกำหนดประเด็นหลักของคำถามในการทำวิจัยออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 กระบวนการตัดสินใจ ตามตัวชี้วัดหลักทั้ง 4 ด้าน ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วย 1) การระบุปัญหา 2) การวิเคราะห์ทางเลือก 3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ และ 4) การประเมินผล

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านพฤติกรรม ตามตัวชี้วัดหลักทั้ง 4 ด้าน ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วย 1) แรงจูงใจ 2) ทักษะทางการเงิน 3) ทัศนคติ และ 4) ความเสี่ยง

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้ ตามตัวชี้วัดหลักทั้ง 2 ด้าน ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และ 2) การวิเคราะห์ทางเทคนิค

ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ตามตัวชี้วัดหลักทั้ง 2 ด้าน ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วย 1) เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 2) เทคโนโลยีการสื่อสาร

ตอนที่ 6 ปัจจัยด้านผลดำเนินการตัดสินใจ

ตอนที่ 7 ข้อแสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัย นาวสาวจุไรวรรณ รินทพล นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาศรีปทุม ขอขอบคุณยิ่งในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) และเขียนตอบในช่องว่างหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
2. อายุ	☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 – 40 ปี
	☐ 41 – 50 ปี	☐ 51- 60 ปี
	☐ 61 ปี ขึ้นไป	
3. ระดับการศึกษา	☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรี
	☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์ในการลงทุน	☐ น้อยกว่า 5 ปี	☐ 5-10 ปี
	☐ 11-15 ปี	☐ มากกว่า 15 ปี
5. รายได้ต่อเดือน	☐ น้อยกว่า 50,000 บาท	☐ 50,001 – 60,000 บาท
	☐ 60,001 – 70,000 บาท	☐ 70,000 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 – ตอนที่ 6

คำชี้แจง 1. โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามโดยละเอียดก่อนตอบคำถาม

2. โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

คะแนนเท่ากับ	ความหมาย
5	มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด
4	มีระดับความคิดเห็นมากมาก
3	มีระดับความคิดเห็นมากปานกลาง
2	มีระดับความคิดเห็นมากน้อย
1	มีระดับความคิดเห็นมากน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 กระบวนการตัดสินใจ

ตามตัวชี้วัดหลักทั้ง 4 ด้าน ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วย 1) การระบุปัญหา 2) การวิเคราะห์ทางเลือก 3) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ 4) การประเมินผล

1. กระบวนการตัดสินใจ ด้านการระบุปัญหา

การระบุปัญหา (Define the Problem) หมายถึง การระบุปัญหาที่ถูกต้องของนักลงทุนที่มีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อๆ ไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่ากระบวนการตัดสินใจ ด้านการระบุปัญหาในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านรู้ถึงปัญหาทุกครั้งในการตัดสินใจลงทุน					
ท่านรู้ว่าปัญหาต่างๆ มีผลต่อการดำเนินการในการลงทุนในขั้นต่อๆ ไป					
ท่านตระหนักว่าปัญหาต่างๆในการลงทุนมีผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจ					
ท่านสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ เมื่อเกิดปัญหาที่ต้องตัดสินใจอย่างเร่งด่วน					
ท่านตัดสินใจโดยไม่คำนึงถึงอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้น					

2. กระบวนการตัดสินใจ ด้านการวิเคราะห์ทางเลือก

การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the Alternatives) หมายถึง การวิเคราะห์ทางเลือกโดยมีการระบุเกณฑ์ (Criteria) ที่จะใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละทางเลือก ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้จะต้องสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน ที่ได้จากขั้นตอนการระบุปัญหา เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงกับสาเหตุที่แท้จริง แล้วจึงทำการสำรวจข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพของทางเลือกเปรียบเทียบในแต่ละเกณฑ์ เปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้นักลงทุนพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่ากระบวนการตัดสินใจ ด้านการวิเคราะห์ทางเลือกในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านวิเคราะห์ทางเลือกในการลงทุนโดยระบุเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละทางเลือกเสมอ					
ท่านประเมินศักยภาพของทางเลือกอย่างสม่ำเสมอ					

ท่านเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกเพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว					
ท่านตัดสินใจใช้ทางเลือกที่ดีกว่าเสมอ					
การตัดสินใจเลือกซื้อหุ้นของนักลงทุนอื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของท่าน					

3. กระบวนการตัดสินใจ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ

การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the Decision) หมายถึง การดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึงตารางเวลา การดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ จัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่ากระบวนการตัดสินใจ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านกำหนดการตัดสินใจ โดยระบุถึงวิธีการลงทุน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
ท่านมีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ					
ท่านตัดสินใจโดยการปฏิบัติจริงมากกว่าหลักการ					
ท่านมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนใจของนักลงทุน					
ท่านซื้อหุ้นในประเทศมากกว่าหุ้นต่างชาติเพราะหาข้อมูลได้					

4. กระบวนการตัดสินใจ ด้านการประเมินผล

การประเมินผล (Evaluation) **หมายถึง** ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้นักลงทุนแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่ากระบวนการตัดสินใจ ด้านการประเมินผลในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน					
ท่านตระหนักว่า ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้นักลงทุนตัดสินใจได้เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา					

ท่านทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ดูจากผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด					
ท่านใช้แนวโน้มในอดีตมาประกอบการพิจารณาในการลงทุนในอนาคต					
ท่านไม่ให้ความสนใจเรื่องผลต่างการลงทุน					

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านพฤติกรรม

ตามตัวชี้วัดหลักทั้ง 4 ด้าน ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วยประกอบด้วย 1) แรงจูงใจ 2) ทักษะทางการเงิน 3) ทัศนคติ 4) ความเสี่ยง

1. พฤติกรรม ด้านแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง สิ่งที่เป็นพลังกระตุ้นให้นักลงทุนกระทำพฤติกรรมเพื่อบรรลุตามเป้าหมาย โดยความต้องการนั้นเป็นสิ่งเร้าภายในและสิ่งเร้าภายนอกอื่น ๆ เช่น การยอมรับของสังคม สภาพบรรยากาศที่เป็นมิตร การบังคับขู่เข็ญ การให้รางวัลหรือกำลังใจหรือการทำให้เกิดความพอใจ ล้วนเป็นเหตุจูงใจให้เกิดแรงจูงใจได้	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่าพฤติกรรม ด้านแรงจูงใจในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านสร้างพลังกระตุ้นให้นักลงทุนได้ลงทุนเพื่อบรรลุตามเป้าหมาย					
ท่านสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรในหมู่ของนักลงทุน					
ท่านต้องการการยอมรับจากสังคมของนักลงทุน					
ท่านสามารถคาดหวังจากการลงทุนได้					
ท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารการตลาดสำคัญมากต่อการลงทุน					

2. . พฤติกรรม ด้านทักษะทางการเงิน

ทักษะทางการเงิน (Financial Ability) หมายถึง ความรู้ที่ช่วยให้บุคคลสามารถจัดการด้านการเงินของตนทั้งหมดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีทักษะที่ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและมีวินัยทางการเงินที่ดี ประกอบด้วย ทัศนคติทางการเงิน (Financial Attitude) พฤติกรรมทางการเงิน (Financial Behavior) และความรู้ทางการเงิน (Financial Knowledge)	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่าพฤติกรรม ด้านทักษะทางการเงินในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านมีทักษะจัดการด้านการเงิน เป็นอย่างดี					
ท่านมีวินัยทางการเงินที่ดี					
ท่านมีความรู้ทางการเงินที่ดี					
ท่านมีแนวโน้มที่จะลงทุนแบบแยกพอร์ต					
ท่านระวังตัวมากขึ้นหลังจากท่านเคยขาดทุนในการลงทุน					

3. พฤติกรรม ด้านทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่เป็นการสนับสนุนในลักษณะชอบหรือพึงพอใจ ซึ่งทำให้ผู้อื่นเกิดความรักใคร่ อยากใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ หรือต่อต้านสถานการณ์ในรูปความไม่พอใจไม่อยากใกล้สิ่งนั้น ประกอบด้วย ด้านปัญญา (Cognitive Component) ด้านความรู้สึก (Affective Component) และด้านการแสดงพฤติกรรม (Conative Component หรือความตั้งใจที่จะซื้อ (Intention to Buy)	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่าพฤติกรรม ด้านทัศนคติในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านพร้อมที่จะแสดงออกในการสนับสนุนการลงทุน					
ท่านทำให้ผู้อื่นเกิดความรู้สึกสนใจในการร่วมลงทุน					
ท่านใช้สติปัญญาในการคิดวิเคราะห์ก่อนการลงทุน					
ท่านความตั้งใจที่จะซื้อขายและลงทุนอย่างสม่ำเสมอ					
ท่านพยากรณ์ราคาหุ้นจากราคาก่อนหน้านี้อย่างสม่ำเสมอ					

4. พฤติกรรม ด้านความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่า หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบหรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่าพฤติกรรม ด้านความเสี่ยงในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านมีโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ในการลงทุนที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน					
ท่านหลีกเลี่ยงการขายหุ้นเมื่อหุ้นราคาตก					
ท่านเป็นนักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง					
ท่านเป็นนักลงทุนที่สนใจความเสี่ยง					
ท่านพิจารณาอย่างถี่ถ้วนเมื่อราคาหุ้นที่จะลงทุนเปลี่ยนแปลงไป					

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้

ตามตัวชี้วัดหลักทั้ง 2 ด้าน ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วยประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน 2) การวิเคราะห์ทางเทคนิค

1. ความรู้ ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

ความรู้ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์โดยพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ สภาพอุตสาหกรรม การเมือง ตลอดจนผลประกอบการของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลแต่ละส่วนมาวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท ซึ่งต้องวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่าความรู้ ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านวิเคราะห์โดยพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ สภาพอุตสาหกรรม การเมืองและผลประกอบการของบริษัทก่อนที่จะลงทุน					
ท่านรวบรวมข้อมูลแต่ละส่วนมาวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทที่ต้องการลงทุน					
ท่านวิเคราะห์อัตราการเติบโตปัจจุบันของเศรษฐกิจโลก					
ท่านวิเคราะห์โครงสร้างการเป็นเจ้าของกิจการของบริษัท					
ท่านวิเคราะห์กฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคล					

2. ความรู้ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค

ความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) หมายถึง แนวทางที่อาศัยการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ในอดีต เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคาในอนาคต โดยอาศัยหลักสถิติมาใช้การพยากรณ์ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่าง ๆ	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่าความรู้ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ในอดีต เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคาในอนาคต					
ท่านใช้หลักสถิติมาใช้การพยากรณ์ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่าง ๆ					
ท่านวิเคราะห์ค่าดัชนีด้านราคาตลาดเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของบริษัทในสาขาเดียวกัน					

ท่านวิเคราะห์เชิงแผนภูมิด้านอัตราการเติบโตด้านยอดขายและผลกำไรที่ผ่านมาและการพยากรณ์อนาคต					
ท่านวิเคราะห์สภาพคล่องเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของบริษัทในสาขาเดียวกัน					

ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

ตามตัวชี้วัดหลักทั้ง 2 ด้าน ซึ่งข้อคำถามประกอบด้วยประกอบด้วย 1) เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) เทคโนโลยีการสื่อสาร

1. เทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หมายถึง การรวมองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศที่สามารถเรียกมาใช้หรือกระจายไปยังผู้เกี่ยวข้องเพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินในการประสานงาน การดำเนินงาน การควบคุม การวิเคราะห์ และการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่าเทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการลงทุน เป็นอย่างไร					
ท่านจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศที่สามารถเรียกมาใช้หรือกระจายไปยังผู้เกี่ยวข้องกับการลงทุนได้อยู่เสมอ					
ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีในการวิเคราะห์ และการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ					
ท่านสามารถเลือกเทคโนโลยีมาใช้ให้เหมาะสมเพื่อยกระดับการลงทุน					
ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างทักษะการคิดและแก้ปัญหาการลงทุนในระดับสูง					
ท่านเข้าใจกฎ จริยธรรม วัฒนธรรมและสังคมที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยี					
ท่านใช้ประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสรเทศอยู่บ่อยๆ					

2. เทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร

เทคโนโลยีการสื่อสาร (Communication Technology) หมายถึง การติดต่อเชื่อมโยงกันผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ส่งเสริมการติดต่อสื่อสารของบุคคล ประกอบด้วย การแสวงหาข่าวสาร (Information Seeking) และการซื้อขายออนไลน์ (Online Trading)	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่าเทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ในการลงทุน เป็นอย่างไร					

ท่านสามารถติดต่อเชื่อมโยงการซื้อขายลงทุนผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้					
ท่านส่งเสริมการติดต่อสื่อสารของบุคคลในการลงทุน เช่น การแสวงหาข่าวสาร และการซื้อขายออนไลน์					
ท่านสามารถประเมินทางเลือกข้อมูลข่าวสารและนวัตกรรมการสื่อสารใหม่ๆ ได้ตรงกับความต้องการของตน					
ท่านใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการแสวงหาข่าวสารใหม่ๆ อยู่เสมอ					
ท่านตัดสินใจลงทุนได้อย่างทันสมัยและรวดเร็วโดยการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร					

ตอนที่ 6 ปัจจัยด้านผลดำเนินการตัดสินใจ

ตามตัวชี้วัดหลักทั้ง 2 ด้าน

1. ผลดำเนินการตัดสินใจ

ผลดำเนินการตัดสินใจ (Performance) หมายถึง ความสามารถของนักลงทุนที่ครอบคลุมการวัดการลงทุนทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้นักลงทุนแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	**ระดับความคิดเห็น**				
	1	2	3	4	5
ท่านคิดว่าผลดำเนินการตัดสินใจ เป็นอย่างไร					
นักลงทุนมีความสามารถในการลงทุนให้ได้ผลกำไรเป็นไปตามเป้าหมาย					
นักลงทุนใส่ใจกับการลงทุนมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะขาดทุน					
นักลงทุนใช้แนวโน้มในอดีตที่จะประสบผลสำเร็จประกอบการพิจารณาในการลงทุนในครั้งต่อไป					

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ท่านต้องการผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่

☐ ไม่ต้องการ

☐ ต้องการ ขอให้ส่งไปที่

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์การวิจัยเรื่อง
การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

<u>คำชี้แจง</u> แบบสัมภาษณ์ชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการทำดุษฎีนิพนธ์เท่านั้น ไม่มีผลใดๆ ต่อผู้ตอบทั้งสิ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามตรงตามความเป็นจริงและให้สมบูรณ์ทุกข้อ ซึ่งแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อคำถามตามสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 3 ข้อแสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัย นาวสาวจุไรวรรณ รินทพล นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาศรีปทุม ขอขอบคุณยิ่งในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

สถานที่สัมภาษณ์.....

วันเวลาสัมภาษณ์ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....เวลา.....น.

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ-นามสกุล.....
2. ตำแหน่ง.....
3. ที่อยู่.....
4. เบอร์โทรศัพท์.....อีเมล์.....
5. เพศ.....อายุ.....ปี

ตอนที่ 2 ข้อคำถามตามสมมติฐานการวิจัย

1. ท่านมีความเห็นว่า พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนหรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านมีข้อแนะนำในประเด็นดังกล่าวนี้อย่างไรบ้าง

2. ท่านมีความเห็นว่า พฤติกรรม มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนหรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านมีข้อแนะนำในประเด็นดังกล่าวนี้อย่างไรบ้าง

3. ท่านมีความเห็นว่า ความรู้ มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนหรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านมีข้อแนะนำในประเด็นดังกล่าวนี้อย่างไรบ้าง

4. ท่านมีความเห็นว่า ความรู้ มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนหรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านมีข้อแนะนำในประเด็นดังกล่าวนี้อย่างไรบ้าง

5. ท่านมีความเห็นว่า เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนหรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านมีข้อแนะนำในประเด็นดังกล่าวนี้อย่างไรบ้าง

6. ท่านมีความเห็นว่า เทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนหรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านมีข้อแนะนำในประเด็นดังกล่าวนี้อย่างไรบ้าง

7. ท่านมีความเห็นว่า กระบวนการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนหรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านมีข้อแนะนำในประเด็นดังกล่าวนี้อย่างไรบ้าง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ท่านต้องการผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่

☐ ไม่ต้องการ

☐ ต้องการ ขอให้ส่งไปที่

.....

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1.	ผศ.ดร.วราภรณ์ ไทยมา	คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2.	ผศ.ดร.จันทร์เพ็ญ วรรณารักษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี่ราชมงคลสุวรรณภูมิศูนย์สุพรรณบุรี
3.	ผศ.ดร.พิมพ์พรรณ อำพันธ์ทอง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี่ราชมงคลสุวรรณภูมิศูนย์สุพรรณบุรี
4.	ดร.นนทิพันธุ์ ประยูรหงษ์	อ.ประจำวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
5.	ดร.กัลยารัตน์ ธีระธนชัยกุล	อ.ประจำสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
6.	ดร.อารยา อึงไพบูลย์กิจ	รองหัวหน้าสาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
7.	นาย ภาส ศิริพานิชย์	Vice President บ.หลักทรัพย์ ยูโอบี เคย์เฮียน (ประเทศไทย) จก. (มหาชน)
8.	นาย พลเทพ วงศ์นาค	ผอ.บ.หลักทรัพย์ ไอร่า จก. (มหาชน)
9.	นาย ลอย คงวิชาสวัสดิ์	ผอ.บ.หลักทรัพย์ หยวนต้า (ประเทศไทย) จก.

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก (In – Depth Interview)

ลำดับ	ชื่อ นามสกุล	ตำแหน่ง
1.	นาง ฉวีผ่อง แจ่มแสง	อดีตผช.กก.ผจก.ใหญ่ ปตท.สผ.
	ที่อยู่	125/416 ม.แมกไม้ ถ.รามอินทรา คันนายาว กทม.10230
2.	ดร.ทวิตียา พุทธมนต์	Administrative Assistant level 7 บ.การบินไทย จก. (มหาชน)
	ที่อยู่	113 ม.ประชานิเวศน์ 1 ถ.เทศบาลรังรักษ์เหนือ ลาดยาว กทม. 10900
3.	นาย สมพงค์ เบญจเทพานันท์	ผช.กก.ผจก.ฝ่ายวิเคราะห์ บ.หลักทรัพย์ ไอร่า จก. (มหาชน)
	ที่อยู่	160/51 ซ.บางขุนนนท์ 24 บางกอกน้อย กทม.10700
4.	นาย ภาดล วรรณรัตน์	ผช.กก. ผจก.บ.หลักทรัพย์ หยวนต้า (ประเทศไทย) จก.
	ที่อยู่	127 อาคารเกษรทาวเวอร์ ชั้น 14-16 ถ.ราชดำริ ลุมพินี กทม. 10330
5.	ดร.สีฟ้า แจ่มวุฒิปรีชา	Managing Director Bays Engineering Co., Ltd
	ที่อยู่	89/4 ซ.สุขุมวิท 54 ถ.สุขุมวิท บางจาก กทม.10260

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค
(Cronbach' Alpha Coefficient)

1) ความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับ

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.909	80

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i211	247.967	471.689	.681	.906
i212	247.933	474.616	.486	.907
i213	247.600	477.697	.410	.908
i214	247.533	490.740	.067	.910
i215	247.500	474.741	.531	.907
i221	247.867	476.947	.490	.907
i222	247.733	475.513	.521	.907
i223	247.867	478.464	.417	.908
i224	247.833	476.557	.574	.907
i225	248.400	486.869	.374	.908
i231	248.000	478.069	.454	.907
i232	247.267	481.030	.253	.909
i233	247.500	482.879	.219	.909
i234	247.500	489.500	.071	.911
i235	247.700	462.424	.699	.905
i241	247.667	468.989	.544	.906
i242	247.333	476.920	.359	.908
i243	247.567	468.392	.563	.906

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i244	247.833	475.109	.579	.907
i245	247.733	479.857	.418	.908
i311	247.767	470.599	.602	.906
i312	247.533	490.671	.090	.910
i313	247.400	491.559	.043	.910
i314	246.900	476.024	.361	.908
i315	246.767	479.289	.365	.908

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i321	246.933	479.237	.404	.908
i322	246.900	481.266	.321	.908
i323	246.867	476.120	.459	.907
i324	247.167	478.902	.330	.908
i325	246.900	486.714	.183	.909
i331	247.300	486.838	.507	.908
i332	247.167	486.282	.219	.909
i333	246.767	482.461	.254	.909
i334	247.200	489.200	.083	.911
i335	246.900	482.024	.339	.908
i341	246.933	479.926	.410	.908
i342	246.967	490.930	.047	.911
i343	246.833	483.592	.252	.909
i344	246.933	480.202	.306	.909
i345	246.867	485.154	.212	.909
i411	246.733	487.720	.139	.910
i412	247.033	482.861	.264	.909

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i413	247.033	491.620	.068	.910
i414	246.567	483.909	.258	.909
i415	246.600	479.352	.472	.907
i421	246.767	489.357	.162	.909
i422	246.867	476.740	.628	.907
i423	246.767	476.668	.611	.907
i424	247.000	485.724	.259	.909
i425	246.933	478.202	.340	.908
i511	247.133	472.533	.571	.906
i512	246.500	483.983	.279	.909
i513	246.567	482.323	.323	.908
i514	247.067	489.375	.119	.910
i515	246.800	481.407	.402	.908
i516	246.767	483.702	.351	.908
i521	246.900	488.645	.163	.909
i522	246.700	483.803	.243	.909
i523	246.867	489.292	.083	.911
i524	246.567	485.840	.217	.909
i525	246.600	485.352	.230	.909

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i611	246.633	489.482	.107	.910
i612	246.833	482.144	.528	.908
i613	246.733	482.685	.328	.908
i614	246.367	473.551	.537	.907
i615	246.367	478.861	.439	.908

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i621	246.433	482.254	.448	.908
i622	246.833	482.351	.373	.908
i623	246.600	483.421	.333	.908
i624	246.900	485.059	.288	.909
i625	246.667	487.678	.204	.909
i711	246.867	489.223	.140	.910
i712	246.600	480.041	.366	.908
i713	246.800	478.166	.419	.908
i714	246.900	486.645	.174	.910
i715	246.533	485.499	.247	.909
i721	246.967	492.378	.030	.910
i722	246.967	487.275	.185	.909
i723	246.800	484.097	.267	.909
i724	246.900	489.748	.104	.910

Scale Statistics			
Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
250.200	493.752	22.2205	80

2) ความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 2 กระบวนการตัดสินใจ

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.931	20

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i211	47.433	119.013	.425	.931
i212	47.400	119.145	.338	.933
i213	47.067	114.271	.618	.928
i214	47.000	118.000	.439	.931
i215	46.967	113.068	.746	.925
i221	47.333	112.989	.790	.925
i222	47.200	112.924	.774	.925
i223	47.333	115.057	.616	.928
i224	47.300	115.390	.728	.926
i225	47.867	123.844	.253	.933
i231	47.467	119.844	.353	.932
i232	46.733	111.513	.618	.928
i233	46.967	111.757	.624	.928
i234	46.967	113.826	.524	.930
i235	47.167	108.695	.789	.924
i241	47.133	109.706	.738	.925
i242	46.800	109.683	.739	.925
i243	47.033	109.413	.760	.924
i244	47.300	114.700	.720	.926
i245	47.200	115.131	.679	.927

Scale Statistics			
Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
49.667	126.299	11.2383	20

3) ความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 3 ปัจจัยด้านพฤติกรรม

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.854	20

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i311	60.567	69.633	.282	.854
i312	60.333	76.023	-.178	.867
i313	60.200	73.545	.016	.864
i314	59.700	61.941	.684	.836
i315	59.567	66.806	.490	.846
i321	59.733	64.892	.704	.837
i322	59.700	65.252	.626	.840
i323	59.667	64.092	.711	.836
i324	59.967	65.757	.494	.845
i325	59.700	65.734	.625	.841
i331	60.100	72.714	.309	.853
i332	59.967	68.378	.465	.847
i333	59.567	68.806	.305	.854
i334	60.000	71.655	.108	.863
i335	59.700	68.976	.392	.850
i341	59.733	65.789	.673	.839
i342	59.767	66.254	.478	.846
i343	59.633	64.585	.666	.838
i344	59.733	66.616	.448	.847
i345	59.667	66.023	.560	.843

Scale Statistics			
Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
63.000	74.414	8.6263	20

4) ความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.538	10

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i411	30.233	9.564	.048	.571
i412	30.533	9.361	.082	.562
i413	30.533	9.844	.099	.542
i414	30.067	8.340	.336	.478
i415	30.100	8.438	.426	.459
i421	30.267	9.237	.290	.501
i422	30.367	8.447	.496	.448
i423	30.267	8.547	.443	.459
i424	30.500	9.155	.240	.510
i425	30.433	9.013	.100	.565

Scale Statistics			
Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
33.700	10.562	3.2499	10

5) ความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 5 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.807	11

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i511	34.667	21.264	.313	.809
i512	34.033	20.516	.480	.791
i513	34.100	19.610	.612	.777
i514	34.600	22.524	.185	.818
i515	34.333	19.747	.690	.772
i516	34.300	21.734	.379	.800
i521	34.433	21.013	.486	.791
i522	34.233	19.495	.540	.784
i523	34.400	19.559	.455	.795
i524	34.100	20.300	.501	.789
i525	34.133	19.775	.580	.781

Scale Statistics			
Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
37.733	24.340	4.9336	11

6) ความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 7 ปัจจัยด้านผลดำเนินการตัดสินใจ

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.685	9

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i711	27.133	12.395	.054	.712
i712	26.867	11.430	.181	.698
i713	27.067	10.478	.369	.657
i714	27.167	11.109	.229	.689
i715	26.800	10.579	.432	.645

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i721	27.233	10.668	.441	.645
i722	27.233	10.461	.445	.642
i723	27.067	9.720	.577	.611
i724	27.167	9.868	.564	.616

Scale Statistics			
Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
30.467	13.085	3.6173	9

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(Model X)

DATE: 10/28/2019
TIME: 17:42

L I S R E L 8.80

BY

Karl G. J”reskog & Dag S”rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2006
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file G:\ \MKT100\mktxxx.SPJ:

```
aaaa
Raw Data from file 'G:\ \MKT100\mktxxx.psf'
Sample Size = 510
Latent Variables  BEHAVE KNOW TECH
Relationships
MOT = BEHAVE
FIN = BEHAVE
ATT = BEHAVE
RIS = BEHAVE
FUN = KNOW
TEC = KNOW
INF = TECH
COM = TECH
Path Diagram
End of Problem
```

Sample Size = 510

aaaa

Covariance Matrix

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC
MOT	0.73					
FIN	0.62	0.72				
ATT	0.61	0.62	0.73			
RIS	0.61	0.61	0.63	0.70		
FUN	0.24	0.23	0.21	0.21	0.68	
TEC	0.27	0.24	0.23	0.22	0.57	0.69
INF	0.21	0.19	0.18	0.19	0.20	0.20
COM	0.25	0.23	0.25	0.24	0.20	0.21

Covariance Matrix

	INF	COM
INF	0.51	
COM	0.32	0.54

aaaa

Number of Iterations = 5

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Measurement Equations

MOT = 0.78*BEHAVE, Errorvar.= 0.12 , Rý = 0.84
(0.029) (0.0095)
26.85 12.45

FIN = 0.78*BEHAVE, Errorvar.= 0.11 , Rý = 0.85
(0.029) (0.0091)
27.12 12.18

ATT = 0.79*BEHAVE, Errorvar.= 0.10 , Rý = 0.86
(0.029) (0.0087)
27.48 11.76

RIS = 0.79*BEHAVE, Errorvar.= 0.084 , Rý = 0.88
(0.028) (0.0077)
28.04 10.95

FUN = 0.74*KNOW, Errorvar.= 0.12 , Rý = 0.82
(0.034) (0.031)
21.56 4.04

TEC = 0.77*KNOW, Errorvar.= 0.10 , Rý = 0.85
(0.035) (0.032)
22.05 3.23

INF = 0.52*TECH, Errorvar.= 0.23 , Rý = 0.54
(0.034) (0.026)
15.45 8.91

COM = 0.61*TECH, Errorvar.= 0.17 , Rý = 0.69
(0.036) (0.031)
17.10 5.42

Correlation Matrix of Independent Variables

	BEHAVE	KNOW	TECH
BEHAVE	1.00		
KNOW	0.39	1.00	
	(0.04)		
	9.49		
TECH	0.50	0.47	1.00
	(0.04)	(0.04)	
	11.99	10.55	

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 17
Minimum Fit Function Chi-Square = 27.76 (P = 0.048)
Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 28.45 (P = 0.040)
Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 11.45
90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.54 ; 30.22)

Minimum Fit Function Value = 0.055
Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.023
90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0011 ; 0.059)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.036
90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0079 ; 0.059)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.82

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.13
90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.11 ; 0.17)
ECVI for Saturated Model = 0.14
ECVI for Independence Model = 7.85

Chi-Square for Independence Model with 28 Degrees of Freedom = 3980.41
Independence AIC = 3996.41
Model AIC = 66.45
Saturated AIC = 72.00
Independence CAIC = 4038.28
Model CAIC = 165.91
Saturated CAIC = 260.44

Normed Fit Index (NFI) = 0.99
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.60
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
Relative Fit Index (RFI) = 0.99

Critical N (CN) = 613.65

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.012
Standardized RMR = 0.018
Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.97
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.47

The Modification Indices Suggest to Add the

Path to	from	Decrease in Chi-Square	New Estimate
MOT	KNOW	8.3	0.06

Time used: 0.000 Seconds

DATE: 10/28/2019
TIME: 17:44

L I S R E L 8.80

BY

Karl G. J”reskog & Dag S”rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2006
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

aaaa

Covariance Matrix

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC
MOT	0.73					
FIN	0.62	0.72				
ATT	0.61	0.62	0.73			
RIS	0.61	0.61	0.63	0.70		
FUN	0.24	0.23	0.21	0.21	0.68	
TEC	0.27	0.24	0.23	0.22	0.57	0.69
INF	0.21	0.19	0.18	0.19	0.20	0.20
COM	0.25	0.23	0.25	0.24	0.20	0.21

Covariance Matrix

	INF	COM
INF	0.51	
COM	0.32	0.54

aaaa

Number of Iterations = 6

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Measurement Equations

MOT = 0.79*BEHAVE, Errorvar.= 0.11 , Rý = 0.85
(0.029) (0.010)
27.13 10.34

FIN = 0.78*BEHAVE, Errorvar.= 0.12 , Rý = 0.84
(0.029) (0.0093)
26.94 12.35

ATT = 0.80*BEHAVE, Errorvar.= 0.091 , Rý = 0.87
(0.029) (0.0095)
27.73 9.62

RIS = 0.78*BEHAVE, Errorvar.= 0.090 , Rý = 0.87
(0.028) (0.0082)
27.78 11.05

FUN = 0.74*KNOW, Errorvar.= 0.13 , Rý = 0.82
(0.034) (0.031)
21.56 4.08

TEC = 0.77*KNOW, Errorvar.= 0.10 , Rý = 0.85
(0.035) (0.032)
22.08 3.20

INF = 0.52*TECH, Errorvar.= 0.23 , Rý = 0.54
(0.034) (0.026)
15.43 8.96

COM = 0.61*TECH, Errorvar.= 0.17 , Rý = 0.69
(0.036) (0.031)
17.13 5.37

Error Covariance for ATT and MOT = -0.02
(0.0075)
-2.39

Correlation Matrix of Independent Variables

	BEHAVE	KNOW	TECH
BEHAVE	1.00		
KNOW	0.39	1.00	
	(0.04)		
	9.55		
TECH	0.50	0.46	1.00
	(0.04)	(0.04)	
	12.06	10.54	

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 16
Minimum Fit Function Chi-Square = 22.46 (P = 0.13)
Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 23.14 (P = 0.11)
Chi-Square Difference with 1 Degree of Freedom = 5.31 (P = 0.021)
Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 7.14
90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 24.08)

Minimum Fit Function Value = 0.044
Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.014
90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.047)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.030
90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.054)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.91

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.12
90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.11 ; 0.16)
ECVI for Saturated Model = 0.14
ECVI for Independence Model = 7.85

Chi-Square for Independence Model with 28 Degrees of Freedom = 3980.41
Independence AIC = 3996.41
Model AIC = 63.14
Saturated AIC = 72.00
Independence CAIC = 4038.28
Model CAIC = 167.83
Saturated CAIC = 260.44

Normed Fit Index (NFI) = 0.99
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.57
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
Relative Fit Index (RFI) = 0.99

Critical N (CN) = 726.34

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.011
Standardized RMR = 0.017
Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.97
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.44

aaaa

Factor Scores Regressions

KSI

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC
BEHAVE	0.32	0.23	0.36	0.30	0.01	0.01
KNOW	0.01	0.01	0.01	0.01	0.52	0.65
TECH	0.04	0.03	0.04	0.03	0.05	0.06

KSI

	INF	COM
BEHAVE	0.01	0.01
KNOW	0.02	0.03
TECH	0.46	0.75

aaaa

Standardized Solution

LAMBDA-X

	BEHAVE	KNOW	TECH
MOT	0.79	- -	- -
FIN	0.78	- -	- -
ATT	0.80	- -	- -
RIS	0.78	- -	- -
FUN	- -	0.74	- -
TEC	- -	0.77	- -
INF	- -	- -	0.52
COM	- -	- -	0.61

PHI

	BEHAVE	KNOW	TECH
BEHAVE	1.00		
KNOW	0.39	1.00	
TECH	0.50	0.46	1.00

aaaa

Completely Standardized Solution

LAMBDA-X

	BEHAVE	KNOW	TECH
MOT	0.92	- -	- -
FIN	0.92	- -	- -

ATT	0.94	- -	- -
RIS	0.93	- -	- -
FUN	- -	0.90	- -
TEC	- -	0.92	- -
INF	- -	- -	0.74
COM	- -	- -	0.83

PHI

	BEHAVE	KNOW	TECH
BEHAVE	1.00		
KNOW	0.39	1.00	
TECH	0.50	0.46	1.00

THETA-DELTA

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC
MOT	0.15					
FIN	- -	0.16				
ATT	-0.02	- -	0.13			
RIS	- -	- -	- -	0.13		
FUN	- -	- -	- -	- -	0.18	
TEC	- -	- -	- -	- -	- -	0.15
INF	- -	- -	- -	- -	- -	- -
COM	- -	- -	- -	- -	- -	- -

THETA-DELTA

	INF	COM
INF	0.46	
COM	- -	0.31

Time used: 0.016 Seconds

DATE: 10/28/2019
TIME: 17:45

L I S R E L 8.80

BY

Karl G. J”reskog & Dag S”rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2006

Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

aaaa

Covariance Matrix

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC
MOT	0.73					
FIN	0.62	0.72				
ATT	0.61	0.62	0.73			
RIS	0.61	0.61	0.63	0.70		
FUN	0.24	0.23	0.21	0.21	0.68	
TEC	0.27	0.24	0.23	0.22	0.57	0.69
INF	0.21	0.19	0.18	0.19	0.20	0.20
COM	0.25	0.23	0.25	0.24	0.20	0.21

Covariance Matrix

	INF	COM
INF	0.51	
COM	0.32	0.54

aaaa

Number of Iterations = 7

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Measurement Equations

MOT = 0.80*BEHAVE, Errorvar.= 0.082 , Rý = 0.89
(0.031) (0.022)
25.85 3.80

FIN = 0.76*BEHAVE, Errorvar.= 0.14 , Rý = 0.81
(0.031) (0.020)
24.31 6.82

ATT = 0.81*BEHAVE, Errorvar.= 0.068 , Rý = 0.91
(0.031) (0.022)
26.32 3.14

RIS = 0.77*BEHAVE, Errorvar.= 0.11 , Rý = 0.84
(0.031) (0.020)
24.98 5.74

FUN = 0.74*KNOW, Errorvar.= 0.13 , Rý = 0.81
(0.034) (0.031)
21.51 4.17

TEC = 0.77*KNOW, Errorvar.= 0.10 , Rý = 0.85
(0.035) (0.033)
22.14 3.11

INF = 0.52*TECH, Errorvar.= 0.24 , Rý = 0.54
(0.034) (0.026)
15.38 9.06

COM = 0.61*TECH, Errorvar.= 0.16 , Rý = 0.70
(0.036) (0.031)
17.19 5.25

Error Covariance for ATT and MOT = -0.04
(0.021)
-2.03

Error Covariance for RIS and FIN = 0.024
(0.019)
1.27

Correlation Matrix of Independent Variables

	BEHAVE	KNOW	TECH
BEHAVE	1.00		
KNOW	0.39	1.00	
	(0.04)		
	9.58		
TECH	0.50	0.46	1.00
	(0.04)	(0.04)	
	12.02	10.50	

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 15
Minimum Fit Function Chi-Square = 20.85 (P = 0.14)
Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 21.73 (P = 0.12)
Chi-Square Difference with 1 Degree of Freedom = 1.41 (P = 0.23)
Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 6.73
90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 23.28)

Minimum Fit Function Value = 0.041
Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.013
90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.046)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.030
90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.055)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.90

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.13
90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.11 ; 0.16)
ECVI for Saturated Model = 0.14
ECVI for Independence Model = 7.85

Chi-Square for Independence Model with 28 Degrees of Freedom = 3980.41

Independence AIC = 3996.41
Model AIC = 63.73
Saturated AIC = 72.00
Independence CAIC = 4038.28
Model CAIC = 173.65
Saturated CAIC = 260.44

Normed Fit Index (NFI) = 0.99
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.53
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
Relative Fit Index (RFI) = 0.99

Critical N (CN) = 747.47

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.011
Standardized RMR = 0.016
Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.97
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.41

aaaa

Factor Scores Regressions

KSI

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC
BEHAVE	0.47	0.09	0.53	0.12	0.00	0.00
KNOW	0.01	0.00	0.02	0.00	0.51	0.66
TECH	0.05	0.01	0.06	0.01	0.05	0.06

KSI

	INF	COM
BEHAVE	0.01	0.01
KNOW	0.02	0.03
TECH	0.45	0.76

aaaa

Standardized Solution

LAMBDA-X

	BEHAVE	KNOW	TECH
MOT	0.80	- -	- -
FIN	0.76	- -	- -
ATT	0.81	- -	- -
RIS	0.77	- -	- -
FUN	- -	0.74	- -
TEC	- -	0.77	- -
INF	- -	- -	0.52
COM	- -	- -	0.61

PHI

	BEHAVE	KNOW	TECH
BEHAVE	1.00		
KNOW	0.39	1.00	
TECH	0.50	0.46	1.00

aaaa

Completely Standardized Solution

LAMBDA-X

	BEHAVE	KNOW	TECH
MOT	0.94	- -	- -
FIN	0.90	- -	- -
ATT	0.95	- -	- -
RIS	0.92	- -	- -
FUN	- -	0.90	- -
TEC	- -	0.92	- -
INF	- -	- -	0.73
COM	- -	- -	0.83

PHI

	BEHAVE	KNOW	TECH
BEHAVE	1.00		
KNOW	0.39	1.00	
TECH	0.50	0.46	1.00

THETA-DELTA

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC
MOT	0.11					
FIN	- -	0.19				
ATT	-0.06	- -	0.09			
RIS	- -	0.03	- -	0.16		
FUN	- -	- -	- -	- -	0.19	
TEC	- -	- -	- -	- -	- -	0.15

INF	- -	- -	- -	- -	- -
COM	- -	- -	- -	- -	- -

THETA-DELTA

	INF	COM
INF	0.46	
COM	- -	0.30

Time used: 0.016 Seconds

DATE: 10/28/2019
TIME: 17:46

L I S R E L 8.80

BY

Karl G. J”reskog & Dag S”rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2006
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

aaaa

Covariance Matrix

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC
MOT	0.73					
FIN	0.62	0.72				
ATT	0.61	0.62	0.73			
RIS	0.61	0.61	0.63	0.70		
FUN	0.24	0.23	0.21	0.21	0.68	
TEC	0.27	0.24	0.23	0.22	0.57	0.69
INF	0.21	0.19	0.18	0.19	0.20	0.20
COM	0.25	0.23	0.25	0.24	0.20	0.21

Covariance Matrix

	INF	COM
INF	0.51	
COM	0.32	0.54

aaaa

Number of Iterations = 5

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Measurement Equations

MOT = 0.80*BEHAVE, Errorvar.= 0.081 , Rý = 0.89
(0.031) (0.022)
25.90 3.74

FIN = 0.76*BEHAVE, Errorvar.= 0.14 , Rý = 0.81
(0.031) (0.020)
24.29 6.90

ATT = 0.81*BEHAVE, Errorvar.= 0.066 , Rý = 0.91
(0.031) (0.022)
26.38 3.08

RIS = 0.77*BEHAVE, Errorvar.= 0.11 , Rý = 0.84
(0.031) (0.020)
24.96 5.83

FUN = 0.73*KNOW, Errorvar.= 0.14 , Rý = 0.80
(0.035) (0.031)
21.01 4.43

TEC = 0.78*KNOW, Errorvar.= 0.090 , Rý = 0.87
(0.035) (0.034)
22.06 2.63

INF = 0.52*TECH, Errorvar.= 0.24 , Rý = 0.52
(0.034) (0.026)
15.10 9.21

COM = 0.62*TECH, Errorvar.= 0.16 , Rý = 0.71
(0.036) (0.032)
17.14 4.82

Error Covariance for ATT and MOT = -0.04
(0.021)
-2.10

Error Covariance for RIS and FIN = 0.025
(0.019)
1.34

Error Covariance for INF and FUN = 0.022
(0.012)

1.86

Correlation Matrix of Independent Variables

	BEHAVE	KNOW	TECH
BEHAVE	1.00		
KNOW	0.39	1.00	
	(0.04)		
	9.61		
TECH	0.49	0.45	1.00
	(0.04)	(0.04)	
	12.00	10.18	

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 14
Minimum Fit Function Chi-Square = 17.31 (P = 0.24)
Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 17.91 (P = 0.21)
Chi-Square Difference with 1 Degree of Freedom = 3.82 (P = 0.051)
Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 3.91
90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 18.98)

Minimum Fit Function Value = 0.034
Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0077
90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.037)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.023
90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.052)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.94

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.12
90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.11 ; 0.15)
ECVI for Saturated Model = 0.14
ECVI for Independence Model = 7.85

Chi-Square for Independence Model with 28 Degrees of Freedom = 3980.41
Independence AIC = 3996.41
Model AIC = 61.91
Saturated AIC = 72.00
Independence CAIC = 4038.28
Model CAIC = 177.07
Saturated CAIC = 260.44

Normed Fit Index (NFI) = 1.00
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.50
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
Relative Fit Index (RFI) = 0.99

Critical N (CN) = 858.05

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0095
Standardized RMR = 0.014
Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.98
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.39

aaaa

Factor Scores Regressions

KSI

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC
BEHAVE	0.48	0.08	0.54	0.11	0.00	0.01
KNOW	0.01	0.00	0.02	0.00	0.45	0.73
TECH	0.05	0.01	0.06	0.01	0.00	0.10

KSI

	INF	COM
BEHAVE	0.00	0.01
KNOW	-0.02	0.05
TECH	0.43	0.79

aaaa

Standardized Solution

LAMBDA-X

	BEHAVE	KNOW	TECH
MOT	0.80	- -	- -
FIN	0.76	- -	- -
ATT	0.81	- -	- -
RIS	0.77	- -	- -
FUN	- -	0.73	- -
TEC	- -	0.78	- -
INF	- -	- -	0.52
COM	- -	- -	0.62

PHI

	BEHAVE	KNOW	TECH
BEHAVE	1.00		
KNOW	0.39	1.00	
TECH	0.49	0.45	1.00

aaaa

Completely Standardized Solution

LAMBDA-X

	BEHAVE	KNOW	TECH
MOT	0.94	- -	- -
FIN	0.90	- -	- -
ATT	0.95	- -	- -
RIS	0.92	- -	- -
FUN	- -	0.89	- -
TEC	- -	0.93	- -
INF	- -	- -	0.72
COM	- -	- -	0.84

PHI

	BEHAVE	KNOW	TECH
BEHAVE	1.00		
KNOW	0.39	1.00	
TECH	0.49	0.45	1.00

THETA-DELTA

	MOT	FIN	ATT	RIS	FUN	TEC
MOT	0.11					
FIN	- -	0.19				
ATT	-0.06	- -	0.09			
RIS	- -	0.04	- -	0.16		
FUN	- -	- -	- -	- -	0.20	
TEC	- -	- -	- -	- -	- -	0.13
INF	- -	- -	- -	- -	0.04	- -
COM	- -	- -	- -	- -	- -	- -

THETA-DELTA

	INF	COM
INF	0.48	
COM	- -	0.29

Time used: 0.016 Seconds

(Model Y)

DATE: 10/28/2019
TIME: 17:56

L I S R E L 8.80

BY

Karl G. J”reskog & Dag S”rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2006
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file G:\ \MKT100\mkyyy.SPJ:

```
aaaa
Raw Data from file 'G:\ \MKT100\mktxxx.psf'
Sample Size = 510
Latent Variables  PROCESS OUTCOME
Relationships
DEF = PROCESS
ANA = PROCESS
IMP = PROCESS
EVA = PROCESS
ABI = OUTCOME
ATTE = OUTCOME
EXP = OUTCOME
Path Diagram
End of Problem
```

Sample Size = 510

aaaa

Covariance Matrix

	DEF	ANA	IMP	EVA	ABI	ATTE
DEF	0.69					
ANA	0.61	0.75				
IMP	0.61	0.64	0.77			
EVA	0.56	0.61	0.61	0.70		
ABI	0.33	0.34	0.35	0.33	0.32	
ATTE	0.33	0.34	0.35	0.33	0.32	0.32
EXP	0.50	0.52	0.52	0.51	0.51	0.51

Covariance Matrix

	EXP
EXP	1.00

aaaa

Number of Iterations = 6

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Measurement Equations

DEF = 0.75*PROCESS, Errorvar.= 0.12 , Rý = 0.82
(0.029) (0.0098)
26.41 12.49

ANA = 0.80*PROCESS, Errorvar.= 0.10 , Rý = 0.86
(0.029) (0.0091)
27.54 11.22

IMP = 0.80*PROCESS, Errorvar.= 0.13 , Rý = 0.84
(0.030) (0.010)
26.78 12.14

EVA = 0.76*PROCESS, Errorvar.= 0.12 , Rý = 0.82
(0.029) (0.0098)
26.44 12.47

ABI = 0.56*OUTCOME, Errorvar.= 0.0042 , Rý = 0.99
(0.018) (0.00083)
31.46 5.11

ATTE = 0.56*OUTCOME, Errorvar.= 0.0018 , Rý = 0.99
(0.018) (0.00079)
31.70 2.33

EXP = 0.91*OUTCOME, Errorvar.= 0.17 , Rý = 0.83
(0.034) (0.011)
26.95 15.59

Correlation Matrix of Independent Variables

	PROCESS	OUTCOME
PROCESS	1.00	
OUTCOME	0.77	1.00
	(0.02)	
	39.86	

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 13
Minimum Fit Function Chi-Square = 21.41 (P = 0.065)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 20.96 (P = 0.074)
Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 7.96
90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 24.57)

Minimum Fit Function Value = 0.042
Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.016
90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.048)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.035
90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.061)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.81

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.10
90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.084 ; 0.13)
ECVI for Saturated Model = 0.11
ECVI for Independence Model = 12.25

Chi-Square for Independence Model with 21 Degrees of Freedom = 6223.40
Independence AIC = 6237.40
Model AIC = 50.96
Saturated AIC = 56.00
Independence CAIC = 6274.04
Model CAIC = 129.47
Saturated CAIC = 202.56

Normed Fit Index (NFI) = 1.00
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.62
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
Relative Fit Index (RFI) = 0.99

Critical N (CN) = 659.25

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.013
Standardized RMR = 0.016
Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.97
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.46

The Modification Indices Suggest to Add the

Path to	from	Decrease in Chi-Square	New Estimate
EXP	PROCESS	12.7	-0.11

The Modification Indices Suggest to Add an Error Covariance

Between	and	Decrease in Chi-Square	New Estimate
ATTE	ABI	12.7	-0.02

Time used: 0.016 Seconds

DATE: 10/28/2019
TIME: 17:57

L I S R E L 8.80

BY

Karl G. J”reskog & Dag S”rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2006
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

aaaa

Covariance Matrix

	DEF	ANA	IMP	EVA	ABI	ATTE
DEF	0.69					
ANA	0.61	0.75				
IMP	0.61	0.64	0.77			
EVA	0.56	0.61	0.61	0.70		
ABI	0.33	0.34	0.35	0.33	0.32	
ATTE	0.33	0.34	0.35	0.33	0.32	0.32
EXP	0.50	0.52	0.52	0.51	0.51	0.51

Covariance Matrix

	EXP
EXP	1.00

aaaa

Number of Iterations = 6

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Measurement Equations

DEF = 0.76*PROCESS, Errorvar.= 0.11 , Rý = 0.84
(0.029) (0.010)
26.66 10.91

ANA = 0.80*PROCESS, Errorvar.= 0.11 , Rý = 0.86
(0.029) (0.0094)
27.36 11.43

IMP = 0.80*PROCESS, Errorvar.= 0.13 , Rý = 0.83
(0.030) (0.011)
26.63 12.37

EVA = 0.76*PROCESS, Errorvar.= 0.11 , Rý = 0.84
(0.029) (0.010)
26.69 10.88

ABI = 0.56*OUTCOME, Errorvar.= 0.0042 , Rý = 0.99
(0.018) (0.00083)
31.47 5.10

ATTE = 0.56*OUTCOME, Errorvar.= 0.0019 , Rý = 0.99
(0.018) (0.00079)
31.70 2.35

EXP = 0.91*OUTCOME, Errorvar.= 0.17 , Rý = 0.83
(0.034) (0.011)
26.95 15.59

Error Covariance for EVA and DEF = -0.02
(0.0076)
-2.36

Correlation Matrix of Independent Variables

	PROCESS	OUTCOME
PROCESS	1.00	
OUTCOME	0.77	1.00
	(0.02)	
	39.88	

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 12
Minimum Fit Function Chi-Square = 16.22 (P = 0.18)
Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 15.98 (P = 0.19)
Chi-Square Difference with 1 Degree of Freedom = 4.97 (P = 0.026)
Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 3.98
90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 18.57)

Minimum Fit Function Value = 0.032
Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0078
90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.036)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.026
90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.055)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.90

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.094
90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.086 ; 0.12)
ECVI for Saturated Model = 0.11
ECVI for Independence Model = 12.25

Chi-Square for Independence Model with 21 Degrees of Freedom = 6223.40
Independence AIC = 6237.40
Model AIC = 47.98
Saturated AIC = 56.00
Independence CAIC = 6274.04

Model CAIC = 131.74
Saturated CAIC = 202.56

Normed Fit Index (NFI) = 1.00
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.57
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
Relative Fit Index (RFI) = 1.00

Critical N (CN) = 823.50

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.013
Standardized RMR = 0.015
Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.98
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.42

The Modification Indices Suggest to Add the

Path to	from	Decrease in Chi-Square	New Estimate
EXP	PROCESS	12.6	-0.11

The Modification Indices Suggest to Add an Error Covariance

Between	and	Decrease in Chi-Square	New Estimate
ATTE	ABI	12.6	-0.02

Time used: 0.016 Seconds

DATE: 10/28/2019
TIME: 17:57

L I S R E L 8.80

BY

Karl G. J”reskog & Dag S”rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2006
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

aaaa

Covariance Matrix

	DEF	ANA	IMP	EVA	ABI	ATTE
	--------	--------	--------	--------	--------	------

```
      DEF       0.69
      ANA       0.61       0.75
      IMP       0.61       0.64       0.77
      EVA       0.56       0.61       0.61       0.70
      ABI       0.33       0.34       0.35       0.33       0.32
     ATTE       0.33       0.34       0.35       0.33       0.32
0.32
      EXP       0.50       0.52       0.52       0.51       0.51
0.51

         Covariance Matrix

                EXP
             --------
      EXP       1.00


 aaaa

 Number of Iterations = 10

 LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

         Measurement Equations


      DEF = 0.76*PROCESS, Errorvar.= 0.11  , Rý = 0.84
           (0.029)                  (0.010)
            26.67                    10.94

      ANA = 0.80*PROCESS, Errorvar.= 0.11   , Rý = 0.86
           (0.029)                  (0.0094)
            27.35                    11.45

      IMP = 0.80*PROCESS, Errorvar.= 0.13  , Rý = 0.83
           (0.030)                  (0.011)
            26.64                    12.37

      EVA = 0.76*PROCESS, Errorvar.= 0.11  , Rý = 0.84
           (0.029)                  (0.010)
            26.68                    10.93

      ABI = 0.58*OUTCOME, Errorvar.= -0.017  , Rý = 1.05
           (0.018)                   (0.0065)
            32.04                    -2.60

 W_A_R_N_I_N_G : Error variance is negative.

     ATTE = 0.58*OUTCOME, Errorvar.= -0.019  , Rý = 1.06
           (0.018)                   (0.0064)
            32.29                    -2.96

 W_A_R_N_I_N_G : Error variance is negative.

      EXP = 0.88*OUTCOME, Errorvar.= 0.22  , Rý = 0.78
           (0.036)                  (0.020)
            24.87                    10.89


 Error Covariance for EVA and DEF = -0.02
                                   (0.0076)
```

-2.34

Error Covariance for ATTE and ABI = -0.02
(0.0064)
-3.27

Correlation Matrix of Independent Variables

	PROCESS	OUTCOME
PROCESS	1.00	
OUTCOME	0.74	1.00
	(0.02)	
	34.07	

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 11
Minimum Fit Function Chi-Square = 3.44 (P = 0.98)
Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 3.43 (P = 0.98)
Chi-Square Difference with 1 Degree of Freedom = 12.55 (P = 0.00040)
Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0
90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 0.0)

Minimum Fit Function Value = 0.0068
Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0
90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0
90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.088
90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.088 ; 0.088)
ECVI for Saturated Model = 0.11
ECVI for Independence Model = 12.25

Chi-Square for Independence Model with 21 Degrees of Freedom = 6223.40
Independence AIC = 6237.40
Model AIC = 37.43
Saturated AIC = 56.00
Independence CAIC = 6274.04
Model CAIC = 126.42
Saturated CAIC = 202.56

Normed Fit Index (NFI) = 1.00
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.52
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
Relative Fit Index (RFI) = 1.00

Critical N (CN) = 3657.08

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0020
Standardized RMR = 0.0031

Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 1.00
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.39

Time used: 0.016 Seconds

DATE: 10/28/2019
TIME: 17:58

L I S R E L 8.80

BY

Karl G. J”reskog & Dag S”rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.
7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2006
Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.
Website: www.ssicentral.com

aaaa

Covariance Matrix

	DEF	ANA	IMP	EVA	ABI	ATTE
DEF	0.69					
ANA	0.61	0.75				
IMP	0.61	0.64	0.77			
EVA	0.56	0.61	0.61	0.70		
ABI	0.33	0.34	0.35	0.33	0.32	
ATTE	0.33	0.34	0.35	0.33	0.32	0.32
EXP	0.50	0.52	0.52	0.51	0.51	0.51

Covariance Matrix

	EXP
EXP	1.00

aaaa

Number of Iterations = 3

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Measurement Equations

DEF = 0.76*PROCESS, Errorvar.= 0.11 , Rý = 0.84
(0.029) (0.010)
26.67 10.94

ANA = 0.80*PROCESS, Errorvar.= 0.11 , Rý = 0.86
(0.029) (0.0094)
27.35 11.45

IMP = 0.80*PROCESS, Errorvar.= 0.13 , Rý = 0.83
(0.030) (0.011)
26.64 12.37

EVA = 0.76*PROCESS, Errorvar.= 0.11 , Rý = 0.84
(0.029) (0.010)
26.68 10.93

ABI = 0.58*OUTCOME, Errorvar.= -0.017 , Rý = 1.05
(0.018) (0.0065)
32.04 -2.60

ATTE = 0.58*OUTCOME, Errorvar.= -0.019 , Rý = 1.06
(0.018) (0.0064)
32.29 -2.96

EXP = 0.88*OUTCOME, Errorvar.= 0.22 , Rý = 0.78
(0.036) (0.020)
24.87 10.89

Error Covariance for EVA and DEF = -0.02
(0.0076)
-2.34

Error Covariance for ATTE and ABI = -0.02
(0.0064)
-3.27

Correlation Matrix of Independent Variables

	PROCESS	OUTCOME
PROCESS	1.00	
OUTCOME	0.74	1.00
	(0.02)	
	34.07	

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 11
Minimum Fit Function Chi-Square = 3.44 (P = 0.98)
Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 3.43 (P = 0.98)
Chi-Square Difference with 0 Degree of Freedom = 0.00 (P = 1.00)
Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 0.0)

Minimum Fit Function Value = 0.0068
Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0
90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0
90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.088
90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.088 ; 0.088)
ECVI for Saturated Model = 0.11
ECVI for Independence Model = 12.25

Chi-Square for Independence Model with 21 Degrees of Freedom = 6223.40

Independence AIC = 6237.40
Model AIC = 37.43
Saturated AIC = 56.00
Independence CAIC = 6274.04
Model CAIC = 126.42
Saturated CAIC = 202.56

Normed Fit Index (NFI) = 1.00
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.52
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
Relative Fit Index (RFI) = 1.00

Critical N (CN) = 3657.08

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0020
Standardized RMR = 0.0031
Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 1.00
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.39

aaaa

Factor Scores Regressions

	KSI					
	DEF	ANA	IMP	EVA	ABI	ATTE
PROCESS	0.31	0.29	0.24	0.31	0.06	0.12
OUTCOME	-0.05	-0.04	-0.04	-0.05	0.84	1.75

	KSI
	EXP
PROCESS	-0.02

OUTCOME -0.36

aaaa

Standardized Solution

LAMBDA-X

	PROCESS	OUTCOME
DEF	0.76	- -
ANA	0.80	- -
IMP	0.80	- -
EVA	0.76	- -
ABI	- -	0.58
ATTE	- -	0.58
EXP	- -	0.88

PHI

	PROCESS	OUTCOME
PROCESS	1.00	
OUTCOME	0.74	1.00

aaaa

Completely Standardized Solution

LAMBDA-X

	PROCESS	OUTCOME
DEF	0.91	- -
ANA	0.93	- -
IMP	0.91	- -
EVA	0.92	- -
ABI	- -	1.03
ATTE	- -	1.03
EXP	- -	0.88

PHI

	PROCESS	OUTCOME
PROCESS	1.00	
OUTCOME	0.74	1.00

THETA-DELTA

	DEF	ANA	IMP	EVA	ABI	ATTE
DEF	0.16					
ANA	- -	0.14				
IMP	- -	- -	0.17			
EVA	-0.03	- -	- -	0.16		
ABI	- -	- -	- -	- -	-0.05	
ATTE	- -	- -	- -	- -	-0.07	-0.06

```
      EXP        - -        - -        - -        - -        - -
- -

         THETA-DELTA

                EXP
            --------
      EXP       0.22

                            Time used:    0.000 Seconds
```

ภาคผนวก ฉ

ภาพการสัมภาษณ์เชิงลึก

ภาพผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก (In – Depth Interview)

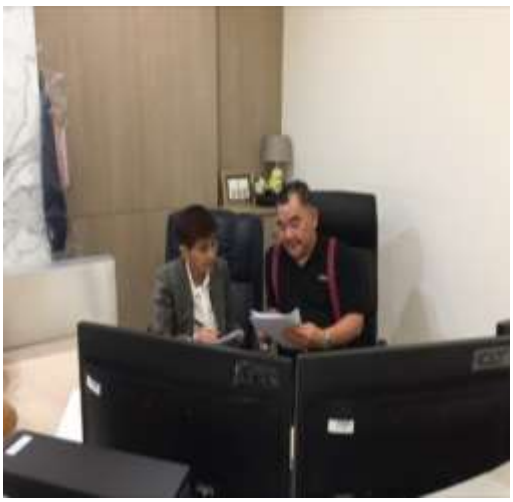

ภาคผนวก ช

หนังสือตอบรับการตีพิมพ์บทความจากวารสารศรีปทุมปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

SPU
SRIPATUM UNIVERSITY

BANGKHEN
2410/2
PHAHOLYOTHIN RD.,
JATUJAK, BANGKOK
10900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
79 BANGNA-TRAD RD.,
KLONGTAMRU, MUANG,
CHONBURI 20000
TEL. 0 3874 3690-9
FAX. 0 3874 3700
www.east.spu.ac.th

KHON KAEN
182/12 MOO 4,
SRICHAN RD.,
NAIMUANG DISTRICT,
AMPHUR MUANG,
KHON KAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaen.spu.ac.th

ที่ มศป. 0402/2894

16 กันยายน 2562

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความลงวารสารศรีปทุมปริทัศน์

เรียน คุณจุไรวรรณ รินทพล

ตามที่ท่านได้ส่งบทความ เรื่อง "การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย" เพื่อตีพิมพ์ในวารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์พร้อมทั้งได้แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น

ในการนี้กองบรรณาธิการได้พิจารณาบทความวิจัยดังกล่าว ตามกระบวนการพิจารณาแล้วจะนำตีพิมพ์ ลงในวารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2562) เมื่อตีพิมพ์เรียบร้อยแล้วจะนำส่งวารสารศรีปทุมปริทัศน์ จำนวน 1 ฉบับต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุบิน ยุระรัช)
บรรณาธิการ วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 1155, 1252, 1331
โทรสาร 0-2579-1111 ต่อ 2187
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ research@spu.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ จุไรวรรณ รินทพล

วันเดือนปีเกิด 17 เมษายน 2502

สถานที่เกิด กรุงเทพฯ

วุฒิการศึกษา การจัดการมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ - การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สรุปรายงานการประชุมสัมนาวิชาการด้านบริหารธุรกิจภาคอุตสาหกรรม ครั้งที่ 6, มหาวิทยาลัยบูรพา (มกราคม 2561)

- การตัดสินใจด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน, วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์ ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 (มีนาคม-สิงหาคม 2561)

ที่อยู่ปัจจุบัน 198 ซ.ลาดพร้าว 84 วังทองหลาง กทม. 10310